

**DN. DVRANDI|| à Sancto Portiano, in Senten=||tias
Theologicas Petri Lombardi|| Commentariorum libri||
quatuor.||**

Durandus <de Sancto Porciano>

Antverpiæ, 1567

Index Commentariorvm Dvrandi in Sententias Theologicas Petri Lombardi
copiosissimus, cuius primus numerus folium, secundus columnam, tertius
verò numerum indicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72607)

Magistri Durandi de
Index Commentario-

RVM DVRANDI IN SENTENTIAS
 Theologicas Petri Lombardi copiosissimus,
 cuius primus numerus folium, secundus
 columnam, tertius verò nu-
 merum indicat.

Abbas non subest in omnibus Episcopo, li-
 cet Papa sit subditus. fol. 208.
 col. 2. num. 12.
Abbas, Prior, & Decanus, an possint fer-
re sententiã excommunicationis. 34. 4. 7
Ablatiuus aliquando construitur in rã-
tionẽ effectus formalis, ut pater diligit se spi. 83. 1. 13
Abraham tantum meruit in suo matrimonio, quantum
Toannes in continentia sua 366. 4. 2
Absoluta in diuinis quæ sint 91. 1. 39
Absolutio an ab vno & eodẽ faciẽda sit. 345. 2. 8. 9. 10. 11. 12
Absolutionem culpæ directè nunquam sibi retinet. Ro-
mana ecclesia 357. 4. 5. 6
Absolutionis forma Leonis Papæ non est indicatiua, sed
opratiua 357. 3. 7
Absolutio sacramentalis non fit per manuum impositio-
nem ibid. 8
Abstractiue an Deus cognoscat 7. 1. 3
Abstractiua notitia Dei 7. 1. 5
Abstractum & concretum an differant in creaturis. 91. 4. 5
An prædicentur de se inuicem 93. 2. 3. 4
Abstractio proprietatum relatiuarum quomodo potest
fieri in diuinis 214. 2. 7
Abusus non quilibet est peccatum mortale 374. 2. 5
Acceptum dicitur Deo dupliciter, scilicet vt remunerabi-
le præmio æterno vt temporali, sicut bonum opus fa-
ctum in peccato 337. 1. 10
Acceptio personarum non est quando pro diuersis causis
inæqualibus puniuntur aliqui inæqualiter 355. 4. 6
Quid sit in Deo 332. 4. 7
Ascensus solis ad nos est duplex 160. 4. 7
Ascensus solis diurnus est maximè proportionatus, licet
non proprius 160. 4. 7
Accusatio quæ fit ad obseruandũ bonum cõmune & iusti-
tiam, fit in iudicio, non sic autè de correctione 351. 4. 9
Accusatio matrimonii in gradu prohibito primò debet
fieri per confanguineos, & deinde per extraneos si de-
sint confanguinei 383. 4. 4. & 389. 1. 10
Accusatio matrimonii aliquando fit cum inscriptione &
obligatione ad penam rationis ibid. 10
Accidens connaturale inferiori speciei non oportet esse
connaturale superiori 168. 4. 14
Accidens qualiter sit entitas 89. 2. 14
Accidens potest esse sine subiecto supernaturaliter, &
tunc esset creatio 116. 2. 10
Accidens ab agente naturali potest produci sine subiecto
Deo coadiuante 129. 4. 27
Accidens corporale non potest esse sine angelo. 128. 2. 20
Accidens perficit solum subiectum immediatè, sic quodd
ex vnione nihil redundet, nec res, nec modus 92. 1. 10
Accidenti merè accidentaliter cõuenit esse in alio. 210. 3. 7
Accidens nõ potest simul esse in diuersis subiectis creatis,
licet bene eadem natura substantialis in creatis subie-
ctis. 212. 4. 17
Accidentia plura solo numero differentia nõ possunt esse
in eodem subiecto ibid. 10
Accidens superioris naturæ non magis dependet quam
accidens inferioris 214. 3. 11
Accidentia solum recipiunt duplicem differentiam nomi-
num. 213. 1. 1
Accidens duplex est, & quod est per accidens ab arte di-
mittitur 290. 3. 28
Accidentia aliqua sunt absoluta, & aliqua respectiua, &
eorum diffinitio & differentia 322. 1. 3
Accidens respectiuum nullo modo potest esse sine suo
fundamento. ibid.
Accidens absolutum Deus potest facere sine subiecto
ibid. 2. 9. & 10.

Sancto Porciano

Accidentia Eucharistiæ idem esse habent quod prius ha-
bebant, & idem agere 322. 4. 8
Accidens habens partes extensas secundum vnã partem
potest esse in subiecto, & secundum aliam non. 323. 3. 8
Actio in creaturis denominatio est productiua à produ-
cto. 20. 1. 10
Actiõnis diffõrmitas potest contingere triplici de causa
5. 4. 7.
Actio attribuitur supposito, & nõ naturæ, licet idem sint
realiter, quia suppositum significat, vt quod agit, & nat-
tura vt quo 90. 3. 24
Actio diuina an asimiletur illuminationi 114. 4. 8
Actio Dei & operatio, aut factio nõ dicitur propriè actio
126. 3. 9.
Actio realis est eadem cum suo termino 127. 2. 21
Actio naturalis præsupponit subiectum tanquam aliquid
existens, non autem est sic de creatione ibid.
Actio naturalis supponit subiectum, & producit terminũ
127. 2. 21.
Actio eadem est creationis rerum, & conseruationis eã-
rum. 127. 1. 19
Actio momentanea non potest esse æterna 126. 2. 7
Actiõnis seu factiõnis quatuor modi. 126. 4. 15
Actio quæ mensuratur nunc stante potest coexistere suo
agenti 127. 2. 20
Actio non habens subiectum, neq; terminum à quo non
potest dici infinita 129. 3. 24
Actio creaturæ non de necessitate supponit subiectum
129. 3. 19.
Actio sine motu est eadem cum termino producto, nisi
quodd includit respectum ad producens 130. 1. 33
Actio eadem non potest esse à duobus agentibus imme-
diatè, nisi illis sit eadem virtus numero 131. 1. 12
Actio quæ non excedit virtutem speciei agentis, sufficien-
ter elicitur à sola virtute suæ speciei ibid. 11.
Actio eadem potest esse à duobus immediatè ab vno, me-
diatè ab alio, vel immediatè ab vtroque, sed imperfectè
ibid. 12. 13
Actiõnes sumunt denominationẽ à suis terminis. 130. 4. 11
Actiõnem cessare sine habito quomodo intelligitur
130. 1. 34.
Actio facta ab agente volitario potest interrumpi. 138. 1. 14
Actio omnium sensibilium est vnica in medio & organo
131. 1. 12.
Actio & motus differunt 138. 2. 4
Actio virtutis formatiue existentiis in femine terminatur
ad aliquam formam quæ non manet adueniente animã
intellectiua 162. 4. 10
Actio elementorum potest intelligi dupliciter 181. 3. 5
Actiõnes liberi arbitrii non sunt à Deo, nisi secundum
differentiam ad bonum & malum 199. 2. 4
Actiõne peccati nullus effectus in esse producitur 192. 4. 9
Actio Christi est nostra instructio quãtũ ad aliqua. 205. 2. 9
Actiõnes per quarum quamlibet producitur vnus termi-
nus, non possunt ad eundem terminari 391. 4. 14
Actio quomodo attribuitur supposito 234. 2. 8. & 9
Actum diuersa principaliter, & perfectè non possunt duo
agentia solum eundem producere 42. 4. 7
Actiuitas libertatis nõ semper in actu requiritur. 170. 4. 16
Actus sensuum exteriorum sunt intuitiui propter imme-
diatum ordinem eorum ad obiecta 7. 2. 9
Actus est operatio producta, vel recepta 15. 4. 11
Actus differentes & subordinati possunt esse ab eodem
principio absoluto 14. 3. 14
Actus nostri considerari possunt secundum esse naturæ,
secundum esse moris, & secundũ esse meriti 56. 1. 22
Actuum diuinorum quidam transeunt in creaturam, alii
non 67. 1. 4
Actus diuini includentes transitũ realem sunt notionales,
sed includentes transitũ rationis sunt inflexiui. 87. 4. 9
Actus vel operationes in diuinis aliquãdo reflexiue sunt
& non notionales, aliquãdo notionales non reflexiue,
aliquãdo secundum quid notionales, & secundum
quid reflexiue ibid.
Actus diuini sunt in triplici differentia 105. 4. 6
Actus voluntatis & intellectus, an habeat ordinem prio-
ris & posterioris 109. 5. 6
Actiu a

Decisionum super quatuor

Activa potentia quid sit 111.2.4
 Actus interdum præxigitur actionis termino, qui est inclinatus, &c. 130.1.35
 Actus ad singularia terminantur intrinsecè 140.4.19
 Actus mali um angelorum pollent bonitate nature, carent bonitate gratiæ 145.2.1
 Actus duplex primus & secundus 141.1.4
 Actio attributa rei producenti, quando productum incipit esse eiusdem speciei cum sequentibus 143.2.3
 Actus duplex in voluntate 145.1.6
 Actus præctice rationis duplex ibid.
 Actus primus existens in nostra potestate non semper est deliberatus 170.1.9
 Actus aliqui possunt dici indeliberati dupliciter ibid.11
 Actus intellectus præcedit actum voluntatis ibid.1.12
 Actus intellectus præcedens actum voluntatis, non semper est naturalis 170.1.13
 Actus præcedens actum liberi arbitrii non est eius causa actiua, vel passiva 171.1.5
 Actus liberi arbitrii sunt diuersi quidam imperati, quidam eliciti, 170.3.13
 Aliquid dicitur actuum dupliciter 170.4.18
 Actus virtutis quoad substantiã solum præcipitur. 180.4.4
 Actus quod est secundum inclinationem rei non potest esse violentus 172.2.13
 Actus intelligendi componens fertur in duo 189.2.27
 Actus interiores & exteriores sunt peccata secundum aliquos, & secundum alios non, sed solũ interiores. 190.3.2
 Actus est semper cum omissione ibid.
 Actus exterior potest dupliciter comparari 191.2.4
 Actus culpabilis includit duo 192.1.4
 Actus multipliciter diuiditur 191.3.1
 Actus dicitur moraliter bonus quado est in potestate voluntatis, siue sit ab ea elicitus, siue imperatus 195.2.9
 Actus quo volitas vult finem, & ordinata in finem non est intentio & remissio, nisi per comparisonem ad obiecta 193.4.10
 Actus idem est vsus & fruitio 194.3.13
 Actus est idem principiorum & contrariorum, quando tales sequuntur ex illis ibid.13
 Actus conscientie sunt multiplices 196.4.13
 Actus sunt boni vel mali, inquam sunt a bona vel mala voluntate 197.4.2
 Actus aliqui de se sunt boni vel mali ibid.
 Actus moralis potest dupliciter considerari 198.1.4
 Actus aliquis est indifferens, quia nec conformis rationi est, nec disformis ibid.
 Actus ille, nec est bonus, nec malus, circa que ratio nõ potest esse magis recta in affirmando quã in negãdo. ib.5
 Actus deliberatus habens, circumstantias pro obiecto nõ potest esse quin sit bonus vel malus 198.1.5. & 6
 Actus multi sunt extra genus moris ibid.8
 Actus appetitus sensitium indifferentes ibid.9
 Actum esse indifferentem secundum speciem suam potest dupliciter intelligi ibid.2.10
 Actus quilibet factus in gratia secundum aliquos est meritorius vel demeritorius, non autem in statu peccati 198.3.5
 Actus malus a deliberatione procedens est semper demeritorius ibid.7
 Actus interior voluntatis, an possit successiuè esse bonus & malus 199.2.3
 Actus intellectus & voluntatis idem potest esse successiuè verus & falsus, bonus & malus ibid.4
 Actus informatus bona circumstantia & mala est malus ibid.6
 Actus infidelium videntur quodãmodo dici boni. 199.3.2
 Actus ibidem in genere moris simul non potest esse bonus & malus 198.2.10
 Actus qui potest ordinari in charitatem & nõ ordinatur, non semper est malus in habente charitatem 199.3.2
 Actus est ociosus qui non ordinatur ad finem ad quem debet ordinari 198.4.9
 Actus voluntatis sunt duplices 199.2.4
 Actus exterior & interior nõ sunt diuersa peccata. 200.3.6
 Actus & exterior & interior sunt boni eadẽ bonitate denominatione explicita que est in actu interiori. 200.3.6

libros sententiarum, Index.

Actus exterior est obiectum actus interioris ibid.7
 Et dicitur bonus vel malus extrinsecus ibid.
 Actus exterior non ad addit bonitatem, neque malitiam actui interiori quoad numerum ibid.7
 Actus interior potest dici esse sine exteriori, vel cum eo dupliciter ibid.8
 Actus imperfectus sine exteriori habet malitiam, licet nõ minorem si non esset, vel maiorem si esset ibid.8
 Actus deducti a voluntatibus æqualibus dato qd vna exeat in opus extrinsecũ, & non alia sunt eque mali 200.1.2
 Actus aliqui sunt exteriores qui non possunt remittere actum voluntatis ibid.8
 Actus interior & exterior coniunctim prohibentur eodem præcepto, sed actus interior prorumpens in exteriorem, & interior non prorumpens diuersis prohibetur præceptis 201.1.10
 Et sunt vnum peccatum 200.3.6
 Actus exterior & interior quibus sunt vnã meritũ. 201.2.5
 Actus exterior & interior coniuncti remunerantur vnica remuneratione 201.2.6
 Actus interior solus non est causa meriti condigni hominis ad hominem 201.2.5
 Actus appositus eutrapelia non est peccatum mortale 203.2.13
 Actus peccati includit actum, & defectum debite rectitudinis. 205.2.5
 Actus a quo intendatur 252.3.4. & ibid.7. & eod.3.8
 Actus procedentes ab habitibus naturalibus, & supernaturalibus aliter ordinantur ad beatitudines naturalem & supernaturalem 254.2.5
 Actus scientie an sit certior actu fidei tripliciter respondetur 255.2.6.7.8.10
 Actus meritorius duo requirit 257.4.6
 Actum fidei posse esse cum actu visionis in nullo est contra scripturam sacram 269.1.6. & 10
 Actus quomodo importat imperfectionem 269.2.10
 Actus in quo reperitur magis & minus perfectum, dicit imperfectionem secundum gradum 270.1.5. & 7
 Actus quomodo concurrunt ab generatione habitus virtutis. 272.2.10
 Actus virtutũ generatiui distinguuntur dupliciter. ib.1.8
 Actus vnus non potest valere alteri ad iustificationem, nisi per modum meriti vel suffragii 293.1.7
 Actio sacramentalis non est determinata ad certam materiam, sed solum ad materiam presentem 321.2.7
 Actus virtuosus dupliciter accipitur 327.4.5
 Actus voluntatis elicit, l. impetatur 371.1.5
 Actus matrimonii factum propter vitandam fornicationem proximo non est peccatum 374.3.5.6
 Actus intelligendi diuinam essentiam perfectionis communicabit Deus vni quam alteri 180.2.27
 Adam fuit creatus in gratia, & in virili ætate 141.4.4
 Adam erat immortalis per gratiam 182.4.2
 Poterat mori, immortalem tamen fuisse conuincitur ex sacra scriptura 163.1.5
 Adam in statu innocentie erat transferendus ad gloriam 163.2.6
 Appetit esse vt Deus. Idem in scientia 167.2.1.1.3
 Habuit de creaturis cognitionem non claram 168.4.5
 Adam ex gratia speciali potuit clarè Deum videre, & secundum aliquos quando Deus misit in eum soporem ira fecit ibid.
 Adam vidit Deum per speciem secundum cursum communem, cuius visio erat media inter claram & enigmatum secundum aliquos, quorum opinio reprobatur 169.1.8
 Adam in primo statu vidit eodem genere visionis, quo videmus licet perfectius ibid.
 Adam aliud voluit directè & consecutiue 182.2.8
 Adam si solus peccasset, adhuc totum genus humanum fuisset infectum 182.4.8
 Adam & Cain interrogati a Deo peccatum non recognoscetes vituperantur 241.4.18
 Adam & Eva si superuierent, non haberent cum quibus possent contrahere 280.3.10
 Administrans sacramenta si pro labore aliud accipiat est simoniacus, non tamen pro sustentatione sua 365.2.11

Magistri Durandi de

Adoptio humana & diuina secundum aliquid conueniunt
& secundum aliquid differunt 131.4.5.6
Adoptio humana bis tria importat ibid.
Adoptare conuenit toti trinitati secundum tres conditio-
nes. 131.4.7
Adoptare conuenit Patri vt actori, Filio vt exemplari, &
Spiritu sancto imprimenti perfectionem ibid.
Adoptare non conuenit Deo secundum tres conditiones
vltimas. ibid.8
Adoptari est solius creature intellectualis ibid.9
Adoptio est in diuinis ad communicandū similitudinem
& participationem filiationis naturalis ibid.10
Adoptio conuenit singulis personis trinitatis secundum
aliquam appropriationem ibid.11
Adoptionis duæ sunt species 390.3.5
Adoptio est extraneæ personæ in filium, vel nepotem le-
gitima assumptio. ibid.5
Adoptio & arrogatio differunt in quatuor ibid.5
Adoptio & arrogatio solum fit per illum qui potest car-
naliter generare 393.4.6
Adoptator vel arrogator ad minus debet esse.40.anno-
rum, & debet esse sui iuris ibid.6
Adoptio quomodo impedit matrimonium, & in quo gra-
du. ibid.
Adoptatio imaginum an sit latria, vel quis honor opi-
communis improbat & glossatur 229.4.8.9.10
Adoratio hyperdulicè debetur humanitati Christi secun-
dum se præcise considerata. Vide consilium super hoc
ibid.13
Adultus non potest cognoscere quod sit primum suum
peccatum 57.1.13
Adultus tenetur habere habitum fidei per quem exit in
actum. 218.3.6
Adulti venientes ad baptismum debent habere voluntate
tem propriam suscipiendi 301.4.10
Adultus nullo modo debet suscipere baptismum sumo-
niacè. 303.3.9
Adulterium & furtum sunt circa dese appetibilia: ideo
prohibentur duplici præcepto, alia verò non 280.4.8
Adulteram deprehensam permittit lex à viro occidi, non
tanquam licitum 182.1.4.5
Aër non dicitur coloratus ratione speciei coloris. 135.3.13
Aër non dicitur lucens licet habeat lumen ibid.
Aër sub linea æquinoctiali est multum subtilis, quare mi-
nus aëre incorporatur 100.4.8
Aër ibi inflammatus potest dici gladius flammeus. ibid.
Aër non est ibi habitatus secundum aliquos, quorum opi-
nio probatur ibid.9
Affinitas quid sit 156.3.7
Affinitatum antiquitus fuerunt tria genera 157.1.8
Affinitatis secundum genus, & tertium non impediunt
matrimonium ibid.9
Affinitatis primum genus vsq; ad quartum impedit ma-
trimonium ibid.9
Affinitas est effectus matrimonii non impedit matrimo-
nium contrahendum ibid.10
Agendi modus ex esse habet determinari 95.4.8
Agens liberum nobilissimum est naturali 94.1.4
Agens præstituens sibi finem agit per intellectum volun-
tatem 94.1.6
Agens primum nõ potest agere per accidens, aut propter
finem sibi ab alio præstitutum ibid.
Agens per intellectum si distincta producat, ea distinctè
agnoscit 94.3.1
Agentis proportio cū passo an sufficiat sine approxima-
tione ipsius agentis ad hoc quod agens agat 117.1.3
Agens antequam agere possit, duo requirit ibid.
Agens an immediatus agat per illud, per quod magis af-
similatur effectui 118.1.12
Agens creatū non præcedere duratione suū effectū suffi-
cit probare quod agit ex necessitate naturæ 126.4.14
Agens instrumentale adiunctum specialiter vt securis nõ
potest creare per aliquam potentiam 130.1.14
Agens totam rem debet virtualiter continere omne illud
quod producit 130.1.31
Agens contra conscientiam erroneam quomodo peccet
197.3.9.

Sancto Porciano

Agens contra conscientiam erroneam peccat, quia agat
aliquid quod credit esse contra diuinum præceptum
aut debitum fieri ibid.
Agens contra conscientiam dictantem esse licitum, & nõ
debitum semper peccat ibid.
Agens conformiter ad conscientiam erroneam non agit
contra præceptum secundum opinionem, sed secundum
factum. 197.3.11
Agentium ordo correspondet finium ordini 131.1.15
Agens vna actione producit vnum ex pluribus plura
138.1.14.
Agens contra conscientiam erroneam agit sicut proficiens
merces in mare 197.1.6
Agentium diuersorum in eodè subiecto sequuntur eadem
actio. 297.3.17
Agens potest aliquid dupliciter transmutare 238.3.6
Agentia vniuoca faciunt sibi simile, non autem in æqui-
uocis, aut agentibus per artem 290.3.28
Agens naturale nullam virtutem habet super formam se
paratam à materia 391.3.11
Agens naturale nullam virtutem habet ad vniuersum for-
mam materiae, sed solus Deus ibid.
Agens naturale non potest rem corruptam eandem nu-
mero reparare contra aliquos 392.3.9
Agentium vnitas non semper sufficit ad identitatem effe-
ctus, sicut nec diuersitas 392.3.9
Agere solū in rem præsentem an sit imperfectiõnis 99.4.2
Agere ex necessitate naturæ multipliciter potest intelligi
114.2.4.
Agere ex necessitate iustitiæ multipliciter potest intelli-
gi. 114.4.3
Agere nullo præsupposito ex parte facti potest communi-
cari creaturæ, licet non ex parte agentis 129.4.28
Agens creatum, agens per artem supponit aliquid produ-
ctum. ibid.
Agere vniiformiter semper est conditio agentis naturalis
130.4.10.
Agere conuenit Deo & creaturæ 130.3.2
Aliquid agere per aliquid potest dupliciter intelligi. 116.1.6
Aliquid conuertitur cum ante dupliciter 188.1.9
Aggregatum ex Deo & bonis creatis an sit melius solo
Deo. 116.3.4.5.6
Agilitatem corporum beatorum probabilè esse effe per ab-
lationem grauitatis à corporibus 401.1.9
Agilitas quam habilitatem dicitur in corpore ibid.
Alimentum est necessarium ad tria 161.3.3
Alimentum secundum aliquos non conuertitur in natu-
ram aliti, vel si conuertatur, nõ purè, quorum rationes
adducuntur, & opinio reprobat 183.2.4.5
Aliud dicitur differentiã substantialem, & alterum acciden-
talem. 224.2.18
Alterationes corporum inferiorum duplicem respiciunt
quantitate 134.3.4
Alterans in alterabile est causa alterationis 157.3.5
Amor quis plus proximum quam se, si amor sui in amore
proximi includatur, aliter non 267.1.23
Amicitia ciuilis stat cum expectatione mercedis 267.4.8
Amicitia qua diligitur proximus differt à charitate
130.4.9.
Amicitia charitatis quomodo se habet ad alias amicitias
similes. 267.4.4. & 5
Amicitia & amor benevolentie nõ est hominis ad Deum
417.1.16.
Amicus nõ semper plus diligitur quàm quocunq; ex eo
proueniens 267.2.29
Amici dilectio an sit plus meritoria q̄ inimici. 266.3.4. 6.7
Amici dilectio continetur in dilectione inimici, & ideo
minus meritoria 267.1.10
Amor est duplex, scilicet amicitie & concupiscentie. 14.2.6
Amor concupiscentie potest habere rem subiecto distin-
ctam à concupiscente ibid.
Amor concupiscentie quandoque habetur de præsentem
14.4.12.
Amor gratuitus duo includit 31.1.12
Amor an sit proprium spiritus sancti 88.2.16
Amor concupiscentie quid sit 117.3.9
Amicorum an semper cõformes sint voluntates 123.4.19
Amor

Decisionum super quatuor

Amor & cognitio finis supernaturalis non succiunt ad consequendū eū, sed vltra requiritur inclinatio. 260.3.9
 Amoris nomen reperitur in appetitu intellectu 261.2.6
 Amor quomodo cōparatur ad alias passiones vt dicitur principalior 261.4.11
 Amoris desiderii, & dilectionis ordo assignatur 261.3.7.8 & seq. 9.
 Amor nō vincitur ab ira, nisi in virtute alterius 261.4.12
 Amoris Dei potest esse triplex modus, scilicet secundum determinationem, proportionem, & limitationem eod. 4.5
 Amor Dei non habet modum secundum proportionem medii ad superfluum & diminutum ibid. 4
 Amor quidam amicitia, alius concupiscentia 262.3.4.6 & 263.3.5.6. & 264.2.6.
 Amoris duplex est gradus eod. 1.12
 Amoris amicitia & concupiscentia declaratio eod. 1.6
 Amor mercedis est duplex 265.2.5
 Amore mercedis an Deus sit diligendus ibid. 5.6
 Amor noster confirmatur amori Dei cum diligimus plus qui plus nobiscum communicant eod. 2.8
 Amor amici & inimici dupliciter accipiuntur 266.3.4.5
 Amor naturalis & charitatis non est per omnia similis 267.4.9.
 Amor fertur in aliquid aliquando secundum quantitatem boni quod amatur, aliquando ex parte diligentis 341.1.6.7.
 Angelus secundum aliquos intelligit per species à Deo concretas, quę in introducta sunt propter species coloris, quorum opinio reprobatur 139.2.9
 Angelus primò intuitiue cognouit essentiam suam, & ex ea deducit abstractiuam aliorum. 102.3.23
 Angelus an habeat locum naturalem, & an sit inclinatus ad vnum locum magis quam ad alium 101.1.5.6
 Angelus an sit determinatus ad mouenda aliqua corpora sic quod non possit alia mouere immediatè ibid. 6
 Angelus an sic sit in loco, quod dum est in vno, distet ab alio ibid. 6
 Angelus an sit in determinato loco ratione suę essentia; finita; ibid. 7.3.9
 Angelus an prius sit in loco quam agat in eo ibid. 9
 Angelus an sit in determinato loco ibid. 9.10
 Angeli essentia an sit ei ratio essendi in loco ibid. 11.12
 Angelo an conueniat esse in maiori vel minori loco propter suam libertatem 101.3.14
 Angelus est morius corporis per intellectum & voluntatem, non tanquā per causam immediatam 101.3.14
 Non est in loco nisi intelligibiliter 101.4.17
 Angeli operatio an sit ei ratio existendi in loco ibid. 19
 Angelus non est in loco per essentiam, aut operationem, vt ei conueniunt differentia situs & vbi 102.2.22
 Angelus secundum aliquos solum est in loco secundum effectum, & sicut mouens in moto ibid.
 Angelus an requiratur propinquitatem per presentiam realem secundum locum & situm ad hoc quod moueat ali quod corpus ibid.
 Angelus per notitiā intellectuam perfectius cognoscit, quam nos per intellectuam & sensitiuam 139.4.21
 Angelus non cognoscit per species, quia illę semper representarent, & sic simul & semel diuersa cognosceret, & nota ibi similitudinem de stuppa approximata igni 141.1.5.
 Angeli inclinantur rationibus rerum, & cognitionibus earum 140.1.25
 Angelus perfectè cognoscit totum ordinem vniuersi ibid. 3.16
 Angelus futura contingentia dependentia libertate potest cognoscere ibid. 4.17
 Angelus non potest certitudinaliter cognoscere ea quę dependent ex libertate alterius angeli ibid.
 Angelus tamen aliquantulum mentem alterius potest cognoscere ibid. 18
 Angeli cognoscunt naturalia per eorum presentia. ib. 19
 Angeli triplici vigent acumine scientia; secundum Isidorū, quomodo debeat intelligi ibid. 20
 Angelus non cognoscit successiōem singularem in infinitum possibilem ibid. 21

libros sententiarum, Index.

Angelus respectu sui est in actu secundo 141.2.9
 Angelus respectu futurorum semper est in actu secundo ibidem.
 Angelus non cognoscit futura à libero arbitrio alterius dependentia, nisi per quandam coniecturam ibid.
 Angelus vnicō actu potest simul plura intelligere ib. 2.7
 Angeli non fuerunt creati mali, vel miseri, quia certitudinem sui euentus non habuerunt 141.3.2
 Angeli ante peccatum non differabant ibid.
 Angeli mali nunquam fuerunt boni nisi bonitate naturali. ibid.
 Angeli beati beatitudine naturali fuerunt creati 141.4.5
 Non fuerunt creati in perfecta beatitudine ibid. 3.5.6
 In creatione caruerunt culpa & pena ibid. 7
 Angelus est perfectior cælo ibid. 3.8
 Angeli in creatione Deū nō viderant visione beata. ib. 9
 Angelus duplicem habet cognitionem vespertinā & matutinam ibid.
 Angelus per cognitionem suę essentia; cognouit Deum ibid. 10
 Angeli probabiliter fuerunt creati in gratia 141.4.4
 Angelus malus habuit gratiam in munere, & aliquē forsitan elicit actum meritorem ibid. 6
 Angeli tam boni quā mali per quandā coniecturam poterunt cognoscere se habituros gloriam eternam. 142.1.2
 Nequaquam poterunt scire suum casum ibid.
 Angelorum cōuersio ad Deum, & ab eo auersio fuit libera, licet haberent in creatione charitatem 142.2.2
 Indigebant gratia promouente ad bonum ibid.
 Angelus potuit peccare ibid. 6
 Angeli licet errore aut ignorantia careant, non tamē inconsideratione ibid. 7
 Angelus peccauit, quia appetiit aliquid sine circumstantia cum qua debeat appetere 142.2.18
 Angelus appetiit equalitatem Dei tripliciter ibid. 3.12
 Angelum appetiisse equalitatem Dei potest dupliciter intelligi ibid. 4.
 Angelus non potuit appetere equalitatem Dei quoad substantiam, nec quoad non subesse ibid.
 Appetiit quid si permanisset obtinuisset ibid. 13
 Angelus appetiit equalitatem Dei secundum quid & ininterpretatiue ibid. 4.14
 Angelus appetiit equalitatem Dei, inquam appetiit excellentiam prohibitam ibid. 15
 Angelis in principio creationis secundū Magistrum fuit data lex obedientia; mali ignota ibid.
 Angelus vltra cognitionē naturalem habet aliā. ib. 4.16
 Angelus cognoscendo eligibilem statum cognouit omnes circumstantias ibid.
 Angelus & cælum conueniunt, quia non habet aliquod malum naturæ ibid. 4.17
 Angelus peccauit appetendo illud quod nō erat bonum ex omnibus circumstantiis ibid. 3.10
 Angelus primus non potuit peccare in primo instanti suę esse secundum aliquos, quia appetitus mali non potest ferri nisi in verisimile bonum quod pretenditur à vero bono, quorum opinio reprobatur 143.2.14
 Angelus secundum aliquos & alia res, quādo creatur prima operatio quę sit à Deo producitur secundū aliquos, quorum opinio improbat 143.2.17
 Angelus nō potuit peccare in primo instanti sui esse. ib. 2.9
 Angelus in primo instanti sui esse non potuit habere illā inconsiderationem quę ad peccatū requiritur ibid. 11
 Angelus in primo instanti sui non potuit mereri, & non potuit peccare ibid. 12
 Angelus in primo instanti non discursisset ibid. 14
 Angeli suam beatitudinem meruerunt 143.2.4
 Angeli post vnicum actum meritorem habuerunt gloriam ibid.
 Angeli mali ex vnicō actu malo fuerunt condēnati. ib. 6
 Angeli creati sunt in gratia & non in gloria ibid. 3.10
 Angelus non meretur gloriam ante datam 143.2.12
 Angeli mali sunt in aëre caliginoso ad exercitium nostrum 143.2.2
 Angeli boni cōuersio fuit causa cōuersionis aliorum 142.1.2.
 Nec boni angeli habent inordinationem inter se. 144.2.1

* A 4 Angelā

Magistri Durandi de

Angeli mali post lapsum potuerunt bonū facere, sed non bene facere, & boni non potuerunt peccare post confirmationem, nec tamen ideo caruerunt libero arbitrio. 144.3.2.

Angeli tripliciter cognoscunt *ibid.*

Angelus primus peccauit appetendo bonum ex genere sine debitis circumstantiis 145.3.7

Angelus malus malo fini adhaerens nō semper videt omnia quae ad ipsum pertinent sicut angelus bonus. *ibid.*

Angelus non peccauit ex passione, nec ex habitu. *ibid.* 8

Angeli mali sunt in termino ad quem meriti & demeriti *ibid.* 9

Angelus apprehendit immobiliter & sine discursu homo mobiliter & cum discursu *ibid.* 10

Angelus vult immobiliter & fixē quare sunt obstinati, non autem homo *ibid.*

Secundum aliquos quorum opinio reprobatur *ibid.* 4.11

Angeli boni non sunt confirmati per meritum, sed per praemium *ibid.*

Angeli mali nec damnati alii nō possunt mereri propter tempus praefixum *ibid.* 4.12

Angeli boni non possunt peccare, quia in essentia diuina vident quicquid eis attingit *ibid.* 13

Angeli naturam corpoream possunt mutare localiter, nō autem ad formam 146.2.6

Angeli solum coniungunt actiua passiuis *ibid.* 3.8

Angelus secundum aliquos praeter intellectum & voluntatem habet virtutem motiuam realiter ab eis distinctam. 146.3.4

Quorum rationes improbantur *ibid.* 4.5

Angelus habet eandem virtutem imperantem motum, & ipsum exequentem *ibid.*

Angelus non mouet per velle, neque per intelligere 147.1.8.

Angelus requirit debitam distantiam ad actum mouēdi. *ibid.* 2.7

Angeli secundum aliquos habent corpora aerea. 147.1.2

Angeli sunt essentialiter incorporei, assumunt tamē corpora quando debent operari, secundum aliquos. *ibid.*

Angelum non habere corpus potest multipliciter intelligi. 147.1.4

Angelus non est compositus ex materia & forma *ibid.*

Angelum assumere corpus potest dupliciter intelligi *ibid.* 2.5

Angelus virtute propria non potest assumere aliquid in vnitatem personae *ibid.* 6

Angelus potest assumere corpus vt mobile a motore *ibid.* 6

Angeli non possunt rem materialem ad formam mouere immediate secundum aliquos, quia omne agens agit sibi simile 144.3.5

Quorum opinio improbat 144.3.5

Angelus praecise mouens corpus non dicitur semper illud assumplisse 145.1.7

Angeli proprie non loquuntur in corpore assumpto 147.3.5.

Angeli in corpore assumpto proprie nō comedunt. *ibid.*

Angeli possunt cibum sumere & tractare ac diuidere. *ib.*

Angeli possunt intrare & exire, secundum tenentes angelos esse in loco definitiue *ibid.* 4.5

Angeli secundum tenentes quod nō possunt esse in loco nec exeunt, nec intrant, nisi secundum operationem *ibid.* 6

Angeli a creatione non habuerunt distinctos ordines 149.2.2.

Angeli eiusdem ordinis non sunt aequales 149.4.7

Angelis secundum Doctores data est gratia proportionem suorum naturalium, ita & pueris in baptismo 149.3.6

Angelus secundum aliquos cognoscit de volitione quid sit, & an sit, & de quo sit, licet nō de omnibus in gradu, quorum improbatio patet 148.3.10

Angelus secundum aliquos nō fecerit inter volitiones, aut alias cogitationes, licet sint eiusdem speciei, quorum opinio reprobatur 148.4.14

Angelum non cognoscere cogitationes, an sint affirmatiuae vel negatiuae est probabile, vbi Auctor quinto remouet dubium. 148.2.8. *ibid.* 3.15.16

Sancto Porciano

Angeli aliqui immediate illuminantur a Deo, & alii mediate. 149.2.4

Angeli omnes beatorum Christus 149.4.6

Angeli omnes immediate vident essentiam diuinā. *ib.* 3.4

Angeli non cognoscunt mysteria gratiae, nisi per reuelationem *ibid.*

Angelus inferioris ordinis nunquam eleuatur ad superiorum *ibid.*

Angeli proprie dicuntur, qui ex officio mittuntur. *ibid.*

Angeli aliqui illuminant & illuminantur, maxime assistunt Deo *ibid.*

Angeli & homines viatores in varias incidunt Hierarchias *ibid.* 6

Angelus dicitur mitti, quādo ex imperio diuino aliquid circa nos exercet 150.1.4

Angeli omnes assistunt Deo ipsum videndo 150.2.2

Angeli assistunt Deo dupliciter *ibid.* 4

Angeli superiores reuelant inferioribus secreta diuina. *ib.*

Angeli illuminati a Deo soli specialiter dicuntur assistere Deo *ibid.*

Angeli aliqui assistunt & ministrant *ibid.*

Angelus vnus plures custodit homines *ibid.* 2

Angeli maiores sciuerunt incarnationem antequam fieret, minores verō postea sciuerunt *ibid.*

Angeli proficiunt vsq; ad diem iudicii *ibid.*

Angeli deputantur ad custodiam animarum a natiuitate vsque ad infans mortis *ibid.* 5

Angeli loquuntur 151.1.1

Angelus loquitur per signa alteri angelo, secundum aliquos, quorum opinio reprobatur *ibid.* 2.5

Angelus cognoscit naturales motus voluntatis alterius angeli *ibid.* 3

Angelus habet signa signata inuariabilia *ibid.* 4

Angeli non sunt variabiles quoad naturam *ibid.*

Angeli non loquuntur per signa ad placitum significancia. *ibid.*

Angelus secundum aliquos loquitur applicando diuersas figuras in caelo, quorum opinio reprobatur *ibid.* 2.6

Angelus loquitur alteri angelo manifestando conceptum suum secundum aliquos per alium, quorum opinio reprobatur *ibid.* 3.8.9.10.11

Angelus secundum aliquos nusquam est secundum situm, sed praesentia ordinis bene est praesens cuiuslibet mobili ab eo antequam moueat, sed specialiter quando actu mouet 101.2.8.3.16

Angelus an possit dici vbiq; secundum aliquem sensum *ibid.* 12. & 3.1.15.

Angelus an possit simul mouere omne mobile cui potest esse praesens 102.3.29

Angelos plures esse simul an sit possibile *ibid.* 26

Angeli qui nunc sunt, an essent praesentes alii mundo, vel pluribus mundis, si producerentur a Deo 102.3.36

Angelus existens in caelo an simul sit in terra, & eductus *ibid.* 37. & 31.

Angelus potest esse in loco per essentiam, & etiā per operationem, sed diuersimodē *ibid.* 4.39

Angelus an possit non operari *ibid.*

Angeli operatio circa corpus an sit mouere *ibid.*

Angelus nō potest infinita distincta cognoscere, nec per vnā notitiam, nec per plures 129.2.17

Angelus si per infinitas notitias intelligeret, esset deueniendum ad vnum infinitum *ibid.* 18

Angelus quando est, eius esse non dependet a noua acquisitione, aut deperditione 132.4.7

Angelus qui potest non esse, habet totum simul esse quamuis desineret esse 133.1.12

Angelus an possit moueri localiter 103.2.3

Angelus an possit moueri in instanti & etiā de loco ad locum non transeundo medium 105.1.4. & 6

Angelus malus si sit supremus in gradu naturae, est mensura aliorum 134.2.14

Angeli ab initio cognouerunt Dominum 135.4.2

Angeli naturali dilectione Deum, creaturas, & se diligebant *ibid.*

Angelus non est compositus ex materia & forma 136.1.9

Angeli

Decisionum super quatuor

Angeli quatuor acceperunt in principio, de quibus Magister tractat. *ibidem*
 Angeli differunt cognitione & libertate. *ibidem*
 Angelus caret ignorantia necessitate, licet omnes conueniant in natura & simplicitate, in generalitate & corruptibilitate. *ibidem*
 Angelus est quid cuius operatio est integra, ut suppositi operantis *136.1.8*
 Angelus non est principium elicitiuum per susceptionem operationis intelligendi secundum se totum. *ibid.*
 Angelus habet solam notitiam intellectiuam ceteris perfectiorem *136.2.14*
 Angelus non est compositus ex genere & differentia. *eod.15*
 Angeli quoad esse, ac pluralitas eorum immediate dependet a deo. *137.3.5*
 Angeli plures eiusdem speciei non possunt esse secundum aliquos, quorum opinio late reprobat. *ibid.6.&7.*
 Angelos esse in numero multum excessiuo dicere non oportet *138.1.14.&15.*
 Angeli omnes forte sunt eiusdem speciei. *ibidem*
 Angelorum pluralitas est ex beneplacito dei *ibidem*
 Angelorum numerus est maior corporum celestium *138.2.16*
 Angeli prater ordinem naturae in mouendo habent esse gratiae. *eodem*
 Angeli aliqui deputantur ad hominum custodiam. *eod.&150.2.7*
 Angelorum pauca sunt a nobis nota quae habent coniecturam ex conditione animae nostrae *139.1.4*
 Angelus est substantia & virtus habens operationem. *ibidem.5.&6.*
 Angelus intelligit per suam essentiam *ibidem.4.5.*
 Angelus cognoscendo se non indiget alio representatione. *ibidem.6.*
 Angelus non intelligit per species *139.4.17.& ibid.20*
 Angelus intelligit res per praesentiam rerum in se, vel in suis causis *cod.2.21*
 Angelus cognoscit res tam spirituales quam corporales propter ordinem quem habent &c. *ibidem*
 Angelus non solum cognoscit accidentia sed etiam quantitates rerum. *ibidem*
 Angelus cognoscit non discurrendo de ignoto ad notum *ibidem*
 Angelus missus Christo in passione non erat de minoribus *150.2.3*
 Angeli illuminantur, dum sacra mysteria eis reuelantur *151.4.6*
 Angelus alium angelum illuminat, confortando eius virtutem intellectiuam secundum aliquos, quorum opinio reprobat. *152.1.8*
 Angelus non illuminat angelum alium, proponendo veritatem *ibid.*
 Angeli omnes secundum aliquos a solo Deo illuminantur *eod.2.19*
 Angelus habet capacitatem perfectiorem nostra capacitatem *159.3.4*
 Angelus custodiens adiuuat interiora *150.1.4*
 Angeli omnes quomodo dicuntur mitti *ibidem.4.5.&6*
 Angeli praebuerant ministerium in formatione mulieris ex costa Adae *161.1.2*
 Angelus est liberior homine *174.4.5.6*
 Angelus in primo instanti sui esse non potuit demereri, potuit tamen mereri, quare & quomodo *244.1.8*
 Angeli neque boni neque mali possunt ex naturalibus uisnoscere corpus Christi in eucharistia *317.1.6*
 Angeli species posset reparari absque reparatione eiusdem *394.1.23*
 Angeli plures possunt esse in eadem specie successiue, licet non simul *ibid.*
 Angeli non possunt introducere immediate animam in corpus *394.3.6*
 An sint compositi *396.3.18*
 Angeli in resurrectione colligent pulueres suscitandorum *394.3.6*
 Animam non esse compositam ex materia & forma probatur *37.3.4*
 Anima recipit actus intelligendi, mediante potentia intellectiua *39.4.15*

libros sententiarum, Index.

Anima ceterae omnes praeter rationalem extenduntur & diuiduntur diuiso toto *38.1.10*
 Anima interdum manet diu post diuisionem ut in plantis, & animalibus annulosis *ibid.2.12*
 Anima tam minus manent post diuisionem, quo animalia perfectiora sunt *ibid.*
 Anima intellectiua in corpore, nec extenditur quantitate, nec afficitur qualitate *ibid.12.13*
 Anima rationalis quare in homine non fit quata sicut ceterae formae *38.4.14*
 Anima rationalis potissimum potest probari non quantitate ab indiuisibilitate *38.4.21*
 Animam nostram non esse intellectum, sed quandam substantiam separatam ponit Auerroys *159.4.5.6.7*
 cuius opinio reprobat. *ibid.*
 Anima potentiarum quaedam sunt vegetatiuae, quaedam sensitiuae, quaedam intellectiuae *11.2.8*
 Anima vegetatiuae tres sunt actus, uidelicet nutrire, augmentare, & generare, quorum primus & ultimus, scilicet nutrire & generare (prout dicunt introductionem formae substantialis in materia) possunt esse immediate ab essentia animae, prauia tamen alteratione secundum aliquas qualitates *ibid.9*
 Anima separata an esset in loco *201.4.19*
 Anima corpori iuncta est propter tres causas *20.4.2*
 Animas tot potuit Deus producere quot fuerunt reuolutiones, si fuerunt infinitae reuolutiones infinitas *20.4.2*
 Animam eandem esse in omnibus hominibus est falsum. *ibid.*
 Animae rationales esse plures quam sint angeli non repugnat *158.4.12*
 Anima habet angelum custodem sui *151.3.8*
 Anima creata inuaditur, & infundendo creatur *159.3.2. & 160.2.7*
 Anima unitur corpori sicut forma *159.1.2.3*
 Anima est quo uiuimus, sentimus, mouemur, & intelligimus primum *ibid.3*
 Anima rationalis non est ex traduce *162.2.1*
 Anima intellectiua est ingenita & incorruptibilis *161.3.4*
 Anima intellectiua est separabilis secundum operationem, & etiam a corpore contra aliquos qui reprobat. *ibid.6*
 Animal non variatur per reuolutionem materiae *183.2.0*
 Animal ratione manet idem, licet pars formae resoluitur *183.3.10*
 Anima carni infunditur ad saluandam institutionem humanam propagationis *185.2.2*
 Anima naturalia inaequalia recipiunt in creatione *ibid.*
 Animae non sunt aequales ab origine, quoad perfectiones gratuitas *186.1.1*
 Anima Christi in origine excessit omnes alias in spiritualibus *ibid.4*
 Anima quoad naturalia in origine potest tripliciter comparari *ibid.4*
 Animae non sunt aequales ab origine, quoad proprietates toti composito communes *ibid.5*
 Animae non sunt inaequales ab origine, quoad proprietates proprias ut sunt intellectus, uoluntas *ibid.*
 Anima perfecta non recipitur in corpore melius disposito contra aliquos *188.2.10*
 Anima humana a corpore dependet quoad aliquas operationes *ibid.*
 Anima non habet habilitatem ad malum remotum, sed propinquum quae tollitur per gloriam *190.2.2*
 Anima rationalis separata est persona secundum Magistrum in quo errauit *221.2.2*
 Animae aliquae ex priuilegio singulariter missae sunt ad aliquam reuelanda *236.4.8*
 Anima Christi uidentem diuinam essentiam non comprehendit ipsam *237.1.10. & 11*
 Anima Christi quoad lumen gloriae excedit angelum *ibidem.12*
 Anima Christi uidentem Deum cognoscit omnia quantum ad id quod sunt, sed non an sint *237.2.4*
 Anima Christi sciuit diem iudicii quando erit per reuelationem, uide *ibid.7*
 Anima Christi secundum se non habuit omnipotentiam, nec habere potuit *238.3.7*

Magistri Durandi de

Anima Christi per virtutem sibi assistentem potuit in omnes mutationes miraculosas ordinabiles ad finem incarnationis. 238.4.9
 Anima Christi tota, & secundum omnes portiones non fuit beata ab instanti conceptionis. 240.2.10
 Anima est magis ratio patiendi quam corpus. ibid. 11.
 Anima non debet communicare cum corpore in actione meritoria. 244.1.9
 Anima separata dicitur descendere ad inferos dupliciter. 249.2.5.
 Anima Christi descendit ad inferos propter duplicem effectum quem habuit in illic existentes. ibidem. 6.
 Anima boni latronis quomodo fuit in paradiso immediate post passionem. ibidem. 8. & 9.
 Anima Christi descensus ad inferos quomodo est nobis ignotus. ibidem. 9.
 Anima Christi quomodo simul fuit in inferno, & in paradiso. ibidem. 3.10
 Anima non omnes existentes in purgatorio à Christo fuerunt liberatae in triduo. 245.1.7
 Anima aliqua liberatae fuerunt à purgatorio, & quae. ibidem. 8.9.10.
 Anima intellectiva est in Eucharistia, vt forma corporea. 355.4.6.
 Anima comparatur ad corpus tripliciter. 398.4.9.
 Anima damnatorum patientur secundum adaptationem, sed daemones secundum veritatem, opinio aliquorum. 402.4.7
 Anima in purgatorio affligitur per hoc quod retardatur à diuina visione, quaedam plus, quaedam minus. 404.1.13
 Anima affligitur ab igne propter aliquem habitum infusum ipsis secundum aliquos qui improbantur. 404.1.15.
 Animam damnatam habere potentias sensitivas, per quas passionem suscipiat, aliqui opinantur. ibidem.
 Animas separatas, vel angelos pati ab igne per solam detentionem credunt aliqui. 413.3.18. & sequen.
 Animam separatam habere perfectius esse quam conuictam intelligitur dupliciter. 404.3.22
 Anima resumto corpore, non videt deum intensius, nec expeditius ipsa separata. 404.4.26.
 Animatio in resurrectione corporum non est mutatio, sed solum passio secundum aliquos. 394.4.10
 Anima non mouetur per hoc quod pars essentialis mouet partem non essentialem, sed quod integralis integrabilem. 146.2.5
 Animalia venenosa creata sunt innoxia. 157.2.2
 Animalia muta non tunc fuerunt creata. ibid.
 Animalia venenosa facta sunt noxia propter peccatum. ibidem.
 Annihilationem ante penam inferni nullo modo eligere liceret in quocumque casu pro vitanda culpa. 340.2.10 & seq. 11.12.14.
 Antecedens voluntatis quid sit. 123.1.14
 Apostoli per eorum successores sunt vicarij dei, quantum ad regimen instituta ecclesiae. 294.1.10
 Apostolica sedes solum peteda est propter absolutionem à sententia excommunicationis, vel propter dispensationes ab irregularitatibus. 345.4.43
 Apparitio spiritus sancti & missio differunt. 357.3.13
 Appetens aliquid apprehendit illud sibi esse possibile. 142.3.13
 Appetitus sensitivus participat aliquantulum de ratione. 173.4.12
 Appetitus quidam est naturalis, alius est electivus. 421.2.18
 Appetitus naturalis & electivus differunt secundum suos actus. ibidem.
 Appetitu naturali omnes homines de necessitate appetunt beatitudinem summam. 421.4.7
 Apprehensio duplex. 173.4.4
 Appropriatum est id quod de communi trahitur ad proprium. 87.2.5
 Appropriatio est possibilis & utilis. ibid. 5. & 6
 Appropriatorum distinctio ducit nos aliquantulum in notitiam distinctionis personarum. ibid. 6
 Appropriata cuiusque personae quae sunt. ibid. 7
 Appropriata in quantum essentialia priora sunt propriis personarum, sed in quantum appropriata sunt posteriora. ibid. 10

Sancto Porciano

Approbatio pertinere potest tam ad intellectum quam ad voluntatem. 109.1.4
 Approbatio quid sit. ibid. 5
 Aque si sint super caelos non possunt cadere. 156.1.10
 Aqua per missionem olei quomodo illustratur. ibid.
 Aque diuinae virtute secundum aliquos possunt esse solum super caelos, quorum opinio reprobat. 156.1.3
 Aque naturaliter possunt esse super caelos, secundum aliquos, rationes reprobat. ibid. 4. & ibid. 3
 Aque proprie non sunt super caelos, nisi capiatur caelum pro aere. ibid. 13. & 15
 Aqua maiorem habet terminabilitatem quam aer. ibid. 13
 Aque diluuij non ascenderunt vsq; ad paradysum terrestrem. 161.1.10
 Aqua baptismalis non habet aliquam virtutem inhaerentem, sed solum assistentem. 290.3.17
 Aqua baptismalis quam virtutem dicitur habuisse à contactu carnis Christi & quomodo. ibid. 28
 Aqua baptismalis ratione indigentis potest carius emi, vt baptizetur puer, non tamen ratione consecrationis. 303.3.10
 Aqua colore vini tincta per abluionem panni intincti vino non est materia debita sacramenti eucharistiae. 320.2.8
 Aque cum vino mistio in calice non est de necessitate, sed de congruitate. 320.3.4. & 321.2.8
 Aqua calici apponenda prius debet benedici, & in parua quantitate apponi. 320.4.5
 Aquam vino apposuisse Christum probabile est. ibid. 8
 Archangelus dicitur princeps angelorum. 144.2.8
 Argumentum accipitur dupliciter. 250.3.6
 Aristoteles ponendo mundum aeternum, non solum errauit contra fidem, sed contra rationem naturalem. 128.2.19
 Aristoteles ponens mundum aeternum videtur sibi contradicere ei quod dixerat in 3. Phys. negado infinitum. ibidem. 27
 Arrogatio quid sit. 390.3.5
 Articulus fidei improbant rationes quomodo solui possunt. 41.1.42
 Articuli fidei nec à priori, nec à posteriori sunt demonstrabiles. 41.1.40
 Articulus fidei nemo assentit, nisi libere volens. 41.1.41
 Articulus fidei nihil impossibile includere, est indemonstrabile. ibid. 5.1.48
 Articuli impossibilitatem magis quam possibilitatem ex creaturis concludi posse videntur. 41.1.44
 Articulus fidei improbares rationes clare, & scientificè solui non possunt. ibid. 42
 Articulus fidei improbares rationes solui non possunt nisi ex fide. ibid.
 Articulis fidei assentimus tantum ex autoritate scripturae sacrae. 5.2.49
 Articulus fidei quisquis confidit in via se posse intelligere temerarius est. 6.1.12
 Articulus trinitatis plus est adhaerendum propter fidem quam propter persuasionem. 20.3.15
 Articuli fidei aliqui possunt probari, & alij non. 251.2.11
 Articulus fidei aliquos nunc tenemur scire de necessitate salutis. 253.3.6.7.8
 Articulus fidei quomodo tenebantur credere patres antiqui, nota. ibid. 8
 Articulus quid est. 270.3.4.6
 Articuli contenti in symbolo quomodo distinguuntur. 259.2.9
 Articuli fidei non correspondent sacramentis, imò vnum continetur sub altero. 294.3.9
 Artificialia sunt propter aliquam bonitatem, quam homo ex eis consequitur. 131.3.16
 Ascendere in caelum conuenit Christo ratione sui, & descendere ad infernum ratione nostri. 250.1.3
 Ascendere ad caelum conuenit Christo, decuit ex parte sua & nostra. ibid. 1. & 6
 Ascensio Christi in caelum fuit nobis utilior quam fuisse praesentia. 251.2.10
 Ascendere in caelum secundum quam naturam Christo conuenit. ibid. 9 & 11
 Assen-

Decisionum super quatuor

Affertens alicui per mediu contingens quod tamen putat esse necessarium opinatur, & scit interdum 3. 2. 23
Assensus duplex 145. 1. 7.
Astrologi aliquando verè iudicant de hominibus sequentibus appetitum sensitivum 158. 1. 11.
Assumi possunt plures naturæ ab eadè persona 212. 2. 5.
Assumi hypotatice non est mains quam assumi beatificè 215. 2. 10.
Assumptio naturæ humanæ non includit aliquem ordinem naturæ 216. 2. 12.
Assumptio includit ordinem rationis inter partes assumptas ibidem. 13.
Assumptio humanitatis includit ordinem secundum fructum ibidem. 15.
Assumptum semel à verbo nunq dimissum fuit. ibid. 15.
Assumere actiue est commune toti trinitati 222. 2. 9.
Assumere actiue dictum conuenit personæ perfectius, quam essentia, quamuis vtrunque assumat eod. 5.
Assumptio naturæ terminatur ad vnionem, vel ad essentiam 222. 2. 1. & 4. 15.
Assumptio naturæ humanæ ad diuinam non terminatur ad vnium in natura, sed in persona ibidem. 4. 10.
Assumens agens est vnies, sed non omne vnies est assumens 223. 1. 5.
Attentionem requiri ad orationem, & ad quodlibet opus dupliciter intelligitur 336. 1. 6. 7.
Attributa diuina quomodo differant, duplex opinio 17. 5. 5.
Attributa diuina non differre ex natura rei circumscripta omni opinione intellectus 16. 1. 6.
Attributa quæ dicunt causalitatem, vel ordinem ad creaturas non accipiuntur à Deo secundum se nisi in ordine ad creaturas, opinioniones duæ 18. 4. 15.
Attributum dupliciter accipitur 18. 2. 6.
Attributum large quid ibidem
Attributum stricte quid 7.
Attributa sola ratione differunt 18. 3. 13.
Attributa quæ Deo attribuiuntur intelligenda sunt ipsi conuenire secundum altiorem modum, quam conueniant creaturis 23. 3. 6.
Attributio est dispositio imperfecta remissionis peccati, & contritio est dispositio perfecta 338. 3. 8.
Auctoritati magis est innitendum, quam rationi in scriptura 1. 5. 12.
Auctoritas ecclesie quomodo facit credere euangelio 256. 4. 8. & 257. 1. 9.
Audita à Deo certiora sunt quibuscunq; visa in lumine naturali 1. 2. 10.
Auersio à Deo non habet influxum 201. 4. 7.
Auerio posuit intellectum esse quandam substantiam separata ab anima, & eadè in omnibus hominibus, cuius opinio reprobatur 159. 4. 5. idem 6.
Augustinus videtur ponere angelos compositos, sed non ex intensione, sed solum loquendo secundum opinionem aliorum 136. 3. 17.
Augmentum spirituale per gratiã fit dupliciter sicut corporale 324. 1. 6.
Auxilium speciale non requiritur ad hoc quod homo se præparet ad gratiam 180. 2. 6. 7.
Baptismus Ioannis fuit institutus triplici causa, & quæ fuit causa primarię institutionis 295. 4. 9. & 10.
Baptismus Ioannis non conferebat gratiam ibid. 4.
Baptizati baptismo Ioannis an essent baptizandi baptismo Christi 295. 4. 6. 7.
Baptismi definitio forma & institutio 296. 1. 2.
Baptismus de necessitate requirit expressionem trium personarum trinitatis 295. 4. 4.
Baptismi forma requirit expressionem actus, & personæ baptismum suscipientis ibid. 10.
Baptizás nõ est de necessitate sacramenti nominadus, sed solum secundum institutionem ecclesie 186. 1. 11.
Baptizans per formam suam intendens inducere errorem non baptizat eod. 1. 4.
Baptismus an possit simul à duobus æqualiter conferri vno proferente verba, & alio abluente 296. 4. 4. 5.
Baptismus an possit conferri à duobus simul proferentibus verba, & æqualiter abluentibus 297. 1. 10. 11. 12.
Baptismus debet fieri in aqua, vt probatur 297. 2. 4. 5.

libros sententiarum, Index.

Baptismus potest fieri per immersionem, asperisionem, & superfusionem ibid. 9.
Baptismus & circuncisio nõ conueniunt per ablationem originalis, sed per collationem alicuius spiritualis. ib. 4. 11.
Baptismũ recipientes sunt in multiplici differetia 293. 1. 2.
Baptismo suscepto remanent punalitates ibid. 1. 2.
Baptismus dignè suscipienti tollit omnem culpam tam actuale quam originale quam recipit 298. 2. 4. 5.
Baptismo deletur omnis pena cuiuslibet peccato, quoad forum Dei nõ sic autem quoad forum civile eod. 4. 5.
Baptismus tantum est vnus, ac omnes alij habet ad vnium attributionem 302. 2. 6.
Baptismus multis operibus attribui potest ibid.
Baptismus fluminis & poenitentia quantum ad liberationem culpæ malo præualeat baptismi fluminis ibid. 8.
Baptismus fluminis quantum ad liberationem à malo penæ præualeat cuiuslibet baptismi eod. 2. 9.
Baptismus fluminis & sanguinis suppleant vicem baptismi aque ibid. 3. 11.
Baptismus fluminis non habet locum in paruulis, sed solum in adultis ibid. 13.
Baptismus recipiens à ministro præciso cognito, peccat mortaliter 303. 3. 7. & 11.
Baptismus recipiens à ministro peccatore non præciso, non peccat 303. 3. 7. & 11.
Baptismus Ioannis qualis fuerit, opinioniones duæ 295. 1. 5. 6. & 8.
Baptismus requirit intentionem ex parte ministri 305. 1. 4. 5.
Baptismi sumptio potest diuidi sicut eucharistia sumptio 312. 1. 10.
Baptismus quare nõ iteratur, & bene eucharistia 325. 3. 9.
Balsamum imponendum non est de necessitate extreme vnctionis sicut oleum 359. 1. 9.
Baptismus potest fieri à ministro non ordinato, & ex materia nõ consecrata, nõ sic autè extrema vnctio ibid. 10.
Baptismo indigent omnes ingredientes ecclesie statum, sed extrema vnctione indigent soli ægroti 359. 4. 10.
Beatus non potest velle aliquid discordans voluntati diuine, aut defectus ordinationis, nisi dentur à consideratione 145. 1. 7.
Beatitudo tam hominis q̄ angeli consistit in operatione intellectus & voluntatis circa primũ obiectum 145. 3. 4.
Beatitudo duplex ibid.
Beati non possunt errare, quia vident in vniuersali & particulari 145. 1. 7.
Beatus eodem actu videt verbum, & nos in vita 270. 2. 5.
Beati non diligunt damnatos ex charitate ibid.
Beati diligunt inimicos viatores sicut nos ibid.
Beati resurgunt cum integritate membrorum, & si illa defuerint in hac vita, supplebitur totum 396. 1. 6.
Beati resurgent cum integritate membrorum, licet non mali 396. 4. 6.
Beati non cognoscunt orationes nostras mentales vel vocales cognitione beatifica 407. 3. 11.
Beati auxiliantur nobis apud Deum, quamuis nos lateat secundum quod vident Deum velle ibid. 9.
Beati memoriam habebunt peccatorum suorum in gloriam suam 409. 4. 7.
Beato licet displiceant mala quæ egit, veruntamen propterea non tristabitur ibid.
Beati Christi imitatores, & mali omnes diuersimodè iudicabunt 411. 1. 9.
Beati videntes diuinam essentiam, vident omnia in ipsa ex natura talis visionis secundum aliquos qui reprobatuntur 415. 3. 10. 11.
Beati videntes diuinam essentiam aliquas res vident in ea, vel omnes aliquo modo 415. 4. 13. 14.
Beatos omnes se velle dictum præstatis quam vile emere, & care vendere 421. 1. 15.
Beati gaudent de penis damnatorum, quia in eis vident impleri ordinem diuinæ iustitiæ 423. 1. 8.
Beati possunt videre corporaliter & spiritualiter penas damnatorum 422. 4. 4.
Beati in celo nõ vident penas damnatorum in inferno propter distantiam ibid. 5.
Beati nullo modo cõpatientur de penis damnatorũ. ibi. Beati.

Magistri Durandi de

Beatitudo sine gloria, an sit de effectibus predestinationis 110.2.11.
 Beatitudo datur simpliciter, & non sub conditione. 143.3.7.8
 Beatitudo accipitur pro illo quod beatificat extrinsecè & intrinsicè. 4.2.2.5.
 Beatitudo intrinsicè & formaliter creaturâ perficiens perfectior est ea quæ solum extrinsecè perficit. ibid. 6. & 7.
 Beatitudo formalis non consistit in perfectione corporali, sed spirituali. ibid. 7. & 8.
 Beatitudo consistit in operationibus potentiarum spiritualium non corporali, nec totius compositi, sed partis. 412.3.11
 Beatitudinis inæqualitas non provenit ex parte visionis, sed per revelationes secundum aliquos 414.3.27
 Beatitudo formalis dupliciter accipitur & definitur. 416.3.10.
 Beatitudo formalis quæ est optimum nominis, consistit in aliqua operatione. 416.4.11.
 Beatitudo formalis hominis consistit in vna operatione tantum, & non in pluribus. ibidem. 12.
 Beatitudo formalis solum consistit in operatione intellectus. 417.1.15.
 Beatitudo non potest consistere in amore benevolentie hominis ad Deum. 417.1.16.
 Beatitudo accipitur dupliciter 419.1.5
 Beatitudo aggregans visionem & delectationem perfectior est altera quæ est perfectissima operatio. ibid. 6.
 Beatitudinem sanctorum post resurrectionem augeri, intelligitur dupliciter 419.3.4.
 Beatitudo resumpto corpore erit perfectior quæ modo per hoc quod anima proprius exercebit suam operationem secundum aliquos qui improbantur 419.2.7.8
 Beatitudinem in speciali voluntas non potest velle, & etiam nolle. 421.2.18
 Beatitudinem in particulari appetimus liberè, ideo meremur. ibidem. 18. 19
 Belsal. etia secundum aliquos, est nomen proprium 149.4.2.
 Benedictio secundæ diei quare omittitur 155.4.2.
 Benefacere non est se præparare ad gratiam, nisi in eo qui est in statu merendi. 145.4.15.
 Beneficia nobis exhibita in principio sunt duplicia. 151.1.9
 Beneficium datum pro obsequio est simoniacum 365.4.7
 Beneficium simplex non potest vendi sine simonia. 366.2.11
 Berengarii confessio quantum ad sacramentum eucharistie 374.4.13
 Berengarius propter confessionem suam in maiorem heresim inducit nos quam habuerit, nisi de speciebus intelligatur 375.3.25
 Bigamie annexa est irregularitas, duæ opiniones circa hoc 370.1.5
 Bigamia contrahitur sex modis. ibid.
 Bigamus potest dispensari à Papa, ut omnes ordines recipiat. ibid. 8
 Bigamus potest ab Episcopo dispensari, ut recipiat minores ordines. ibid. 8
 Bigamus qui insidiarius est primæ uxori desiderio secundæ, vel qui secundam duxit viuentem primam, penitentia indiget 390.4.7
 Bigamus est irregularis non propter peccatum præcedens sed defectum significationis. ibid. 7
 Blasphemia creatoris & periculum subuersionis faciunt quod fidelis potest relinquere infidelem 385.4.16. & 19
 Bonitas rei est duplex 115.2.4
 Bonitas Dei est causa existendi creaturis 106.1.7
 Bonitas moralis sumitur ex obiecto & circumstantiis 145.2.5
 Bonitas & malitia sunt rerum habitudines 189.3.5.6
 Bonitas vel malitia actus moralis consistit in conformitate, vel difformitate rationis 198.3.5
 Bonitas duplex moralis & meritoria 199.4.7
 Bonitas moralis non recipit directionem in finem. ibid. 8
 Bonitas hominis est duplex, scilicet naturæ & artis 303.4.4
 Bonitas maior inest homini per intellectum quam per voluntatem absolutam 417.4.13
 Bonitas Dei præcedit bonitatem visionis Dei, sed non bonitatem visionis nobis bonæ. ibid.
 Bona spiritualia quæ sunt de necessitate salutis, non debent amitti propter quocumque scandalum 384.2.5

Sancto Porciano

Bona supererogationis an omittenda sint propter quocumque scandalum. ibid. 5
 Bona indifferentia dimittenda sunt, quandiu durat scandalum pusillorum. eod. 2. 7
 Bona omnia quæ sunt circa vltimum finem, sunt in deum referentia 16.2.7
 Bonum creatum additum bono increato an reddat totum melius 116.2.4.5.6
 Bona purè moralia in non predestinatis, an sint voluta à Deo 120.1.6
 Bonum respectu alterius dicitur dupliciter 131.3.10
 Bonum triplex 145.2.5
 Bona sunt multiplicia 176.2.2
 Bonum secundum aliquos semper dicitur aliquid absolutum, quorum opinio reprobatur 188.1.8.9
 Bonum & ens non conuertuntur. eod. 13.14
 Bonum dicitur aliquid respectuum eod. 17
 Bonum finis dicitur perfectiorem eod. 20
 Bonum & iustum equaliter omnibus personis diuinis conueniunt 183.1.25
 Bonum & malum diuidunt ens eod. 7
 Bonum quantum bonum non est causa mali. ibid. 4
 Bonum per modum efficiens & finis, potest esse causa mali. ibid.
 Bonum est sui diffusum ratione perfectionis 190.1.8
 Bonum est duplex, & similiter malum 190.4.4
 Bonum potest esse absque omni malo 192.2.5
 Bonitas moralis consistit in conuenientia ab eius ad rationem rectam 193.3.7
 Bonum potest dupliciter considerari 196.1.5
 Bonum & malum sunt contraria mediata 198.3.11
 Bona non omnia remunerantur in vita æterna, nec omnia mala pena æterna 199.4.13
 Bonum & malum possunt sumi dupliciter 199.2.3
 Bonum difficilius ad acquirendum cadit sub maiori merito, & consequenter præmio 201.2.5
 Bonum & malum in diuersis generibus possunt esse in eodem 199.2.3
 Bonum & malum circa actum deliberatum opponitur priuationi. ibid.
 Bonum potentius est ad agendum quam malum quantum ad effectum posituum 247.1.11
 Bona gloria consistunt in tribus 258.1.7
 Bonum minus aliquando est magis meritorium quam maius 266.1.2
 Bona non semper sunt optanda inimicis 266.2.8.9
 Bonum maius non semper est magis diligendum, nisi à voluntate quæ mouetur ab obiecto 271.1.10
 Bona facta extra charitatem non profunt ad remissionem peccati licet bene ad forificationem subiecti secundum aliquos qui improbantur 343.4.4.5.7
 Bonum commune non est præferendum bono particulari, nisi quando particulare est pars illius communis 341.1.11
 Bona matrimonii sunt fides, proles, & sacramentum 373.3.6
 Bonorum triplicium matrimonii numerus & sufficiencia. ibi.
 Bonum commune melius bono priuato, quando sunt eiusdem generis 378.2.8
 Boni & mali resurgent in illa quantate ad quam natura non errans nata est producere 396.4.6
 Bonorum & malorum resurrectio, sine quibus difformitatis fiat 597.1.8.9
 Bonorum & malorum cognitio vniuersaliter inuenitur omnibus iudicandis per modum reuelationis 409.3.4
 Bonum per se & per prius cadit sub obiecto intellectus quam voluntatis, licet in ipsum voluntas proprie tendat 417.2.19
 Bonum maius non semper opponitur deteriori malo eodem 3.8
 Bonum habitum maius habitum quam habetur, est immediatum obiectum amoris amicitiæ 418.3.11
 Bruta habent voluntatem, prout dirigitur contra rationem 174.4.6
 Bruta ex simplici apprehensione, & magis conuenienter apprehendunt ipsum. ibid.
 Bruta non solum cognoscunt obiectum exterius, sed etiam actum proprium. ibid.
 Bruta habent actus reflexos. ibid.
 Calix

Decisionum super quatuor

Calix & patena ex qua debent esse materia. 316.4.8
Calor a per se subsisteret a virtute diuina caleface-
ret. 146.2.5.
Capitale dicitur quod multa continet. 202.3.4.
Capacitas intellectus & voluntatis potest terminari per
aliquid finitum informatiue, no tamen obiectiue. 15.2.23
Capacitas animae propinqua semper augetur in via, sed
remota, neq; augetur, neq; minuitur. 235.4.13
Caput habet rationem conuenientiae & differentiae cu aliis
membris ordine, protectione, & virtute. 235.4.4.
Carentia scientiae & virtutis fuisse in pueris in primo
statu 165.1.7
Carentia visionis eterne potest dupliciter intelligi. 180.4.4
Carentia iustitiae originalis est a Deo subtrahente iuste
donum suum 183.1.15
Caro a fecunditate purgatur secundum aliquos 184.2.4.
Caro Christi ante conceptionem fuit peccato obligata
in parentibus 217.1.2.
Caro Christi vt vniretur fuit purgata per spi. san. ibid.
Caro Christi fuit talis qualis fuisse in statu innocetiae. ib.
Carne apparente in Eucharistia quid sciendum.
317.2.8.9.10.11.
Causa & fortuna sunt causae per accidens quae non sunt
attribuendae primae causae 94.3.6
Casualia & fortuita videntur subterfugere diuinam pro-
uidentiam sed non subterfugunt. 107.4.8.9.
Causa est tempus praefixu angelis merendi. 145.3.4
Catechumenus quid est, & in quibus tenetur instrui.
305.3.5.6
Catechismus recte praecedit baptismum. ibidem.6.
Catechismo contrahitur quoddam vinculum spirituale
cognationis simile. 389.4.8.9
Causalitas secundarum causarum deducit nos in notitiam
primae causae 21.1.6
Causalitas ois in vna persona existens est alia. 21.2.12.
Causa cognosci quid est ex effectu potest duobus mo-
dis 21.4.8.
Causare per intellectum & voluntatem est nobilissimus
modus causandi. 94.1.5.
Causa non est in diuinis respectu diuinorum ibid. 7.
Causalitas dei siue se extendat immediate ad oes, siue no
arguit deum omnia distincte cognoscere. 95.2.19
Causa vniuersalis tripliciter dici potest ibid. 20
Causa vniuersalis cognita an cognoscantur effectus di-
stincti ibid.
Causa immediata est duplex scilicet produciens & conser-
uans, de prima no est verum quod Deus sit semper cau-
sa immediata, sed de secunda verum est 100.1.5
Causalium triplex gradus 104.1.6
Causa totius vel totalis effectus praedestinationis, an red-
di possit 110.1.7
Causa creationis rerum est bonitas creatoris 125.4.2
Causam agentem praecedere suum effectum duratione siue
per intellectum, aut in quantum agens absolute no est
necesse 21.4.11
Causa non praecedit semper tempore effectum 238.3.7
Causalitatem aliquid dicitur habere super actum dupli-
citer 157.4.4
Causalitatem aliquid habere super actum in causando,
tripliciter potest intelligi ibid.
Causalitatem aliquid habet impediendo super actum du-
pliciter eod.5.
Causa non est querenda voluntatis diuinae 168.1.4
Causa efficiens peccatorum est triplex 245.1.8
Causa efficiens remissionis peccati triplex est ibid.
Causae secundae possunt a suo effectu multipliciter impe-
diri, licet non Deus 130.4.7
Celare confessionem est de iure diuino 356.3.6
Caelum quod inter creaturas visibiles est pars nobilior si-
gnificat vniuersum 1.2.9
Caelum tria continet, capacitatem, deformitatem, & diuer-
sitate 125.3.1
Caelum habet diuersitatem in partibus suis ibid.
Caelum habet duplicem motum ibid.
Caelum nunc secundum vt plures loquentes non licet
creari, quauis conseruetur a Deo, quauis secundum rei
veritatem oppositum sit sentiendum 127.4.19

libros sententiarum, Index.

Caeli reuolutionibus datur prima & vltima 177.4.9
Caelum a nihilo vltra caelum distat distantia locali 123.4.15
Caelum empyreum esse no potest demonstrari, nec quod
sit corporeum 152.1.3
Caelum aut corpus aliud caeleste cognoscitur per visum
aut per motum ibid.
Caelum empyreum visu non comprehenditur, nec subia-
cet motui ibid.
Caelum empyreum esse tenetur auctoritate Strabi & Be-
da, potest tamen aliquo modo persuaderi 151d.
Caelum stellarum partim diaphanum, & partim lucidum
est, caelum crystallinum omnino diaphanum, & caelum
empyreum erit omnino lucidum ibid.
Caelum empyreum secundum aliquos est factum propter
ordinem vniuersi, quorum opinio reprobatur ibid.4
Caelum empyreum licet sit immotum, non tamen est im-
mobile ibid.4
Caelum empyreum non est factum propter angelos, cum
non sit in loco secundum aliquos, nisi per operatio-
nem ibid.4.6
Caelum empyreum factum est propter corpora sanctorum
ibidem 6
Caelum empyreum debet esse non motum, quia sancti sunt
ibi in plena fruitione quietate ipsorum intellectu ibid.
Caelum empyreum est locus contemperationis non propter
angelos, sed propter homines ibid.7
Caelum empyreum non insluit cum no sit motum, & sit
deputatum ad locum sanctorum ibid.3
Caelum empyreum insluit probabiliter ibid.4
Caelum empyreum agit per lumen in corpus propinquum
& insluit ibid.
Caelum empyreum in ordine ad alios non habet nisi ra-
tionem continentis & non conseruans 132.4.7
Caelum secundum aliquos non habet materiam 153.2.16
Caelum large potest dici materia 153.4.22
Caelum secundum aliquos intelligitur aet 155.4.2
Caelum cuius figura sit 150d.
Caelum an moueatur, & quo dicatur firmamentum ibid.
Caelum crystallinum potest dici aquaeum propter propri-
etates 156.2.13
Caelum non diuiditur propter motum planetarum in ecen-
tricus & epiciclicus 157.1.8
Caelum si diuideretur, adhuc non corrumperetur ibid.
Caelum ante alia ornatur 157.2.2
Caelum secundum aliquos est figura semicircularis, quos-
rum opinio reprobatur 157.4.3
Caelo conuenit figura capacissima 157.1.4
Caelum secundum aliquos causat aliqua viuientia ratio-
ne intelligentia vnire 157.3.6
quorum opinio reprobatur ibid.
Caelum habet virtutem generatiuam rei viuientis, sicut ha-
bet multa semina 151d.7
Caelum habet causalitatem respectu generabilium & conser-
ruptibilium 151d.5
Caelum non habet causalitatem productiuam, aut ama-
presiuam super actus notios 157.4.7
Caelum non habet aliquam impressionem in liberum ar-
bitrium ibid.8
Caelum habet causalitatem super liberum arbitrium im-
pediendo actum eius indirecte per impedimentum vi-
suum sensitiuorum 158.1.10
Caelum habet causalitatem vt remouens, vel prohibens
respectu voluntatis 1.2.10
Caelum est causa dispositiua corporis ibid.12
Caelum coagit per motum tanq; per formam ibid.3.7
Caelum non agit per motum tanquam per rationem agen-
di ibid.6
Caelum secundum aliquos no ageret nisi moueatur ibid.10
Caelum non oportet moueri ad hoc quod agat ibid.11
Caelum empyreum agit in haec inferiora sine motu ibid.
Caelum in ascensu Christi cesit corpori Christi 400.1.15
Caelum est subtilioris naturae quam quodcumq; inferius.
156.1.10
Caelum aquaeum no immediate produceret frigiditatem
in istis inferioribus si esset ibid.8
Caelum non videtur ratione sui motus localiter esse cau-
sa alterius alternationis 402.1.13
Celz

Magistri Durandi de

Certus esse quis potest certitudine fidei de parvulo quod sit in gratia, de se nequaquam. 57.1.13
 Certius potest dici aliquid dupliciter / 254.1.3.9
 Certitudo est duplex. 255.2.7
 Certitudo cognitionis causatur ex medio causante eum, quomodo vide 255.3.12
 Certitudo quid est 260.3.5
 Character baptismi quid est opi. & improbatio 295.4.4.5
 Characterem baptismalem ponentes in potentia intellectiva improbantur 295.4.7. & 298.4.10
 Character secundum veram opinionem est relatio rationis, qua deputatur aliquis ad sacras actiones. 299.1.11
 Characteris traditio à b. Dionysio ortu sumpsit ibid.
 Character imprimitur in confirmatione 307.1.11.
 Character ordinis quid sit, & an in vnoquoque ordine imprimatur 362.1.5. & 2.11.
 Character semper imprimitur in traditione instrumenti pertinentis ad principale actum. eod.2.6.
 Character diaconatus in quo actu impri. opiniones duæ. eodem.3.7.8.
 Characteres tot differentes specie vel genere possunt esse in aliquo quot distincti faciendis possunt deputari. eodem.10.
 Caritas non necessariò exigitur ad hoc vt quis sit charus. 54.4.4
 Caritas pro actu quo diligimus omnes ponunt habituales Magister negat. 55.2.5.
 Caritas habituale negantes quomodo sustinent opinionem Magistri. ibidem.6.
 Caritas pendet ex duobus, scilicet ex Deo influente, & subiecto recipiente. 56.1.4
 Caritas datur interdum inæqualiter his qui sunt æqualiter dispositi ibidem
 Caritas nõ datur secundum proportionem naturalium. ib.5.
 Caritas infusio datur secundum conatus intentionem. ib.
 Caritas non semper augetur secundum augmentum conatus quoad difficultatem 56.2.8
 Caritas receperunt angeli secundum proportionem naturæ suæ ibidem
 Caritas aut alterius formæ augmentatio attenditur secundum gradus essentia. 58.1.22.
 Caritas nobis inesse possumus assentire probabiliter. 55.4.20.
 Caritas cognitiõem fumimus, vel ab obiecto, vel ab actu ipso ibid.21
 Caritas inexistentis maximũ signum est carere remorsu conscientie 56.4.9
 Caritas nostram angelus potest videre in anima nostra, & per consequens scire nos esse in charitate ibid.
 Caritas minima in patria est maior caritate maxima in via 61.2.11
 Caritas viatoris ex natura sua potest augeri vsq; ad maximam beatorum tamen non sic est ex ordinatione ibidem
 Caritas ex natura sua potest minui cum non consistat in indiuisibili 61.3.6
 Caritas nunquam minuitur quantum ad essentiam habitus, quanuis feruor actus minuatur 62.1.15
 Caritas venenum est cupiditas, quomodo debeat intelligi 62.2.14
 Caritas minui per venialia, etiam quoad essentiam habitus est aliqua opinio 61.4.6. & 62.1.14
 Charus Deo quis potest dici tripliciter 62.3.26
 Caritas æqualem habentes sunt æqualiter Deo chari, quoad præmium essentiale, inæqualiter autem quoad præmium accidentale ibid.
 Caritas an cadat sub præcepto 261.1.2. & 262.1.6
 Caritas omnes actus perficit, sed quosdam mediata, & alios immediate 176.2.8
 Caritas in habente eam non semper ordinat actus illius 198.4.7
 Caritas est principium quo viuimus spiritualiter 203.1.11
 Caritas qua diligitur Deus & proximus, attendunt eandem rationem 130.4.9
 Caritas infusio nõ prærequirit intentionem fidei 255.1.13
 Caritas est forma fidei acceptæ secundum esse meritocarium ibid.4.5

Sancto Porciano

Charitatem esse formam aliarum virtutum potest dupliciter intelligi ibid.
 Caritas obiectum est Deus 257.2.18
 Caritas non diligitur proximus nisi propter Deum, & quando propter se tunc est amicitia ibid.
 Caritas magis respicit amorem amicitia, quam concupiscentie 267.4.7
 Caritas non omnia sunt diligenda ibid.7.8
 Caritas non diliguntur demones damnati, neq; angeli ibid.8
 Caritas quomodo habeat ordinem secundum velle cõplacentie & desiderij nota ibid.7.8
 Caritas habet ordinem in diligendis, sed non fides, vt de quare 264.1.11. & 265.4.5.6
 Caritas præcepta quomodo sunt ad inuicem connexa 261.1.2
 Caritas diffinitio ibid.2.7
 Caritas an inclinet ad diligendum Deum amore concupiscentie 264.1.11.12
 Caritas inclinat in odium inimici, inquantũ talis 266.3.3.9
 Caritas quomodo intelligendum est nunquam excidere ibid.4. & 267.2.1.5.6
 Caritas semel habita potest amitti ibid.6.7
 Caritas incipiens minor est caritate perfecta, licet in vno incipiens, maior sit proficiente in alio aliquando. ibidem.2.7
 Caritas manet in beatis quantum ad habitum, & quantum ad actum 270.1.5
 Caritas vtrũ diminuat caritatem vel augeat 276.2.4.5
 Caritas inter habitus viæ est nobilior vno modo, nõ tam simpliciter 413.3.18
 Caritas intensior aliquando sequitur cognitionem remotiorem 414.1.11
 Caritas pertinet ad amorem amicitie, & fruitio ad amorem concupiscentie 421.1.13
 Cherubin dicitur plenitudo scientie 144.2.9
 Seraphin autem ardens dicitur ibid.
 Cherubin & Chammeus gladius ante paradysum terrestrẽ quomodo sint 180.3.2
 Christus habet maximam conuenientiam cum effectu confirmationis 306.4.6
 Christus debere consecrari vt fiat debita materia confirmationis, opin. duæ, quarum prima improbat ibid.
 Christo data est beatitudo animæ sine vilo merito 235.1.2
 Christus operabatur quedam humana, quedam diuina 242.1.5.6
 Christum habere vnum esse, vel plura declaratur 224.3.10.14.15
 Christus non sic meruit nobis per passionem suam, vt suum meritum cedat nobis in meritum 244.2.7
 Christum inceptisse esse, an concedatur 233.4.5.6.7
 Christo competit potestas excellentie respectu sacramentorum 303.4.4
 Christus pona peccatorum nostrorum portauit 244.4.2
 Christus non est cognitus à demonibus, nisi per reuelationem 149.4.19
 Christus licet minor fuerit angelis in ordine nature, nõ tamen gratie 150.2.8
 Christus habuit angelum custodem 151.1.11
 Christus non fuit decimatus in lumbis Abrahæ 217.1.2
 Christus non est filius spiritus sancti, licet de eo sit naturas 220.2.4. & 3.4. & 7
 Christus est filius spiritus sancti per creationem & adoptionem cum dupla determinatione 229.3.5
 Christus est filius totius trinitatis sicut spiritus sanctus. ibi.6
 Christum esse filium spiritus sancti per creationem & adoptionem quare Aug. negauit ibid.
 Christus dicit tantum vnum suppositum, & non plura 223.4.6.7
 Christus est vnum licet importet plures naturas 224.1.9.10. & ibid.14
 Christum esse plura dicunt aliqui, aliis dicentibus ipsum necesse vnum, nec plura ibid.10.11
 Christus secundum plures substantias nõ potest dici plures, quia altera non prædicantur de eo ibi.2.16
 Christianus si licitè alicui seruit, tenetur obedire in his ad quæ eius potestas extenditur 206.2.4
 Chri

Decisionum super quatuor

Cristiani legitime subsunt principi seculari fidei. 1b.4.5
 Christus potest dici aliud, & aliud, secundum diuersas na-
 turas 224.2.18.
 Christus non est compositus ex partibus per inhaerentiam, sed secundum subsistentiam 224.2.18.
 Christus non omnino est sic compositus sicut homo ex corpore & anima 225.3.7.8
 Christus per incarnationem factus est verus homo. ibid.3
 Christum solum assumpsisse corpus & animam diuisa reprobatur ibidem.3.
 Christus non fuit bis natus proprie. 228.3.6
 Christus an habuerit plures filiationes tres opinionones sunt, quarum tertia inter primas mediat 228.3.6.7.
 Christo secundum duplicem excellentiam debetur dulcia & latria. 229.4.7.
 Christus secundum quod homo, an & quomodo dicatur persona 231.1.2.
 Christus secundum quod homo, an sit filius adoptiuus ibidem.
 Christus secundum quod homo nullo modo est persona. ibid.2.3
 Christus aliter habet naturam humanam, & aliter alii homines ibidem.9.
 Christus secundum quod iste homo, an dicatur persona. ibidem.9.11.
 Christus an sit creatura, sunt tres modi dicendi. 232.3.6.7.8.9.
 Christum esse creaturam potest absolute concedi in vno sensu. 232.3.7
 Christum semper fuisse distinguendum est sicut Christum incepisse esse 234.2.5.6
 Christum potuisse peccare est dubitabile secundum diuersos modos dicendi. ibidem.
 Christus potuisset peccare si assumpsisset naturam in partibus naturalibus. ibidem.7.
 Christus potuit peccare secundum quod homo. eodem.9.10
 Christus secundum naturam diuinam non potuit peccare, quia non voluit. ibidem.12.
 Christus ab instanti suae conceptionis habuit gratiarum plenitudinem 235.1.2.
 Christus quomodo intelligitur profecisse aetate & sapientia. ibidem.
 Christus habuit gratiam gratum facientem, & gratis datam 235.3.7
 Christo secundum quod homo conuenit ratio capitis in ecclesia secundum tria quae inueniuntur in capite naturali eod.3.6
 Christus non est caput angelorum secundum vnam conditionem, licet bene secundum alias ibid.8
 Christus est caput angelorum & hominum, aliter tamen & aliter 236.1.9
 Christum habere aliud caput supra se, non repugnat aliquo modo ibid.1.10
 Christo secundum quod Deus conuenit dare spiritum sanctum per authoritatem & secundum quod homo per meritum ibid.11
 Christus ab instanti suae conceptionis habuit cognitionem beatam & infusam in proprio genere 237.3.5
 Christus ex vno actu considerato potuit cognoscere aliud non actualiter consideratum ibid.6
 Christus cognouit actualiter aliqua vtendo phantasmate eodem 7
 Christus an habuerit scientiam modo humano acquisitam, duo modi dicendi 238.1.5.6.8
 Christus non proficit secundum habitum in scientia ibid.11
 Christus fecit mirabilia per virtutem diuinam, & non per virtutem creatam sibi datam eod.3.7. & 8
 Christus debuit assumere naturam humanam cum defectibus corporalibus 239.2.5
 Christus assumpsit defectus naturae naturales, & indetrahiles ibid.3.7
 Christus non contraxit defectus provenientes a remouente prohibens eod.10
 Christus debuit assimilari nobis in illis quae cum non decent, & requiruntur ad opus redemptionis ibid.11
 Christus habuit passionem, in quantum dicit motum voluntatis 240.2.8

libros sententiarum, Index.

Christus si non fuisset occisus, tandem naturaliter fuisset mortuus 241.2.9
 Christus habuit necessitatem suppositionis moriendi eodem 2.10
 Christo multa occurrerunt laesiva sensu, quo voluntas naturalis refugit, non autem sanctis 242.2.11
 Christus semper voluit quod Deus voluit ei velle ibid.12
 Christum dubitasse potest dupliciter intelligi 243.1.10
 Christus multa sibi meruit 243.1.2
 Christus non potest habere tantum vnam actionem in vno genere causae 243.2.6
 Christus mereri potuit ibid.2.4
 Christus meruisse in primo instanti suae conceptionis dicitur si diuersi sentiunt ibid.6. & 7
 Christus ab instanti conceptionis suae fuit perfectus quantum ad habitum scientiae, gratiae, & virtutis, sed non quantum ad usum 244.1.10
 Christus per passionem suam meruit sibi impassibilitatem ibid.
 Christus meruit nobis per passionem suam, vt fructus ipsius redundet in nos ibid.2.7
 Christus in passione nouo actu nobis meruit, quod prius non meruerat 244.3.9
 Christus passione redemit nos, licet aliter portauerit ibi.2
 Christus traditus est a patre, a seipso, & a Iuda ibid.
 Christus non potuit satisfacere secundum aequalitatem quantitatis 246.3.6
 Christus an fuerit a patre derelictus 247.2.3
 Christo in triduo cessauit vnio, sed non fuit partium separationis 247.2.4
 Christus mortem debuit sustinere, & non incinerationem. 248.1.5
 Christus in triduo non fuit homo eod.2.3.4
 Christum fuisse hominem in triduo aliqui sunt opinati. ibid.5. & col.3.6
 Christus in triduo non potuit dici rationalis ibid.3.7
 Christus non fuit homo ab aeterno, licet hic homo fuerit ab aeterno ibid.9
 Christus in triduo ubi fuerit an totus in sepulchro, opinio allegatur eod.4.5
 Christus secundum diuinitatem fuit ubique, & secundum humanitatem in determinato loco dum viveret ibid.
 Christus in triduo secundum corpus fuit in sepulchro, & secundum animam in limbo ibid.
 Christus totus est Deus quomodo intelligitur 249.1.8
 Christus quomodo descendit ad inferos secundum animam, & quomodo anima in loco operatur ibid.4
 Christus descendit ad inferos, quia eius merito sumus liberati a peccata. 249.3.11
 Christus non descendit ad infernum damnatorum, nec ad limbum puerorum ibid.5
 Christum resurgere a mortuis fuisse conuenientissimum ostenditur eod.4.5
 Christum stitisse tribus diebus & noctibus in ventre terrae quomodo ostenditur 250.2.10
 Christum resurrexisse tertia die, quibus argumentis est probandum ibi.5.6
 Christus aliter manducauit quam manducant angeli in corporibus assumptis eod.4.10
 Christum ascendere in caelum fuit conueniens ex parte sua & nostra 251.1.4
 Christum immediate post resurrectionem in caelum ascendere non decuit ibid.6
 Christus an habeat fidem 251.4.2
 Christum ascendere ad supremam partem caeli empyrei solum fuit congruum 251.3.7
 Christus potuit ascendere supra conuexum caeli empyrei ibid.5
 Christus in quantum viator habuit dona quantum ad actum licet non beatificum 272.4.6
 Christus quia secundum aliquid fuit viator, decuit ipsum habere aliquas virtutes morales 273.1.9
 Christus dedit discipulis potestatem eiciendi daemones ministerii, non solius autoritatis 304.1.7
 Christus nulli commisit autoritatem variandi necessaria sacramenti, licet circa solemnitatem possit aliquid Papa 307.3.11
 Chrj

Magistri Durandi de

Sancto Porciano

- Christus per verba consecrationis an consecrauerit. 309.2.10. & 4.5.
- Christus sub propria specie venit vt medicus, & sub specie Eucharistiae venit vt medicina. 317.3.11.
- Christus triplicem totalitatem dicit 325.4.4.
- Christus omnimodo totaliter est in hoc sacramento. 316.1.8.
- Christus vt Deus nouerat Iudam incorrigibilem, ideo non praeuocauit antequam accusaret. 331.4.8.
- Christum resurrexisse clauso tumulo ex nullo textu scripturae potest trahi. 339.4.12.
- Christus intrauit ad discipulos ianuis clausis, id est, dum ianuae essent clausae, sed non per ianuas clausas. 400.1.13.
- Christum intraisse ad discipulos ianuis clausis intelligitur multipliciter. ibidem.14.15.
- Christum iudicaturum in forma humana, vel secundum formam humanam differunt. 409.3.5.
- Christum iudicare in forma humana nulli dubium est. ibidem.
- Christus secundum formam humanam se, & solum secundum diuinam iudicabit auctoritate primaria. 409.4.6.
- Christum iudicare secundum naturam humanam auctoritate delegata ostenditur. ibidem.7.
- Christus iudicans in corpore glorioso videbitur a damnatis secundum aliquos, secundum autem alios non. 411.2.5.
- Cibi reliquiae traiectione casualiter, & aqua post ablutio- nem non impediunt ab Eucharistia sumenda. 311.1.14.15.
- Cibus spiritualis dupliciter potest manducari, non autem sic est de corporali. 312.1.11.
- Cibi sumptio ordinata ad detrimentum sanitatis est peccatum mortale. 378.2.13.
- Circumnescio personarum diuinarum inter se quomodo debeat intelligi. 64.3.4.
- Cicatrices fuerunt in Christo resurgente ex speciali dispensatione. 396.4.1.
- Cicatrices quomodo resurgent in martyribus. ibidem.
- Circumnescio cui data, quare, quo tempore, & in qua parte. 291.3.2.
- Circumnescio fuit ritus instituta quantum ad tempus, & populum & ritum. eodem.4.4.
- Circumnescio debuit dari populo Israelitico viris, & non mulieribus. ibid. 5.
- Circumnescionis ritus quaedam fuerunt necessariae necessitate precepti alia de solemnitate, alia de sacramenti necessitate. 292.1.7.
- Circumnescio quare fiebat die octaua, & vtrum liceret praeuenire propter necessitatem. ibid.8.9.
- Circumnescio non fuit satisfactoria pro culpa. 292.2.11.
- Circumnescionem culpam auferre non conuincitur ex eius significatione, sed solum ex eius institutione. ibid.5.6.
- Circumnescio culpam auferrebat, sed quod non conferret gratiam opinio est Magistri, quae improbat eodem.8.9. 10.11.12.
- Circumnescione in adulto auferrebat culpa originalis, & actualis. 292.4.4.5.
- Circulus eccentricus quomodo ponitur, sed non habet epicentrum. 157.1.8.
- Circumstantia non considerata si sit poena iure voluta ratione mali actus electionis erit malus. 142.3.10.
- Circumstantia excusans, alleuians, vel aggravans, & infor- mans. 337.2.5.
- Circumstantia concomitans & non informans actum, non imponit bonitatem aut malitiam illi actui. 299.1.12.
- Circumstantiae nomen tractum est ex his quae inueniuntur in loco & in quantitatis corporalibus. 337.2.3.
- Circumstantiarum triplex est genus. ibid.6.
- Circumstantiae quae ponunt in actu conuenientiam ad rectam rationem, ponunt in actu rationem etiam perfectam secundum multitudinem. eod.2.7.
- Circumstantiae quae solum important conuenientiam, vel disconuenientiam ad rectam rationem aliquo supposito, solum in eadem specie augent culpam, vel minuunt. eod.2.8.
- Circumstantiae quae nullam disconuenientiam includunt ad rectam rationem, nec ponunt aliquid in actu peccati, nec positum augent. ibid.
- Circumstantiae intrinsecae sunt actui in esse mortale, & ideo mutare possunt, vel augere speciem peccati. ibid.9.
- Circumstantiae quae ponunt in esse peccati nouam speciem, sunt necessario consistendae. 337.3.4.5.6.
- Circumstantiae quae solum sunt male aliquo supposito, an teneatur quis consistere, opinioniones duae. ibid.4.
- Circumstantiae quae nullo modo addunt, neque ad actum, neque ad speciem peccati, non sunt consistendae. ibid.4.
- Circumstantia non existente de necessitate confessionis a consistente est dimittenda, ne alium producat. eod.8.
- Circumstantia existente de necessitate confessionis consistenda est absolute, & nullo modo omissenda. ibid.1.
- Cuius quomodo exponit, & sua pro communitate. 264.4.18.
- Claritatem naturalem non differre a gloriosa probatur tripliciter. 241.3.5.
- claritas transfigurationis fuisse gloriosam probatur tripliciter. eod.3.6.
- claritas transfigurationis non fuit gloriosa quoad modum essendi. ibid.7.
- claritas transfigurationis non fuit in profundo, sed solum in superficie corporis. ibid.
- claritas gloriosa potest videri ab oculo corporali, cum sit eiusdem speciei cum nostra. ibid.9.
- claritas gloriosa in transfiguratione, vel fuit temperata, vel oculi discipulorum confortati. ibid.
- claritas fuit triplex in transfiguratione, scilicet corpore, vestimentis, & nube. ibid.10.
- claritas quid importat, & quomodo dupliciter est in corporibus beatis. 401.3.5.6.
- claritas beatorum non erit a causa naturali, sed immediata a Deo. ibid.4.9.
- claritas corporum beatorum potest non immutari oculorum praesentem, si beati velint. ibid.10.
- Clavis vocatur potestas qua ostium regni caelestis aperitur. 346.3.5.
- clavis est vna quoad essentiam, licet sint duae quoad actus & officia. ibid.4.8.9.
- clavis scientiae & potestatis propter diuersa officia nomen sibi assumunt. ibid.6.
- Claues nihil operantur ad dimissionem culpae vel poenae eodem.4.6.
- Claues se extendunt ad dimissionem culpae, & collationem gratiae per modum ministerii. ibid.6.
- Clauum vltus praesens in sacerdotibus veteris legis. 349.2.5.
- Claues nullis aliis a sacerdotibus sunt tradite. eod.6.
- Clauum traditum in ordinatione ostiarum non signat traditionem spirituales clauum. ibid.7.
- Clauum actus est solum ligare & soluere in foro penitentiae. ibid.8.
- Clauum potestas est duplex. eod.4.5.
- Clauum potestas quae respicit forum conscientiae, promissa fuit Petro & Apostolis. ibid.
- Clauum virtute non dimittitur aliquid de poena peccato mortali debita, licet de temporali. 347.1.7.
- Clima temperatissimum non est sub linea aequinoctiali. 160.4.6.
- Clima maxime distans a linea aequinoctiali est frigidissimum. ibid.
- Coactio capitur dupliciter. 172.4.21.
- Coactio & violentia differunt. 174.4.3.
- Coactio & violentia possunt capi dupliciter. ibid.
- Coactio est duplex, scilicet simpliciter, & secundum quid. 371.1.5.
- Coactio est duplex. ibid.
- Coactione accepta pro impulsione aliqui circa contrarium actum voluntas potest cogi circa actum elicitum eodem.3.11.
- Coactus consensus metu cadente in constantem virum an ad matrimonium sufficiat, opinioniones duae. 372.1.6.7.
- Cogi & necessitari non sunt idem. 175.1.7.
- Cogere homo potest hominem non quoad inclinationem sed quoad motum sequentem. ibid.3.
- Cogitur voluntas quantum ad actum elicitum coactione accepta pro impedimento actus. 371.2.6. & 3.14.
- Cogitur, nemo constans ad committendum malum culpae pro malo poenae vitando. eod.3.4.
- Cogitare quis potest Deum non esse. 21.4.15.
- Cogi

Decisionum super quatuor

cogitationes nostrae dupliciter possunt cognosci 143.2.5
 cogitatio solum scitur coniectura, quando effectus non
 concludit causam. ibidem
 cogitationes prout sunt in omnia à solo Deo secundā ali-
 quos cognoscitur, quorū opiniones reprobantur ibi.6
 cogitationes non sequentes voluntates & affectiones non
 cognoscuntur ab angelo, licet de aliis aliter sit dicen-
 dum 148.2.7
 quorum opinio reprobat 148.2.7
 cogitationes futurae certitudinaliter non possunt cogno-
 sci à demone 148.1.3
 cogitatio est duplex scilicet naturalis & gratuita 175.2.2
 cogitatio non est putabilis, nisi subiaceat voluntati 175.4.5
 Cognatio spiritualis quid est 389.4.5
 cognatio spiritualis per septem contrahitur secundum ali-
 quos, qui improbantur ibi.6.7
 cognatio spiritualis contrahitur per baptismum & con-
 firmationem ibid.8
 cognationis spiritualis tres sunt species ibid.9
 cognatio spiritualis inter quas personas contrahitur ibi.9
 cognatio spiritualis contracta per baptismum & confir-
 mationem impedit matrimonium contrahendum, &
 dirimit contractum 390.1.10
 cognatio spiritualis principaliter contrahitur per hoc
 quod spiritualis pater convenit cum carnali, quo ad ge-
 nerationem 390.2.13
 cognatio legalis quid sit ibid.5
 cognatio legalis impedit matrimonium solum ex statu-
 to iuris 390.3.6.7
 cognatio legalis est triplex ibid.7
 cognoscendi Deum supremus modus est in libro vitae, in-
 finitus in libro creaturæ, medius in libro scripturæ 1.2
 cognoscendi Deum ex infimo modo ad supremum veni-
 re non possumus nisi per medium ibidem
 cognoscere potest quis eandem conclusionē per medium
 demonstratiuum & probabile. 4.2.37
 cognitio qua cognoscitur Deus in se, & immediate, voca-
 tur cognitio facie ad faciem 6.2.16
 cognitio facie ad faciem non potest haberi à puro viato-
 re 7.2.8
 cognitionem abstractivam de eclipsi habet Astrologus
 sciens lunam eclipsari actu, quanvis non videat 7.1.7
 cognitio Dei abstractiva haberi potest à viatore, vt per
 eam assentiat firmiter Deum esse trinum secundū quos-
 dam ibid.6
 cognitionem Dei abstractivam qualis potest concludi ex
 creaturis potest habere viator 7.2.8
 cognitionem abstractivam cuiuscunque rei impossibile est
 primam esse ibidem
 cognitio duplex, abstractiva & intuitiva 7.1.7
 cognoscere non possunt vires interiores, nisi prævia cog-
 nitione exteriori 7.2.9
 cognitionem virium interiorum semper præit notitia ex-
 terior ibid.
 cognosci non potest non ens nisi per ens, nec ens in po-
 tentia, nisi per ens in actu ibid.10
 cognitio intuitiva est illa quæ fertur immediate in rem
 vt sibi præsentem actu ibidem
 cognitio nō est de essentia fructuōis, nisi antecederet 13.4.5
 cognitio beatifica est intuitiva essentia diuina, & abstra-
 ctiva aliorum ab essentia 17.4.12
 cognoscere & velle in Deo non differunt ex natura rei,
 sed solum secundum vocem ibid.13
 cognitio fit per proportionem inter rem cognoscentem
 & rem cognitā 21.4.15
 cognitionem Dei quid nominis & quid rei in generali
 per creaturas quomodo possumus acquirere 21.3.7
 cognitionem Dei quia est, & quid est in speciali non ha-
 beri à creaturis probatur 21.4.11
 cognoscere de Deo quid sit in speciali non possumus per
 creaturas ibid.
 cognoscimus de deo quia est, & quid est ignoramus ibid.
 3.13
 cognitio Dei qua cognoscit res ab æterno terminatur ad
 veram rem non quæ sit ab æterno in actu, sed tantum in
 potentia 35.3.13
 cognitio triplex, cognitio rei, quid nominis, quid rei, &

libros sententiarum, Index.

an sit 158.3.3
 cognoscere comprehensivè est perfectissimus modus cog-
 noscendi 94.2.10
 cognitio aliquo toto quid est vnum per aggregationem
 bene cognoscuntur in eo partes eius distincte 97.1.15
 cognitio dei tantum se extendit quantum eius causalitas
 95.3.4.5
 cognita causa singulari & necessaria cognoscitur effectus
 secundum rationem suæ singularitatis antequam exi-
 fiat 96.1.12
 cognitio Dei aliquando dicitur simplex intelligentia, ali-
 quando intellectus principiorum, aliquando scientia,
 aliquando experimentalis cognitio ibid. 2.15
 cognitio dei an respectu omnium sit scientifica ibid
 cognitio à deo non sunt in eius essentia : sed bene in eius
 præsentia 97.1.2
 cognitio à deo notitia approbationis dicuntur esse in eo
 ibidem
 cognosci aliquam rem contingit dupliciter in sua causa,
 & in sua existentia 104.1.6
 cognitio rei quantum ad actualem existentiam, an sit tan-
 tum rei præsentis ibid. 4.12
 cognitio dei duplex 105.1.21
 cognitio dei est ineffabilis, nec tamen imponit rebus ne-
 cessitatem ibid. 21
 cognitio quam habet deus de rebus creatis est duplex
 104.4.19
 cognosci nihil potest, nisi quod habet, vel habere potest
 naturam entis 106.3.6
 cognitio in nobis duplex 139.4.21
 cognitio an media fuerit, & si deus eam infuderit, later
 nos 169.1.8
 cognitio principiorum iuris naturalis, & correspondens
 inclinatio non tolluntur ab homine 97.3.16
 cognoscens non suam pro sua se conformat alicui dicta-
 mini probabiliter verò scilicet hæc est à me cognoscen-
 da 159.4.9
 cognitio vltimi finis in Christo fuit perfectior, quàm cog-
 nitio fidei 200.1.10
 cognitio quæ habetur de rebus, distinguitur 257.2.4
 cognitio beata fuit in Christo ab instanti suæ conceptionis
 236.3.4
 cognitio beata animæ Christi excellit cognitionem o-
 mium hominum, licet de angelis aliqui dubitent eodē
 2.5.6.7.8
 cognoscitur eadem res numero cognitione in verbo, &
 cognitione in proprio genere 237.4.8
 cognitio perfecta secum patitur imperfectam respectu
 eiusdem rei ibid. 6
 cognitionis æqualitas non arguit æqualitatem dilectio-
 nis in deo 237.4.9
 cognitio mali importans perfectionem est in deo & bea-
 tus, sed non quatenus importat passionem 302.3.25
 cognitio triplex, scilicet naturalis, beatifica, & revelatoria
 407.2.8
 cognoscunt beati orationes nostras, sed non cognitione
 naturali ibid.
 cognosci potest peccatum cuiuslibet multipliciter. 410.1.9
 cognitio confusa non decens in cognitionem rei quiddit-
 ativam causatur propter medium 412.4.8
 cognitio non potest fieri per speciem, nisi quando species
 & res per ipsam representata sunt eiusdem speciei
 413.4.18
 Comestio indiget aliquibus circumstantiis excusantibus,
 sed non tantis sicut matrimonium 373.4.8
 comestiones plures factæ in die ieiunii quomodo dicitur
 repugnare inter se 335.4.14
 commensuratio pænæ ad culpam attenditur secundum
 gravitatem iniuriæ offensæ, illius in quem committitur
 203.3.5
 commensuratio pænæ ad culpam non attenditur quæ-
 tum ad durationem, nec quo ad acerbicatem ibid. 4
 commentator turpi simè erravit dicendo deum non ha-
 bere notitiam rerum distinctam 94.3.5. & 3.4
 commissio consistit in actu exteriori vel interiori 191.1.4
 commune & speciale, vel etiam superius & inferius, an
 realiter differunt. 3.1.16
 * B 60m

Magistri Durandi de

communicatio supremi doni potest fieri creature infime, non per inhaerentiam sed relationem 215.3.15
communicari puro viatorivirtute diuina cognitio abstractiua de articulis fidei potest, qualis potest concludi ex creaturis 7.1.7. & ibid. 8
Compadres & commatres filii possunt contrahere, siue sint ante geniti, siue post 387.1.2
compaternitas quomodo dicatur impedire matrimonium ibidem
Compositum non esse deum in se probatur 37.1.4
compositio duplex ibid. 5
componibilis alii non est deus, nec aliquid ipsi esse componibile probatur, ibid. 6
compositio non arguitur ex pluralitate rerum, etiam existentium in eodem supposito, vel in vna substantia 90.4.37
compositio & diuisio intellectus quomodo accipiatur 103.4.5
compositio & diuisio an sint actus simpliciter ibid.
compositum ex genere & differentia est ex partibus essentialibus 136.2.12
composita habent aliud quo differunt, & quo confluuntur ibid. 19
Comparabilia ad inuicem debent esse eiusdem generis 193.1.4
compositum non semper dicitur esse mouens ad formam 146.2.7
compositio est duplex 225.2.4
compositio huius adhuc est duplex eodem. 4.5
compositum per subsistentiam non est melius partibus componentibus ibid. 2
Comprehendere rem est cognoscere omni modo, quo est cognoscibilis 94.2.10
comprehensum est finitum in comprehensione intelligentis quomodo intelligatur ibidem
Conatus dicitur maior, aut propter difficultatem, aut propter intentionem 56.2.7
conatus angelorum fuit secundum potestatem naturam vniuersalemque ibid. 8
conatus maior propter mala naturalia, aut malos mores non facit maiorem charitatem ibidem
Conceptus aquae determinati sub indeterminato conceptu generis sunt ambo specifici 136.2.14
conceptio naturae humanae praesens naturaliter animationem & animatio assumptionem 217.2.13 & col. 3.18
conceptionis Mariae festum non bene fit, aut non bene nominatur, ut putat Richardus 217.4.14
conceptum & genitum non excludunt a supposito Christi naturam diuinam sicut esse creatum 233.1.13
Conclusio deliberationis est rationis 170.1.12
Concretum triplex inuenitur 29.1.7
concretum & abstractum an sint idem in creaturis, puta homo & humanitas 91.4.6.7
concretum & abstractum non differunt, nisi quia concretum connotat & non abstractum 92.2.15.16.17
concretum proprie non dicitur de eo quod habet rationem partis, vel inhaerentis alteri innitentis, aut alio modo habitum ibid. 3.12
concretus terminus positus a parte subiecti & praedicati aliter, & aliter supponit 231.2.7
Concubinatus est prohibitus lege diuina, sicut fornicatio. 377.4.6
concubinae patrum legis scripturae dictae sunt, quia non erant uxores principales ibid. 9
Concupiscentia in baptismo remanet, & reatus aufertur 185.2.2
concupiscentia habitualis remanet post remissionem originalem 186.2.6
Conditionalis cuius antecedens est necessarium, & consequentia est necessaria, an consequens sit semper necessarium 105.2.25
conditiones rei inordinatae in finem debent conuenire fini 285.1.11
conditio liberi arbitrii est peccare vel non peccare, &c. 178.2.2
conditiones agentis naturalis sunt duae 392.2.7

Sancto Porciano

conditio aliqua inhonesta vitians contractum accipitur multipliciter 285.1.10
conditio inhonesta contra naturam contractus voto ad idem tollit obligationem ibid. 10.11. & 135.2.13.14.15
conditio inhonesta aliquando non vitiat contractum ibidem
conditio impossibilis in sponsalibus habetur pro non adiecta 359.3.5. & 370.4.6
conditio inhonesta contra bona matrimonii facit sponsalia nulla 370.3.5.6.7
conditio honesta in sponsalibus stans facit sponsalia, non stans dissoluit 370.4.6
Contritio, confessio, & satisfactio non sunt partes penitentiae, quae est sacramentum 336.2.4. & 5
Confessor curiose interrogans de circumstantiis, ut in notitiam criminis alterius veniat, grauius peccat. 337.4.8
confitens vitare debet de necessitate illa quae includunt mortale, & illa de congruitate quae sunt occasiones peccatorum eod. 4.5
confessio dupliciter accipitur 342.2.5
confessio quam aliquis facit per seipsum, vel ab alio interrogatus extra iudicium non cadit sub aliqua lege ibidem
confessio facta sacerdoti sub specie veniae obtinendae non est de iure naturali, neque pure humano eod. 6.7
confessio sacramentalis est solum de iure diuino ibidem. 8
confessio tam in lege veteri quam in lege noua continetur instituta licet differenter ibid. 8
confessionis institutio post resurrectionem a Christo est instituta ibid. 9
confessionem fuisse institutam ab vniuersali ecclesiae traditione glossator decreti ponit 342.4.6
confessionem facere post peccatum nullus immediate obligatur, nisi in quinque casibus 344.2.3
confessionem facere an aliquis obligetur non sacerdoti, opiniones duae 343.2.4.5.6
confessio solum est sacerdotibus facienda ibid. 4.5.6
confessus fratribus mendicantibus non tenetur illa reconfiteri curato proprio contra Ioannem de Poliacio 344.1.10.11
confessio facta a non contrito, qui dolet de peccatis, sed non sufficienter, valet ibid. 2.5
confessio facta a non contrito qui non poenitet, nec proponit poenitere an valeat, opiniones duae eod. 2.6.7
confessio cum absolutione est facienda, non autem contritio, neque satisfactio eod. 3.10
confitendi & satisfaciendi propositum sufficit contritio ibidem. 11
confessio sacramentalis instituta fuit a Christo ibid. 5
confessionem faciendam praecipit ecclesia Christi autoritate 345.1.7
confitens impoenitens an praecipit de semel in anno confitendo adimpleat ibid. 8
confessionis statutum non est poenale a fidelibus reputandum, sed salubre ibid. 9
confitenda sunt de necessitate omnia peccata vni & eadem. 345.2.6
confessio potest fieri per plura signa contritionem ostendentia 345.4.15
confessionis materia est solum vna secundum analogiam ibidem
confiteri non potest vnus pro alio, neque conteri licet benefactis facere 352.4.7
confessor in nullo casu pro quoque incommodo debet reuelare confessionem nisi in generali 350.4.12
confessio generalis valet ad meritum 356.2.6
confessio generalis valet ad dimissionem venialium & moralium oblatorum ibid. 4.9
confessio generalis est duplex ibid. 4.6
confessio sacramentalis facta sacerdoti de venialibus non est necessaria ibid. 2
confitens non potest licentiarum sacerdotem, ut dicat peccata audita in confessione 356.3.9
confiteri fide abscondita tempore pacis est actus fidei, sed

Decisionum super quatuor

sed tempore persecutionis pertinet ad totitiam
306.3.7
Confirmari in bono contingit dupliciter 220.1.6
 confirmatio est sacramentum à baptismo distinctum
306.3.5
 confirmatio non est sacramentum simpliciter necessarium
ad salutem, nisi in casu quo imminet persecutor. *ibid.* 6
 confirmatio instituta est à Christo, licet nō legatur. *ib.* 8
 confirmationis materia est chrisma consecratum per
episcopum 306.3.5
 confirmabant Apostoli cum chrismate, licet non
legatur 307.1.11
 confirmationis effectus datus est aliquibus sine sacra-
mento *ibidem*
 confirmatio an possit ab alio quàm ab episcopo conferri
ex commissione Papæ, nota opinioem 307.3.11.12.
& 308.1.5.6.7.8
 confirmationem ministrandam per solum episcopum
non potest ex sacra scriptura trahi 307.3.11
 confirmationem non posse conferri per diaconum aut
subdiaconum habetur per sacram scripturam *ibid.*
 confirmatio confertur per solos episcopos 307.1.4
 confirmatio an possit tradi per solos episcopos, vel possit
per sacerdotes ex commissione Papæ, duæ opiniones,
quarum prima improbat 307.3.5.6. & 9.10
 confirmatio non poterit à non episcopo, si sit de institutio-
ne Christi quantum ad ministrum
308.2.12.14.17.18.19
**Conformitas voluntatis nostræ ad diuinam an sit, effectus
semper debeat** 122.4.1. & 3.5
 conformitas voluntatum est triplex *ibid.* 5
 conformitas non est semper secundum participationem
formæ specificæ *ibid.* 7
 conformari plus importat quàm esse conforme *ibid.* 8
 conformare tenemur voluntates nostras voluntati Dei
saltem in aliquo *ibid.* 4.6
 conformare intellectum nostrum intellectui diuino, an
tenemur sicut & tenemur conformare voluntatem
123.4.16
 conformatio fit per actionem 152.1.8
**Coniuges an licitè cōuenire possint in actu matrimonii
propter delectationem solum, duæ opi.** 373.3.4.5
**Confusio nutritiæ quæ non est intuitiua causa est me-
dium præcognitum** 367
 coniuges debent habere obligationem perpetuā ad com-
morandum simul propter bonum prolis 373.3.6.7
Connexio appropriatur spiritui sancto 87.2.8
 connexio virtutum est duplex 278.2.5.6
**Consanguinitas impedit quando est in linea ascenden-
tium vel descendantium de iure naturali** 363.1.9
 consanguinitas in linea collateralis impedit in primo
gradu de iure diuino, & in aliis gradibus de iure
positiuo *ibidem*
 consanguinei non succedunt quantum ad vxorem de-
functi, quia non est possessio viri *eodem*
**Conscientia secundum aliquos importat aliquid perti-
nens ad intellectum per modum actus** 196.4.12
 conscientia habet tria secundum aliquos *ibid.* 3.6
 conscientia secundum aliquos pertinet ad voluntatem
196.3.9
 conscientia non est aliquid vnum, sed includit aliquid
pertinens ad intellectum, & aliquid pertinens ad vo-
luntatem *ibid.* 4.11
 conscientia est scientia cum aliquo *ibid.* 12
 conscientia dicitur scientia particularium operandorum
cum inclinatione voluntatis correspondente *ibid.*
 conscientia errare potest 197.1.4
 conscientia si notet actum, non potest fieri contra eam
aliquid *ibid.* 4
 conscientia importat habitum si fiat contra eam *ibid.* 2.9
 conscientia erronea non obligat sed ligat *ibid.* 2.7
 conscientia erronea potest aliquid dicere quid est de præ-
cepto, aliquando vt opus misericordiæ 197.3.9
 conscientia erronea quæ non est ex errore proprio, non
ligat quin faciens secundum eam excusetur *ibi.* 10.11
Consecratio vnius speciei potest fieri sine alia absolute
310.4.9

libros sententiarum, Index.

Consecratio vnius speciei potest fieri sine alia à duobus
sacerdotibus in necessitate *ibidem*
 consecrandi Eucharistiam auctoritas data est Apostolis
non solum pro se, sed etiam pro posteris 324.2.6
 consecratio qua intenditur consecrare decem hostias vni-
tas alius quas non intendit consecrare sacerdos, an
effectum faciat 321.2.4.5.6
 consecratus domino per votum continentie solennitæ
tum potest dispensari ut radi ad matrimonium
383.2.6. & 4.10
 consecratum domino potest in alios vsus commutari pro-
pter magnam necessitatem *ibid.*
 Consensus mali procedit ex libero arbitrio 146.4.2
 consensus conditionatus limitatione temporis matrimo-
nium vitiat 370.3.6
 consensus de futuro addito iuramento non est certior
consensu presentis conditionato 371.1.7
 consensus coactus metu qui non cadit in confidentem vi-
rum sufficit ad matrimonium 371.4.5
 consensus coactus non sufficit ad matrimonium, neque
iudicium ecclesiæ, neque conscientie 372.2.9.10
 consensus matrimonii debet cadere supra contrahentes,
non sic in baptismo 371.4.5
 consensus contrahentium an feratur in carnalem copu-
lam, an in cohabitationem, an in vtrumque, opiniones
duæ 384.3.6
Consequens voluntas quid sit 152.4.6
Consideratio mali aliquando est mala 195.4.5
**Consignatio frontis in modum crucis est vsus materiæ
confirmationis** 306.4.9
Consilium an sit in deo 100.3.15
 Constitutiua alicuius rei non possunt intelligi, vt vnita,
quin simul intelligatur constitutum ex eis 91.2.8
Consuetudo est circa actus naturales 193.2.5
 Continentia non potest vergere in periculum corporis
sicut abstinentia 383.4.11
Contingens futurum est triplex 104.1.6
 contingentis futuri non potest certa cognitio haberi per
causam suam *ibid.* 2.2
 contingentia futura an possint deo esse presentia quo ad
suum actuale esse ab æterno 104.3.12.13
 contingenter multa eueniunt 105.1.20
 contingentia simpliciter stant cum necessitate *ibid.* 22
 contingentia ad vtrumlibet sunt determinata respectu
dei 107.4.11
Contra, secundum, & præter differunt 120.1.4
 contra & præter voluntatem dei antecedentem
multa sunt *ibidem* 5
 contradictoria simul esse vera oporari est impossibile
3.2.21
 contradictoria non possunt simul esse vera in eodem in-
stanti fluenti, sed eidem nunc stanti successiue possunt
existere 133.1.18
 contraria quantumcunque remissa sunt incomposi-
sibilia 6.3.19
 contraria non solum contrariis curantur, sed eisdem mo-
do contrario acceptis 264.3.15
 contrariarum qualitarum contrariae sunt species sensibilia
les in eodem medio saltem secundum continentiam
413.3.16
**Contritio, confessio, & satisfactio non sunt partes penitentiæ
virtutis** 336.2.4
 contritio ordine naturæ præcedit gratiam licet sit simul
duratione 338.3.8
 contritionis definitio *eod.* 3.5
 contritio est dolor qui est displicentia voluntatis. *ibid.* 5
 contritio accipitur per similitudinem ad ea quæ in corpo-
ralibus inueniuntur *ibidem*
 contritio cum proposito confitendi aufert peccatum
ante actuale confessionem *eod.* 4.6
 contritio quæ ad sui initium requirit detestationem de
singulis peccatis, in sui tamen consummatione est
vna & generalis *ibid.* 7
 contritione quandoque dimittitur culpa, & omnis
pena culpæ *ibid.* 7
 contritione penæ æterna totaliter soluitur secundum
vnum modum dicendi *ibidem.* 4
 * B 2 con

contritione commutatur poena aeterna in temporalem,
& sic homo non totaliter liberatur a poena per
contritionem 339.2.5
contritionem habere, potest teneri aliquis dupliciter
343.1.5
Conueniens aliquid multipliciter dicitur esse 189.1.22
Conuersus ad fidem non liberatur a domino infidelis, si
permittat illum viuere more christianorum 206.4.9
conuersus de nouo ad fidem cum prima vxore debet res
manere, si plures habuerit in infidelitate 385.4.20
conuersio & creatio inter se differunt 319.1.5
conuersio cuiuslibet in quodlibet non potest fieri, nisi il-
lorum quae communicant in materia eod.9.10.11
conuersio substantiae panis in corpus Christi nota per
quem modum fiat 319.4.5
conuersio panis in corpus Christi est summè miraculosa
in modo faciendi, sed non quantum ad substantiam
facti eod.4.7
Cor prauum habet qui non vult quod deus vult quomo-
do intelligitur 123.4.20
Corona non est ordo propriè, sed impropriè
362.3.7.4.7
corona est dispositio congrua ad ordines ibid.5
corona non est dispositio necessaria praesupposita ab
ordinibus ibid.6
Correctio fraterna cum sit praecceptum affirmatiuum, nõ
obligat pro semper, nisi pro loco & tempore 351.1.11
correctionem fraternam tenentur facere religiosi, quam-
uis pro ea facienda non teneantur exire claustrum. ibi.13
correctionem peccati publici & notorii non debet praec-
dere secreta admonitio 351.2.4
correctionem fraternam debet praecedere secreta admo-
nitio, quando peccatum non est adeo notum quod
possit probari ibidem
correctionem fraternam debet praecedere processus, quem
dominus ponit in euangelio si peccatum non sit omni-
no notum, nec omnino occultum eod.2.5.6
correctio fraterna & poena peccatorum infictio non sim-
pliciter omittenda sunt metu scandali 351.2.4
Corpora caelestia post resurrectionem influent inuicem
132.3.5.
corpora omnia post diem iudicii pertinebunt ad eun-
dem statum ibidem
corpus assumptum a daemone non potest diuidi 147.2.7
corpora assumpta a daemone ab aere inspissato quod
maximè figurari & colorari potest, formantur. ibid.
corpus ab angelo assumptum debet esse formatum, & ha-
bere proprietates apparentes ibid.
corporalia & incorporalia eandem habent materiam se-
cundum aliquos, quorum opinio reprobatur 153.1.12
corpus Adae egebat alimentis 160.4.2
corpus habet magis esse a forma quam a materia
154.1.26
corporum subtilium lumen esse defluxum a sole &
stellis improbat tripliciter 155.1.5
corpus Adae non fuisset passibile passione corruptiua in
primo statu 163.3.3
corpus Adae fuisset passibile passione quae consistit in ab-
iectione alicuius conuenientis ibidem
corpus humanum est compositum ex contrariis
181.3.4.
corpori Christi in triduo erat diuinitas vnita tanquam
rei irrationali 215.2.12
corpus Christi non debuit post mortem pati aliquam
corruptionem & putrefactionem 247.4.4
corpus Christi post resurrectionem fuit idem numero
quod prius 210.3.8
corpora simplicia habent ordinem in loco secundum gra-
dum suae perfectionis, licet non mista 21.3.8
corpus Christi consecrari potest per haec verba praecise,
hoc est corpus meum, opi. duae 309.1.6
corpus Christi & sanguinem contineri sub speciebus po-
test dupliciter intelligi ibid. 4.11
corpus Christi sumendum esse interdum post cibum per
modum medicinae acceptum non est prohibitum ab
ecclesia secundum vnã opinionem, quae impro-
batur 311.1.6

corpus Christi exiit in altari modo speciali, vnde tres
sunt opiniones 314.4.14
corpus Christi in Eucharistia non assumit panem hypo-
stacice ibidem.15
corpus Christi non est in sacramento per communicatio-
nem idiomatum 315.1.19.20.21
corpus Christi quomodo est sub speciebus
315.1.8.9.10.15.
corpus Christi non mouetur ad motum hostiae. 316.4.5.6
corpus Christi verum est realiter in hoc sacramento
316.4.2
corpus non potest esse in pluribus locis simul circum-
scriptiue ibidem
corpori Christi ea ratione qua substantia non repugnat
esse in pluribus locis sicut angelo ibid.
corpus Christi solum est in hoc sacramento Eucharistiae
directè 318.4.4.6
corpus Christi est in Eucharistia sine quantitate
secundum aliquos ibid.7
corpus Christi in Eucharistia videtur oculo mentali
glorificato 317.1.6
corpus Christi non est in loco circumscriptiue, neque
diffinitiue 318.1.7.8
corpus Christi & sanguis sunt realiter praesentia spe-
ciebus panis & vini ibid.2.10
corpus Christi potest esse in Eucharistia remanente
substantia panis 318.2.11.12.13.14
corpus Christi existens in sacramento non est in aliquo,
vbi in quo prius non fuerit ibid.
corpus idem potest habere diuersa capita, quorum vnum
erit naturale, & aliud similitudinarium 236.2.10
corporale debet esse de lino 325.3.8
corpora duo non sunt in pane intincto vino
399.1.14
corpus gloriosum non potest impediri a suo motu per
aliud corpus propter diuinam virtutem sibi as-
sistentem 399.2.15
corpora plura possunt esse in eodem loco virtute diuina,
quod secundum aliquos probatur ibid.2.4
corpora plura nullo modo possunt simul esse in eodem
loco, secundum vnum modum 399.2.6
corpora sanctorum non erunt impassibilia, sic quod non
recipiant formam conuenientem naturae 397.3.7
corpora gloriosa non erunt impassibilia per priuatio-
nem principii passiu, vt dicunt aliqui qui impro-
bantur 397.4.11
corpora beatorum absoluentur a defectibus, & animae
perficientur collatione donorum 400.1.5
corpus post resurrectionem erit plenè subiectum animae
399.2.4
corpus Christi potuit fuisse in duobus extremis per mo-
tum non transiendo per medium in sepulchro in vtero
matris cum intrauit ad discipulos 400.1.14
corpus Christi in sacramento, sed non modo quan-
titatiue ibid.16
corpus esse in loco localiter, & non occupare locum est
impossibile 400.2.18
corpus idem simul esse in pluribus locis circumscriptiue
implicat expressam contradictionem 400.3.20
corpora beatorum sunt agilia 400.4.8
corpora gloriosa quandoque localiter mouebuntur
401.1.9
corporibus beatis an conueniat alius motus, quo corpus
ab anima mouetur non organicè, opiniones duae.
ibid.2.16.17.
corpora gloriosa non aequè citò attingent distans sicut
propinquum licet imperceptibiliter moueantur
401.2.19
corpora beatorum possunt esse peruia respectu oculi,
propter poros in eis existentes 401.4.10
corpora damnatorum secundum aliquos solum patien-
tur ab igne intentionaliter, & secundum alios
realiter 402.4.7
corpora & si non sint culparum capacia ex eis tamen,
quandam impuritatem contrahunt, a qua sunt
purganda 410.2.9
corpora

Decisionum super quatuor

corporales perfectiones imperfectiores sunt spiritualibus, quamvis pluribus conueniant, quam spirituales
412.3.10
Creatura mundi est homo 20.3.2
creatura ducunt nos in cognitionem creatoris in via remotioris secundum aliquos 21.2.10
creatura in dicitur etiam omnis res est in deo 97.3.1. & 4.6
creatura secundum suum esse formale est in deo, id est, in dei scientia & potentia, sed non est in essentia, ibid. 4.6
creatura secundum suum esse virtuale suae causae sunt in essentia dei, in dicitur ipsa essentia ibid.
creatura uerius esse habet in deo, quam in propria natura ibid. 7
creatura an habeat aliquid esse aeternum 98.3.15
creatura causatur a deo per scientiam, ut dirigentem uoluntatem, vel inclinatem & potentiam ut exequentem 103.2.4
creatura an habeant diuinam essentiam pro sua idea, quantum ad suas rationes specificas, & perfectiones suo modo quo eis conueniunt 99.1.22
creatura an ab aeterno coextiterunt deo per praesentiam 104.3.13.14
creatura non potest communicari omnipotentia 114.2.3
creatura capitur dupliciter 115.2.4
creatura an possit a deo meliorari ibid. 5.6
creatura an sint capaces necessitatis simpliciter 119.1.6
creatur Deus hominem ad se laudandum, & sibi seruandum ex qua laude potest sibi homo proficere, & perfici habet 125.4.2
creatus est mundus propter hominem ibid.
creare est de nihilo aliquid facere ibid.
creatio rerum non ab aeterno fuisse facta ostenditur auctoritate Gene. ibid.
creatura qualibet facta est propter dei bonitatem ibid.
creatio accipiendo comuniter importat omnem actionem, per quam aliud producit ex nihilo 126.2.5
creaturam posse fieri ex nihilo tripliciter potest intelligi, vel ex nulla materia, aut ordinabiliter, &c. ibid.
creatio dicitur esse de nihilo negatiue, quia non habet terminum a quo fit ibid. 8
creatio est ipsamet creatura sub respectu ad creatorem 126.2.12.
creari est habere esse ab alio secundum se totum ibid.
creaturam habentem esse permanentem potuisse ab aeterno produci, potest dupliciter intelligi, secundum qui ab aeterno potest determinare ly creare aut potuisse 126.3.11.
creaturam fuisse ab aeterno potest intelligi dupliciter ibidem. 12
creaturam aliquam ab aeterno fuisse non implicat, & maxime illam cuius esse non consistit in successione quod tripliciter probatur 126.4.14
creatio siue fiat in instanti siue successiue, creatura tamen semper de nouo fit ibidem
creationis mensura est nunc instans quod potest pluribus temporibus nunc coexistere 127.1.19
creatura in quolibet instanti habet esse, ideo a deo pro quolibet uerum est dicere quod creatur & creata est eod. 127.1.19
creatio quia est sine motu creare & creari dicunt solos respectus inter deum & creaturam ibidem
creare est dare esse supposito ex nihilo & creari est sic habere esse a deo ibid.
creatura non prius tempore nec natura fuit nihil quam aliquid ibid. 2. 21
creatura prius secundum aliquos dicitur esse non ens quam ens quomodo debet intelligi ibid. 22
creatura licet sit de nihilo nullus tamen ordo aut naturae, aut durationis importat ad nihil ibid. 14
creatura dum creatur, simul fit & facta est 127.1.26
creatura siue sit ab aeterno producta, siue in tempore, semper a deo liberè producitur ibid. 27
creatio nihil supponit ibid. 28
creare est dare totum suum esse ibid. 29
creatura si ab aeterno fuisse, non tamen aequaretur deo in aeternitate ibid. 31
creare & non creare successiue coexistunt aeternitati. 133.1.12

Libros sententiarum, Index.

creatio dicitur productio alicuius nullo supposito dupliciter potest intelligi 129.1.9
creare & non inniti alteri non potest communicari creaturae ibidem
creare posse potest communicari creaturae 129.3.23
creando non est necesse habere infinitam uirtutem propter infinitam distantiam inter ens & non ens ibid. 23.24
creatio est de nihilo negatiue ibid. 24
creatura intellectualis peccare potest ratione inconsiderationis ibidem
creatura respectu dei proprie in coagendo non debet dici instrumentum 130.2.1
creatura aliqua sine errore considerat omnia agibilia 168.2.8.
creatura potest esse spiritualis perfecta in sua operatione sicut & corporalis ibid. 9
creatura est impeccabilis per naturam, quo ad legem naturae ibid. 10
creatura non potest esse impeccabilis circa principia fidei per naturam ibidem
creatura praecipitur a deo sub ratione boni honesti 131.3.10.
creatura aliqua per suam naturam est impeccabilis 168.2.7.
creatura rationalis esset ex sua natura impeccabilis, si ex naturalibus semper consideraret omnes circumstantias, ex quibus aliquid potest iudicari eligibile, &c. ibid. 8
creatura ex se non habet quod sit ex nihilo 205.3.6
creare filios in esse naturae conuenit toti trinitati, licet ad intra generare filium soli patri conueniat 232.1.11
creaturam dici de deo ostenditur 232.3.7.8.9
creatura potens peccare melior est ea quae non potest peccare comparando rationalem irrationali 234.4.13
creatura pura absolute non poterat satisfacere pro natura humana 246.4.8
creatio non est aliquid maius conuersione illorum inter se quae non communicant in materia 319.2.11
creatura representatur in uerbo necessario quo ad suam essentiam, sed non quo ad suam existentiam 416.2.17
Credibilia non possunt in uia intelligi 6.1.12
credibilium duplex est notitia 6.4.20
credere in deum non est praecise actus fidei 255.2.6
creditum aliquid licet quandoque sit supra rationem humanam, medium tamen credendi concurret cum ratione humana 257.4.7.8
credere esse meritum 257.3.5
credere implicite accipitur dupliciter 258.3.5
Crux Christi quomodo adoranda sit, & aliae cruces sint iher. & de earum differentia 330.2.14
Cupiditas mortalis, & cupiditas uenialis non sunt eiusdem rationis 202.4.6
cupiditas quae est in ueniali non est contra praecipuum Dei ibidem
cupiditas potest tripliciter accipi 201.4.7
cupiditas & superbia specialia peccata sunt radices aliorum peccatorum secundum intentionem scripturae 202.1.8
Secundum aliquos quorum opinio reprobat ibid. 9
cupiditas pecuniarum est radix omnium malorum, seu peccatorum 197.2.8
cupiditas quae est pronitas naturae corruptae ad bona corporalia inordinare appetenda dicitur radix secundum aliquos omnium malorum 201.4.7
quorum opinio reprobat ibidem
Culpa non imputatur deo, licet peccati sit causa 192.3.4
culpa nobis efficitur actiue 171.4.32
culpa originalis est a principio per originem deducta 134.2.2.
culpa originalis secundum Magistrum est quaedam concupiscentia uitiosa, &c. ibidem
culpa est de his quorum habemus dominium 190.4.4
culpa dicit defectum bonitatis moralis, & peccatum defectum operationis ibid. 4.4
culpa est malum moris & poena malum naturae 193.2.4.
culpa uerius habet rationem mali quam poena eod. 5
culpa propter se uitanda est, etiam si nulla poena sequeretur eodem. 1. 6
culpa

Magistri Durandi de

culpa dicitur per prius de actu voluntatis quam rationis 195.2.6
 culpa in generali sicut excedit culpam, sic poena poenam significatur per illud Apoc. quatum se glorificauerit in delictis, tantum date ei tormentum 203.2.4
 culpa non est in intellectu 195.2.4
 culpa & gratia possunt deperdi diuisibiliter 392.2.9.10
 culpa non potest auferri quin conferatur gratia ibid.
 culpa maiori non semper imponenda est maior poena vt praeter remedium contra reciduum, & contra scandalum 352.2.5
 culpa dimissa punietur in inferno infinita poena, quatum si non fuisset dimissa 331.2.9
 culpa discretio & eius remissio multum differunt ex parte ministerii 347.1.8
 Culltellus lapideus in circuncisione fuit de solemnitate sacramenti 292.2.10
 Cura spiritali non contrahitur cognatio sicut cura temporalis 390.4.9
 curabile & incurabile possunt dupliciter assumi 239.4.12
 curabile fuit assumptibile, & incurabile inassumptibile ibidem.
 curati & medii in ecclesia tenentur scire ea quae pertinent ad officium suum 260.1.9
 curatus vultum pecoris sui cognoscere potest dupliciter 342.3.8
 curati parociales infra annum promoueri tenentur ibidem.
 curatum posse absolueri a sententia maioris excommunicationis aucti crederent 347.4.7
D Abiie est innumum in natura 101.1.5
 damnationem iuam hibi reuelata, an aliquis debeat velle se contormando voluntati dei 123.4.18
 damnatis non conuenit praetio in nos 444.3.6
 damnantur qui non iunt participes passionis Christi 245.2.12
 damnati non habent spem neq; charitatem 256.2.9
 damnati non prolunt iustitia ecclieae 330.4.7
 damnati non prolunt iustitia, licet bene existens in purgatorio ibid. 7
 damnatus dupliet eorū culpa ratione poenae, & no quia est contra mandatu diuinum, vel rationem 342.1.13
 damnati resurgunt in illa conditione membrorum quam habuerunt in vita, ut quod nihil addetur nec auuetur 396.2.6
 damnati resurgunt cum incorruptibilitate, propter aternitatem poenae ibid.
 damnati punientur in inferno non per poenam hic in ista stam, sed per illam quam exiget rigor diuini iudicii ibid. 6. & 7
 damnati cur de carentia visionis diuinae plus tristentur, q; paruuli decedentes in solo originali 403.1.11
 damnati post generale iudicium non potuerunt aliquo modo iuuari per operationes & iustitia 406.1.5
 damnatis possunt prodete iustitia viuorum secundum aliquos 406.2.11
 damnati possunt totaliter liberari a poena inferni per iustitia fragia, vique ad diem iudicii secundum Prae. dicitur 406.1.9
 damnatio accipitur multipliciter 406.3.13
 damnati ad preces Machari habuerunt solum gaudium phantasticum ibid. 1.15
 damnatorum punitio aliquid misericordiae relaxantis in cludit 408.4.8
 damnatus potest clare deum videre de potentia absoluta & in eo non delectabitur 411.1.4
 damnati Christi humanitatem videntes plus tristabuntur quam gaudeant ibid. 2.6
 damnati si viderent diuinitatem, pra; gaudio suam tristitiam absorberent 411.2.7
 damnati appetitu elicito efficaci non appetunt beatitudinem 421.2.19
 damnati appetitu naturali appetunt beatitudinem ibidem.
 damnati maxime dolent propter culpa suam, vt est impenitenti beatitudinis quam appetunt 421.3.6

Santo Porciano

damnati habebunt quadruplices poenas ab extrinseco, sci licet ignis, aeris, terrae, & aquae ibid. 4.7
 damnati quomodo perpendent beatitudinem bonorum & de ea recordabuntur 423.1.7
 Dari aliquid dupliciter intelligi potest 50.3.3
 datio spiritualis ad preces facta pro indigno est simoniacca, secus si fiat pro digno 265.4.6
 datio alicuius rei in perpetuum potest fieri, non tamen ad tempus 377.4.10
 Debitum obedientie religiosi confurgit ex voto. 207.2.4
 debitum reddendum est petenti, nisi habeatur legitima exceptio contra petentem 267.3.8
 debitor siue homini, siue deo aliquis efficitur dupliciter 328.2.5
 debitum sicut & meritum est duplex 331.4.4
 debitum reddere tenetur quilibet coniugum ex necessitate praecipi 375.1.5.6
 debitum reddere neuter coniugum tenetur quando ex redditione imminet periculum ibid. 6
 debiti redditionem non potest alteri coniugum ecclesia prohibere, licet bene exactionem eod. 9
 Decimae & oblationes quomodo & quantum & ad quid cessauerunt 293.3.9
 Deducta ex articulis praecipue deducuntur ad sustinendum, vel declarandum articulos 5.2.4.8
 deductio ex articulis non est scientia ibid. 9
 deductio ex scriptura sacra interdum habetur per reuelationem diuinam, & tunc habetur ex fide 2.4.15
 deducuntur aliqua ex aliquo loco sacrae scripturae quae alibi expresse traduntur in sacra scriptura ibid.
 Deficere quis potest multis modis, & recte agere vno modo. 191.2.4
 Defunctos non possumus facere participes malorum viuorum, licet bene bonorum 407.4.11
 Defectus rationis habet rationem peccati naturae, & non moris 195.2.5
 defectus inderactabiles qui sunt 239.2.6
 defectus qui toti naturae non sunt communes, Christus non assumptus ibid.
 defectus sunt in nobis ex duplici causa, scilicet tanquam ex conditione, vel a remouente prohibens eod. 3.8
 defectus sequentes naturam fuerunt in Christo ibid. 9
 defectus naturae aliqui fuerunt a Christo assumpti, & alii qui non 239.1.2
 defectus assumpti a Christo non impediabant fidem incarnationis, sed promouebant eod. 3.10
 defectus naturae non omnes a Christo assumpti fuerunt 239.1.2
 defectus naturae non fuerunt a Christo assumpti, nisi quantum decuit reparationem 247.4.4
 Deformitas in corpore potest contingere tripliciter 266.4.8
 Delectatio maior est in tactu & gustu, quam in aliis sensibus 202.2.4
 delectatio se habet ad fruitionem sicut genus ad speciem & quietatio sicut differencia 13.4.5
 delectatio vtrum sit principaliter concupita 14.1.12
 delectatio in deo est actus voluntatis 117.2.5
 delectatio voluptatis sequitur apprehensionem rationis 173.4.4
 delectatio duplex est sequens apprehensionem ibid.
 delectatio curiosa circa materiam moralem est peccatum mortale 174.1.5
 delectatio morosa est deliberatiua ibid. 3.
 delectatio sequens actum reflexum principaliter circa primum obiectum est mortalis 174.7
 delectatio circa cogitationem quae est de mortali quando est mortalis, quandoque est venialis ibid. 5.6
 delectatio in actu matrimonii, licet sit intensissima, non tamen excedit limites rationis 174.2.6
 delectatio de visione dei non augebitur resumpro corpore 419.4.8
 delectatio minuit tristitiam eo quod trahit potentiam ne tantum tendat in suum obiectum ibid.
 delectatio non est de deo, sed de visione dei 417.1.20
 delectatio beatifica non est de deo immediate, sed de aliqua creatura 418.2.6
 delectatio

Decisionum super quatuor

delectatio pertinet ad amorem concupiscentiæ 418.2.6
 Dæmon victus potest iterum tentare de illo, de quo fuit victus 144.3.4
 dæmon non tentat aliquem de vitio à quo fuit superatus quando tenatus se habet eodē modo, licet de alio. ib. 5
 dæmon victus ab vno ppter alios tentare ibid. 2
 dæmones dantur ad exercitium, &c. ibid.
 dæmones non possunt creare, licet ex pluribus feminibus possint producere ibidem
 dæmones nulla possunt quæ Deus nō permittit facere. ib.
 dæmones non possunt bene agere moraliter 145.2.5
 dæmones non possunt bene agere moraliter, nō quia ad hærent prauo fini contra aliquos ibid. 2.5. & 145.3.7
 dæmon format voces aut sonos in aëre, quibus nobis exprimit conceptum suum 146.1.5
 dæmon potest facere quod immutationes sensibilium quæ manent in nobis, ab omnibus sensibus veniāt ad organum phantasiæ, & fiant operationes eorum quæ dæmon vult reuelare ibid.
 dæmon reuelat nobis aliquid secundum aliquos per hoc quod se opponit animæ nostræ per modum quo opponitur speculi speculo, quorum opi. reprobat. 146.1.6.7
 dæmon per certitudinem, & quilibet angelus cognoscit omnia futura, quæ depēdent ex ordine causarum naturalium ibidem. 8
 dæmones coniectura cognoscunt ea quæ dependent ex libero arbitrio ibid.
 dæmones non cognoscunt ea quæ subiacent voluntati diuinæ, nisi per reuelationem ibid.
 dæmones possunt prædicere ea quæ dependent ex causis naturalibus ibid.
 dæmones non possunt reuelare ea quæ subiacent voluntati diuinæ, nisi prius sint reuelata ibidem. 7
 dæmones non possunt reuelare ea quæ subiacent nostro libero arbitrio, nisi coniecturaliter ibid. 8
 dæmon aliquando apparuit in persona alicuius personæ in diuinis ibid.
 dæmones an assumant corpora inferiora, relinquunt insolutum ibid.
 dæmon oppressione & suggestione dicitur intrare in corpus hominis ibidem
 dæmon est in simulachro secundum essentialia per operationem 147.4.9
 dæmonem oportet esse prius succubū ad hominem quā incubum ad mulierem ibid. 3.5
 dæmon potest immutare sensum nostrum ibid. 3.4
 dæmon quocumq; organum potest immutare ad indebitam dispositionem ibid.
 dæmon potest immutare vim nutritiuam 148.1.5
 dæmon ita immutando nō mutat ordinem naturæ. ib. 6
 dæmon proprie solus tentat 146.1.8
 dæmones an habeant fidem duo modi dicendi 216.2.10
 dæmon in sortilegiis non potest causare motum ad formam 200.4.33
 dæmon potest sumere species Eucharistiæ sacramentaliter 312.3.5
 Deum esse vnum multi fideles sciunt per demonstrationem, nec tamen perdunt fidem de illo 4.3.39
 Demonstrationem de diuinitate Christi quomodo habuerunt videntes Lazari suscitationem 4.4.45
 demonstrandi ea quæ sunt fidei duplex ille modus quem ponunt aliqui, est insufficientis 5.1.46
 demonstrationem diuinitatis Christi si miracula causassent, non esse meritum credere 5.1.47
 demonstrari non potest deum fecisse hoc vel aliud, in testimonium veritatis 200.3.6
 Denominatio duplex intrinseca & extrinseca ibid.
 Deordinatio non est in potentiis, sed in actu 195.1.2
 deordinatio potest inueniri in potentiis aliis à potentia voluntatis ibid.
 deordinatio quæ est circa media ordinata in fine. 203.4.6
 deordinatio actus simpliciter est magis odienda in peccato, quā quicquid aliud 333.1.10
 Dependētia naturæ creatæ perfectius terminatur per personam diuinam, quā faceret per propriam 212.2.16.
 Deperditio fiebat in corpore Adæ 163.3.3

libros sententiarum, Index.

Desiderium ac delectatio non semper sunt respectu eiusdem obiecti 143.1.4
 Desperatio est differentia bonitatis diuinæ 203.3.5
 desperatio abiicit spem præmiorum 204.3.8
 Destinatio quid sit 92.2.6
 Determinata forma an requirat determinata accidentia 114.1.23
 Determinatio est duplex extra genus & speciem & intra ibidem
 Dei notitia acquiritur in nobis ex notitia creaturarum quantum sit multum imperfecta 1.1.3
 Deus iis quæ per se, immediatè operatus est prærogatiuā quandam indicit 1.2.6
 deo aliquid attribui per accidens potest intelligi dupliciter, 83.4.9
 deus nihil abstractiue cognoscit, nisi cognoscendo essentiam suam intuitiue 7.2.8
 deus facere aliquid in testimonium veritatis quomodo per se notum fieri possit dupliciter 4.4.45
 deus non habet duas cogitationes de creaturis sed solum vnam, qualitercumq; illa vocetur 8.1.20
 deus est subiectum theologiæ quæ est habitus quo defenduntur & declarantur ea quæ tradit fides. 10.3.25. & 247
 deus secundum rationem suā absolutam est subiectum theologiæ vno modo acceptæ secundum aliquos 9.4.14
 deus est obiectum remotum fruitionis 15.1.18
 deo non vitmur, licet bene operationibus, sub quibus cadit deus 14.3.18
 deo seruire propter mercedem potest dupliciter accipi 15.2.24
 deum significare quidditatem entem vel possibilem non est per se notum 22.2.12
 dei ratio per se nota non est aliquid quo nihil maius excogitari potest ibid. 15
 deo imposita ratione creaturarum non dicuntur translatiue 93.7.3
 Deo metaphoricè attribuitur ea quæ significant speciales quidditates rerum, vel perfectiones secundum quod creaturis conueniunt ibid.
 deorum pluralitatem esse impossibile probatur 17.1.5
 deum esse per se notum secundum se, & ex natura rei, sed non quo ad nos probatur 22.2.6
 deus genuit deum alium à se 28.2.2
 deus genuit deum qui non est deus, potest habere duos sensus ibidem
 deus genuit deum conceditur, non ista deitas genuit deitatem 28.3.8
 deum esse terminum discretum aliqui opinantur ibid. 9
 deus non est vniuersale, nec singulare 30.2.18
 deum generare & deum non generare simul stant de rigore ibid. 15
 deo non esse nullo modo competere potest 35.1.7
 Dicere sumitur dupliciter
 deum cognoscimus tripliciter per causalitatem, & motionem, & eminentiam 69.2.4
 deo nihil tribuendum quod prædicetur de eo absolute ex tempore 83.3.5
 deo aliqua tribuuntur, quæ de eo prædicantur respectiue ex tempore ibid. 4.8
 deus supponit pro aggregato ex persona diuina & humanitate, licet ex eis non efficiatur vnum per compositionem 92.4.23
 deo an cōueniant aliqua transitiue & metaphysicè. 93.2.3
 deo multa attribuimus quibus possumus intelligere ea quæ illi attribuuntur non conuenire secundū modum, quo conueniunt creaturis ibid.
 deo omnia sunt præsentia, omnia quæ in eo sunt 93.4.2
 deus habet scientiam, seu certam cognitionem aliorū à se 94.1.4.
 deus cognoscit se, & alia à se perfecta & comprehensiuè ibid. 4.8.
 deus & creatura cadunt sub obiecto diuini intellectus ibid. 9.
 deus intelligit alia à se per suam essentiam ibid. 12
 deus nihil intueri extra se, quomodo intelligitur 94.2.15
 deus plus potest in notitiam aliorum ex cognitione sui quā anima ex cognitione aliorum in notitiam sui ibid. 4.7
 * B 4 deus

Magistri Durandi de

deus non potest punire malos, & præmiare bonos, nisi cognoscere distincte culpas & merita
 deum esse causam entitatis in rebus, & quidditatis aliarum perfectionum, satis arguit ipsum cognoscere distincte quidditates & perfectiones rerum
 deum esse causam rerum in esse singulari arguit ipsum cognoscere res, non solum vniuersaliter, sed etiam singulariter
 deus esset insipiens, si non sciret ea que scimus, licet scientia ipsius non sit eiusdem rationis cum nostra
 deus an habeat notitiam distinctam rerum & sequentibus.
 deum distincte res intelligere, duplicem potest habere sensum
 deum non cognoscere res, nisi secundum quod existunt in ipso in vno sensu conceditur, & in alio negatur.
 deus cognoscit singularia quantum ad rationem suam singularitatis, ex eo quod est causatiuus materiae, à qua sumitur singularitas & indiuiduatio
 deus cognoscit singularia absque hoc quod determinetur per esse actuale, quia est suum esse
 deus nescit malo culpæ
 deus cognosceret malum saltem secundum specialem rationem mali si non cognosceret aliud bonum à se
 deo tria genera perfectionum & conditionum attribuitur.
 deus cognoscit res per essentiam suam non prout est exemplar, vel similitudo earum, sed vt earum causa
 deus est causa immediata omnium
 deum & creaturam esse simul, an arguat deum esse in omnibus
 deus quare dicitur esse in rebus per presentiam
 deus quomodo dicitur esse in rebus per potentiam
 deus quomodo dicitur esse in rebus per essentiam
 deus secundum aliquos est in creaturis non secundum suum esse formale, sed secundum esse causale
 deus existit in Christo per gratiam vnionis & in homine reparato per gratiam adoptionis
 deus quomodo dicitur esse in rebus
 deo an conueniat esse in loco finito, vel infinito si esset ex sua libertate
 deus non intelligit discurrendo
 deus scit enunciatione & enunciabilia
 deus an cognoscat futura contingentia, quantum ad eorum actualem existentiam
 deum præcisse à fore an sit necessarium, dato quod ita sit quod deus præcuerit
 deus an necessariò sciat & velit quicquid scit & vult
 deus an velit liberè, an verò necessariò res fore, vel non fore
 deus an possit nescire quod scit, & scire quod nescit
 deus quodammodo cognoscat in finitum secundum magnitudinem aut multitudinem
 deus an simul & actu cognoscat totam successionem temporis, & motus
 deus an cognoscat quot erunt cogitationes hominum.
 deo an sit cura æqualiter de omnibus
 deus potest facere quicquid respicit potentiam actiuam solum.
 deus an sit causa damnationis malorum
 deus virtualiter est illud quod alii sunt formaliter
 deus an possit facere quæcunque possibilia sunt.
 deum esse in finitæ virtutis & vigoris an sufficenter arguatur ex eo quod manet tempore infinito
 deus non potest producere indiuidua sub omnibus speciebus figurarum
 deum agere ex necessitate nature dupliciter potest intelligi.
 deus an producat aliquid ex necessitate nature

Sancto Porciano

deus an operetur ex natura
 deus an determinetur ex iustitia ad aliquid faciendum sic quod non possit illud omittere
 deus an possit facere quæ non facit, & velle quæ non vult.
 deus cum mille bonis an sit aliquid melius solo deo.
 deus an possit creare vniuersum aliud ab isto & melius
 deus an possit facere plures mundos
 deus fecit aliquid melius beata Virgine, & in natura, & in gratia
 deus an facit aliquid melius humanitate Christi in natura, & ipsam eandem meliorauit in gratia gratis data in resurrectione
 deus an possit nunc facere quicquid olim potuit
 deus potest velle, & etiam actu vult alia à se
 deus vel angelus an immediatus agant per intellectum quam voluntatem
 deum velle oēs saluos fieri, quomodo intelligitur.
 deus an possit velle voluntate consequente oppositū eius quod vult voluntate antecedente
 deus an possit præcipere mala fieri
 deus nihil aliud à se vult ex necessitate
 deum immediatè ad quemlibet effectum concurrere ratione materiae improbatum
 deus potuit facere mundum sine hominibus
 deus omnia immediatè produceret si potentiam producendi non communicasset aliis
 deum agere propter finem potest dupliciter considerari
 deus agit propter finem qui est sua bonitas que est finis omnium actionū dei, & rerum productarum per eum.
 deus aliter est factor artificialium quam homo
 deus nihil de nouo vult, licet aliquid de nouo producat.
 deus agit propter finem qui est ipse
 deum vniuersa propter semetipsum operatū esse Prouerbiorum.
 deus qualibet reuolutione cæli si essent infinitæ, potuit vnā creare animam in omnibus simul
 deum agere vniformiter ad quamlibet rem habere improbatum
 Et effectus solum distinguuntur ex parte, qua sunt à causa secundis
 deum non posse producere plures angelos eiusdem speciei negare est eius potentia derogare
 deum semper agere vniformiter, est ipsum agere non liberè.
 Differentia dicit partem speciei
 deus non est in genere, quia est illimitatus
 deus non est causa principalis, quare demones semper male agunt.
 deus solus illabitur animæ
 deus solus plenè nouit corda hominum
 deus materiam informem cum angelica natura produxit.
 deus per sex diuina intercalationes ex materia ista diuersas species produxit
 deus quicquid potest facere cum causa secunda, potest se solo, quomodo debet intelligi.
 deus qualiter dixit, vtrum vocem proferendo
 deus quomodo dicitur requieuisse
 Dies septimus dicitur sanctificatus in mysterium
 deus dicitur animam insufflasse
 deus potest facere quantum sine rato & denso
 deus propriè non tentat
 deo esse equalem accipitur dupliciter, aut secundum equalitatem vel intentionem, & iterum dupliciter
 deus permisit hominem tentari ad saluandam conditionem nature
 deus creauit hominem quem præcuiuit casurum, propter bonum quod volebat elicere
 deus bene creauit naturam quæ peccare non posset, aliam quæ peccare, & peccare non posset
 deus dimisit malos libertati eorum

Decisionum super quatuor

Deus fecit creaturam natura peccabilem circa eligibilia principiorum legis naturæ *ibidem.7.*
 Deus vult liberè producere *170.4.14*
 Deus se habet solum actiue ad actus nostros *ibidem*
 deus est liberior homine & angelo *174.4.5.*
 deus causat in malis virtutes *177.1.2.*
 deus si non daret gloriam pro merito, non esset iniustus. *ibidem.4.12*
 deus interior docet causando in nobis vim intelligendi. *178.4.9.*
 deus dicitur irasci secundum effectum præparandum *182.2.11.*
 deus dicitur bonus in ordine ad nos. *189.2.25.*
 deus dicitur relatiue ad creaturas *ibidem*
 deus non dependet à creatura, sed econuerso *ibidem*
 deus non causa peccati *192.3.2.*
 deus est causa mali pœnæ. *ibidem*
 deus est causa non immediata actionis malæ vniuersalis. *ibidem.*
 deus specialiter inclinat liberum arbitrium ad bonum, & nunquam ad malum. *ibidem*
 deus non potest esse causa immediata adulterii *192.3.5.*
 deus est actor mali pœnæ licet non cuiuslibet *ibi.4.3.*
 deus non est causa immediata actus mali. *ibidem*
 deum esse in rebus per essentiam potest dupliciter intelligi. *211.2.16.*
 deus nunc annihilato mundo, non haberet eandem habitudinem extrinsecam quam habuit ante creationem. *226.1.2.*
 deum esse hominem, & contra, varii vario modo opinantur. *226.1.2.*
 deum factum esse hominè est distinguendum secundum aliquos. *eodem.2.6.7.*
 deus nec mundus punirent iuste, si punirent actum exteriori sine interiori *201.1.11.*
 deus per subtractionem suæ influentiæ est causa non esse. *205.3.7.*
 deus factus est homo, est propositio vera *226.3.8.*
 deus factus est homo, vt fieri dicit factionem cum determinatione respectiua *ibidem.3.9.*
 deus non debuit debito obligationis naturam reparare. *246.1.4.*
 deus se habet ad actum credendi tripliciter *255.2.6.*
 deitas nõ fuit separata à sia Christi in triduo *249.4.6.*
 deitas an fuit separata à corpore, duo modi dicendi *250.1.8.9.*
 deus an plus vel æqualiter sit diligendus à nobis quam nos *264.2.7.8.9.10.11.12.*
 deus potest amari amore concupiscentiæ *265.1.25.*
 deus aequaliter potest diligere amore mercedis *ibid. 3.7.*
 deus diligit vnum plusquam alium, accipiendo gradum ex parte voluti, & non dilectionis *ibid. 6.*
 deus aliquos plus diligit quam alios *270.4.2.*
 deus solum creaturam intellectualem diligit amore amicitie *270.4.5.*
 deus creaturam diligit *270.4.1.*
 deus omnem creaturam diligit in quantum sibi vult aliquod bonum *ibid.*
 deus quomodo diligit se, & omnem creaturam inæqualiter *271.1.7.*
 deus dat virtutes solum mediantibus actibus *272.2.11.*
 deus in essentia sua cognoscit res quid sint, & futuræ sint *96.4.2.*
 Deus nõ potest per se agere, quod agit mediantibus causis formalibus & materialibus *404.2.19.*
 Deus cognoscitur secundum aliquos per speciem, & lumen gloriæ secundum aliquos *413.1.12.13.*
 deus videtur secundum aliquos per solum lumen gloriæ quod est confortans, vel disponens, qui improbantur *413.4.20.21.*
 deus cadit sub ratione formali obiecti nostri intellectus *414.4.29.*
 deus potest cognosci ab intellectu nostro alio modo, quã per creaturas, sicut visus colores aliter quam per speciem receptam *ibid.30.*
 Deum hominem nunquam vidisse tripliciter est intelligendum *415.1.33.*

libros sententiarum, Index.

deus plus diligitur quam cognoscatur, quoad intensiorem actus, sed non quoad conditionem obiecti *417.3.21.*
 Diabolus ab initio homicida fuit, quomodo intelligitur *135.4.2.*
 diabolus est initium signi dei ad illudendum *ibid.*
 diabolus inuidens homini in specie serpentis tentauit *ibidem*
 Adam *165.3.2.*
 diabolus per serpentem tanquam per instrumentum locutus est *ibidem*
 diabolus de triplici genere peccati tentauit *ibid.*
 diabolus iuste perdidit auctoritatem quam habuit supra peccatorem *246.1.2.*
 diabolus iniuste detinebat hominem, & homo iniuste detinebatur *eod.2.9.*
 Diaconus cardinalis Romæ clericus capellæ Papæ in præsentia presbyterorũ dat eucharistiam *326.4.6.7.*
 diaconus in præsentia sacerdotis non debet communicare eucharistiam, nisi ex necessitate, & ex præcepto episcopi, vel sacerdotis *ibid.7.*
 diacono licet eucharistiam communicare mediante vase, sed non immediate tangere *eod.9.*
 diaconus olim actus inferiorum ordinum exercebat propter paucitatem *361.4.18.*
 diaconissa vocatur non ab ordine, sed ab officio *364.4.11.*
 Diaphaneitas aeris est immediata ratio recipiendi lumen, *25.4.45.*
 Dicere vel loqui non est aliud, quam habere verbum seu notitiam *78.3.29.*
 dicere me peccatum non habere à Christo prolatum potest dupliciter accipi *234.4.14.*
 Dies diuersi modo accipitur *154.4.2.*
 dies prima habuit vesperam, sed non mane *ibid.*
 Differentia media inter differentiam realem, & differentiam rationis non probatur *17.3.6.*
 Differre realiter, aut ratione, quid sit *39.1.10.*
 differentium realiter, an vnum sit alterum *ibidem*
 1.11. & 12
 differentia realiter in aliquo bene sunt idem in aliquo, sed non adæquatè & conuertibiliter *89.2.13.*
 differentia realis inter essentiam & personam non impedit prædicationem vnius de altero *90.3.36.*
 differentia realis plurium arguit compositionem *ibidem 38.*
 differentiam realem esse inter personas non potest saluari, nisi ponendo aliquam differentiam realem personæ & essentiæ *91.1.39.*
 differentiam realem nullo modo esse inter essentiam & personas non potest argui ex auctoritatibus sanctorum, licet aliquæ auctoritates illud videantur significare *ibid.38. & 39.*
 differre ab alio realiter & non esse rem aliam, nec includere aliam rem est impossibile *91.4.6.7.*
 differentia habet locum in compositis, & non in simplicibus *136.2.15.*
 differentia non sunt accidentium *ibidem*
 differentia secundum formam, & non secundum absolutam rationem formæ facit differentiam numeralem *137.3.7.*
 differentia essentialis potest supernaturaliter separari *175.4.7.*
 Difficultas operis solum auget meritum accidentale *181.2.6.*
 difficultas in opere vnde proueniat *258.1.8.*
 Diffinitio dicitur terminus *36.4.13.*
 diffinitio ex genere & differentia est solum substantiæ *136.2.15.*
 Diligere nihil aliud est quam velle bonum *54.4.6.*
 diligere personam se & nos spiritu sancto an sit verum *87.3.4. & 88.1.13.*
 diligere sumitur essentialiter & notionaliter *87.4.7.*
 diligere nullus potest nisi amore à se procedente, quomodo intelligatur *88.2.17.*
 dilectio qua diligitur Deus & proximus, per quid distinguatur *261.1.2.*
 dilectio dei includit quatuor *262.1.6.*
 dilectio dei totalis est duplex *ibid.7.*

Magistri Durandi de

Diligere deum totaliter in patria, in statu innocentie, & in via quomodo intelligitur ibidem. 3. & 10
Dilectio totalis accipitur ex parte rei dilectæ diligentis, & relatione dilectionis ad diligibile ibidem. 9
diligenda sunt quatuor ex charitate 308. 4. 2
dilectio sui non præcipitur, & quare. ibidem
dilectionis proximi præceptum ad quos se extendit. ib. 2
diligat res plus seipsam, quam alias res. 262. 4. 5. 4.
dilectionis ordo potest attendi ex parte obiectorum volitorum, vel secundum intensiorem actus. 263. 3. 4. 5.
dilectio sui magis habet rationem charitatis, quam dilectio proximi. 262. 4. 6
diligendum ex charitate numerus, & sufficientia. eodem. 2. 7.
dilectio quomodo debet cadere super corpus, & animam tam sui quam proximi. 263. 1. 7. 8. 10
diligendi sunt omnes homines æqualiter secundum affectum, sed secundum effectum quomodo sint diligendi vide. 262. 3. & 4. 10
dilectio qua deum diligimus, an debeat esse maior dilectione qua nos diligimus, sunt opiniones duæ. 264. 2. 10. 11. & sequentibus.
dilectio totius cõmunitatis quomodo præfertur dilectioni vnius partis incluse in ea. 264. 3. 17. 18. 19
diligere inimicos an sit plus, vel æquè meritorium, quam diligere amicos. 266. 1. 2.
dilectio est multiplex 270. 4. 5. 8.
dilectio dei in ordine ad omnes creaturas est æqualis ex parte sui, sed non ex parte boni, ad quod dirigitur. 271. 1. 3.
Diluuium & status ante diluuium, & post diluuium. 163. 2. 7
diluuium, submersio Ægyptiorum, penitentia dicuntur baptisimus, quia signa, & secundum proportionem. 302. 2. 3. 6.
Discordare vel deuiare quid sit, cognosci non potest, nisi cognoscatur quid sit concordare 97. 2. 14
Disparitas cultus aliter impediabat matrimonium ante legem, aliter sub lege, & aliter tempore euanglii. 385. 1. 8.
disparitas cultus dirimit matrimonium contractum ex se dispositiuè, & ex statu ecclesiæ cõpletiuè. ibid.
disparitas cultus impedit matrimonium inter infideles, si habeant ius positiuum quale nos ibid. 10
dispensatio in præceptis tam affirmatiuis quam negatiuis quando habeat locum 121. 3. 7
dispensari an aliquis possit à Deo in præceptis ibid.
dispensatio quid sit ibid. 6
dispensatio nullo modo potest cadere circa secretum confessionis, vt reuelatio possit fieri 356. 1. 8
dispensare potest ecclesia circa illa quæ sunt de Apostolorum institutione 370. 1. 8
Dispositio consistit in ratione ordinationis partium vniuersi secundum diuersos gradus naturarum 107. 3. 5. 6
dispensatum ne fuerit aliquando à Deo in fornicatione, & furto 122. 3. 23
disputando Aug. assumit frequenter concessa, quantum non sint secundum mentem suam 67. 4. 20
distantia dabilis est maior inter ens & non ens, si distent 129. 4. 26
distantia dei à non deo est maior, quam sit illa quæ ab ente ad non ens 130. 1. 30
distantia inter omnia contradictoria nõ est eadem ibid.
distantia aliquarum partium non solum est per spatium medians inter eas 251. 2. 4. 5. 6
distinctio existens vel possibilis esse in creaturis prius apprehenditur à Deo, quam formet circa se distinctionem rationum 94. 1. 7
distinctio relatiua non semper causari distinctionem inter absoluta probatur dupliciter 212. 3. 13
Diuerfitas actuum prouenit ex diuerfitate principij 136. 1. 4
diuerfitas dispositionum in corpore arguit diuerfitatem animarum quoad operationes 186. 3. 10
diuerfitas operationum intellectus est ex diuerfitate operationum corporis ibid. 11
diuina essentia aliq. conditiones materiae non conueniunt 30. 2. 9

Sancto Porciano

diuinorum excellentia non capitur ab intellectu, nisi ascendendo à sensibilibus ad intelligibilia 274. 4. 23
diuinum suppositum nominatur diuersis nominibus 232. 3. 6
diuinitas in aliquibus actibus vsa est humanitate, vt instrumentum in quibus non potuit peccare 234. 2. 10
diuinitatis & humanitatis in Christo fuit vna actio in diuersis tamen generibus causæ 243. 2. 4. 5. 6
diuinitas & humanitas in sanatione leprosi diuersa sunt operatæ ibid. 3. 8
diuinam essentiam non representari per speciem ostenditur 414. 4. 30
diuina essentia magis est proportionata intellectui creato quam substantia separata sensui ibid. 31
diuino nature causans in indiuiduo differt à diuisione quantitatibus tripliciter 137. 4. 9
diuino quantitatibus in suas partes nõ est causa plurificationis indiuiduorum 138. 3. 5
diuino gratiæ in operantem & cooperantem est diuino eiusdem per diuersa officia 176. 2. 13
diuino peccati per capitalia est diuino generalissimi in ea, quæ immediatè continet 202. 3. 4
diuino duplex, analogica, siue analogi in suas species 202. 4. 6
diuino non arguit corruptibilitatem, sed solum facilitatem ad corruptionem 414. 4. 38
diuortium soluit matrimonium, quoad thorum & cohabitationem, sed non quoad vinculum 380. 3. 9
diuortio celebrato inter coniuges datur authoritas contrahendi partibus 379. 3. 8
Doctrinam per reuelationem haberi est necesse, vt homo ordinetur ad beatitudinem supernaturalem 9. 2. 11
doctrina spiritualis an omittenda sit propter scandalum audientis 382. 3. 9
dolor vel tristitia non debet æquari delectationi culpæ 203. 2. 4
dolor strictè acceptus quid sit 240. 3. 6
dolor Christi fuit dolore damnatorum minor ibid.
dolor Christi fuisse maximus dolorum viatorum ostenditur tripliciter ibid. 7. 8. 9
dolor passionis in nullo minuebat delectationem fructuonis ibid. 10
dolor vel tristitia solum impedit delectationem dupliciter ibidem
dolor Christi licet fuerit maximus, non tamen fuit superfluous ibid. 11
dolor contritionis debet esse maior dolore de aliis rebus, non tamen dolore habito de aliis peccatis 339. 3. 4
dolor contritionis vt est passio sensitiuæ partis, nõ potest esse maximus, & si posset non deberet eod. 5
dolor desperantis maior est dolore contritionis, sed talis dolor non est debitus ibid. 8
Dominus inferior nitens diffensionem facere inter eius superiorem & subditos, meretur priuari officio 206. 3. 8
Donum est datio irredibilis 63. 1. 5
donum tria connotat ibid. 6
donum esse cur maxime competat spiritui sancto in diuinis ibid. 8
donum linguarum fuit in Christo, licet eo non fuerit vsus, & quare 235. 4. 12
dona spiritus sancti sunt virtutes, nec cessabunt in patria 274. 1. 2
dona septem fuerunt in Christo ibidem
dona an distinguantur à virtutibus, diuersi modi ponuntur 274. 2. 5. & col. 3. 6. 7. 8. 9
dona sunt tot quot virtutes secundum aliquos ibid. 8
donorum & virtutum an sit eadem distinctio 274. 4. 10
donorum numerus & sufficientia ponitur ibid. 4
donorum distinctio & numerus ibid. 5
dona spiritus sancti quantum ad habitum remanebunt in patria, licet aliqua non quantum ad actum 275. 1. 45
Dors impassibilitatis pertinet ad corpus, in quantum anima plene illi subicitur 398. 2. 22
dors subtilitatis pertinet corpori in quantum corpus plene subicitur animæ quoad operationes cognitiuas & appetitiuas ibidem
dors

Decisionum super quatuor

dos agilitatis est plena subiectio corporis ad animam
 ad motorem, 398.2.22.
 eos subtilitatis facit solum operationes beatorum puris
 ores ac subiectas rationi 399.1.12.
 Dubitatio in muliere non fuit primum peccatum eius.
 166.4.7
 dubitatio est duplex 239.2.10.
 Dulia solum debetur personæ ratione alicuius excellen-
 tiæ & domini 230.3.5. & 6.
 dulia accipitur tripliciter ibidem.5
 dulia generaliter & specialiter est superius ad latram.
 ibidem
 dulia appropriatè est virtus distincta contra latram.
 ibidem.7.2.
 dulia data Mariæ inter omnes est excellentior, & dicitur
 hyperdulia ibidem.4.8
 dulia primo debetur cuiuscunque personæ secundum gra-
 dus suarum virtutum ibidem
 dulia & latra debentur Deo secundum diuersas confide-
 rationes ibidem.9
 Duo accidentia licet possint esse in eodem subiecto, duo
 tamen corpora nunquam in eodem loco 400.3.22
 Duratio creaturæ interclusa inter duo fluentia est neces-
 sario finita, cuiusmodi non est duratio rei permanen-
 tis. 127.3.25.
 duratio attenditur secundum esse substantiæ 132.2.7
 duratio alicuius æterni nõ est mensura alterius. ibi.6
 duratio vnus æterni non est mensura durationis alio-
 rum 134.2.12.
 duratio duplex in generalibus ibidem.3.5
 duratio non successiua est quadruplex, & earum differen-
 tiæ ibidem
 duratio successiua est duplex, & earum differentia ibidem
 duratio indiuidui est incerta 135.1.12
 Durandus in Romana curia in scholis sacri palatii veri-
 tatem docuit 1.4.12
 Durandus ad episcopatum est prouectus per sedem apo-
 stolicam. ibidem.
Ebrius ex culpa non excusatur. 167.4.6.
 Ebrius occidendo minus peccat quam si non fuisset
 ebrius. ibidem
 Ebrius & phreneticus occidendo non peccant nouo pec-
 cato 170.1.4.9
 Ecclesia potest statuere quod quicumque serui Iudæorum
 baptizati sint à seruitute liberati 206.3.6
 ecclesia nunc licitè non permittit quenq; fidelem subdi-
 infideli 207.1.11
 ecclesia non pretermittit prælationem nouam infideli-
 bus super fideles ibid.12
 ecclesia sola sacramentalia potest instituire sicut benedi-
 ctionem, vnctiones ac cõsecrationes 236.1.5. & 308.2.14
 ecclesia est vnum corpus mysticum per similitudinem ad
 naturale ibid. 6
 ecclesia militans recepit influentiam à septem sacramen-
 tis, sicut mundus à septem planetis 287.1.1
 ecclesia nunquam consuevit auferre filios parentum infide-
 lium, & filios baptismo offerre 301.2.15
 ecclesia accomodat puero cor & omnes sensus ad creden-
 dum 305.4.9
 ecclesia pro aliquo tempore potest præcipere ea quæ sunt
 supererogationis 314.4.8
 ecclesia nõ potest dispensare quin peccator teneatur con-
 fiteri, licet bene de cõsentendo semel in anno 347.1.9
 ecclesia non fert sententiam super Iudæos & Paganos, li-
 cet bene super fideles 348.4.13
 ecclesia rationabiliter statuit quod non quilibet sacerdos
 possit quemlibet peccatorem absolueret secundum ali-
 quos 350.1.11.11
 ecclesia prohibendo quemlibet absolui à quo libet facere
 dote, nihil mutat de essentialibus sacramenti secundum
 aliquos eod.2.13
 ecclesiastica hierarchia licet exemplata sit à cœlesti, nõ ta-
 men oportet quod eam imitetur in omnibus 361.4.16
 ecclesia Anticiensis in ordinatione diaconi non tradebat
 olim librũ euangeliorũ, quod Durand. correxit 362.2.7
 ecclesia habet determinare circa matrimonium, an sit cõ-
 tractus legitimus, an non 372.1.7

libros sententiarum, Index.

ecclesia interdicit aliqua, ne fiant, quæ si facta fuerint nõ
 irritat & aliquando oppositum 381.4.5
 ecclesia habuit diuersas consuetudines in cohabitatione
 fidelis cõ infideli in principio, medio, & nunc 385.3.11
 Effectus an bene denominet suum agens 87.4.7. & 88.1.13
 effectus qui requirunt potentiam passiuam in eo cui attri-
 buuntur, non possunt Deo attribui 111.3.8
 effectus productus ab aliqua causa secundum totam eius
 virtutem, an possit ab ea meliorari 115.3.7
 effectus an magis assimilatur agerĩ immediatori 117.1.3
 effectus qui producitur à causa qua impeditur non potest,
 an semper necessario producatur 119.1.10
 effectus nunquam potest subterfugere causalitatem cau-
 sę vniuersalis sine 120.2.9
 effectus semper innititur suæ causę principali 129.1.9.10
 effectus creationis nõ arguit virtutẽ infinitam 116.3.7
 effectum vniuersalem posse reduci ad causam vniuers-
 alem, ad causam particularem, & per particularem de-
 berĩ intelligi per prædicationem 130.4.10
 effectus à Deo producti mediantibus causis secundis non
 sunt ab eo immediatè ibid.11
 Electio non est mala, nisi ratio sit mala 195.4.5
 electio est in Deo 109.3.5
 electionis ratio in quo consistat ibid.
 electio tantum est eorum quæ sunt ad finem 174.2.7
 electio est eius quod est cõclusum per concilium ibid.4
 electio est eorum quæ sunt in nostra potestate ibid.5
 electio præsupponit iudicium rationis 174.3.4
 electio & intentio sunt vnus & idem actus 194.2.8.9
 electionis obiectum est bonum sub ratione boni offen-
 sum voluntati 340.1.5
 electio mortis pro cõseruanda vita amici non est recta
 341.3.11
 elgere mala pati cum aliquo modo sit agere quoad actũ
 interiorem nullo modo est licitum 340.4.14
 Eleemosyna & ieiunium licet nõ sint satisfactoria in pec-
 cato, facta, tamen non sunt iteranda 331.3.13
 eleemosynam esse satisfactoriam probatur dupliciter
 333.1.6
 eleemosyna quandoq; cadit sub præcepto est meritoria,
 sed non est satisfactoria, at quando non cadit sub præ-
 cepto est meritoria & satisfactoria ibid.9
 eleemosyna quandoq; est sub præcepto, quibus & quan-
 do ibid.10.11
 eleemosynę corporales ponuntur esse septem contentę in
 vno versu 331.2.5
 eleemosynę spirituales sunt septem contentę in vno ver-
 su ibid.6
 eleemosynę spirituales sunt meliores & maioris meriti
 eleemosynis corporalibus 331.3.7
 eleemosyna quę magis subtrahit de substantia est magis
 satisfactoria, sed non magis meritoria ibid.8
 eleemosynam spirituales in casu quilibet tenetur facere
 ibidem 5
 eleemosyna à quibus personis fienda est 331.4.6. &
 334.1.9
 eleemosyna ex quibus bonis est fienda 334.1.8
 eleemosyna non est fienda diuiti ibid.2
 eleemosyna quibus pauperibus est danda ibid.8.10
 eleemosyna facta à malo potest prodesse 406.1.7
 Eligibilia & circumstantiæ dupliciter possunt deduci
 168.2.8
 Emanationes sunt tantum duę, scilicet paternitas, & spĩ-
 ratio actiua 334.3.5
 Empyreum dicitur igneum 332.2.6
 Ens & non ens non distant, nec differunt 116.3.7
 entitas & bonitas in eodem differunt solum secundum
 rationem non secundum rem 17.4.9
 ens rationis est illud quod est subiectiuè in anima secun-
 dum vnam opinionem 65.3.10
 entia rationis sunt obiectiuè in anima, licet non sint sub-
 iectiuè ibidem
 ens rationis dicitur quod attribuitur rei solum secundum
 esse intellectum 66.2.14
 ens rationis interdum dicitur quod nihil est reale
 ibidem 3.16
 ens diuiditur in ens rationis, & in ens reale ibid.
 entia

Magistri Durandi de

entia rationis in triplici sunt differentia 66.4.11
 ens in quantum ens diuiditur per idem & diuersum. 89.1.10.
 ens capitur dupliciter, scilicet pro ente reali, & pro ente rationis. ibidem
 ens per accidens, vel dictum per accidens quid sit. 92.1.7
 ens secundum rationem entis est obiectum intellectus 94.1.9.
 entitas secundum quid, ut quæ est in respectibus, & modis existendi priuationibus, & similibus sufficit ad verificandas istas locutiones modus essendi est, cæcitas est in oculo &c. 89.3.20
 ens & non ens esse terminos creationis imaginantur aliqui doctores, quod proprie non est verum 319.1.6
 ens quodlibet non potest conuerti in quodlibet, sed solum illa quæ communicant in materia. ibidem
 entium quædam sunt permanentia, & quædam transeuntia. 392.4.8.
 Epiciculus est infra ecentricum 157.1.8
 Ecentricus est contiguus circulo sphaeræ. ibidem.6.
 Epiciculus est solum contiguus ibidem.8.
 Episcopus non obligatur exercere opera ad quæ tenetur per se, sed sufficit quod per alium faciat 325.3.10
 episcopo consecranti ab eo ordinati simul cum eo consecrant & celebrant opinio recitatur, & improbatum secundum aliqua. 325.4.6.7. & 326.1.8.9.10.
 episcopus audire potest confessiones omnium diocesano- rum sine licentia priorum curatorum 343.4.5.6.
 episcopus potest committere officium audiendi confessiones aliis quam curatis ibidem.6.
 episcopi possunt committere officium audiendi confessiones monachis & religiosis ibidem.7.
 episcopus potest aboluere a sententia excommunicationis lata a iure, si ius eam non retinuerit. 347.4.7.
 episcopus est solum sponus ecclesiæ commissæ, & papa est vniuersalis 354.1.9.10
 episcopus solus potest conferre confirmationem, & extremam vnctionem omnis sacerdos 359.3.9
 episcopus consecratur in dominico die propter maiorem solennitatem 363.4.10
 episcopus est maioris potestatis ordinis simpliciter sacerdotum ex natura rei secundum aliquos 367.1.9
 episcopalis potestas maior est sacerdotali eod.3.7.8
 episcopus celebrando & ordines faciendo representat Christum ut se obrulit & ecclesiam fundauit, ac ministros instituit 363.2.11
 episcopatus est ordo & sacerdotium perfectum, a sacerdotio solum distinctum secundum magis & minus, licet aliqui sentiant oppositum eod.3.8
 episcopalis potestas includit sacerdotalem eod.3.9
 episcopus quilibet potest conferre omnes ordines 364.1.4
 episcopus præcisus, hæreticus, degradatus continuatur Christo in administratione sacramentorum eod.2.6
 episcopo cõuenit ordinare alium ratione consecrationis quæ non admittitur, sed absoluere a peccatis conuenit ratione curæ, quæ potest admitti ibid.7
 episcopus potest cõferre beneficium famulo, cuius dignitatem est expertus ex diuturnitate seruitij 365.4.8
 Aequalitatis & similitudinis tria sunt, fundamentum relationis, extrema ipsius, & ipsa habitudo relatiua 37.1.3
 æqualitas & similitudo directe significat habitudinem relatiuam, non autem significat fundamentum relationis, nec extrema, licet de illa intelligatur ibidem
 æqualitas quantum ad suum formale significatum & posituum, & quantum ad fundamentum, sed quantum ad ipsum fundamentum consideratum sub ratione formali est priuariuum ibid.4
 æqualitas fundatur super vnum ibidem
 æquale capitur priuatiue quando dicitur ipsum opponi, & magno & paruo, vel quando dicitur esse illud quod nec excedit nec exceditur ibidem
 æqualitas appropriatur filio ibid.2.8
 æqualitas fuit filiorum genitorum & genitarum 164.4.5.6
 æqualitas proportionis duplex est 177.2.4
 æqualitas quantitatis secundum aliquos est inter opus formatum gratia & gloria ibid.5

Sancto Porciano

duobus modis hoc ostenditur, quorum opinio repro- batur ibid.6
 æqualitas vel inæqualitas animarum potest dupliciter in- telligi 186.1.4
 æqualitas in satisfatione potest dupliciter accipi 330.4.6
 æquinoctium est causa temperationis illius loci 160.3.5
 æquiuoca non numerantur sub eodem nomine, sed bene analogica 20.4.1
 Errare circa cognitionem mali aliquando est peccatum 195.4.6
 error vnde proueniat 104.1.1
 error est falsum approbare pro veris 142.2.7
 error non fuit in intellectu angelico circa principale sub- iectum ibid.3.11
 error fuit in angelo sicut in homine intemperante iude- cante fornicationem esse bonam pro tunc ibid.
 error non potest esse circa principium vniuersale legis na- turalis 197.1.5
 error personæ vel cõditionis deterioris impedit matrimo- nium, & non quilibet alius 372.3.7
 error in fide qui non causat disparitatem cultus, non im- pedit matrimonium eod.3.8
 Esca sumpta ante eucharistiæ sumptionem facit illi maio- rem irreuerentiam quam post 311.1.16
 Esse & essentiam non differre in creaturis, duplex est mo- dus dicendi 35.2.11
 esse Deo competere maxime probatur 34.4.5
 esse nomine dei est aliquo modo appropriatum ibid.4.7
 esse non distinguit realiter ab essentia probatur 35.3.16
 esse, subitare, subsistere, quid importent 71.2.3
 esse distans ab essentia an habuerit rationem omnis essen- tiæ, ut etiam possit includere res non determinatas per esse actuale 96.1.13
 esse ex deo per ipsum, & in ipso idem sunt eod.2.15
 esse conuenit alicui rei sex modis 98.1.8
 esse cognitum alicui creaturæ quid sit 104.3.11
 esse in rebus contingit multis modis 100.2.10
 esse in loco dicitur tripliciter ibid.4.4
 esse in loco circumscriptiue, vel diffinitiuè non potest Deo conuenire ibid.
 esse in pluribus locis circumscriptiue vel diffinitiuè, est im- possibile 101.4.18
 esse vbiq; an conueniat Deo ratione suæ essentia infinite 101.2.13
 esse nihil, nec duratione, nec natura præcedit esse creatu- re 127.2.21
 esse simul natura est vnum non præintelligi alteri, nec sup- poni ab altero, &c. ibid.30
 esse & viuere in eodem non debent reduci in causas rea- liter differentes, sed solum ratione 130.3.7
 esse creaturæ immediate a Deo cõseruatur, sed agere cau- se secundæ non est effectus immediatus causæ primæ 131.1.17
 esse vnius æterni potest alteri succedere 132.4.7
 esse rei corruptibilis, & duratio non sunt quanta, sed ex- tensa secundum rem 135.2.15
 esse in genere, & esse compositum ex genere & differentiis non sunt idem 136.2.13
 esse in aliquo vno, vel pluribus est duplex ibid.7
 esse in pluribus per inhærentiam non est de ratione vni- uersalis ibid.
 esse in pluribus per realem identitatem, & dici de pluri- bus per prædicationem essentialem est de ratione vniuer- salis ibidem
 esse angeli non differt ab essentia angeli 139.1.5
 esse vniuersale non est aliud, quam est intellectum absq; conditionibus singularitatis & indiuiduationis 140.2.7
 esse vniuersale est denominatio obiecti ab actu ibid.
 esse intentionale dupliciter potest intelligi 155.2.6
 esse debile aliqua dicuntur habere tripliciter ibid.
 esse in loco est terminus motus localis 158.4.16
 esse dei in rebus est triplex 216.3.1
 esse in loco, & esse præsens loco differunt 318.1.7
 esse in loco proprie, & large, proprie dupliciter ibid.
 esse

Decisionum super quatuor

esse substantiæ comparatum ad esse diuinum, & esse secundum quid, sed comparatum ad accidens est esse dupliciter. 23. 3. 6.
 esse hominis ipso corrupto remanet anima separata 391. 3. 10.
 esse nunc & prius cuiuslibet rei repugnat cum interruptio-
 ne sue entitatis, licet non repugnet successiuis cum con-
 tinuatione. 394. 1. 22.
 esse in tempore, & esse in loco differunt, ideo idem cor-
 pus potest esse in diuersis locis distatibus sine hoc quod
 sit in medio, non sic de tempore. ibidem. 24.
 Essentia aliter se habet ad personam, quam persona ad es-
 sentiam 30. 1. 9. & sequent.
 essentia diuinæ perfectio in quantum focunda est, requi-
 rit esse à patre infilio, sed in quantum vna hoc nõ requi-
 rit 86. 4. 11.
 essentialia attributa communia sunt omnibus personis,
 sed quædam maiorem habent conuenientiam cum pro-
 priis vnus personæ quam alia 87. 3. 1.
 essentia non potest attribui alicui personæ per appropri-
 ationem 87. 2. 10
 essentia nomen Deo propriissimè conuenit articulo ter-
 tio 71. 2. 9
 essentiam diuinam esse paternitatem, vel ediuero non
 propriè dicitur quia non sunt idem formaliter.
 90. 2. 31. & ibidem. 3. 34.
 essentia diuina licet aliquo modo realiter differat à quali-
 bet persona, non tamen ponit in numerum cum tribus
 personis, sic quod ipsa essentia, & tres personæ sint qua-
 tuor res ibidem. 36.
 essentia diuina non refertur, licet in ea sint relationes
 92. 1. 4.
 essentia diuina secundum aliquos, non est idem quod per-
 sona. ibidem
 essentia vna trium personarum, & tres personæ vnus
 essentia rectè dicitur Deus trium personarum, vel tres
 personæ vnus Dei. ibidem
 essentia & vnus essentia, an sit eadem ratio 93. 2. 3.
 essentia diuina est ipsi deo ratio cognoscendi alia, tam ex
 parte cognoscentis, quam ex parte cogniti. 94. 2. 12.
 essentia diuina an possit representare plures res distin-
 ctè. 95. 1. 16.
 essentia diuina ex se, & non per rationem vnam vel plu-
 res representat quicquid representat ibidem
 essentia diuina nõ habet in se res, sicut fenarius vnitates,
 vel speculum imagines, nec representat, sicut exemplar
 exemplata ibidem. 19.
 essentia diuina an sit res singularis 96. 3. 6
 essentia diuina nõ est obiectum scientiæ dei, in quantum
 scientia est ibidem
 essentia diuina est prima ratio cognoscendi mala, sed nõ
 proxima 96. 2. 16
 essentia diuina differat à relatione non purè & præcise se-
 cundum rationem, sed realiter aliquo modo, & secun-
 dum quid 89. 4. 23
 essentiam diuinam differre à relatione non debet conce-
 di simpliciter & absolute ibidem 25
 essentia & relationis est differentia realis 90. 1. 26. 27. & 32
 essentiam diuinam formaliter differre à relatione, quid
 sit 90. 1. 29
 essentiam diuinam inueniri in aliquo sine paternitate, an
 arguat eam realiter distingui à paternitate ibid.
 essentia diuina an sit idea respectu creaturarum 98. 4.
 19. 20
 essentia diuina quare citius dicitur idea in ordine ad per-
 fectiones creaturarum communes Deo quàm quantum ad
 alias proprias 99. 1. 22. 23
 essentia dei non potest dici exemplar, aut imago rerum
 99. 2. 25
 essentia diuina etiam si diceretur exemplar, & ideo alio-
 rum à Deo, non tamen sui ipsius ibid. 26
 essentia diuina an necessario representet res, non solum
 quoad quidditates earum, sed quoad esse & fore 106. 1. 10
 essentia diuina & eius duratio sunt idem, nõ esse simul
 cum Deo duratione, & simul natura cum eo differunt
 realiter propter respectum 127. 3. 10

libros sententiarum, Index.

essentia supremi autem est mensura eorum indirectè &
 comparatiuè 174. 1. 7
 essentia sicut se habet ad essentiam, ita esse ad esse, & similitu-
 ras ad similitudinem quomodo debet intelligi ibid. 10
 essentia diuina sola potest non pluralitari 138. 2. 16
 essentia angeli est separata ab omni corpore 139. 1. 4
 essentia angeli non representat sibi omnes res alias à se si-
 cut essentia diuina 140. 1. 22
 essentia angeli limitata in tali genere non impedit quin
 possit cognoscere alias res ibid. 26
 essentia diuina nõ potest videri à mortalibus 414. 2. 23. 24
 essentia propriè non dicitur imago 159. 1. 2
 essentia animæ non prius est grata Deo, quàm eius poten-
 tia. 176. 1. 7
 essentia non glorificatur, nisi mediante potentia ibid.
 essentia animæ est vna & simplex ibid. 2. 10
 essentia diuina differt aliquo modo ex natura rei à pro-
 prietate relatiua 211. 4. 14
 essentia diuinæ potest aliquid reale competere, quod non
 conuenit personis 213. 3. 8
 essentia diuina necessario representat intellectui omnes
 res entes & possibiles 237. 2. 4. 5
 essentia diuina rationem habet speculi voluntarij, quo se
 ostendit vt vult 415. 3. 9
 essentia diuina non representat res necessario quantum
 ad suam existentiam, licet bene quoad suam essentiam
 416. 2. 17
 essentialiter subordinata sic se habent, quæ vltimū nõ habet
 habitudinem ad primum, nisi per medium 191. 2. 6
 æternum dicitur quasi extra terminos existens 64. 2. 4
 æternus dicitur interdum pluraliter adiectiue, substantiue
 vero nunquam 41. 3. 8
 æternitas appropriatur patri 87. 2. 7
 æternitatis totalitas potest accipi dupliciter 416. 2. 17
 æternitati toti aliquid coexistere, vel toti æternitati du-
 pliciter intelligitur ibidem
 æternitatem mundi ponens Aristoteles, & principia rerū
 naturalium improbat 125. 4. 2
 æternitas creatoris est semper simul tota vniformiter se
 habens 127. 4. 31
 æternitas creaturæ deficit ab æternitate dei, licet illa im-
 propriè dicitur æterna, cum mensuretur æuo ibid.
 æternitas, tempus, & æuum differunt 172. 3. 6
 æternitas mensurat & c. ibid.
 duratio attenditur secundū actuale existentiam ibid.
 Eua non attingebat Adæ in aliquo gradu consanguinita-
 tis, quia non fuit producta naturaliter 386. 4. 13
 Eua an resurget cum illo corpore quod formatum est de
 Adam 396. 1. 10
 Eua si stetit in innocentia cum aliis mulieribus pepe-
 risset per dilatacionem membrorum 399. 4. 11
 Eucharistia dignissimum est sacramentum 309. 1. 6
 eucharistiæ sacramentum fuit figuratum pluribus figuris
 in veteri testamento ibid. 2. 7. 8
 eucharistia diuersis nominibus nominatur ibid. 3. 9
 eucharistia est vnum sacramentum vnitate integritatis,
 & non indiuisibilitatis ibid. 10
 eucharistiæ sumptio impeditur per cibum sumptum post
 mediam noctem per modum cibi 311. 3. 15
 eucharistiæ maiorem irreuerentiam facit cibis præsum-
 ptus, quàm postsumptus ibid. 16. 17
 eucharistiæ vsus, est manducatio ibid. 4. 5
 eucharistia sumitur ex parte modi manducandi duplici-
 ter ibidem 8
 eucharistia & extrema vnctio sunt de necessitate salutis
 ratione præcepti ipsis viatoribus 312. 2. 7
 eucharistia sumitur à solo homine sacramentaliter & spi-
 ritualiter ibid. 3. 4. & 5. 6. 7. 8
 eucharistia indigne sumitur à peccatore 313. 4. 5
 eucharistia an sine peccato possit sumi ab homine qui nõ
 est conscius peccati eod. 3. 7. 8. 9
 eucharistiam dare an teneatur sacerdos homini existen-
 ti in peccato, distinguitur, & ponitur opinio eod. 3. 5
 eucharistia apparentia in forma pueri vel carnis an ado-
 randa & sumenda sit à sacerdote 317. 2. 9
 eucharistiæ panem & vinum esse debitam materiam osten-
 ditur 320. 1. 5. 6
 eucha

Magistri Durandi de

eucharistia effectus consistit in sola consecratione materiae 323.4.4
eucharistia conseruat vitam spiritualem auget & fortificat. ibidem.5
eucharistia sumptio quotidiana laudabilis est ex genere facti eodem.4.4.5
eucharistiam non sumere omni die est quandoq; laudabile ratione facientis 324.2.6. & 3.10
eucharistia sumere omni die laudabilis est homini, qui potest laudabiliter sumere vel abstinere ibidem.7
eucharistiam sumere pluries in die ex genere facti est multum vitale, nisi contraueniret futuro ecclesie ibid.8
eucharistiam conficere conuenit omnibus sacerdotibus & solis 324.4.7
eucharistiam communicandam statuit Anacletus singulis diebus, & Fabianus papa ter in anno, & Innocentius semel in anno 344.4.5
eucharistia sumptionem aliquando impedit illud quod nullo modo est peccatum 348.4.11.
E Videns propositio cum altera credita non inferunt euidenciam, sed solum creditam propositionem 5.3.5.2
euidencia duplex, scilicet visionis & intelligentia, & vtraque declaratur. 6.1.11
euidenciam visionis habet rusticus de eclipfi quam videt astrologus habet euidenciam intelligentia ibidem
euidenciam articularum nemo adhuc fecisse probatus est. ibidem.12
Æterna omnia simul inceperunt esse. 134.2.13
Æternorum eadem est duratio ibidem.15
Æterna vsque nunc mensurantur mensura heterogenea ibidem.14
Æuum est mensura vel duratio concreati vniformiter & stabiliter se habentis 132.3.6
Æuum est mensura & non essentia ibidem.4.7
Æuum non habet successionem. ibidem.4.7
Æuum & æui nunc idem sunt realiter 137.1.1
Æuum est duratio indiuisibilis secundum se ibidem
Æuum superioris angeli est mensura omnium æuiteriorum secundum aliquos 134.1.8
Æuum supremi angeli mensuratur esse inferioris secundum aliquos. ibidem opinio reprobatur.
Æuum mensurans omnia æuiteria non oportet quod sit in aliquo subiecto transcendente genus æuiterium ibidem 2.17
Ex appropriatur patri 87.2.9
ex & de differunt 96.4.2
exercitus ordinatus plus nocet quam non ordinatus 144.3.5
Excommunicatus & degradatus non possunt absolueri in foro penitentia, licet bene consecrare 325.1.13
excommunicatus & degradatus non potest vere conficere. e. ibidem
excommunicatus, hæreticus, & schismaticus non debet eucharistiam ministrare, neq; ab eo accipi 326.4.8
excommunicatio est separatio à communione ecclesie quoad fructum, & suffragia generalia 347.2.5
excommunicatio maior separat hominem à cætu fidelium, quoad omnem actum legitimum 347.3.7
excommunicatio ritè fertur ab ecclesia ibid. 6
excommunicatio solum ferenda est pro peccato mortali, cui annexa est contumacia ibid. 7
excommunicatione traditur homo in manu hostis flagellandus, vsq; ad culpam respiciat 347.3.8
excommunicationis sententia est multiplex ibid. 6
excommunicationis sententia potest esse in nulla multipliciter ibidem 5
excommunicationis sententia lata à iudice non cadit sub arte 348.1.8
excommunicatus iniuste non frustratur suffragiis ecclesie ibidem 9
excommunicatio non pertinet ad forum secretum penitentia 347.4.6
excommunicatus publicus vitandus est in publico & priuato ibidem 7
Excusatio alicuius actus potest ex parte duorum prouenire 375.3.6
excusatione indiget actus carnalis ibid.4.7

Santo Porciano

Exemplar est duplex 117.3.4
exemplar sub ratione exemplaris non est principium factuum alicuius rei ibid.4.7. & 8
Existens in dei potentia, scientia, vel essentia dicitur esse in deo 97.4.6
existencia dei in rebus per præsentiam, essentiam & potentiam probatur ex operatione dei, essentia, & virtute 100.3.13
existens non actualiter, an coexistat deo, & æternitati 104.3.13.14
An nõ existens actualiter coexistat deo, & æternitati. ibi.
Exorcismus quid est, & fit rationabiliter ante baptismum 306.1.4.5
exorcismus multa complectitur quid verò significant videtur ibidem 6
exorcismus non est sacramentum, neq; est ad spiritualem effectum, sed est ad remouendum impedimentum à susceptione sacramenti ibid.6.7.8
exorcismo cõpescitur potestas demonis, ne peccato primum parentum impediatur à baptismo ibid.
Extensio materiæ non est nisi ad præsentiam quantitatis, & tamen non est ipsa quantitas secundum aliquos, sed male dicitur 92.1.8. & col.4.28
extrema vnctionis figura non præcessit in veteri lege 297.4.11
Facere non est de nihilo aliquid facere, sed de materia 125.4.2
facilitas operis minuit meritum, & aliquando auget 252.3.11
factum contra, vel præter voluntatem dei, an obsequatur ipsius voluntati 120.4.4
Falsitas attribuitur phantasie, licet sit in intellectu 196.4.6
Fantasma est representatum rei singularis 140.3.13
fatigatio & tarditas in motu progressiuo prouenit ex duabus causis 401.1.9
fatum dupliciter accipitur 103.1.3
fatum in multis differt à prouidentia ibid.4
fatum est in causis secundis, & est temporale, nec omnia illi subduntur ibidem
Ferrum ignitum nõ habet ignem inclusum in se 135.2.13
ferrum ignitum non habet simul ferrum & ignem 399.1.14
feruor charitatis est actus voluntatis, & non virtutum sensitiuarum 62.1.18
feruor charitatis non opponitur peccato veniali, neq; for maliter, neq; consecutiuè ibid.23. & sequentib.
Fictio an esset in deo si præciperet quod nõ vellet 120.4.6
fictus quis sit, & quot modis aliquis dicitur fictus (& 10 299.4.4
fictus non intendens suscipere sacramentum, nihil suscipit quantumcunq; circa eum operetur per exteriora ibi.
fictus, id est, non bene dispositus ad dignè sacramentum suscipiendum, an suscipiat effectum & quado, tres opinionones 300.1.5. & col.2.7
Fide polleant plurimum 42.3.8
fides duplex vna quæ innititur humane auctoritati, altera quæ innititur diuine 31.1.9
fides quæ innititur humane auctoritati, non differt ab opinione ibidem
fidei aliqua subsunt, quæ secundum cursum humane cognitionis non sunt demonstrabilia 43.3.9
fidei meritum consistit in difficultate actus credendi 43.4.1
fides & scientia non stant simul in eodè de eodem ibid.
fidei plus innitendum est quicunq; persuasioni ad trinitatem personarum 6.4.21
fides præsupponitur ad hoc, vt quis habeat notitiã illam superiorem, quæ theologia dicitur ibid.
fides accipitur dupliciter, & secundum vnum modum actus meritorius est subiectum theologie quæ est fides 9.3.12
fides secundum suam latitudinem est practica, nõ autem contracta 12.1.25
fidem infusam non possumus certitudinaliter cognoscere nos habere 50.4.11
fidei profunda occultata sunt infidelibus & idiotis, siue simplicibus 93.3.7
fides infusa & scientia de eodem haberi possunt 4.2.3.6
fides est gratia præparans intellectum 175.2.2
fides non est nisi in eo qui vult credere ibid.
fides

Decisionum super quatuor

fides dirigit intentionem respectu ultimi finis specialiter 200.1.9.11.
 fides iusta perditur per disensum vnus articuli 178.4.7
 fides infusa non est absolute necessaria ad assentiendum articulis fidei. ibidem.8
 fides est directiua bonitatis meritoriae. 177.3.7
 fides non necessarie dirigit bonitatem moralem. 177.3.8
 fides in Christo intentionem dirigebat, nō ratione enigmatis. ibidem.10
 fidei diffinitio, & circa eam plures quæstiones habentur. 251.4.2
 fides quomodo dicitur virtus 254.3.6. & col. 4.7.8.
 fides per inexistentiā charitatis non est magis virtus. ibidem. 8.
 fides est habitus infusus ibidem.8
 fides, spes, & charitas inter se ordinantur 255.1.9
 fides quomodo fuit in Christo ibidem. 10
 fides infusa est virtus generaliter accepta virtute. 255.1.11
 fides quem actum habet 255.2.6.
 fidei actus an sit certior actu scientiæ 255.2.7.8.9
 fides an sit certior aliis habitibus. 255.3.11.
 fides eadem potest esse informis & formata 255.4.8
 fides informis manet in omnibus peccantibus contra bonos mores ibidem.7.
 fide tenemus dictum scripturæ esse sulcitur diuina auctoritate 255.3.12.
 fides in esse naturæ non formatur charitate ibidem.7
 fides an remaneat in hæreticis. 256.1.8
 fides aliquoties remanet in damnatis eodem.2.9.
 fides an fuerit in dæmonibus ad initio creationis. ibidem.10.11.12.
 fides potest remanere extra viam 256.3.14.15.
 fides & spes quantum ad habitum nō perduntur per vnū actum contrarium ipsis ibidem. 16
 fides accipitur dupliciter 256.4.5
 fidei obiectum duobus modis capitur ibidem. 6
 fides requirit aliquid ex parte sui obiecti, quod non ceteri habitus 257.1.10.11.12.13.14
 fides est de Deo, & de habentibus attributionem ad Deum. eodem.2.17
 fides non posse subesse falsum tripliciter ostenditur. ibidem.18.
 fides nunquam deuiat totaliter à ratione humana 257.2.7
 fide quomodo creduntur ea quæ sunt supra rationem, & quomodo non ibidem 4.8
 fidei meritum an diminuat per rationem adductam ibidem 9.10
 fides explicita necessaria fuit adultis quantum ad aliquod pro omni statu 258.3.7.8
 fides innitur auctoritati diuinæ reuelanti eodem.4.11
 fidei personali alterius qui potest deficere nō est innitendum, sed fidei ecclesiæ ibidem
 fides infusam non posse inclinare ad actum credendi sine acquisita 259.3.4
 fides & charitas habent eundem modum secundum limitationem essentiæ, & determinationem circumstantiæ 262.1.6
 fidei habitum posse remanere in patria nō est dictum hæreticum 268.1.10.11
 fides potest remanere in patria sine actu eodem 2.13
 fides & opinio secundum habitum possunt stare cum actu visionis & scientiæ ibidem 14
 fides secundū habitum potest simul stare cum habitu gloriæ 268.3.16
 fidei actus licet sit composibilis habitui, visione tamen supposita est illi incompossibilis ibidem 19
 fidei habitus in patria si sit, non est frustra eod.4.20
 fides quomodo possit esse sine operibus ibidem 22
 fidei & visionis actuum similitas non negatur neque contrauenit scripturæ 269.1.6.7
 fidei & visionis actus possunt simul aliquoties stare eodem 2.11
 fides secundum actum fuit necessaria ad iustificacionem 292.4.4.5
 fides aliena fuit sufficiens ad iustificacionem paruuli ibidem 6

libros sententiarum, Index.

fides interior ad iustificacionem impū non sufficiebat sine fide exteriore 293.1.8
 fides nostra non est efficacior fide patrum, quanuis ad iustificandum nos non sufficiat eodem 2.11
 fidei protectio manifestus fit per expressionē trium personarum quam vnus 296.1.13
 fides ministrū est causa vniuersalis collationis sacramenti, sed immediatē est causa particularis 305.4.7
 fidei positio facilius potest impugnari, & euidenter non possunt solui rationes in oppositum adductæ 317.4.6
 fides non semper eligit illa circa quæ pauciores occurrunt difficultates 318.4.16
 fidei defectus non impedit consecrationem eucharistiæ 324.4.3
 fides & proles sunt essentialia matrimonio quantum ad obligationem, sed non quantum ad exemptionem 374.1.7.8
 fidelis & existens in peccato æqualiter obligantur 198.4.10
 fidelis tenetur soluere vestigal infideli 206.4.9
 fidelis non subditur infideli inducenti eum ad infidelitatem ibidem
 fidelis compellendus est sacramentum seruare 299.1.7.8
 Filius dicitur multipliciter, & æquiuocē de suis significatis 220.3.4
 filius in diuinis vnica actione producit, quia illa non potest interrupti 138.1.14
 filius dei an sit bis natus 227.4.2
 filius dei quomodo est mediator dicendus, cum tota trinitas peccata dimittat 244.3.2. & 245.1.4.5.6
 filius dei semper gignitur, & genitus est a patre ex necessitate naturæ, ne creatura quando conseruatur a Deo, & ideo creatur 127.1.19
 filius dicitur imago patris 197.4.2
 fidelis ascriptus inter filios ecclesiæ assumitur ad cætum fidelium, & participationem sacramentorum 336.4.5
 fidelis de nouo conuersus ad fidem potest infidelem dimittere, vel retinere si vult 385.2.8
 fidelis de nouo conuersus cum vxore quomodo debet facere, si primum contraxerat in gradu prohibito vel diuino eodem 4.20
 fieri vel factum esse potest dupliciter intelligi, scilicet simpliciter, & cum determinatione, dupliciter adhuc 226.3.8.9
 fieri accipitur, vel secundum principium actuum vel passuum 272.2.9
 Figura sigilli an habeat rationem exemplaris factiui respectu formæ quam imprimit 118.2.4
 Filiationes plures esse in Christo diuersimodē conantur ostendere tres opiniones positæ 228.3.6.7.8.9
 filiatione potest dupliciter accipi 229.1.17
 filiationes duas esse in Christo non arguit Christum fuisse bis filium, vel duos filios 229.1.20
 filium esse de substantia patris probatur ibi ly diceret circumstantiam materiæ, vel quā circumstantiam materiæ 30.2.8
 filius qui est perfecta imago patris, imitatur patrem secundum quantitatem, aut qualitatem, vel in illis quæ sunt per modum quantitatis, aut qualitatis accepta, non autem in his quæ sunt secundum relationem 34.3.14
 filius dici debet semper nasci, & semper natus 41.4.6
 filio conuenit per se spirare, in quantum habet vim spirantiam 45.4.12
 filio appropriatur sapientia, species, & qualitas, ars, & ita præpositio per 88.2.15. & sequentibus
 filius est sapiens sapientia genita in vno sensu est verum, in alio falsum 87.3.2. & 88.3.4.5
 filius an sit sapiens sapientia ingenta ibid.
 filius nihil habet nisi genitum quomodo intelligatur ibidem 2.1
 filius Adæ si quis ante peccatum natus fuisset, non caruisset iustitia originali 165.2.6
 filius debet honorem matri, in quantum includunt præcisē eandem naturam specificam 230.1.12
 filius dei debet assumere naturam humanam ex stirpe Dauid, propter quatuor rationes 234.4.4
 filius

Magistri Durandi de

Filius dei debuit assumere naturam humanam in sexu virili *ibidem* 6
 filius dei debuit naturam in Adam assumere 235.1.8
 filii Israel accipientes bonum Egyptiorum non peccaverunt, nisi ex cupiditate fecerint 280.2.2
 filii infidelium an baptizandi sint inuitis parentibus, 304.4.9.300.4.9.10. & 301.11.12.13.14.
 filiorum quatuor sunt genera 388.4.6
 filii quare dicantur aliqui legitimi, alii autem illegitimi *ibidem*
 filii illegitimi legitimantur octo modis *ibidem* 7
 filius comitissæ Flandriæ legitimatus per Papam non successit in comitatu, sed eo iunior 389.1.9
 filius quomodo punitur pro peccato patris, & quomodo non *ibidem*.11.
 finis dicitur dupliciter 14.1.5
 finis non debet queri ubi non est causa 94.1.7
 finis dicitur dupliciter 106.3.5
 finis ad quem res creare diriguntur, est duplex 107.3.6
 finitum quodlibet posse excedi ab alio finito, an implicet contradictionem 115.4.10.11.
 finis operantis & operis non in quacunq; re inveniuntur distinguuntur 131.2.6
 finis operantis duobus modis potest considerari. *ibi*.5
 finis potest esse alicuius operantis, & non operis *ibi*.6
 finis præcepti cadit sub intentione, non sub obligatione. 120.1.4.
 fines possunt esse plures intermedii 193.2.2
 finis bonus est charitas *ibidem*
 finis generaliter ultimus consideratus est idem omnium voluntatum. 194.4.5
 finis ultimus in operationibus non semper debet actualiter considerari, sed sufficit habitualiter 195.1.8
 finis duplex est proximus & remotus 194.4.4.
 finis non est semper bonum illorum quæ ordinantur in finem 265.2.28
 finitum idem numero quoad effectum potest simul esse in pluribus locis 241.3.10
 firmamentum secunda die factum est 155.4.2
 firmamentum quarta die ornatum est Sole, & Luna, & stellis 157.2.2
 FLetus & esurientes non fuissent in primo statu 165.1.7
 Fletus & stridor dentium quomodo erit in dantatis 422.1.8
 Fomes quid est 219.2.6
 fomes potest multipliciter impediri & ligari ne exeat in actum, sicut qualibet potentia eod.3.8
 fomes per se est à natura & à peccato, sicut à causa remote uenire prohibens *ibidem* 9
 fomes non potest ligari per gratiam gratum facientem *ibidem* 9
 fomes in Maria per primam sanctificationem fuit ligatus, & per secundam fuit ablatas *ibidem* 10.11
 fomes ut dicit naturalem inclinationem secundum aptitudinem non potest ligari *ibidem* 11
 fomitis ablatio non facit impeccabilitatem 220.1.5
 Forma substantialis generantis in omnibus, tam animatis, quam inanimatis est immediatum principium generationis 242.2.18
 formis substantialibus quare non conueniat suscipere magis & minus 38.1.8
 formæ essentiam variari essentialiter potest contingere dupliciter 60.2.36
 forma intensa & remissa possunt esse partes vnius formæ numero *ibidem* 39
 forma quæ per motum continuè acquiritur, continet infinitas formas partiales *ibidem* 3.3
 forma & accidens aliter perficit suum subiectum, quam agens passum 92.1.10
 formale & constitutum alicuius rei denominat rem illam *ibidem* 12
 forma an sit aliud ab eo cuius est forma *ibidem*
 forma ab aliquo producta prius ordine naturæ est aliquid in se, quam vnita materię, quanuis sint simul tempore 130.2.39
 forma separabilis perfectior est inseparabili 136.2.10
 formas separatas si Plato intellexit vniuersali prædicatione, errauit 137.2.19

Sancto Porciano

formæ eiusdem speciei diuersæ in prima rerum creatione fuerunt productæ in diuersis partibus materię 138.1.12
 formæ quæ educuntur è potentia materię, habent sufficientia principia sive educuntur in materia corporali 146.2.8
 forma intentionalis in anima non est principium operationum 155.3.13
 formæ baptismi variatio, quoad voces solum non obest sacramento 296.2.5
 formæ baptismi variatio, quoad voces & significata, vel corrumpens sensum, vel per subtractionem, transpositionem, vel interruptionem, an sacramentum variet 296.2.6.7.8.9.10
 formæ baptismi variatio quot modis contingit *ibidem*
 forma consecrationis panis & vini est conueniens 309.3.4.5
 forma consecrationis sanguinis an sit præcisa, opinionones duæ recitantur quæ improbantur eodem 411.12.13
 forma consecrationis sanguinis & corporis secundum Græcos 310.1.16
 formæ consecrationis Ro. ecclesie addidit aliqua quæ non sunt de essentia *ibidem* 17
 formam consecrationis eucharistię præcedentia & sequentia non sunt de essentia *ibidem*
 forma consecrationis corporis est distincta à forma consecrationis sanguinis 310.3.5.6
 forma consecrationis corporis an & quomodo præeminet formæ consecrationis sanguinis *ibidem* 7
 formæ consecrationis panis & vini non dependent à se in uicem 310.4.11
 forma verborum efficit in hoc sacramento principaliter illud quod significat, & illa quæ secundario 318.4.17
 forma absolutionis sacramentalis sit per hæc verba, absoluo te, &c. 357.4.5
 formæ absolutionis aliquid addendum est præcedens vel sequens *ibidem* 6
 forma est immediatum receptiuum ipsius esse, & ratio recipiendi materię 391.2.9
 forma eadè numero potest redire actione naturæ in alios ab homine secundum aliquos 392.1.5. & 2.8
 forma organica licet possit virtute naturæ eadem reparari, tamen natura non potest animam rationalem corpori reunire secundum aliquos *ibidem*
 forma remanens eadem secundum numerum cuiuscunq; materię reuiuatur, semper erit idem homo 396.1.10
 Fornicatio accipitur dupliciter 377.3.6
 fornicatio qualibet est peccatum *ibidem* 7
 fornicatio ut est concubitus ad meretricem omnibus expostam est peccatum mortale de iure diuino veteri, & non prohibita eodem 4.9
 fornicatio est contra dilectionem dei, in quantum est contra præceptum *ibidem* 12
 fornicatio est magis contra bonum prolis quam sterilitas 380.2.9
 fornicarius vir non potest dimitti ab vxore fornicaria, nec econtra *ibidem* 1.5. & 2.10
 fornicaria vxor potest licite dimitti ab innocente 380.1.6
 fornicaria vxor non debet dimitti à viro suo in septem casibus *ibidem*
 fornicaria quæ non est incorrigibilis post repudiationem, potest à viro reconciliari 380.3.6
 fornicationem esse in secundis nuptiis quomodo intelligitur 391.1.8
 Fortitudo per se consistit in hoc quod virtuose agit non obstantibus periculis quæ retrahunt frequenter à bono rationis 341.1.5
 forti pure morali non licet eligere mortem pro defensione reipublice eodem 6.7.8
 forti fide illicitum est eligere mortem pro confessione fidei, & conseruatione ac multiplicatione *ibidem* 8
 forus penitentia non est sic voluntarius quod quilibet possit quemlibet pro libro eligere 350.2.14
 Frater secundum legem veterem non debebat accipere vxorem fratris, nisi in casu 387.4.12
 Fructio quid est 134.4.4
 fructio tria complectitur, scilicet cognitionem, & delectationem, & quietationem *ibidem* 5
 fructio est actus voluntatis *ibidem* 6
 frui

Decisionum super quatuor

Fruitiō non est actus nobilissimus, sed delectatio sequens nobilissimum actum *ibid. 6*
 fruitions deus non est immediatum obiectum *14. 2. 6*
 fruitions obiectū potest esse illud quod amat propter illud quod amat amore amicitie *15. 2. 24*
 fruitionem quando duo actus, & quando vnus præcedit. *15. 2. 21.*
 frui & vti dupliciter possunt accipi, nota quomodo summa perueritas est frui vtendis & contra *16. 2. 11*
 fruitiō bonorum post resurrectionē extensiuē augebitur. *4. 21. 1. 16.*
 Fuisse & fore in angelo non sunt idem *133. 1. 11*
 Futurum quid sit *104. 1. 6*
 futurum cōtingens est triplex, quoddam quod euenit frequenter aliud raro, & aliud ad vtrumlibet *ibid.*
 futura contingētia cognosci à Deo, quantum ad eorum actualem existentiam dupliciter potest intelligi. *ibid. 3. 11. & 12*
 futura contingētia an sint deo præsentia ab æterno *ibid. 12.*
 futura contingētia ab æterno deo fuisse præsentia, an arguat deum habere notitiā determinatā, & certam eorum. *ibid. 4. 16. & 18. 13*
 futurum contingens habet necessitatē suppositionis ex parte cognitionis dei. *105. 1. 22*
Gaudium admissum dolori contritionis non est maximum ex spe veniē. *339. 4. 8*
 Generabilia & corruptibilia sola videntur habere materiam, quæ sit altera pars compositi *152. 4. 5*
 Generare genito spirare spiritu, vel spirato diligere spiritus sancto, an recte dici possint *87. 4. 6*
 generationem in diuinis esse non potest efficaciter, & per rationem humanam probari *22. 3. 5*
 generationem aliquam originem habere in diuinis probatur. *ibid. 8*
 generationis formalis mutatio non est ratione *ibid. 9*
 generatio in creaturis includit veram mutationem quæ coningit ex imperfectione eius quod communicatur, & modis communicandi *ibid.*
 generatio nō dicitur vniuocē in deo & in creaturis. *ib. 10*
 generandi actus alicui dupliciter potest attribui *29. 4. 2*
 generandi potentia non dicit tantum naturam, sed proprietatem *32. 1. 1.*
 generandi potentiam esse in diuinis probatur *ibid. 4*
 generandi potentia in diuinis non dicitur vniuocē cum potentia generandi in creaturis *ibid. 2. 6*
 generandi potentia quid impotet, triplex modus dicēdi *ibid. 2. 7.*
 generandi potentia quæ est principium, quo generans generat sit sola relatio paternitatis *ibid. & 23. 2. 23*
 generationem esse opus naturæ idem per eam natura comunicatur *33. 2. 21*
 generandi potentiam esse in filio tripliciter potest opinari *ibid. 13.*
 generandi potentia tripliciter accipitur *ibid. 14*
 generandi potentia quare nō conuenit omnibus personis, licet scientia *ibid. 3. 12*
 generationis ad spirationem est ordo originis indirecte & concomitanter *45. 3. 8*
 generatio non potuit esse ab æterno *127. 2. 21*
 generans quodlibet præcedit omnia ab eo genita coniuuatiō. *ibid.*
 generatio secundum aliquos fit per hoc quod purum possibile, quod est in materia transfutatur in naturā formæ, quorum opinio reprobatur. *172. 1. 3*
 generatio mulieris contingit ex hoc quod semen viri nō potest digerere semen mulieris *164. 4. 5*
 generatio femina non semper est occasinata *ibid.*
 generatio tria in se complectitur *227. 4. 5*
 generationem spiritualement vnius hominis plures simul possunt facere, sed non carnalem *297. 3. 18*
 generatio spiritus, itualis proportionatur carnali, & solum op ponitur quantum ad terminum *298. 3. 8*
 Genitus includit illud quod terminat generationem, & illud quod formaliter terminat eam *30. 1. 9. 10*
 genuit filium deus necessitate immutabilitatis *34. 3. 2*
 Genus moris incipit esse vbi est dominiū volūtatis. *173. 3. 9*

libros sententiarum, Index.

genus humanū non fuit formaliter corruptum in Adam, sed solum virtualiter *184. 2. 12*
 Glacies & aqua solidatæ possunt esse super caelos *155. 4. 2*
 Gloria in quolibet angelo amplior est quā in quocunq; descendente in baptismum *149. 3. 6*
 Gradus supremus an possit semper dari vbi datur infimus. *114. 1. 26*
 gradus immutabilitatis plures esse in deo respectu creaturarum spiritualium, quā corporalium an pauciores est incertum *138. 4. 10*
 graduum in materia debet attendi diuersitas *153. 1. 8*
 gradus non potest esse simpliciter nec supremus *ibid. 10*
 gradus non inuenitur in animabus *186. 3. 9. 10*
 gradus consanguinitatis *386. 2. 7*
 graduum consanguinitatis computatio tam in linea recta quā collateraliter secundum canones & secundum iura *ibid. 8. 9.*
 gradus affinitatis computandi sunt secundum gradus consanguinitatis *387. 3. 7*
 Grammaticus per eandem artem cognoscit tam in generali quā in speciali omnes congruitates suæ arti concordantes, & omnes ab ea discordantes *97. 2. 13*
 Gratia est duplex, personalis & vniuersalis *53. 2. 7*
 gratia redundare potest in aliquos dupliciter *53. 4. 4*
 gratia vel charitas cur donū aliquod dicatur potius quā reliqua dona *54. 4. 6*
 gratia non est ponēda necessario necessitate absoluta ad merendum *56. 1. 24*
 gratiæ subtractio dicitur excæcatio & obduratio. *109. 1. 8*
 gratia tria facit *135. 3. 1*
 gratia est feminarium gloriæ *141. 4. 5*
 gratia in anima dicitur creari, quia non fit per rationes feminales *162. 1. 14*
 gratia habet duplicem actum *175. 4. 2*
 gratia secundum aliquos est in essentia animæ, & non in potentia eius, quorum opinio reprobatur *176. 1. 5. 6*
 gratia & habitus infusi sunt in potentiis, & ad actus ordinantur *ibid. 2. 11*
 gratia secundum aliquos est diuinum beneplacitum *176. 4. 4.*
 gratia secundum aliquos est quoddam habituale donum *ibidem.*
 gratia secundum aliquos habet duplicem effectum, quia dicitur operans & cooperans *ibid. 5*
 gratia dupliciter capitur *178. 3. 4*
 gratia operans & cooperans differunt *175. 2. 2*
 Gratuita à deo prouenientia non cadunt sub merito *ibidem.*
 gratia eadem dicitur operans & cooperans *ibid.*
 gratia & virtus realiter differunt secundum aliquos, quorum opinio reprobatur *175. 3. 4. 5*
 gratia est eadem cum charitate *175. 4. 7*
 gratia accipitur dupliciter *216. 4. 4*
 gratia sanctificationis potest valere ad duo *217. 2. 4*
 gratia dupliciter accipitur, scilicet pro acceptatione diuina alio modo pro dono creato, & hoc dupliciter *235. 2. 5.*
 gratia gratum faciens & gratis data fuisse in Christo probatur *ibid. 7. 8*
 gratiæ plenitudo fuit in Christo intensiuē & extensiuē *235. 3. 9.*
 gratia animæ Christi non fuit infinita *ibid. 10*
 gratia perdita semel potest recuperari in maiori minori gradu, quā fuerit perdita *267. 3. 6*
 gratia est duplex, scilicet vniuersalis & habitualis *221. 3. 4*
 gratia non fuit in Christo connaturalis propriæ, sed bene similitudinariæ *ibid. 6. 7. 8. 9*
 gratia personalis & gratia capitis in Christo est eadem gratia *236. 2. 9*
 Græci dicunt Ioannem correxisse alios tres Euangelistas. *320. 3. 11.*
 Gubernatio supponit prouidentiam sicut actus imperatus ab ea. *307. 3. 6*
Habitus intellectuales septem enumerat Aristoteles sexto Ethicorum. *2. 2. 2*
 Habitus fidei non potest exire in actum nisi præsentē obiecto, ideo opus est studio theologico. *3. 1. 16*
 * C Habitus

Magistri Durandi de

Habitus fidei importat adhesionem præcipue propter au-
 toritatem dicentis 6.2.15
habitus causæ ex actibus formaliter impossibilibus,
 sunt impossibiles 7.1.20
habitus scientificus importat adhesionem præcipue pro-
 pter evidentiam rationis 6.2.15
habitus plures impossibile est quod concurrant ad vnam
 scientiam 8.3.7
habituum denominatio secundum practicum & specula-
 tium debet attendi secundum fines proprios & com-
 munes. 11.2.11
habitus acquisiti causantur ex actibus nostris, infusi au-
 tem a solo deo 60.3.5
habitus vel dispositio ex vno actu habente effectum posi-
 tium generatur ibid. 4.6
habitus acquisitus causatur ex vnicō actu, & per quem li-
 bet sequentem augetur ibid. 8
habituum infusorum essentiam nō possumus augere, aut
 minuire nisi meritorie 61.3.4.5
Habens & quod habetur an sint idem in creaturis
 92.4.27.
habitus infusus non est in essentia animæ 176.3.8.9
 ibid. 9
habitus sunt in potetia quæ ordinantur ad actus ibid. 10
habilitas animæ ad bonum est duplex 190.2.7
habilitas animæ prima remota nunquam totaliter tolli-
 tur, licet propinqua possit minui ibid. 7.3
habilitas animæ ad bonum propinqua mutatur per cul-
 pam, & eadem tollitur per obstinationem ibid. 9
habitus duplex in intellectu practico 196.4.11
habitus est quo quis bene disponitur ad se, vel alterum
 198.2.7.
habitus non potest generari ex actibus indifferentibus
 ibid. 7. & 3. 12.
habitus in voluntate successiue potest esse bonus & ma-
 lus. 199.2.4
habitus correspondens prudentiæ non potest esse malus
 ibidem.
habitus primorum principiorum in speculatiuis dirigit
 respectu omnis conclusionis speculatiue, sicut habitus
 ostensiuus vltimi finis ad omnē conclusionem practi-
 cam. 199.4.6
habitus accipitur tripliciter 257.2.8.7
habitus ad habere dupliciter deriuatur ibid.
habitus quo aliquis bene vel male se habet dicitur, dif-
 fert ab habitu primo & secundo modo dictis ibid. 8
habitus diuersæ dispositiones ibidem
habitibus indigemus si boni sint ibid. 9
habitibus non indigent potentiæ naturales 252.3.12
habitus acquisitus non facit ad intensiōnem actus
 252.3.4. & 253.1.9.
habitibus indigemus ad determinandum potentiam ad
 certum modum agendi. 252.3.11
habitus moralis per actus facit ad intensiōnem actus
 eod. 3.8.
habitus bonus vel malus nihil facit ad determinationem
 actus. 253.2.6. & 3.10
habitus bonus vel malus facit ad determinationem actus
 secundum esse morale per accidens 253.3.7.8
habitibus quandoq; bene vel male vtiuntur ibid. 4.9
habitibus theologis indigemus præter habitus natura-
 liter acquisitos 254.2.4.5
habituum theologorum numerus probatur per suffi-
 cientiam ibid. 6
habitus theologici distinguuntur ab habitibus moralis-
 bus & intellectualibus naturaliter acquisitis eod. 4.5
habitus an facit aliquid ad substantiam actus, vel ad mor-
 dum 254.1.10
habitus distinguuntur ex subiectis & obiectis eod. 1.4
habitus possibilis est in aliquo statu, cui non est possibile
 obiectum. 268.4.21
habitus infusus non est quo quis potest vti cum voluerit,
 sed acquisitus 259.4.6
habituum fidei posse remanere in patria non est contra ali-
 quod dictum scripture 268.1.11
habitus virtutum moralium secundum aliquod remane-
 bunt in patria 272.4.5.7

Sancto Porciano

habitus deficientes intellectum & voluntatem remane-
 bunt in patria ibid. 7
habitus virtuosus non potest causari per nō operari secun-
 dum aliquos qui improbantur 273.1.6.7
Heretici an habeant fidem, & quomodo 276.1.8.9
hæresis quid sit, & quod nomen est hæresis, & quis dicatur
 hæreticus 227.1.5.6
hæreticus ex grauitate criminis meretur occidi, & quia
 aliorum infectiuus nequaquam tolerandus ibid. 7
hæretici compellendi sunt obseruare fidem, non autem
 sic Iudæi & infideles 277.2.8.9
hæretici nō sunt extirpandi quandiu incertum est, an sint
 hæretici. ibid. 9
Hierarchia quomodo desinat secundum Dionysium
 149.2.4.
hierarchia dicitur sacer principatus ibid.
Hirci duo quorum alter mittebatur in desertum, & alter
 immolabatur, quid significatur 247.1.2
Homo an tantam gratiam vel matorem pluribus actibus
 peruenire potest quam angelus vno 56.3.9
homo & humanitas an sit propria loquutio & conceden-
 da. 92.3.19. 20
homo & humanitas idem penitus significant 92.4.25
homo non fuit totaliter creatus ob ruinam angelorum,
 licet partialis sit causa 125.4.2
homo generat hominem præcognoscendo, & equus equū
 appetendo 130.1.35
homo non potest non cognoscere repræsentato obiecto
 in phantasmatē 139.4.21
homo habet diuersas virtutes, quarum vna exequitur mo-
 tum, & alia imperat 146.3.4
homo & natus productus virtute dæmonis non est eius
 filius 147.3.5
homo a dæmone incubo quodammodo genitus est opti-
 timæ complexionis ibid.
homo non generatur a dæmone, vel si generetur, hoc erit
 per semen susceptum ab homine, & in matricem deine
 de transfusum ibid.
homo per vnicum actum meritorium non potest sibi ac-
 quirere tantum gradum gloriæ, quantum potuit ange-
 lus per primum 149.3.6
homines aliqui assumuntur ad æqualitatem præmii cum
 angelis ibidem
homines assumi ad ordines angelorum dupliciter potest
 intelligi ibid. 5
homines non assumuntur ad ordines quo ad officia. ibid.
homo potest tamen mereri quantum angelus ibid. 6
homines dicuntur de ordinibus angelorum, quia repara-
 bunt loca eorum 149.1.2
homo factus est tanquam dominus creaturarum 157.2.2
homo factus est ad imaginē, quo ad naturalia ad similitu-
 dinem quo ad virtutes theologicas fallitur 159.1.2
homini in statu innocentie erant duo necessaria, 160.3.4
homo creatus est ad imaginem dei 159.1.2
homo in resurrectione habebit corpus spirituale 162.4.2
homo in paradiso fuisse optimæ complexionatus & con-
 seruatus ratione multorum 163.2.7
homo post peccatum si mansisset in paradiso, & conserua-
 tus fuisset ab extrinseco comedendo de ligno vitæ, for-
 sitan habuisset eandem immortalitatem ibid. 9
homo corruit in tentatione exteriori, quare grauius pec-
 cavit 165.3.2
homo quia tentatione cecidit, ideo reparatorem habuit,
 non autem dæmon ibid.
homo peccauit per elationem præcedentem tentationem
 166.4.2.
homo fuit triplici cognitione rerum præditus 168.1.2
homo non potest actu considerare omnes circumstantias
 legis superioris ibid. 3.11
homo in statu innocentie quomodo poterat dici beatus
 169.1.11.
homo sine gratia gratum faciente potest cognoscere ve-
 ritatem 173.3.4
homo in primo statu potuit quodcunque mortale vitare
 sine gratia 179.1.4
hominem vitare mortale sine gratia in statu nature lapsæ,
 potest intelligi dupliciter, ibidem
 homo

Decisionum super quatuor

homo non potest satisfacere de peccato sine gratia. ib. 5
 hominem vitare peccatum commissum, potest dupliciter
 intelligi ibid. 2.6
 homo actu peccans non potest diu sic stare quin in pecca-
 tum cadat ibidem
 homo habens reatum peccati potest sine gratia peccata
 vitare sed non diu secundum aliquos, quorum opinio
 reprobat ibid. 1.6. & 7.3
 homo potest vitare omnia venialia ex genere, licet non
 omnia ex imperfectione 180.2.4. & seq.
 homo potest adimplere præcepta sine gratia 180.1.4
 homo sine gratia non potest adimplere præcepta iuris su-
 pernaturalis de suscipiendis sacramentis 180.1.5.6
 homo damnatur pro sola culpa originali ibid. 7
 homo potest se præparare ad gratiam sine nouo dono ha-
 bituali ibid. 4
 homo in primo statu sine gratia poterat euitare peccatū
 180.3.3.
 homo in primo statu non potuit mereri sine gratia. ib. 3
 homo in primo statu poterat desicere à rectitudine volū-
 tatis ad deum & proximum non tamen à rectitudine
 appetitus sensitui ibid. 4.6
 homo in primo statu potuit facilius mereri, quam in se-
 cundo ibid. 4. & 181.1.6
 homo miraculosè factus nō cōtraheret originale. 184.4.4
 homo seruatus miraculosè de digito vel pede nō esset de
 posteritate Adæ ibid. 2.5
 homo per assuefactionem non habitatur ad volendum
 malum sub ratione mali 196.2.7
 homo tenetur ad bonum, cuius omisio est mala 199.1.10
 homo dicitur peccare ex malitia, quia non ignorat mali-
 tiam 204.4.10
 homo potest licite non obedire Papæ præcipienti coniu-
 giū sine causa 207.4.7
 homo non tenetur obedire Papæ præcipienti eum car-
 nium vel non eum, & multa alia ibid. 4.8
 homo prædicatur de deo, & tamen non prædicatur de ali-
 qua persona 212.3.13
 homo non fuit à verbo assumptus 224.2.21
 homo prædestinatus est esse filius dei, sed non econtra, po-
 test concedi 227.2.8
 hominem esse prædestinatum esse filium dei intelligi potest
 secundum rei veritatē, vel manifestationem. eod. 3.11
 homo æquiuocè dicitur de deo & de homine ibid. 13
 homo factus est deus non potest verificari. 226.4.11
 & 227.1.6.9.
 homines puri possunt parificari angelis in beatitudine,
 non tamen in officio 236.4.8. & 237.1.9
 homo dicitur esse dei dupliciter 245.4.9
 homo tanquam creatura media participans cum angelis
 & cum brutis indiget habitibus, in quantum participat
 cum brutis 252.2.10
 homines quomodo erunt similes angelis 275.1.10
 homo ordinatur ad proximum dupliciter 280.4.7
 homo non potest in operationem supernaturalem de per-
 se sed solum de per accidens 299.1.12
 homo potest satisfacere deo pro peccato mediante meri-
 to passionis Christi secundum aliquos qui improban-
 tur. 330.4.7
 homo pro conseruatione boni communis cuius ipse est
 pars, solum tenetur se exponere periculo de quo præsu-
 mitur euasio possibilis 341.3.11
 homo cōparebit coram deo talis qualis exiit de corpore
 ut ly dicit qualitatem non mutantem statum. 230.3.1
 homo idem secundum numerum in resurrectione erit cui-
 cunque reuincatur anima 395.3.6
 homo resurgit ex partibus integralibus tripliciter
 396.2.4.
 homo resurgit cum illis partibus sine quibus non potest
 esse. ibid. 5
 Homouidē an debeat vitari in locutionibus nostris. 91.3.3
 Honorari potest aliquis dupliciter 229.4.7
 honoratus potest secundum duo considerari ibid. 8.9
 honor deo exhibitus est alterius rationis ab illo qui ex-
 hibetur creaturis 250.3.1
 Hostiam consecratam nullo modo debet dare sacerdos
 illi quem scit in peccato si petat 314.1.10

libros sententiarum, Index.

hostia eadem an & quomodo possit à pluribus sacerdoti-
 bus tota simul vel secundum partes consecrari
 325.4.5.6. & 326.3.15.
 Humanitas Christi non est homo 92.4.26
 humanitas assumpta habet modum instrumenti intrin-
 seci non aduenientis accidentaliter 226.1.8
 humanitas assumpta comparatur, vestii propter duo
 ibid. 9.
 humanitas Christi adoratur de per accidens latria, quia
 incidit in idem suppositum cum deo 229.4.7
 humanitati Christi separatæ nec per se nec per accidens
 debetur latria 230.2.13
 humanitas Christi videri potest cum tristitia, & deitas
 nunquam sine gaudio 411.2.6
 Humor in homine est triplex 397.1.9
 humor qui recedit à perfectione indiuidui qualitercumq;
 ordinetur, non resurgit in homine ibid.
 humor quis resurgit in homine. ibidem.
Iacob cognoscendo Lyam primò nō peccabat 167.4.6
 Idea quid sit 98.1.6
 Idea propriissimè sunt in deo ibid. 7.8
 Idearum quinque conditiones ibid. 2.9
 idea non se habet per modum intellectus diuini, nec per
 modum rationis aut actus intelligēdi, sed per modum
 rei intellectæ ibid. 10.11
 idea est exemplar ac obiectum ad quod artifex inspicit
 ibid. 11.12.
 idea est res creabilis & intellecta ibid. 14.15
 idea quandoq; est causa saltem remota rei productæ
 ibid. 4.12.
 idea non est semper res, sed ratio rei apud intellectum
 ibid. 17.
 idea est æterna ibid. 14
 idea est principium produendi creaturam
 ibidem. 16. & 18.
 idea & ideati ratio non est perfectè inter essentiam diui-
 nam & creaturas 98.4.21. & 99.1.24
 idæ quare ponuntur in deo 99.2.26
 idæ à beato Dionysio vocantur exemplaria & rationes
 determinatiuæ rerum & factiuæ ibid. 2.3
 idea dicitur dupliciter ibid. 2.5
 idæ an plures sint ibid. 5. & 7
 idæ simpliciter pertinent ad rationem practicam & secū-
 dum quid ad speculatiuam ibid. 6
 idæ an æquales, an inæquales ibid. 9
 idæ infinitæ non possunt esse in deo, nec simul nec suc-
 cessiuè 115.4.13. 14
 idea in quantum idea an sit factiua rerum 117.4.3
 ideas Plato vocat cognitiones rerum vel res cognitæ, &
 non sicut imponit ei Aristoteles 140.1.24
 Identitas & differentia aliquando est realis, aliquando se-
 cundum rationem 86.3.5
 Idem realiter vado modo & differens realiter vno modo
 sunt opposita ibidem
 Identitas realis inuenitur cum aliqua reali differentia
 ibid. 2.6.
 identitas tollens omnem differentiam realem non suffi-
 cienter arguitur ex eo quòd aliqua prædicentur de sim-
 plici in abstracto 86.3.5
 Ieiunium quadragesimale si à Papa reuocaretur, nullus
 ad ipsum obligaretur 121.4.6
 ieiuno stomacho præcipitur sumi Eucharistia, quare
 311.3.17.
 ieiunium & elemosyna in peccato facta secundum alia
 quos sunt satisfactoria, nō tamen meritoria. 331.3.13. 14
 ieiunium est magis satisfactorium quā oratio & elemos-
 yna supposita pari gratia 333.1.7
 ieiunium valet ad tria 334.2.5
 ieiunium quadragesimale & alia ieiunia per ecclesiam ina-
 stituta, vel generali cōsuetudine approbata quomodo
 cadunt sub præcepto ibid. 6
 ieiunium an obliget ad non plusquam semel comedens-
 dum, opiniones duæ 335.2.5.6
 ieiunans tertia vice comedens & quarta, & sic de aliis nō
 peccat mortaliter ibid. 6
 ieiunium quodlibet requirit ne in eo carnibus utamur
 334.3.7.

Magistri Durandi de

ieiunans non debet pluries in die cibum sumere *ibid.*
 ieiunans quomodo non debet comedere vsq; ad vespertas
 quomodo intelligitur *ibidem*
 ieiunium in generali cadit sub præcepto iuris naturalis,
 sed specialis modus est de iure positivo 374.4.9
 ieiunare non tenentur pueri, infirmi, & pauperes non va:
 lidi. *ibid.* 4.5
 ieiunium statutum est ab ecclesia, vt tantum semel come:
 datur, & finis intentionis est maceratio carnis 335.3.11
 Ignis quàm primum est, eius lumen est 126.4.12
 ignis infernalis nõ habet aliquam virtutem inhærentem
 detinentem ipsum 290.4.30
 ignitio ferri quid est 399.1.14
 ignis inferni non potest certitudinaliter cognosci qualis
 sit. 403.3.8
 ignis inferni est corporeus *ibid.*
 ignis idem & æqualiter & inæqualiter affigit corpora
 damnatorum secundum diuersa demerita eorum
 402.1.1.
 ignis inferni aget vt instrumentum diuinæ iustitiæ, à quo
 eius actio modificatur 402.1.1
 ignem esse materialem dicere dubitauit Damascenus
ibid. 3.
 ignis cessante motu cœli stuppæ approximatus ipsam
 combureret 403.1.13
 ignis inferni aliter affigit animam separatan, & aliter
 dæmonem 405.1.37
 ignem inferni animas punire per veram immisionem di:
 uersi diuersimodè opinantur 405.1.33
 ignis non immittit in animam aliquid, sicut instrumentũ
 diuinæ iustitiæ 404.2.17
 ignem purgare mundum est rationabile 410.2.7
 ignis qui purgabit mūdum, generabitur de nouo, vel ex
 præadiacente materia *ibid.* 8
 ignis post iudicium inuoluet reprobos, & descendet cum
 eis in infernum 410.2.8
 ignis iudicij quatenus instrumentum diuinæ iustitiæ ro:
 tum orbem circundabit *ibid.* 10
 Ignorantia est nescientia eorum quæ quis potest scire, aut
 tenetur scire 142.2.7
 ignorantia eorum quæ quis non tenetur scire, non est pec:
 catum 167.2.3
 ignorantia eorum quæ quis tenetur scire, est peccatum ra:
 tione adiuncti *ibid.*
 ignorantia potest se habere dupliciter ad actum 167.4.7
 ignorantia concomitantiua non excusat peccatum
ibid. 5, 6, 7, 8.
 ignorantia causalis duplex *ibid.*
 ignorantia est multiplex *ibidem*
 ignorantia inuincibilis in se & sua causa excusat *ibid.*
 ignorantia particularis non adhibita partim excusat. *ib.*
 ignorantia vincibilis est multiplex *ibid.*
 ignorantia affecta aggrauat, sed crassa partim excusat
ibidem.
 ignorantia particularis adhibita diligentia excusat
ibidem.
 ignorantia causat culpam quodammodo 167.3.7
 ignorantia est causa peccati, quando homo non faceret si
 sciret 205.1.5
 ignorantia inuincibilis circa articulos fidei est excusabi:
 lis, sed non circa præcepta iuris naturalis 258.4.10
 Illabi in animam conuenit soli deo. 167.3.4
 Illegitimatio ciuili attenditur penes illegitimum exor:
 dium, & dei penes finem 389.1.10
 Illuminationes angelorum de mysterijs gratiæ habent
 ordinem 149.2.4
 Illuminatio est de his quæ dependent à voluntate diuina
 151.4.6.
 illuminatio intellectus est manifestatio veritatis *ibid.* 5
 Imago quid importat 23.2.5
 imaginem trinitatis esse in homine probatur *ibid.*
 imago dicitur alterius non participando naturam, sed re:
 presentando *ibidem.*
 imago duo amplectitur in sua ratione 81.3.3
 imaginem esse conuenit spiritui sancto sicut & filio, sed
 magis filio per appropriationem *ibid.* 5
 imago quid habet ex ratione sua *ibidem*

Sancto Porciano

imago vtrum conueniat diuinis *ibid.* 5
 imago quomodo sit propria filio 81.4.7
 imago deducens in cognitionem alicuius rei, & primò
 cognita 139.3.11
 imago dicit perfectam representationem illius cuius est
 imago dupliciter 159.1.4
 imago dei in creaturis dicitur dupliciter *ibid.* 5
 imago trinitatis in representatione trinitatis increata
 non consistit per creaturam *ibid.*
 imago trinitatis consistit in simili proportione partium
ibidem.
 imago dei in solis creaturis intellectualibus inuenitur
ibidem.
 imago trinitatis inuenitur quo ad memoriam, intelligen:
 tiam, & voluntatem *ibid.*
 imago dei quo ad essentialia magis inuenitur in homine
 quàm in angelo, licet imago trinitatis quo ad persona:
 lia æqualiter inueniatur in ipsis *ibid.* 2.3
 imago quomodo sit adoranda secundum opinionè com:
 munem quæ reprobat, & tandem exponitur
 229.4.8.10.
 imagines patris & spiritus sancti non faciendæ in ecclesia,
 vt adorentur latría 210.2.15
 imagines in quibus apparuit pater & spiritus sanctus nõ
 fuerunt assumptæ hypostaticè *ibid.*
 imagines assumptæ à spiritu sancto & patre solum repræ:
 sentabant effectus missionis & apparitionis *ibid.*
 imaginari non possunt plura corpora esse in eodem loco
 402.4.7.
 Imitatio creaturarum ad deum est imperfecta 98.4.21
 Immolatio Isaac an fuit voluta à deo 120.3.3.4
 Immortalitas hominis in primo statu & sanctorum disse:
 rebant 162.4.2
 immortalitas status innocentie fuit qua poterat non mori
 163.1.4.5.
 immortalitas in primo statu erat secundum aliquid sui
 naturalis *ibid.* 6
 immortalitas Adæ erat partim supernaturalis 163.2.7
 immortalitas conferebatur per frequentem esum ligni
 vitæ 180.3.2
 immortalitas primi status fuit gratia 181.4.10
 Impassibile aliquid dupliciter dicitur 397.3.19
 impassibilitas corporum gloriosorum erit per aliquid præ:
 stans impedimentum actualis passionis 397.4.12
 impassibilitas in corporibus beatis secundum aliquos erit
 per formam existentem, & secundum alios erit per di:
 uinam virtutem inexistentem *ibid.* 13.14. & seq.
 impassibilitas status innocentie non erit per aliqua for:
 mam inexistentem *ibid.* 2.17
 Impedimenta matrimonij aut sint nature, aut assumpta
 voluntarie 381.1.4.5
 Impenitentia finalis negat propositum 204.1.2
 Impenitentia & obstinatio capiuntur dupliciter. *ib.* 3.8
 Imperator vendens magistratum peccat in legem natura:
 lem. 366.1.16
 Imperfectio qualitercunq; accepta æqualiter est vel nõ est
 de essentia actus fidei, & cuiuslibet alterius actus
 270.2.8.
 Imperfectum non est principale principium effectiuum
 perfecti 272.2.12
 Impius iustificatur reddendo deo per obedientiam quod
 subtrahit 338.3.6
 impij non resurgent in iudicio disceptationis 409.2.13
 Implicitum dicere dupliciter 258.3.5
 Impossibile per implicationem contradictionis non pos:
 test dici, siue non potest esse verbum 111.4.16
 impossibile dicitur dupliciter 111.3.9
 Impotentia ad actum carnis est multiplex 379.3.5
 impotentia naturalis vel accidentalis si sit perpetua ante:
 cedens matrimonium impedit contrahendum, & diuis:
 mit contractum *ibid.* 6
 impotentia ad actum carnis multipliciter probatur
ibidem. 7.
 impotentia ad actum carnis non solum impedit actum,
 sed etiam obligationem *ibid.* 9
 Impressionem quam quis vidit, non percipit oculus
 139.4.15.

Impugnæ

Decisionum super quatuor

Impugnatio veritatis est contra agnitionem veritatis
204.1.8.
Inappropriatus spiritus sancto 87.2.9
Incarnatio filii probatur tribus rationibus 210.2.2
Incarnatio diuina personae cum natura humana quid in
portat ibid.3.6
Incarnationem fore possibilem persuadetur ibid.7
Incarnatio assumulatur magis initioni quam alicui alteri
vniioni ibid.4.11
Incarnatio aliquammodo dissimilis est initioni 211.1.12
Incarnatio dicitur mutationem in creatura & non in Deo
211.1.14.
Incarnationem terminare potest vna persona sine alia non
tamen incarnationem facere ibid.2.6
Incarnatio terminatur ad personam ratione essentiae
ibid.7. & 3.12.
Incarnatio actiua non est actus reciprocus 212.1.17
Incarnatio non est actus notionalis, quia non est produ-
ctio. ibid.18
Incarnatio filii specialiter attribuitur spiritui sancto, &
quare 210.2.2
Incipere esse quomodo dicatur de Christo, declaratur per
tres modos dicendi 233.4.5.6.7
Inclinatio voluntatis est duplex 196.1.4
Inclinatio intellectus non est determinata 172.2.14
Incommunicabilitas an sit de ratione singularis
96.3.6.
Incorporea natura an est ubi operatur 101.1.3
Incorporalia an sint in loco 103.1.4
Incorruptibilitas corporum caelestium inest illis a natu-
ra, & illa gloriosorum per gratiam 398.2.19
Inconyderatio est solum delectus actualis cognitionis
eorum quae quis scit in habitu 107.4.11
Indifferens dicitur duplex 114.1.7
Indifferens ad plura an indigeat determinari per illud
ibidem.
Indispensabilitas alicuius praeccepti an proueniat ex eo
quod continet rationem debiti 122.4.13.14.15
Indigentia facit quod eleemosyna sit magis debita, sed
non facit quod sit melior 333.3.9
Individuum an sumatur a materia & vniuersalitas a for-
ma. 95.3.4. & 7.8
Individuum est esse in vno solo 136.3.7
Indivisibile an possit esse in pluribus partibus temporis
vel pluribus locis 104.4.7
Indivisibile est multiplex ibid.
Individuum vnius speciei quicquid conuenit, conuenit alie-
ri diuisim non coniunctim 137.2.16
Individuum quodlibet a simili est per generationem secun-
dum speciem, licet sit dabile aliquod in toto multitudine
ne quod non est simile secundum speciem 128.2.18
Individa eiusdem speciei non sunt aequalis durationis
133.1.12.
Individuum suppositum & persona aliquo modo conue-
niunt & differunt 136.3.4
Individuum est natura singularis in quocumque genere sit
ibidem.
Individa conueniunt in natura communi secundum ra-
tionem 137.2.16
Individa eiusdem speciei differunt secundum realem ex-
istentiam ibid.
Individuum & suppositum quomodo differunt inter se
211.2.17.
Indulgentias fore, nullus certitudinaliter potest persua-
dere. 353.1.4
Indulgentiae vnde & ex qua causa valorem habent ibid.
Indulgentiae per quem modum valent ad remissionem
pene ibid.9
Indulgentia non tollitur ordinatio dei, sed impletur
353.1.11.
Indulgentiae secundum aliquos solum valent in foro eccle-
siae, & non in foro dei. ibid. col. 3.4.5
Indulgentiarum valor penes quid attribuitur, & an sit tan-
tus quantum sonant indulgentiae, opinioniones quatuor
recitantur ibid. 6.7. & 354.1.8.9.10
Indulgentiae valent illi qui poenitentias iniunctas adim-
plet. ibid.10

libros sententiarum, Index.

indulgentiae non valent existentibus in peccato mortali
neque existentibus extra charitatem ibid.11
indulgentiae non valent existentibus in purgatorio dire-
cte. 354.2.12
Indulgentias posse acquiri quavis homines non essent con-
triti, neque confessi, neque aliquid darent eod.2.11
Indulgentiae fructus pensantur secundum auxilium conue-
niens quod praestat qui indulgentias acquirunt eod.2.13
Indulgentias consequuntur omnes officiantes in ecclesia,
sicut qui a terris longinquis veniunt eod.3.14
Indulgentiarum forma videtur sonare quod solum semel
acquirantur ibid.
Indulgentiarum datorem oportet habere potestatem ordi-
nis, & curam vniuersalis ecclesiae secundum aliquos
eod.3.4.5.6.
Indulgentia multipliciter accipitur 357.4.6
Inaequaliter aequalibus dare an sit iniustum & iniustum
110.3.15.
Inaequalitas secundum plus & minus aut maius an possit
conuenire infinitis 112.4.16.17
Infallibilis cognitio certa & determinata potest haberi
de re necessaria ex suppositione 105.1.22
Infallibilitas cognitionis dei prouenit ex eo quod nihil
subterfugit cognitionem dei ibid.2.23
Infamia minus est fugienda quam sumptio eucharistiae
indigna 314.1.10
Infectio carnis est fomes 184.2.2
Infernus dicitur dupliciter 249.3.7
Infernus est quadruplex secundum quadruplex genus pe-
narum 249.4.4
Inferni locum assignant opiniones duae 402.1.7
Infernus est infra terram vt omnes communiter sentiunt
ibidem.
Infernus dicitur non esse corporeus ratione continentiae,
quia anima in eo corporaliter non continetur. ibid.
Inferior non potest reuocare concessionem superioris
207.1.10.
Infidelitas & blasphemia directe deordinant a fine.
203.4.6.
Infidelitas non impedit matrimonium quatenus est pec-
catum, sed propter periculum subuersionis 385.1.10
Infidelis non potest se disponere ad fidem suscipiendam
per actus malos 199.4.8
Infidelis potest praesse fideli non nouo domino. 206.3.6
Infidelis non est cogendus nec compellendus minis & pe-
nis, licet possit induci persuasionibus & exemplis
300.4.7.
Infidelis relictus propter contumeliam creatoris potest
contrahere si conuertatur ad fidem, secus si remaneat
in infidelitate 381.1.7
Infinitas naturae non semper arguitur per hoc quod natu-
ra est in pluribus suppositis extrinsece 211.2.17
Infinitum quid sit 106.3.5
Infinitum dicitur secundum substantiam, & secundum qua-
ritatem, & secundum qualitatem, adhuc dupliciter secun-
dum magnitudinem & multitudinem. Item infinitum
secundum actum simpliciter, & secundum actum mistum
potentiae, & omnes alii modi ad istos reducitur. ibid.
Infinitum secundum magnitudinem non cognoscuntur
a deo scientia visionis, sed bene scientia simplicis intel-
ligenti ibid.6
Infinitum secundum quod infinitum, est ignotum ibid.
Infinitum secundum multitudinem bene cognoscitur a
deo scientia visionis ibid.7
Infinitum secundum magnitudinem aut multitudinem
si a deo sit totum simul producibile, etiam & intelli-
gibile ab eo, & si non simul totum producibile, nec intel-
ligibile ibid.4.10
Infinita potentia an argui possit ex eo quod non est limita-
ta ad genus per speciem 111.2.7. & 10
Infinita potentia an argui possit ex eo quod nihil suppo-
nit in arguendo 112.3.11
Infinitum an aliquid argui possit, quia excedat omnem
perfectionem entem & possibilem in omnibus specie-
bus & generibus ibid.12
Infinitas dei arguitur, quia potest producere infinitum si-
mul vel successiue ibid.13
infinitas

Magistri Durandi de

Infinitas an sit deo attribuenda 112.1.5. & 3.13
 infinitus processus rerum secundum gradus differentes, vel saltem secundum numerum possibilis arguit infinitatem dei ibid. 3.14
 infinitas simpliciter an arguatur ex possibilitate ad infinitos effectus secundum numerum, & non secundum speciem 112.4.15.16
 infinitas intensiois an arguit infinitatem simpliciter ibid. 17.
 infinita causa actu ex infinitate in potentia suorum effectuum an argui possit ibid. 17. & 19
 infinitum dicitur priuatiue & negatiue 113.1.20
 infinitas an arguit perfectionem ibid.
 infinitum secundum essentiam a deo produci non potest 113.1.8.
 infinita multitudo in ordinatis per se essentialiter est impossibilis ibid. 7
 infinita multitudo secundum numerum incipiendo ab uno vel a finitis, & successiue procedendo non est dabilis ibid. 7
 infinitam multitudinem, puta infinitas animas simul a deo produci an sit possibile ibid. 2.8.9.10
 infinitus numerus an certitudinaliter sciri possit 114.1.27
 infinito secundum magnitudinem aut multitudinem an possit fieri additio 113.3.14.15.16
 infinito posse additionem fieri an arguat plus & minus, maius & minus posse conuenire infinito ibid. 4.17
 infinitas essentiae an repugnet creaturae 114.1.24
 infinitum corpus mathematicum si esset, an esset figuratum 113.4.22.23
 infinitum secundum magnitudinem, siue sit ens naturale, siue mathematicum an possit deus producere ibid.
 infinitum an repugnet rationi quantitatis 114.1.29
 infinitum secundum magnitudinem an esset infinitae virtutis ibid. 2.31
 infinitas potentiae an requirat quod possit in infinita possibilia specie distincta 115.4.9
 infinitae ideae an sint in deo 115.4.12.13. & 116.1.14.15
 infinitum an possit esse inter terminos infinite distantes ibid. 14.
 infinitus processus naturarum specificatarum non potest argui ex infinito processu numerorum & figurarum 116.1.19.
 infinito secundum partem secundum quam est finitum potest fieri additio, licet non secundum alteram partem 122.3.21.
 infinitum duratione non habet mensuram durationis 17.3.6.
 infinita esse inter deum & materiam est impossibile 138.4.10.
 infinitum priuatiue secundum quod huiusmodi est ignotum, sed infinitum negatiue est maxime cognoscibile, nisi cognoscendi difficultas proueniat ex parte potentiae vel modi cognoscendi 414.4.31
 Inhabitatio dei in sanctis 99.4.2
 Inhaerens primo modo semper inest 160.2.15
 Inhaerentia coloris ad corpus dicitur duo 211.3.11
 Inimicorum dilectio quibus est preceptum & quibus consistit 266.1.2
 Inimicus capitur dupliciter 266.2.4
 Inimicus in quantum talis non est diligendus, imo magis odiendus ibid. 5.8
 Inimicus est diligendus de necessitate salutis, in quantum est creatura ad imaginem dei ibid.
 Inimicus signa amicitiae aliquando sunt exhibenda 266.2.7.
 Inimicus licitum est optare aduersa fortunae & tribulationes. 226.3.8
 Inimicum diligere an sit plus meritorium quam amicum diligere ibid. 4. & col. 4.6
 Influentia generalis dei principia in esse conseruat. 179.1.4
 Ingenitum potest capi dupliciter 80.1.2
 ingenitum & innascibile super quo fundatur 80.1.7.8.9
 ingenitum & innascibile vtrum sit notio patris 80.2.12
 ingenitum potest aliquid dici dupliciter ibid.
 Innascibile & ingenitum quid important 80.1.5
 innascibilis vtrum constituat personam patris 80.4.3

Sancto Porciano

Inniti non idem est quod inherere 89.4.22
 innititur vna res alteri tanquam cause conferuanti, vel subiecto, vel suo fundamento, sicut innituntur respectus modi essendi ibid.
 Inseparabile dupliciter potest dici de aliqua forma vel actu. 105.3.28
 Instans diuidi in tria signa improbat 218.1.7
 instans temporis discreti potest esse immediatum instanti 218.3.14.
 Instrumentum est duplex, & aliquid recipit aliquam virtutem a principali agente ad agendum 290.1.18
 instrumenta extrinseca adueniunt agenti accidentaliter, sed non intrinseca 226.1.8
 instrumentum animatum indiget habitu ad operandum sed non instrumentum inanimatum 235.4.11
 instrumentum motum ab agente suscipit vnam virtutem ad aliquid producendum vltra suam naturalem, secundum aliquos qui improbantur 289.3.11. & 290.1.18
 instrumentum non habet praeter suam naturalem virtutem, aliam virtutem a principali agente sibi inexistentem. 404.2.16
 Integritas carnis se habet solum vt materia respectu virginis 164.2.7
 integritas membri corporalis se habet de per accidens ad virginitatem ibid. 10
 Intellectus in cognoscendo semper sequitur ordinem naturae 21.4.15
 intellectus agens non agere in phantasmata aliquid inanimatum vel abstrahendo probatur 27.1.5
 intellectum agentem non esse ponendum propter actionem eius in intellectum possibilem probatur ibid. 3.15
 intellectus agens non debet poni 28.1.26
 intellectum agentem ponere ratio Aristotelis non concludit ibid. 29
 intellectus diuinus est potentia cognoscitiua perfectissima. 94.1.2
 intellectus vna intellectione non potest simul plura intelligere quae primo & principaliter 94.2.13
 intellectum intelligere primo alia a se & postea seipsum prouenit ex imperfectione ipsius ibid.
 intellectionis nobilitas aut ignobilitas attenditur secundum ordinem nobilitatis obiectorum principalium & per se ibid. 215.16
 intellectus intelligendo vilius se tanquam principale obiectum vilescit ibid.
 intellectum non intelligere lapidem nisi secundum illud quod de lapide est in intellectu, an sit verum ibid. 21
 intellectus creatus an intelligat res creatas antequam determinentur per esse actuale 95.4.8
 intellectus cuius natura determinatur per esse actuale, an possit cognoscere rem singularem non determinatam per esse actuale ibid. 10
 intelligi potest res sub esse essentiae, licet illud non habeat & sub esse existentiae, licet illud non habeat ibid. 11
 intelligere diuinum tria habet, intellectum, rationem, actum intelligendi & rem intellectam 98.2.19
 intelligere componendo & diuidendo quid sit 107.4.5
 intellectus an aliquando necessitetur 106.1.8
 intelligi positiue non est nisi eius quod habet rationem entis 107.1.19
 intellectus an se habeat magis de propinquo in productione rerum quam voluntas 119.3.5.6.7
 intelligere & velle necessario praerquiruntur termino producto & non sunt principia in creatione 130.1.35
 intellectus beatus videns verbum videt in ipso omnes res creatas & creabiles, & tamen cognitio est finira 130.2.38.
 intellectio aliqua dicitur alicuius dupliciter 136.1.8
 intelligens habet materiam ibid.
 intelligendi principium elicitiuum non habet materiam ibidem.
 intellectiua operatio non indiget materia ibid. 2.11
 intelligere non conuenit materiae tum propter quantitatem, tum propter impotentialitatem 136.3.5
 intelligentia optimae non disponitur mouendo suum obiectum. 138.1.6
 intelligentia mouendo non assimilatur deo ibidem.
 intel.

Decisionum super quatuor

intelligentiæ & aliæ creaturæ spirituales excedunt corporales substantias virtute *ibid.* 8
 intelligere fit in nobis & in aliis per hoc quod est presens intellectui *139.2.7*
 intellectus humanus non intelligit se per suam essentiam *139.3.13*
 intelligentia prima non creauit secundam, nec secunda tertiam contra Auicennam *139.2.9*
 intellectus non primò cognoscit vniuersaliter sed singulariter, quamquam aliqui oppositum dixerunt *140.2.7*
 intellectus si vellet non cognoscere singulare, præcognoscere illud *ibid.* 3.13
 intellectus alius à diuino semper est in potentia ad intellegendum *141.2.7*
 intellectus potest factis dulcedine ab eius albedine fecerere, quamuis in eodem sint. *142.3.9*
 intellectus considerans absq; vilo errore non potest peccare. *145.1.5*
 intelligentia nõ habet situm, nec in ipsa est eadem species & in alio *159.4.6*
 intellectus coniunctus & separatus habet alium & alium modum operandi *160.1.11*
 intelligere Deum est idem cum deo, & similiter velle *170.4.14*
 intellectus practicus habet actiuitatem per aliquem actum qui non est liber *171.4.29*
 intellectus primò est liber à necessitate *172.2.15.16*
 intellectus agens non est liber *171.4.31*
 intellectus est liber à coactione *172.1.12*
 intellectus dei practicus per prius est liber *172.4.24*
 intellectus practicus mouetur à bono *189.2.27*
 intellectus assentit principiis & conclusioni diuersis assensibus. *196.3.6*
 intellectus habet semper habitum correspondentem habitui voluntatis *199.3.5*
 intellectus idem potest esse determinatus & indeterminatus ad infallibilem veritatem *269.4.13*
 intellectus prout est habitus principiorum, dupliciter accipitur *271.4.7*
 intellectus humanus non videt corpus Christi in Eucharistia. *217.1.6*
 intellectus nunquam cogitur quantum ad actum qui est intelligere, licet possit necessitari *352.2.6*
 intellectus creatus per nullam formam potest eleuari ad recipiendum formam supernaturalem *414.4.30*
 intellectum videntem diuinam essentiam videt ea que sunt in ipsa realiter, & nõ creaturas, aliqui opinantur & improbantur *415.2.5.6*
 intellectus intelligendo non potest cogi, sicut nec voluntas volendo *417.1.17*
 intellectus per suum actum perfectus nõ vnit deo quam voluntas *ibid.* 3.10
 Intemperatus peccat, licet velle non sit tunc in sua potestate *170.1.10*
 Intendere est ex vno in aliud tendere *193.4.3*
 intendere est actus voluntatis *194.1.5*
 intendere est respectu finis, sed non absolute *ibid.*
 intendere potest respicere finem dupliciter *ibid.* 8
 intentio directe est de fine *ibidem*
 intentio potest dici electio respectu diuersorum *ibid.*
 intentio est actus voluntatis tendentis in finem median-
 tibus his que sunt ad finem *199.4.5*
 intentio potest esse in actu voluntatis, vbi erit remissio
 in actu intellectus *194.1.5*
 intentio duplex, vna mentalis, & alia exterior *305.1.5*
 intentio mentalis non requiritur in sacramentis habentibus actum exercitum secundum vnam opinionem *ibid.* 6.7.8.9.10.11.12
 intentio mentalis actualis non semper requiritur, licet bene habitualis ad collationem sacramentorum *ibid.*
 intentio recta requiritur in ministro ad conferendum sacramentum, sed non ad effectum sacramenti *ibid.* 13
 intentionale propriè quid sit *353.3.9*
 Inuisibilia dei quare in plurali dicit Apostolus *20.3.2*
 Ioaquin Abbas in duobus errauit circa mysterium trinitatis. *48.4.29*
 Ioaquin fuit verus Arrianus, ponendo tres personas esse

libros sententiarum, Index.

vnum collectiue solum, ita quod in nulla essentia conuenirent, & imponendo magistro quod ponendo essentiam non generantem, nec genitam, nec procedentem oportet in diuinis ponere quaternitatem *90.3.3.6*
 Ioaquin opinio in duobus est condemnata *ibid.*
 Ioseph fratres premonuit antequam accuset eos & si secus fecerit, errauit *351.4.8*
 Iudas plus horruit mendacium quam fornicationem *377.4.11*
 Iudæ melius fuisse si natus non fuisset quamodo intelligitur. *422.3.12*
 Iudæi multipliciter peccauerunt blasphemando in deum *205.3.6*
 Iudex non potest licite vendere suum iudicium *365.2.11*
 iudicandorum quadruplex est differentia *409.2.13*
 iudici infideli comparere non tenetur fidelis *207.1.14*
 iudicandi omnes vniuersaliter cognoscent bona & mala per reuelationem *409.3.4.5*
 iudicare potest competere alicui multipliciter *409.2.10*
 iudicialia legis veteris mutata sunt lege durante, & fortiori ratione lege cessante *293.2.5*
 iudicium Astrologorum de futuris particularibus deficit in multis *158.1.11*
 iudicium intellectus est causa potestatis liberi arbitrii *171.2.23*
 iudicium conclusiuum est primus actus liberi arbitrii *172.3.18*
 iudicium rationis in somnis, & aliis ægritudinibus absorbetur, & tamen non deperditur *164.2.6*
 iudicium faciet Christus in media nocte, id est, in medio climate quod est vallis Iosaphat secundum aliquos *395.1.15*
 iudicium generale esse futurum ostenditur *409.1.8*
 iudicium disceptationis fiet mentaliter inter deum & homines, licet sententiæ prolatio secundum aliquos vocaliter fiat *ibidem*
 iudicii vniuersalis tempus non potest sciri per certitudinem rationabiliter *ibid.* 2.10
 iudicii locus fiet super vallem Iosaphat, in qua Christus ascendit *ibidem*
 iudicium particulare fit in morte cuiuslibet, & vniuersalis separatio fiet in generali iudicio *ibid.* 2.11.12
 iudicio particulari & vniuersali iudicandus est homo, in quantum persona singularis est & pars communitatis *ibid.* 12
 iudicio retributionis omnes iudicabuntur, sed iudicio distributionis iudicabuntur illi, quorum merita demeritis permiscetur *ibid.*
 Iuramentum quid est *283.3.5.6*
 iuramentum non est de se illicitum, sed non est de se appetendum *eod.* 4.7.8
 iuramento subuenitur incredulitas audientis *ibid.* 9
 iuramentum duplex, scilicet assertorium & promissorium *284.1.4.5*
 iuramentum coactum per merum cadentem in constantem virum non est obligatorium in foro contentioso *ibid.* 6
 iuramentum coactum in foro conscientie est obligatorium si id quod promittitur sit licitum *ibid.* 7
 iuramentum dicitur incautum dupliciter *eod.* 3.4
 iuramentum incautum quo iuratur illicitum, vel aliquod quod est maioris boni impeditiuum, non est obligatorium *ibid.* 5.6
 iuramentum exactum per iudicem solum est partis & legis *285.4.10*
 Ius diuinum ex gratia non tollit ius humanum, quod est ex naturali ratione *206.1.6.7*
 ius & dominium secundum aliquos infidelis super fideles potest auferri illi ab ecclesia *206.3.6*
 ius patronatus nullo modo plus debet vendi propter spirituale annexum, & de modo quo recte venditur *366.3.13*
 ius naturale diuiditur & diffinitur *376.2.6*
 Iustum secundum quid tantum est reperibile inter deum & hominem *55.4.18*
 Iustitia puniēs an sit necessaria ad perfectionem vniuersi *110.2.11*
 iustitia dupliciter potest capi *101.2.3*
 iustitia

Magistri Durandi de

iustitia gratuita fuit causa conseruatiua iustitiæ originalis. 165.2.4
 iustitia originalis fuit subiectu corporis respectu animæ & obedientiæ virium inferiorum ad rationem ibid. 6
 iustitia originalis non fuit gratia gratum faciens 165.3.10.
 iustitia originalis auferebat omne læsuum à corpore 181.3.5.
 iustitia in deo dicitur respectu nostri 223.4.2.5
 iustitia commutatiua est quando redditur præmium pro merito 201.1.4
 iustitia circa quæ consistit, nota 229.1.9.10
 iustitia dupliciter accipitur 286.3.6
 iustitia originalis capitur dupliciter 165.2.4
 iustitia originalis an poterat transfundi 290.4.31
 iustificatio impii quid sit 318.3.5.6
 iustitia impii plena requirit satisfationem quæ frequenter sequitur infusionem gratiæ eod. 4.11
 iustificatio impii primo requirit ex parte peccantis quod peccatum derelictum, & ex parte dei quod gratiã infundat. eod. 3.7
 iustitiam constituere æqualitatem in acceptionibus & dationibus dupliciter intelligitur 407.4.6
 iustitia commutatiua requirit æqualitatem quantitatis inter dantem & accipientem ibid.
 iustitia distributiua requirit æqualitatem proportionis, & non quantitatis ibid. 7
 iustitia distributiua magis dependet ex commutatiua quam econuerso ibid.
 iustitia commutatiua non est inter deum & hominem respectu bonorum licet bene malorum 408.2.12
 iustitia distributiua ponitur in deo respectu creaturarum 408.1.8.
 iustitia distributiua proprie dicta non est proprie in deo ibidem
 iustitia dei punitiua est bona per modum medicinæ, & secundum quod est reuerentia voluntatis ibid. 10
 iustitiam ponere in Deo per comparisonem ad materiã ciuilem est ridiculum. ibid. 2.11
Laborantes autem qui tenentur ieiunare, & qui non 335.1.6.
 Labor in administratione sacramentorũ nullo modo venditur sine simonia 365.2.10
 Labor nunquam vendi potest, sed fructus operis ex labore pendens ibid.
 Lachrymæ sunt effectus immediatus tristitiæ, sed non sunt immediatus effectus disciplinæ voluntatis. 339.4.7
 Laico quantumcumque sancto non licet eucharistiã facramentum communicare aliis 326.3.4.5
 Latria quid sit 229.2.6
 Latria seu cultus deo exhibitus accipitur tripliciter. ibid.
 Latria est virtus ibid. 7
 Latria non est virtus theologica 229.3.9.10
 Latria reducitur ad virtutem iustitiæ ibid. 10
 Latria vt est actus iustitiæ nõ est proprie ad deum. ibid. 10
 Latria quomodo consistit circa medium non rei, sed rationis, nota ibid. 11
 Latria secundum aliquid est de iure naturali, & secundum aliquid est de iure merè positivo ibid. 12
 Latria exhibetur alicui dupliciter per se & per accidens 229.4.6.7.
 Latria proprie debetur soli deo ibid. 7
 Latria potest dari aliis à deo dupliciter ibid. 7
 Latria cruci Christi secundum se consideratæ non debetur ibid. 8.
 Latria exhibenda est tribus, scilicet corporis, animæ, & exhibitione exteriorum 230.1.11
 Latria, pietas, theofobia, & religio, quomodo differunt ibidem.
 Legalia an sint obseruanda ex Apostolorum præcepto 291.3.11.
 Legitimitas facta per Papam, an teneat quo ad successiõnem in bonis temporalibus extra terras Papæ duæ opinionones 383.1.3.9
 Legitimus nunquã illegitimat, licet bene econtra, cum iura proniora sint ad absolendum quam ad puniendum. ibid. 13

Sancto Porciano

Legitimitas ciuilis non semper sequitur legitimationem dei, quia vna ex parte animæ, & alia ex parte bonorum attenditur ibid. 10
 Depra interdum cedens in malum prolis non debet impediri à traditione debiti 375.3.10
 Leprosus non impedit matrimonium, quantum ad propriũ actum, licet aliqua grauamina inferat, quantum ad secundos actus 381.2.6
 Leprosus vxori, vtrum vir sanus teneatur debitum reddere & cohabitare, opinionones duæ 375.1.4 & 2.8
 Leprosus periculum imminet viro cognoscenti vxorẽ leprosam magis quam vxori sanę cognitæ à leproso ibid. 8
 Lex euangelica est lex libertatis à peccato & à vet. lege 207.1.13.
 Lex vetus prohibebat manum & animum, & solam manũ cohibebat 286.2.5.6.7.8
 Lex vetus multipliciter accipitur ibid. 3.6
 Lex vetus ante aduentum Christi iustificabat iustitiã acquisita ibid. 6
 Lex vetus bene obseruata iustificabat meritorie, sed non effectiue ibid. 3.7
 Lex vetus quare dicta est lex timoris ibid. 4.9.12
 Lex noua quomodo liberat ab oneribus legis veteris 288.3.14.
 Lex quomodo impleta est per Christum 293.3.10
 Lex humana non potest præcipere alicui, vt peccatum suũ coram sacerdote confiteatur 342.2.7
 Liber vitæ dupliciter dicitur 74.1.9
 Liber vitæ dicitur per similitudinem ad librum materiam. 247.3.7
 Liber vitæ prius representat bonos quã malos ibid.
 Liber vitæ distinguitur in paginam præsentis iustitiæ, & paginam prædestinationis æternæ ibid.
 Libertas quomodo potest conuenire 26.3.13
 Libertas an sit in deo respectu omnium actuum diuinarũ 105.4.6.7.
 Libertatis ratio vel necessitatis sumẽda est ex habitudine potentiæ ad obiectum 127.3.27
 Libertas absoluta, & libertas arbitrii differunt 170.3.12
 Libertas arbitrii est qua quis potest exire in aliquem actũ, & eius contrarium contrariè & contradictoriè ibid.
 Libertas arbitrii priuatiua non est respectu actuum imperatorum ibid. 13
 Libertas de ratione sua non importat quod sit actiua vel passiua ibid. 15
 Libertatis causa est connexio contingens aliquorum volubilitium, &c. ibid. 4.16
 Libertas in nobis duplex respectu conclusiui & electiui ibid. 17.
 Libertas in cognoscente excludit coactionem & necessitatem. ibidem
 Libertas non potest esse respectu potentiæ purè passivæ, sic quod nullo modo sit actiua 173.2.21
 Libertatis ratio consistit in notitiã quam habemus de contingentia connexione aliquorum visibilitium, &c. ibid. 23.
 Libertas in deo non est ad habendum actum ibid. 4.10
 Libertas largè est immunitas à quocunque bono, &c. 172.1.12.
 Libertas sumitur tripliciter ibidem
 Libertas electionis continetur in libertate iudicii conclusiui. 172.3.17
 Libertas triplex 174.1.8
 Libertas an sit ad bonum & malum, nota ibid.
 Libertas arbitrii tripliciter potest considerari ibid.
 Libertas voluntatis non est æqualis in omnibus 174.4.5
 Libertas est magis in bonis quam in malis per impulsione ibid. 8
 Libertas est respectu futurorum, sed non omnium 174.1.2
 Libertas est diuersa secundum diuersos status ibid.
 Libertas potest dupliciter accipi, & secundum vnum modum intellectus est liber 417.1.17
 Libertas opposita necessitati non facit actum liberiores perfectiores ibidem
 Liberum arbitrium non potest impediri directè 157.4.7.
 Liberum arbitrium quid sit, nota 169.3.2

Decisionum super quatuor

Liberum arbitrium dicitur facultatem voluntatis & rationis. 170.1.2
 Liberum arbitrium est potentia intellectus, vel voluntatis, vel utraque simul. 169.4.4
 Liberum arbitrium nec est actus, nec habitus ibidem
 liberum arbitrium potest esse actuum, vel quoad exercitium, vel quoad determinationem 170.1.11. & 12.
 liberum arbitrium per peccatum recipit difficultatem. 187.3.1
 liberum arbitrium per peccatum recipit difficultatem. 174.1.2
 liberum arbitrium est solis habentibus intellectum. 174.3.4
 liberum dicitur liberum ab aliquo & ad aliquid. ib.3.4
 liberum arbitrium est vulneratum 174.4.8
 Lignum vitæ quare dicebatur 159.3.2
 Limbus patrum dicitur infernus inferior, & quomodo, vide 249.2.5
 Limitatio est duplex secundum essentiam, & secundum qualitatem molis 101.2.13
 Limitari aliquid genus vel speciem quid sit 112.2.7
 Linea seipsa terminatur, non puncto 133.3.13
 linea se habet ad punctum, sicut ad priuationem vltioris continuationis ibid.14
 linea consanguinitatis quid est 356.1.5
 Linguas igneas fuisse veras res extra animam probabilius est. 54.1.9
 Litera occidit quomodo intelligitur 286.4.9
 Locatum esse in loco, & non occupare locum est impossibile 400.2.17.18
 Locus potest considerari dupliciter 99.1.3.5
 locus quid sit 101.1.5
 locus est duplex, mathematicus & naturalis ibidem
 locus & situs est duplex, mathematicus & naturalis. ibidem
 locus diffinitus an conueniat alicui rei ratione essentiae limitatae 101.2.13
 locus caelestis non competebar Luciferò 143.4.2
 loci distantia non minuit inclinationem 156.2.12
 locus non est terminus motus localis, sed esse mobilis. 222.3.6
 Locus potest acquirere de nouo aliquid corpus absque sui mutatione & absque mutatione alterius in ipsum 318.3.12.13
 Locutio est duplex exterior & interior 151.3.12
 locutio exterior duo requirit ibid.
 locutio interior fit per directionem affectionis in alterum ibidem
 locutio interior fit per directionem conceptus sui in alterum ibidem
 Lucifer dicitur religatus, quia non habet tantam potentiam, quantum potest habere in die iudicij 143.4.2
 Lucifer incertum est cuius ordinis fuerit ibid.4
 Lucifer secundum Gregorium fuit de supremo ordine 144.1.6
 Lucifer secundum aliquos fuit de angelicis virtutibus ibidem
 Lucifer peccauit ratione propriæ excellentiæ ibid.
 Lucifer de primo ordine principij recedit 149.4.2
 Lucifer considerans eminentiam suæ dignitatis elatus est 144.1.6
 Lucifer non est inter nos, ne nunc infestet nos 143.4.2
 Lucifer licet fuerit fortè ex ordine Seraphin, tamen dicitur Cherubin 144.4.9
 Ludi triplices quorum aliqui de necessitate vitandi sunt a peccatis alij possunt permitti 338.1.6
 Lumen medium habentes habet euidenciam intelligentiæ, neq; in eis perditur fides 6.1.11
 lumen quod medium inter lumen fidei & lumen gloriæ ponitur secundum opinionem aliquorum 5.4.6
 lumen illud medium inter lumen fidei & lumen gloriæ est veluti lumen auroræ inter lumen meridianum & tenebras medium ibidem
 lumen medium habentes (si ponatur) at adhuc non cauescent in aliis euidenciam eorum quæ docent 6.1.12
 lumen medium inter lumen fidei & lumen gloriæ improbat doctor ibid.

libros sententiarum, Index.

lumen medium inter lumen fidei & lumen gloriæ multum doct. experiuntur se non habere ibid.
 lumen medium si esset ad vtilitatem communitatis inductum, manifestaretur per actum proprium ibid.
 lumen nullum medium est quod reddat articulos euidentes euidencia intelligentiæ 6.2.16
 lumen medium etiam si ponatur non facit euidenciam articulorum ibid.
 lumen medium si esset, euacuaret auctoritatem sacræ scripturæ ibid.18
 lumen medium & obscuritas fidei contrariè opponuntur, ideo simul stare non possunt ibid.
 lumen medium inter fidem & lumen gloriæ secundum sic opinantes ponitur quasi retinens formas contrarias ibidem 19
 lumen ideo appellatur theologia, quæ est fidei declaratiua & aliquid persuasiua 6.3.20
 lumine tali quod dicitur theologia polleere debent maiores prelati ibidem
 lumen nullum est in via ponendum quod faciat articulos euidentes ibid.
 lumen nullum est quod tantum possit respectu articulorum, quantum potest lumen naturale respectu principiorum naturalium ibid.4.22
 lumen gloriæ secundum ponentes facit euidenciam tantam vel maiorem de articulis, quantum habemus de principijs naturalibus ibid.
 lumen si esset cognitium cognosceret tenebras non aliunde quam à se 97.3.16
 lumen intellectuale non intenditur 152.1.14
 lumen intellectuale vnus angeli nõ potest intendere reliquum ibid.2.18
 lumen defluxum corporum subtilium à sole & stellis secundum aliquos, quorum opinio reprobatur 151.1.5
 lumen secundum aliquos est forma solis, quorum opinio reprobatur ibid.9
 lumen dicitur habere esse debile ibid.2.7
 lucet nihil nisi densum 151.3.8
 lumen dat non colori esse intentionale ibid.11
 lumen habet esse reale ibidem
 lumen nõ requiritur ad visionem nisi ad dispositionem mediij 172.4.8
 lumen habet non solum illuminare, sed calefacere & frigidificare virtute corporis in quo est 156.1.8
 lumen gloriæ & lumen naturale non se habent eodè modo ad habitudinem 237.1.8
 lumen gloriæ animæ Christi plus facit ad visionem beatam quam naturalis perfectio potentiae ibid.11
 lumen in visione corporali quomodo requiritur 451.4.20.21.22.23
 lumen gloriæ an requiritur ad visionem beatam ibid.
 lumina duorum luminarij in eadem forma faciunt vnum lumen, licet radij & fulgores vltierius procedentes distinguantur 155.2.12
 luminaria cæli quoad substantiam & aliquam suam operationem non cessabunt priusquam iudicium 412.4.8
 Lux & lumen sunt eiusdem speciei quo color & species coloris, quia se habent eodem modo 159.4.18
 lux prima fuit ratio distinctionis 154.4.2
 lux creata in principio mundi potest dici quod fuit spiritalis, vel corporalis ibid.
 lux facta est vbi sol modo positus est ibid.
 lux primo facta motu suo faciebat noctem & diem ibid.
 lux & lumen sunt qualitates in aère solum existentes 155.1.10
 lux & lumen quare dicuntur formæ intellectuales ibid.

Machina mundi distincta est tribus primis diebus. 157.2.2
 Magdalenam post Christi passionem peccasse, & fuisse confessam est probabile 143.1.10
 Magister Sententiarum non tenetur in hoc quod dicit eandem esse dilectionem qua Deus diligit nos, & nos Deum 270.4.2
 Magi non virtute sua produxerunt serpentes, sed per applicationem requisitorum ad eorum productionem actu cito producebantur 145.3.8
 Magice artes sunt virtute dæmonum 144.4.2

Magistri Durandi de

Magnum non potest facere deus de paruo sine rarefactio ne, aut additione materiae, nec natura secundum aliquos, quorum opinio reprobatur 161.2.5.6.7
magnum Deus de paruo potest facere sine additione cuiuscunq; aut rarefactione & non natura ibid. 3.9
Magnes non motus localiter agit in ferrum 158.3.11
Maieestas trinitatis est vna, sic est vnum peccatum quod committitur in quamlibet trium personarum, vt de expulsioue spirituum immundorum, quae attribuebatur a ludaeis daemionibus 204.3.9
Maiores ordines solum possunt conferri ab Episcopo. 362.1.7
Maius interdum alicui conuenit cui non conuenit minus. 215.2.10.
Mala poenae possunt referri in vltimum finem, & ideo illis licite possumus vti 16.2.8.
Mala culpae an sit vtendum & quomodo ibid. 9.10
Maledictio poenae optatiua est illicita, nisi sit ad correctionem delinquentis 347.3.9
Mala licet cognoscantur a deo, non tamen dicuntur esse in eo 96.4.2
Malum an cognoscatur a deo per solum bonum quo priuat 97.2.12.13.14.
mala tam naturae quam poenae & culpae cognoscuntur a deo. 97.1.8
malum opponitur bono diuino generali & speciali oppositione ibidem. 2.12.
mala fieri an possit a deo praecipit 121.2.3
mala sunt aliqua solum quia prohibita ibid. 3.7
malum & peccatum differunt 167.3.3
malum habet priuationem conuenientiae ad rem pro for mali. 189.3.4.
malum per prius dicitur de priuatione conuenientiae per eorum quae conueniunt rei intrinsece. 189.3.5.
malum & bonum dicunt naturas. 189.3.4
Malitia est ipsa corruptio formaliter ibid. 4.7
malum non praesensit primum voluntatem malam. 187.4.2.
malum inquantum malum, non habet aliquam causam. ibidem. 3.7
malum habet causam de per accidens & secundario. ibidem.
malum poenae consistit in passione 192.4.3
malum inquantum malum non est intentum a natura, nec a Deo ibidem 5
malum naturae aliquando bonum est in genere motus ibidem
malum non vniuocè dicitur de malo culpae & poenae ibidem 4
mala an cadunt sub prouidentia dei 181.1.7
mala fieri non potest a Deo magis esse volitum, quam ab eo mala sint volita 119.3.4
malum culpae per poenae non potest a deo vel alio esse per se volitum ibid.
malum naturae vel poenae potest a Deo esse volitum per accidens ibid. 3.6. & 4.9
malum culpae non potest a Deo esse volitum, nec per se, nec per accidens ibid. 3.7. & 4.9
mala fieri an sit bonum, id est, conferes ad perfectionem vniuersi ibid. 4.8
mala culpae sunt praeter voluntatem dei 120.1.6
malus dicitur per malum culpae & non poenae 157.4.7
malum sufficienter diuiditur in poenam & culpam in habitibus liberum arbitrium 190.4.4
malum in operatione dicitur peccatum, in voluntate culpa 195.4.5
malum consistit in priuatione boni debiti in esse 198.1.5
malum non fugitur nisi propter amorem boni 261.4.10
malum minus an aliquo modo possit eligi propter fugam maioris mali 282.1.6
malum dicitur dupliciter non 311.1.4
malum culpae non potest recte eligi neq; secundum se, nec pro vitado quocunq; malo culpae vel poenae 340.1.6 & 2.9.10
malum poenae minus aliquando est eligendum pro vitando malo poenae maiori 340.1.8

Sancto Porciano

malum poenae minus aliquando est eligendum pro vitando malo culpae de necessitate aliquando solum est licitum ibidem
malum de se non excusatur, & bonum de se non indiget excusatione, sed solus actus indifferens 373.3.5
Manducatio Christi post resurrectionem fuit alia a manducatione angelorum in assumptis corporibus 250.4.10
manducatio eucharistiae est duplex 311.4.6
manducatio corporis Christi non est sic de necessitate salutis vitae spiritualis, sicut manducatio cibi carnalis vitae corporalis 312.1.9
manducatio Christi spiritualis & eucharistiae differunt 312.4.8
Manifestatio peccati est homini naturale, licet obligatio ad manifestationem sit de Christi institutione 342.3.10
Maria virgo cum Apostolis suscepisse creditur spiritum sanctum 53.4.6
Maria virgo ostenditur non concepta in originali triplici via 217.2.5.6.7
Maria potuit a peccato originali praeseruari eod. 3.8.9
Maria a peccato originali praeseruari non decuit ibid. 10
Maria a Christo honorata est, non quantum potuit, sed quantum decuit eod. 4.13
Maria non fuit praeseruata a peccato originali ibid. 14
ideo indiget sanctificatione ibid. 15
Maria fuisse verè redempta, dato etiam quod fuisse praeseruata ab originali ibid. 14
Maria non fuit subdita legi doloris partus ibid. 15
Maria priuilegiata fuit ne corpus suum in terram verteretur ibid. 16
Mariam fuisse sanctificatam ante suam natiuitatem est certum 218.1.5
Maria secundum aliquos in eodem instanti fuit in peccato & sanctificata, quae opinio improbat ibid. 7
Maria non fuit sanctificata in illo instanti in quo est concepta ibidem
Maria potuit fuisse per solum infans in peccato eod. 2.8. & 3.15
Mariam non fuisse per solum infans in peccato probatur ab aliquibus eod. 2.10. 11. 12
Maria prius habuit quod est animale, & deinde quod est spirituale 219.1.13
Mariam fuisse in vtero sanctificatam aliquater potest probari 219.1.19
Maria fuit bis sanctificata ibid. 5
Maria immunis fuit a peccato veniali quod inesse poterat eod. 3.12
Maria non fuit impeccabilis per gratiam sibi inhaerentem eodem 3.5
Maria confirmata fuit in bono per auxilium dei spiritaliter assistentis 220.1.8
Maria in passione filij dubitauit ex admiratione, sed non ex infirmitate fidei ibid. 9
Maria caruit inani gloria dicens, filij vinum non habent ibidem 10
Maria dicitur vera mater Christi, & quare 220.4.8 & 221.2.20
Mariam esse matrem dei est locutio vera & propria 220.4.5
Mariam non posse dici matrem Dei locutione propria ostenditur quinque rationibus 221.1.9. 10. 11. 12
Maria & crux considerata secundum habitudinem quam habent ad deum, possunt latra adorari 216.1.8
Mariae virgini secundum se considerata non debetur latra ibidem
Maria plus tenetur honorare Christum filium quam e contra 216.2.18
Maria alia honore debet honorari, quam Christus, scilicet hyperdulia ibidem
Mariq; non debetur dulcia, prout dulcia est honor datus habitibus dominium super nos 230.3.6
Maria virginitatem vouit 373.1.4
Mariam consensisse in matrimonium absq; prauidicio voti sui intelligi potest dupliciter ibid. 8
Maria certificata fuit quod carnalis copula non sequeretur inter ipsam & Ioseph ibid. 9
Ma

Decisionum super quatuor

Maria in partu nō peperit cum aliqua corruptione membrorum, neque in partu fuerant duo corpora simul. 399.4.11.
 Maria peperit Christum per solam dilatationem membrorum. ibidem.
 Martyres aliqui quantum ad aliquid passi sunt maiorem dolorem dolore Christi, sed non quantum ad omnia. 240.4.13.
 martyrium præualeat cuilibet ad liberationem à malo sequelæ & tollitionem maioris boni. 302.2.9.10
 martyrium habet efficaciam à charitate patientis, & à causa patendi. 302.3.14
 Materia recipit formas accidentales mediante forma substantiali. 24.2.16
 materia sola non est causa recipiendi quantitatem 39.1. & 2.
 materia extensa an differat à seipsa nō extensa 92.4.22
 materiam habere plures partes sub pluribus quantitativibus vel pluribus partibus eiusdem quantitatis an arguat materiam habere extensionem aliam à sua quantitate. ibidem
 Materialitas vel singularitas non impedit quin aliud cognoscatur à deo 96.1.14
 materia ab angelis & aliis dicitur ingenerata non à carentia principii productivi, sed principii durationis. 95.2.7.
 materia est aliquid productum per creationē. 126.2.9
 materia est ultimum subiectum quo nihil est prius in eius productione ibidem
 materia prima habet causam ipsam deducentem de non esse ad esse ibidem
 materia prima non potest esse sine forma ibidem
 materia fit propter formam 136.2.11.
 materia non unita forma nisi quia indiget ibidem
 materia secundum aliquos est principium individuationis, quorum opinio reprobat 136.1.6
 materia sic signatur ratione entis vel vnus 137.2.16
 materia non facit differre nisi quando vnum non habet materiam ibidem.3.7
 materia non seruit ad nutum dæmonum 144.4.2
 materia prima à solo deo creatur 152.3.2
 materia creata est in loco in quo est mundus ibidem
 materia illa magnum spatium occupabat ibid.
 materia terræ & abyssi dicta est ibidem
 materia dicta est informis ne videretur vnicam formā habere ibidem
 materia omnis corporabilium & incorporabilium secundum aliquos est alia & alia materia, quorum opinio reprobat 152.4.5
 materia non potest esse absq̄ priuatione 153.2.14
 materia potest capi dupliciter ibid.16
 materia prima secundum aliquos non potest esse sine forma ibidem
 materia nō potest esse sine omni forma accidentali & substantiali 154.1.4. & 2.8
 materia non potest esse sub forma essentiali 154.2.7
 materia & forma constituunt vnum, non autem materia & accidens 154.2.8
 materia plus dependet à forma secundum actualem existentiam quam accidens à suo subiecto ibid.3.11
 materialia à materia costæ non fuit ex qua mulier fuerat formata 161.1.2
 materia costæ ipsius Adæ fuit multiplicata sicut quinque panes Christi ibid.
 materia secundum se non est alteri æqualis nec inæqualis ibidem 4.11
 materia virginitatis est in experientia delectationis 164.3.10
 materia baptismi variatio quoad accidentalia nō variat sacramentum 296.2.6
 materia eadem potest esse in diuersis sacramentis, quia sacramenta distinguuntur principaliter per formas ibidem 6.7
 materia de se nō potest esse eadem cum alia materia, neq̄ diuersa 394.1.26
 materia hominis annihilata & eadem producta nō esset cum præcedente, neq̄ diuersa ibid.

libros sententiarum, Index.

materiæ competit duplex distinctio per hoc quod ipsa est aliquo modo ens & aliquo modo distinguitur ab actu 396.1.9
 materia non distinguitur, neq̄ cum ea habet vnitatem ibidem
 mater aliquando tantum honorem tenetur impendere filio ratione excellentiæ sicut econtra 230.1.12
 Matrimonium fuisse inter omnes primi status 164.4.2
 matrimonium fuit institutum ante peccatum & post peccatum 366.4.2
 matrimonii prima institutio differt à secunda multipliciter ibidem
 matrimonium est signum duorum ibid.
 matrimonium probatur esse bonum & licitum ibidem 4.4.5
 matrimonium separat coniunctionem per contemplationem cum Deo, sed non illa quæ est per gratiā 367.1.6
 matrimonium per bona matrimonij excusatur à toto, & non à tanto ibid.7
 matrimonium cadit sub præcepto nondum reuocato ibidem 2.4.5
 matrimonij præceptū secum patitur virginitatis votum ibidem 5
 matrimonij inclinatione cessante in omnib. cessaret matrimonij obligatio ibid.6
 matrimonium est licitum, & probatur esse sacramentum 367.3.5
 matrimonij sacramento non confertur gratia secundum Canonistas, licet bene secundū Theologos ibid.6.7.8
 matrimonium non habet plenam vniuocationem cum aliis sacramentis nouæ legis 367.4.9. & 368.2.12.13.14
 matrimonium non est sacramentum propriè, licet sit remedium contra peccatum 368.2.17
 matrimonium potest esse inter infideles, dummodo non contrahunt in gradu prohibito iure naturali vel diuino 385.1.7
 matrimonium contractum dirimitur, & contrahendum impeditur per disparitatem cultus ibid.2
 matrimonium est sacramentum ecclesiæ ratione significationis 381.4.6
 matrimonij in tribus vltimis gradibus erat multum pecculosum & inutile. 386.3.11
 matrimonium inter consanguineos & affines contractum est dissoluendum 388.3.5
 matrimonium in gradu prohibito accusandū est primo per consanguineos, & demum per extraneos 389.2.7
 matrimonium vnus fratris cum aliqua sorore consanguinea cum alia sorore, non separatur ibid.9
 matrimonium secundū est licitum sicut & primū 390.4.7
 matrimonium primum habet duas honestates quas non habet secundum ibid.6
 matrimonium contractum dirimentia & impediencia contrahendum multa sunt quæ probantur per sufficientiam 379.2.7
 matrimonio fratris est consanguinea separato quid facere debet alius frater qui subtile matrimonium contraxit. 389.2.7
 matrimonio quæ est maxima distantia, quæ dissoluit & nimia propinquitas ibid.8
 matrimonij causa pertinet ad iudicē ecclesiasticū 368.2.7
 matrimonij distinctio ponitur ibid.3.2
 matrimonium requirit consensum per verba, aut verbis æquivalentia expressum ibid.3.2. vlt.
 matrimonij consensus expressus non obligaret si cessaret diuina institutio ibid.5
 matrimonium soluitur per religionis ingressum, opiniones quatuor recitantur 368.4.6.7. & seq̄.
 matrimonium habet duplicem statum 369.2.16
 Mors est duplex, corporalis & ciuilis ibid.
 matrimonium contractum non consummatum non soluitur per susceptionem sacri ordinis ibid.17
 matrimonium consummatum per violentiam an sit dissoluendum per ingressum religionis 369.1.14
 matrimonium consummatum de consensu vtriusq̄ partium non soluitur quoad vinculum per ingressum religionis ibid.2.16
 ma-

Magistri Durandi de

Matrimonium consummatum potest solui dupliciter quo
ad thorum ibidem
matrimonii contractus requirit dispositionem corporis
ad generandum 369.2.3
matrimonium per quem consensum expressum habeat fi-
eri 370.2.2
matrimonium non dirimitur conditione presente, prae-
rita & futura necessaria 370.4.6
matrimonium impeditur secundum aliquos, & secundum
matrimonium factum cum consensu coactione extor-
to non tenet 371.1.2.
matrimonii obligatio maior est quam obligatio iura-
menti, & quare, 284.2.8.
matrimonium factum per consensum coactum metu ca-
dente in constantem virum an ab ecclesia censendum
sit legitimum 371.4.5. & 372.1.6
matrimonium est contractus subiacens determinationi
iuris naturalis, positivi, civilis & canonici, ultra quod
dicitur sacramentum ex institutione divina ibidem.7
matrimonium in quantum est purum sacramentum non
impeditur per metum cadentem in constantem virum.
372.2.9.
matrimonium impeditur per errorem 372.3.5.
matrimonium habet aliqua bona excusantia ipsum.
373.3.5.
matrimonium tripliciter consideratur, & secundum il-
lam triplicem considerationem, triplicia sunt eius bo-
na. ibidem.6
matrimonii actus licite fit propter vitandam fornicatio-
nem in se & in proximo contra aliquos ibid.3.6
matrimonii actus sufficienter excusatur per duo bona,
scilicet fidem & prolem 374.1.4
matrimonium in statu innocentiae non fuit in remedium
concupiscentiae, sed solum in officium. 283.3.10
matrimonium in aliquo statu tantum fuit meritorium, quantum
continentia virginitatis in alio statu 378.4.9
matrimonium pluribus modis potest impediti 379.1.5.
matrimonium contrahendum impeditur per defectum il-
lorum quae sunt de solennitate ibidem.6.
matrimonium contractum dirimitur per defectum illo-
rum quae sunt de necessitate ibidem
matrimonium redintegrandum est inter illos qui propter ma-
lesicium fuerat superari cessante maleficio ibid.3.3
Medicina corporalis habet virtutem inherentem ad in-
ducendum sanitatem, sed non sic spiritalis 290.4.32
Medium contingens, & medium necessarium vtrum pos-
sint simul concurrere ad causandum vnum assensum
3.429. & 30
medium euidens & medium ineuidens possunt esse respe-
ctu eiusdem 4.1.35
medium inter contraria non retinet formas contrarias
sub esse remisso 6.3.19
medium inter contraria si seruet formas contrarias, non
esset aliquid vnum ibidem
medium inter contraria extrema non dicitur medium, quia
participat quodammodo naturam vtriusque ibid.
medium vniuersionis est duplex 216.4.4
medium in virtute accipitur secundum quantitatem vir-
tutis, non autem rei 229.3.11
medium virtutis dupliciter accipitur secundum duplicem
acceptiorem extremorum 272.3.4
medium virtutis attenditur penes circumstantias secun-
dum quas potest esse excessus & defectus 273.1.3
Melior secundum praesentiam plus diligendus quam mel-
lior secundum praesentem iustitiam 266.1.7
Membra quorum nullus erit actus, remanebunt post res-
urrectionem ad ostendendum virtutem agentis
396.3.8
membra possunt dupliciter considerari ibid.
Memoria est praesentium 23.1.2
memoriam esse potentiam realiter ab intellectu Dei vo-
luntate distinctam opinantur aliqui 25.4.4. & 5
memoria dicitur intellectus agens ab aliquibus ibid.
memoriam & intelligentiam esse realiter vnam & eandem
naturam probatur 26.1.10
memoria, intelligentia, & voluntas, in nullo absoluto dif-
ferunt 26.4.20

Santo Porciano

Mendaciorum triplicia sunt genere, scilicet officiosum,
iocosum, & perniciosum 282.2.2
mendacii definitio, & qualiter omne est peccatum ibid.
3.4. & 8
mendacii diuisio potest sumi dupliciter ibid.3.7
mendacium est de se peccatum, & ideo nulla circumstan-
tia est excusabile, non sic de homicidio eod.4.10
mendacium consistit circa verba, & non circa facta
ibidem 12
mendacium quodlibet non est mortale, licet bene perni-
ciosum 283.1.5. & 2.9
mendacium quodlibet in viris perfectis perfectione ita-
tus, vel persona est peccatum mortale secundum ali-
quos 283.1.6.7
Mensura fidei in duobus consistit 1.4.13
mensurae & durationes differentes sunt mensurae rerum
differentium 133.1.3
mensurabilia dupliciter respiciunt quantitatem 134.3.3
mensura dat certitudinem rei mensuratae 134.3.19
mensura non semper est causa mensurati ibid.3.1. & 2
Merces an possit esse causa sufficiens quare Deo seruiamus
15.2.24
mensura ultra quantitatem importat certitudinem
135.2.16
Meretricibus & vsuariis qui publicam poenitentiam non
egerunt, deneganda est eucharistia 313.4.8
Mereri augmentum charitatis maius est quam mereri vi-
tam aeternam 60.4.7.8
meretur quis de condigno apud alium aliquid transfe-
re ad alium, ita merentur de congruo apud deum exhi-
bendo opera exteriora 201.2.5
mereri alteri potest dupliciter intelligi 244.2.7
Meriti definitio & diuisio in meritum de condigno, &
in meritum de congruo 55.3.13
meremur de congruo sine gratia, de condigno nequaquam
ibidem 14
Meritum est duplex proprie dictum & largè ibid.3.15
meritum de condigno est duplex ibid.
meritum de condigno strictè sumptum non est inter deum
& nos, licet sit inter homines ibid.4.18
meritum de condigno quale fit in nobis per gratiam
56.1.23.27
meritum de condigno in nobis comparatum ad meritum
de condigno strictè est meritum de congruo, sed com-
paratum ad meritum hominis est de condigno ibid.3.13
meritum in sui causatione tria habet, siue ad ipsum tria
concurrunt 143.4.9
Merita Christi & Virginis excedunt merita angelorum
149.4.6
merita non sunt sine libero arbitrio 176.4.2
meremur de condigno gloriam quomodo 177.3.7
mereri de condigno quis potest per gratiam secundum ali-
quos, quorum rationes reprobantur 177.2.4. & 3.5.6
meritum non potest esse sine gratia 179.1.4
merita possunt dupliciter comparari 181.1.4
merita primi status, & moderni fuissent paria ceteris ob-
seruariis ibid.
merita moderni status si includat Christum fuerunt ma-
iora meritis primi status ibidem
merita moderna ex difficultate superant merita primi sta-
tus ibidem
meritum requirit actum positium 191.2.10
meritum & demeritum vtrius aeternae non opponuntur priua-
tiue circa actum deliberatum 199.1.11
meritum vel demeritum respectu alterius est, quia est quid
ei vtile, vel nocuum 201.1.4
meritum formaliter consistit in actu exteriori, licet depe-
deat radicaliter ab interiori 201.3.7
mereri de condigno non est nobis concessum ibid.
meriti vel demeriti fructus per meritum vnius potest al-
teri valere 244.2.7
meruit Christus sibi & nobis per passionem diuersimodè
de ibidem
meritum est duplex, scilicet de condigno & de congruo
246.3.4.5
meritum interdum augetur ex facilitate proueniente ex
parte operantis 252.3.11
merit

Decisionum super quatuor

Meriti augmentum quodque accipitur ex parte operis, & quandoque ex parte operantis 258.3.11
 Metus quidam cadit in constantem virum, & quidam non cadit, & differunt quoad duo 371.4.4
 Michael, Gabriel, & Raphael sunt propria nomina secundum aliquos, & secundum alios nomina officiorum 149.4.2
 Minae diminuant consensum, sed blanditiæ augent, ideo per vnum cogitur homo, non per aliud 372.2.9
 Minimum separatum non potest dari 161.2.5
 minimum terræ potest conuerti in minimum aquæ coniunctim ibidem
 Minister malus non potest sacramentum conferre stante sua malitia aris 303.1.4.7
 minister malus malitia mortis potest verum sacramentum conferre 303.1.6.7
 minister malus baptizando siue cum solennitate, siue sine solennitate, an peccet, opiniones duæ 303.2.6
 minister sacramentorum non est agens naturale, sed per artem 307.4.13
 Miracula Christi & apostolorum causare verâ scientiâ de diuinitate viuentibus aliqui opinantur 4.4.44
 miraculum non debet queri ubi veritas potest saluari cum naturali cursu rerum 161.1.11
 miracula facere quomodo datum est Christo & aliis sanctis 238.4.11
 miraculum de transubstantiatione panis in corpus Christi est vnum de maximis totius fidei 317.4.6
 Misericordia diuina maxime apparuit in opere reparationis 246.2.10
 misericordia dupliciter accipitur 408.3.6
 misericordia quæ dicitur passionem nullo modo est in deo licet bene misericordia qua vult subleuare alterius miseriam ibidem
 misericordia totaliter liberans est in vita præsentis, sed relaxans etiam in futuro ibidem.4.9
 misericordia & iustitia dei accipiuntur dupliciter 408.4.7
 misericordia dei nascitur ex iustitia ibidem
 misericordia non concurret ad omne opus diuini, neque iustitia secundum vnum modum excepta ibidem
 Misericordia nostra totaliter repulsa secundum ordinem sapientie dei vocatur misericordia liberans, aliqua verò minuens vocatur relaxans 408.3.6
 miseria damnatorum non augebitur intensius relapsis corporibus, sic nec beatitudo bonorum 421.4.7
 miseriam pœnæ huius vite patientes fideles possunt eligere non esse in hac vita 422.3.11
 Missa non est celebranda sine sacris vestibus, sine lumine, & sine coadiutore viro 325.4.9
 missam omnino non celebrare non debet sacerdos ibidem
 missa celebranda in die artificiali, & non omni hora diei ibidem 8
 missas plures celebrare in die est prohibitum propter fragilitatem passionis dominicæ, & humanam fragilitatem nisi in die natiuitatis 325.3.13
 Misio non semper dicit superioritatem in mittente 51.4.7
 misio filij triplex, in carnem, in mentem, & ad prædicationem 52.3.16
 misio spiritus sancti ad Christum facta est in instanti sue conceptionis 53.1.12
 misio visibilis spiritus sancti est signum missionis invisibilis 53.3.1
 misio cur facta sit in specie columbæ die qua Christus est baptizatus 53.4.5
 misio cur ad Apostolos visibiliter facta est primo sub specie flatus, secundo sub linguis igneis 53.4.6
 misio visibilis spiritus sancti fuit visibilis credentibus 53.2.8
 misio visibilis quomodo cõpetit spiritui sancto ibidem.10
 misio visibilis semper significat gratiam quæ datur alteri potentem etiam redundare in alios 53.3.12
 misio visibilis non debuit fieri ante aduentum Christi 53.3.4
 misio visibilis nunc non debet fieri ibidem.4.5
 misio visibilis non debet fieri ad mulierem ibidem.6

libros sententiarum, Index.

Myterium est sacrum secretum, & quod occultam habet intelligentiam 1.3.11
 myteria gratiæ vel incarnationis non cognouerunt angelis, nisi per reuelationem 140.4.17
 myterium quid est 278.1.1
 Mitti an conueniat angelis superioribus 150.1.4
 mittere personam est causare effectum mediante persona à mittente producta 51.3.5
 mitti dicitur filius tunc quando dona perfectiæ intellectum, vt sapientia tribuuntur 52.4.8
 Mistum non corrumpitur per hoc quod elementa ex quibus corrumpitur agant & patiatur ad inuicem 181.4.7
 mistum non habet principium actiuum suæ corruptionis, sed passiuum ibidem
 mistio de qua loquitur Aristoteles non fit per illa quæ solo numero differunt, sed per illa quæ distinguuntur specie 323.3.9
 Mobile durante motu nunquam est in vna eadem dissolutione 133.2.10
 Modales an semper debeant distinguere per sensum compositum, & diuisum 105.3.26
 Modus sciendi est non excedere mensuram fidei 1.3.11
 modi essendi non sunt res, nisi secundum quid 88.2.15
 modo essendi non conuenit quod sit per se subsistens, vel alteri inherens cum ipse modus essendi conueniat denominatione rei subsistenti, vel alteri inherenti ibidem.16
 modus essendi non facit compositionem cum re cui conuenit denominatione, licet differant aliquo modo realiter ab ea ibidem.17
 Moyse vidit diuinam essentiam sicut Paulus 268.2.13
 Monachus non tenetur obedire Pape, aut Abbati sine causa præcipienti transgressionem voti 208.1.9.10
 Mora nulla fuit inter creationem angelorum, & lapsum secundum aliquos, & probatur multis auctoritatibus 135.4.2
 Moralia præcepta semper debuerunt manere 293.2.5
 Mors hominibus est tempus præfixum merendi 145.4.12
 mors spiritalis prior est morte corporali 180.1.3
 mors, fames, & sitis ab eodem principio causantur in nobis & in brutis 181.4.6
 mors, fames, & sitis sunt in nobis à natura, tanquam à causa per se, à peccato tanquam à causa remouente prohibens 181.3.3
 Morienti necessitas contracta est ex peccato originali 179.4.14
 Moriendi necessitas an fuerit, & quomodo in Christo 241.1.2
 moriendi necessitas est à natura tanquam à causa per se, & à peccato, vt est à causa remouente prohibens 241.1.6
 moriendi necessitas prouenit à subiectione contrarietatis qualitarum primarum ibidem.6
 mors Christi fuit voluntatis, & necessaria diuersimodè eodem 2.10
 mors Christi fuit volita voluntate deliberatiua, & ideo meritoria ibidem.11
 Mortale ex genere efficitur veniale propter imperfectiõnem actus moralis 173.4.11
 Morte Christi plura nobis cedunt in vtilitatem 245.2.13
 Mortui sunt quadruplices 174.3.6
 mortuus corporaliter, vel ciuilitate post resurrectionem secundam potest ducere prima viuente 383.4.9
 Motus an attribuatur angelo 102.2.29
 motus accipit speciem à termino 119.3.4
 motibus celi significatur auersio angelicæ, vel humanæ creature à Deo, vel conuersio ipsius in Deum 125.3.1
 motus non præcedit creationem 127.1.10
 motus sub ratione motus non potest esse ab æterno 127.4.9
 motus ex natura requirit ordinem partium, in quibus necesse est dare primam & vltimam 128.3.21
 motus & tempus respectu aliorum habent omnes conditiones mensuræ & mensurabiles 134.3.19
 motus in corpore assumpto processiuus non est operatio vite 147.3.5
 motus velocissimus non semper prohibet casum grauis deorsum 156.2.11
 motus

Magistri Durandi de

Motus cæli est ab intelligentia ibidem. 3. 4
 motus cæli non est ab anima vnita, nec à natura illi vnita. ibidem
 motus cæli non est propriè naturalis 156. 3. 5. 6
 motus cæli est voluntarius 156. 3. 7
 motus retrogradationis, quare ponitur in planetis. ib. 4. 7
 motus localis non ponit aliquod absolutum in cælo 158. 2. 7. 8.
 motus cæli requiritur ad nouitatem rerum 158. 3. 12
 motus cæli est propter indigentiam inferiorum, quantum ad alterationem caliginis & frigoris ibid. 4. 14
 motus localis est minus perfectus quam generatio vel alteratio 158. 4. 17.
 motus localis aliquando est causa ignitionis ibid. 18
 motus singuli carnis possunt vitari per præuentionem rationis. 166. 1. 10
 motus diu manens in sensualitate est mortalis 173. 2. 2
 motus in sensualitate aliquando est ventalis, si perueniat ad superiorem portionem est mortalis ibidem
 motus sensualitatis est peccatum, quia illum præuenire possumus 173. 3. 9
 motus subitici carnales habent rationem peccati secundum quid 202. 4. 7
 motus denominationem sumunt à termino & non à subiecto 228. 1. 7
 motuum diuersitas non arguit diuersitatem in terminis. 392. 3. 10. 11.
 motus non potest idem numero reparari 395. 1. 10
 motus in resurrectione an fiet in instanti, modus dicendi qui improbat 394. 3. 8. 9. 10. 11.
 motus localis non est ponendus fieri in instanti propter resurrectionem & organizationem 395. 1. 13
 motu cæli cessante totaliter nihil corruptibile remaneret naturaliter loquendo. 403. 1. 12
 motus localis solum competit quanto quantitatiue sumptio, ideo aliter dicitur motus Christi in sacramento, & in tumulto 400. 2. 16
 motus in homine est duplex. 400. 4. 7
 motuum hois secundum naturam elementis prædominantis & progressuum tripliciter differunt ibidem 8
 motus corporum gloriosorum nostri erunt in instanti, sed in tempore 401. 2. 17
 motus cæli & tempus cessabunt post resurrectionem 411. 3. 5
 motum cæli nunquam cessare duplici ratione probat Philosophus, quæ improbat 411. 3. 5
 motum cæli cessare de possibili & de facto ostenditur ibid. 7. 10. 11. 12
 motus localis minorem perfectionem addit mobili, quam quies 412. 1. 13
 Mouens an requirit præsentiam cum mobili ad hoc quod mouear 102. 2. 23. & 25
 moueri localiter an competat angelo ibid. 13. 26
 Mulier de latere fuit formata 161. 1. 2
 mulier formata de costa Adæ dormientis fuit ad diuinæ voluntatis ostensionem ibidem
 mulieris formatio fuit secundum virtutem diuinam ibid.
 mulier in primo statu peperisset sine amissione cuiuscumque virginitatis secundum aliquos, quorum opinio reprobat 164. 2. 8. 9
 mulier citius generatur quam vir propter tres causas 162. 1. 12. 13
 mulier peccauit per ignorantiam 166. 4. 2
 mulier sola si peccasset, tota posteritas non fuisset infecta 181. 3. 5
 mulier conuersa ad fidem, deobligatur à vinculo matrimonii, si alius velit habitare solum in contumeliâ creatoris 206. 4. 3. 9
 mulier non potest suscipere ordines, quia suscipiens debet esse vir 364. 3. 6
 mulier propter fornicationem derelicta à marito post diuortium fornicatum possit petere, tres opiniones 380. 3. 7
 mulieres possunt suscipere sacramenta ordinata contra defectum communem non autem illa quæ constituuntur in gradu ecclesiæ 364. 4. 9
 Mulieri nunquam licuit repudiare virum 378. 1. 5. 6. 7

Santo Porciano

mulier propter acceptionem separata à viro si ab alio eiusdem conditionis cum primo cognoscatur, debet redire ad primum 379. 2. 8
 Multitudo qua numeratur, debet esse in aliqua specie 113. 2. 12
 multitudo est in plus quam numerus ibid.
 Mundum æternum ponens Aristoteles errauit non solum contra fidem sed etiam contra rationem naturalem 118. 2. 19
 & etiam sibi ipsi contradicere videtur negando. 3. Phisicorum infinitum ibid. 3. 27
 mundus purgabitur & innouabitur circa tempus iudicij 410. 1. 5
 mundi purgatio consistet in duobus secundum duplicem impuritatem ibid. 6
 mundus non purgabitur vniuersaliter nisi secundum illam partem quæ cessit in usum hominum ibid.
 mundi purgatio per ignem verum præcedet dei iudicium ibidem 2. 8
 Mutabiliter esse creaturam per potentiam quæ est in alio & in seipso probatur 37. 3. 4
 mutabile nullo modo esse deum probatur ibid.
 mutari per tempus vel locum non conuenit Deo sed creaturis 100. 4. 2
 mutatum esse ipsius mobilis mensuratur solo nunc temporis 137. 2. 9
 Munera exhibebantur Prophetis non ad emendam prophetiam, sed ad eorum sustentationem 365. 3. 14
 munus à manu est duplex 365. 2. 6
 munus à lingua consistit in precibus ibidem
 Mutatum esse in motu non est aliquid indiuisibile 134. 3. 7
 Mutuans exigere aliquid ultra sortem dupliciter potest intelligi & quando hoc potest facere 283. 3. 6
 mutuum dans potest per actum deducere recompensationem damni sui & accipere ibid. 4. 7
 mutuum dans sub vsura non facit gratiam ibid. 8
 mutui traditio procedit ex affectu beneuolentiæ, sed non traditio sub vsuris eod. 4. 7
 Mutus per sola signa non potest conferre baptismum 296. 4. 9.
Nasci cum sit via ad naturam, ideo vnum ex altero denominatur 228. 1. 7
 nasci conuenit nature & personæ diuersimodè ibid. 8
 nasci bis competere Christo potest concedi 228. 2. 8
 Natiuitas solum conuenit viuentibus, quorum generatio sortitur triplex esse 227. 4. 5
 natiuitas Christi & Dei sunt due natiuitates 228. 2. 7
 Natura dupliciter accipitur, cum dicitur pater genuit filium natura 314. 19
 natura & suppositum an differant in creaturis 91. 4. 6
 & 92. 8. & col. 2. 15
 natura & suppositum dupliciter possunt accipi 91. 4. 5
 natura humana in Christo an sit suppositum 92. 2. 13
 natura vniuersalis & indiuidua solè differunt secundum rationem 137. 1. 14
 natura communis non diuiditur in indiuidua tanquam prior sit vna secundum rem, sed solum secundum rationem 137. 4. 9
 natura communis habet vnitatem ex indiuiduis ibid.
 natura materis est pura potentia ad esse 154. 2. 5
 nature ordo in diuinis reperitur capièdo naturam secundum modo 67. 4. 4
 natura de paruo magnum potest facere sine rarefactione & additione materis secundum aliquos, quorum opinio reprobat 161. 2. 5. 6. 7
 natura regitur in genitio ab habente naturam, dummodo sint duo genitui vel vnus habeat vim pluriū 93. 2. 3
 natura communis pluribus esset vna secundum rem, sicut in diuinis oportet præter naturam communem quære re alia principia 137. 1. 15
 natura corporis simpliciter inclinatur ad vnum motum 156. 3. 4
 natura quicquid facit, facit mediante calido & frigido 161. 4. 10
 natura assumptibilis potest dici vna dupliciter 212. 2. 7
 natura eadè potest assumi à pluribus personis ibid.
 natu

Decisionum super quatuor

Natura humana à verbo semel assumpta, potest ab alia persona assumi, non tamen si sit persona propria personalitate. *ibid.* 4.16
 natura eadem non potest assumi à tribus personis ad vnā personalitatem *ibidem* 19
 natura humana à tribus personis assumpta, habet tres personalitates communicatas sibi *213.1.2.2*
 natura imperfecta ex se constituens suppositum, potest in alio creato supposito existere *214.2.6*
 natura perfecta sicut humana per nullam virtutem potest in alieno supposito existere *ibid.* 6. & 7
 naturam irrationalem non posse assumi, probatur ab aliis quibus *215.1.6*
 natura assumpta non habet esse, neq; posse supernaturale, nisi in supposito operante *ibidem* 1.9
 natura irrationalis potest assumi de potentia absoluta. *ibidem* 2.12
 naturam irrationalem assumi non deicit *ibid.* 3.15
 natura irrationalis potest personari personalitate aliena. *ibidem* 16
 natura non attingit quod excedit suam facultatem, si nō eleuetur per gratiam *217.1.6*
 natura & persona quomodo distinguuntur inter se. *222.4.12*
 naturam humanam aduenire verbo accidentaliter potest dupliciter intelligi *225.4.5*
 naturam humanam induere naturam accidentis respectu verbi potest tripliciter intelligi *225.4.6. & 226.1.7*
 naturam humanam vnū filio dei est prædestinatum *227.3.10*
 natura diuina quomodo intelligatur nata *227.4.2*
 natura humana denominat Christum natum, licet sibi adueniat post esse completum *228.2.8*
 natura humana quomodo est in Christo adoranda notatur *229.1.2*
 natura humana habuit quod fuerit vnita à gratia vnionis *231.3.11*
 naturæ humanæ conueniunt multa prædicata *233.2.5*
 natura humana aliqua prædicata communicat Christo in concreto, & in abstracto, & aliqua non *ibidem*
 natura humana prædicatur de filio dei in concreto, non tamen bene in abstracto. *ibidem* 3.8
 natura assumpta à filio non debuit operari naturæ formari triplici causa *235.1.8*
 natura assumpta non debuit formari de viro sed de muliere triplici causa *ibid.* 9
 naturam humanam reparari per satisfactionem fuit congruum *246.2.6*
 natura panis remanet secundum naturam, licet non secundum suppositum in eucharistia secundum aliquos qui improbantur *314.3.6*
 Naturalia intendunt finem metaphoricè *195.1.8*
 Necessitas multiplex *30.4.4*
 necessitas suppositionis & contingentia simpliciter simulantur *105.1.22*
 Necessarium ex suppositione non infert necessarium simpliciter *ibid.* 3.27
 necessario eueniunt quædam res, aliæ non necessario, & intelligitur de necessitate quæ est sub libertate dei per causas medias *119.1.7*
 necessario omnia euenire per comparisonem ad deum est falsum *ibid.* 8
 Necessitas & contingentia quæ est in rebus, est à deo inuenta & ordinata *ibid.* 9
 necessarium in quibus tenetur religiosus obedire prælati sunt duplicia *207.2.5*
 Necessitas est triplex scilicet naturalis, coactionis, & suppositionis *241.2.9*
 necessitas coactionis moriendi aequaliter fuit in Christo *241.2.10*
 Negatua pure possunt dici tam de ente quam de non ente *49.2.4*
 Negationes quomodo distinguantur *97.1.7*
 negatio secundum se non potest natura præcedere habitum nec etiam durationem *302.3.14*
 negationi pure proprie nulla mensura correspondet *133.1.12*

Libros sententiarum, Index.

negatio sequens productionem rei & præcedens sunt eiusdem rationis, aliquid tamen facit præcedens quod non sequens *392.3.14*
 Nihil & aliquid an in infinitum distent *112.3.11*
 Nominum impositiones conuenientium deo & creaturis, fuerunt acceptæ ex iis quæ conueniunt creaturis *17.4.11*
 Nomen importat vnitatem vel pluralitatem tantummodo cum determinatione de Deo prædicatur *32.4.8*
 Nomina quædam non recipiuntur in diuinis, eo quod fuerunt aliquando causa erroris *32.4.12*
 nomina adiectiua de personis diuinis possunt dici pluraliter, substantiua nequaquam *41.3.5*
 Nomen aliquod conuenire Deo proprie potest dupliciter intelligi *69.4.4*
 Nominum quædam dicuntur de Deo pure negatiue, & quædam positiuè *ibid.*
 nominum quæ dicuntur de Deo quædam significant per modum substantiæ, quædam quantitatibus, quædam qualitatibus *70.1.7.8*
 Nomina habere conuenit angelis propter nos *149.2.4*
 nomina illa sunt cauenda quæ distinguunt essentiam, vel confundunt personas *ibid.*
 nomina substantiua in abstracto significantia non dicuntur pluraliter *83.1.6*
 Nomen imponitur rei quam intelligimus, & nullum nomen imponitur deo nisi ex creaturis *94.3.3*
 nomina substantiua prædicatur de vno supposito, vel de pluribus secundum vnitatem, vel pluralitatem formæ importat per ea *82.1.5*
 Notitia instruendi, persuadendi, ac defendendi ea quæ sunt fidei dicitur scientia & sapientia *67.2.0*
 notitia huiusmodi quæ theologia dicitur à beato Aug. vocatur lumen, scientia, & sapientia *ibid.*
 notitiam abstractiuam intellectuam præcedit in nobis notitia intuitiua sensitiuam *72.3.9*
 notitia dei abstractiua præsupponit intuitiuam, quæ in via haberi non potest *ibid.* 10
 notitia intuitiua est prior notitia abstractiua *8.1.17*
 notitia abstractiua haberi potest de Deo quod sit trinus & vnus secundum quosdam *71.5*
 notitia creaturarū tribus modis deducit in notitiam dei *20.4.4*
 notitia perfectionis creaturarum deducit primo modo ad notitiam dei *ibid.*
 notitia intellectuua est inter omnes notitias nobilissima *136.2.11*
 notitia sensitiuua est in organo cõposito ex cõtrariis, *ibid.*
 notitia matutina non est gloriosa *141.5.9*
 notitia matutina est quæ fit in laudem creatoris *ibid.*
 notitia habita de cõtingenti connexionem aliquorum vobilibium est causa quare eximus in aliquem actum *172.1.15*
 notitia de eo quod conscientia erronea dicitur, tollit obligationem *197.1.7.8. & reliq.*
 notitia Christi se extendit ad omnes res naturales, ad omnia mysteria, cogitationes, & facta *237.4.6*
 notitia collatiua est duplex *604.4.7*
 notitia confusa dupliciter accipitur *412.4.8*
 notitia, vide plura in vocabulo cognitio
 Notiones dicuntur in quantum per eas possumus venire in notitiam alicuius personæ *75.3.7.8*
 notio ad hoc vt sit, tria requiruntur *ibid.*
 notiones sunt quinque *ibidem*
 Notionale quid sit *51.4.4*
 essentielle quid *ibid.*
 notionale nunquam includit id quod est commune omni personæ *88.1.10*
 notionalis actus nunquam includit nisi productum, licet ad illud possit habere aliquem alium respectum *ibid.*
 Numerus duplex est *138.1.4*
 Numerus inuenitur in angelis *ibid.*
 numerus saluandorum erit iuxta numerum angelorum qui ceciderunt *149.2.2*
 numerus qui est quantitas discreta & multitudo quæ est de transcendentibus, non possunt esse sine fundamento *322.1.7*
 Nunc

Magistri Durandi de

Nunc temporis discreti differunt realiter à tempore discreto 133.2.5.
 Nunc temporis continui, & tempus secundum aliquos differunt specie ibidem.6
 Nunc temporis continui non mensurat substantiam mobiliis. ib.7
 Nunc indivisibile non est tempore. ibid.3.14
 Blectum summæ dilectionis non est obiectum summæ delectationis. 418.3.12.
Obiectum scientiæ quid est. 9.1.7.
 Obiectum potentia est illud quod primò cognoscitur & subiecto scientiæ comparatur. ibidem
 obiectum proportionatum intellectui nostro est aliquid prius sensatum 139.2.3.
 obiectum intellectus est natura rei, seu quidditas 142.3.9
 obiectum primum præcedit actum potentia 140.2.7.
 obiectum fidei dupliciter accipitur. 256.4.6.
 obiectum scientiæ dicitur dupliciter. ibidem
 obiectum fidei an sit complexum, an incomplexum, deus vel quid. ibid.8. & 257.1.9
 obiectum fidei quæ sit formalis ratio 257.1.10. & 2.16
 Obligari & ligari differunt 197.2.7.
 obligatio non potest esse illiciti. ibidem
 Obligatio est duplex 284.1.5
 obligatus satisfacere pro alio, peccat si non satisfaciatur, licet satisfactio in sui utilitatem quandoque solum verget. 352.4.8
 obligatio minor soluitur per maiorem quando sunt eiusdem nature 309.2.17.
 Obsequi aliquid voluntati dei dupliciter intelligi potest 120.2.3.
 obsequens voluntati dei per modum materiæ vel agentis, non ex intentione ibidem.3.6
 Obstrictes non fuerunt remuneratæ pro mendacio, sed pro timore dei, & benevolentia 282.4.11.
 Obstinatio est quid commune angelis malis & hominibus damnatis, quare requirit causam communem. 145.4.11.
 obfinitio est obduratio mentis in malitia 204.1.2.
 Odium inimici nunquam probandum est fuisse ex lege. 266.3.10.
 Occidere innocentem an semper sit malum, & quomodo intelligitur illud præceptum, non occides 122.1.18.19
 occidere uxorem quantumcumque adulteram non licet secundum leges ciuiles, nec secundum legem conscientia 382.1.5
 occidi potest vxor à viro causa triplici ibid.6
 occupare locum non potest non conuenire corpori in loco 400.3.23
 Oculus corporalis non potest videre corpus Christi, nec suus, nec alienus 317.1.5
 Offensa capitur dupliciter 203.3.7
 offensa potest esse in peccato veniali ibid.
 offensa potest capi actiue & passiue 341.3.6
 offensa dei secundum aliquos aliud est quam poena peccati realiter, quod improbat 318.4.7
 Officia ordinum quæ sunt nota 149.3.5
 officia ordinum angelorum competunt ipsis secundum gradum nature & gratiæ ibid.6
 Oleum ascendit in aqua, & descendit in aere quæ sit ratio nota 156.1.10
 oleum propter conuenientiam quam habet cum effectu extreme vnctionis, est materia eius 358.4.6
 oleum vnctionis consecratum est certa benedictione 358.4.5
 oleum vnctionis consecradum est per episcopum ibid.8
 Omisio secundum aliquos etiam requirit actum interio rem, quorum opinio reprobatur 191.1.5
 omisio antequam sit imputabilis non quod sit mediante aliquo actu voluntatis ibid.7
 omisio qua quis non exit in actum in quem tenetur exire ibid.7. & 8
 Omittens peccat ratione obligationis ibid.7.9
 Omnipotentia attenditur solum secundum actus transientes in creaturam 67.3.14
 Omnipotens quomodo filius dicatur, cum tamen generare non possit 67.2.7
 omnipotentia non potest creaturæ communicari 114.2.3

Sancto Porciano

omnipotentia & omniscientia vtrum potuerit dari Christo 236.2.4
 omnipotentia est qua ipsam habens potest transmutare omnem creaturam 238.3.6
 omnipotentia non potest communicare anime Christi, & quare 239.1.12
 Omniscientia potest communicari, non tamen omnipotentia ibid.
 Omnia producta sunt in materia & forma secundum Aug. 152.3.2
 omnia successiue sunt facta secundum aliquos 157.2.2
 Operatio alicuius est alteri delectabilis tripliciter 142.2.10
 opera sex dierum secundum Aug. significat cognitionem angelicam sex rerum generibus præsentatam 141.3.9
 opera sex dierum fuerunt simul secundum Aug. ibi.
 operatio rei productæ primo fit à Deo quando productum est solum passiuum non liberum 143.1.7
 operationes instantaneæ possunt simul esse, licet vna præcedat aliam causalitate 142.1.5
 opera facta ab angelo in corpore assumpto, sunt effectiue à principio viuente 143.2
 opera talia ab angelo in corpore assumpto facta non sunt in subiecto viuente ibid.
 Operatur Deus quatuor modis 152.3.2
 Omnia simul creata fuerunt secundum aliquos 157.2.2
 Operatio diuina dependet ab alia operatione eius 154.3.10
 Opus tertie diei fuit congregatio aquarum 155.4.2
 opus quinte diei est aque, aeris, & piscium 157.2.2
 Operatio non solum Deo attribuitur, sed etiam voluntati 176.3.4
 Operans & cooperans Deus secundum diuersas rationes dicitur gratia ibid.
 Opus aliud potest dici bonum dupliciter 179.1.4
 Operans moraliter habens gratiam, non semper meretur 198.4.7
 Opus exterius quod natum est obligare, præmiatur præmio accidentali 201.2.6
 Opera viciosa acceptantur, vt remuneranda, non sic autem opera beatorum 270.2.6
 opera nostra dicuntur viua, mortua, viuificata, & mortificata per comparationem ad naturalia 329.3.6
 opera mortificata quomodo viuificantur ibid.4.7.10
 opera satisfactoria quædam relinquunt aliquid post se, & alia non, quæ multum discrepant inter se 331.3.13
 opera facta extra charitatem sunt meritoria alicuius temporalis inter homines, non tamen sic omnino apud Deum 351.4.5.6
 Opus hominis secundum rationem fit tripliciter 341.1.5
 O prima sunt quæ Deus fecit 125.4.2
 Ordo naturalis præsuppositionis est inter essentiam diuinam & relationes, & inter relationes disparatas, & perfonas 46.3.25
 ordo partium vniuersi, an possit meliorari 116.4.14.15
 ordo est, & prælatio inter dæmones 144.3.4
 Ordines tres superiores assistunt secundum aliquos, inferiores nituntur medijs, & assistunt, & nituntur 149.2.4
 ordines nominantur à donis gratiarum ibid.
 ordines angelorum sunt nouem quorum nomina patent ibidem 1.2
 Ordo est multitudo spirituum cælestium &c. ibid.
 ordo aliquorum inter se est multiplex 216.1.7
 ordo charitatis penes quid est attendendus 263.4.6.7.8
 9. & 265.4.5
 ordo charitatis remanebit ibidem in patria, qui & in via 276.3.8
 ordo sacramentorum est ordo secundum viam generationis 294.2.8
 ordo accipitur tripliciter, & quid est 360.3.4.5
 ordinem esse, & debere esse probatur ibid.6
 ordo vt est illorum quæ exterius aguntur sensibiliter &c. est sacramentum ibid.4.7
 ordo est spirituale medicamentum communitatis, & non solum illius qui suscipit ibid.8
 ordo est vnum sacramentum vnitatis perfectionis & integritatis ibid.9
 ordo

Decisionum super quatuor

Ordo generaliter acceptus diuiditur in speciales ordines sicut in sacramentum, & sacramentalia, quod probatur 361.6.7.8.9.10.11.12.13.
 Ordinum numerus & sufficientia probatur ibid. 3.14
 Ordines sacri excellenter sunt tantum tres, licet absolute sint septem 361.3.15
 ordines non distinguuntur secundum actus hierarchicos sed secundum quod ordinantur ad Eucharistia sacramentum ibid. 4.19
 ordo vnus non presupponit alium ordinem ex autoritate, sed solum ex congruitate 362.2.9
 ordinum collatio quantum ad tempus est ex solo statuto ecclesie 363.4.10
 ordines communiter solum dicuntur semper, supra quos omnes est episcopatus ibid. 11
 ordines minores pueri non possunt congrue recipere, licet bene absolute 364.3.7
 ordinum multiplicitas & differentia ponitur 381.4.4
 ordo facer impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum ex se dispositiue, & ex statuto ecclesie completiue ibid. 4.5
 Opposita possunt se compati in eodem secundum diuersas partes 199.2.3
 Orationes vniiformiter, aut partialiter, vel singulariter facte, vt aliqui saluentur, an ne fiant frustra 111.1.6
 oratio magni meriti debet esse pro peccato in spiritum sanctum 205.1.7.8
 orare conueniebat Christo secidum naturam humanam 242.3.5
 orauit Christus pro se & pro aliis, sed differenter ibid.
 orauit Christus, non solum mentaliter, sed & vocaliter propter duo ibid.
 oratio potest esse alicuius dupliciter 242.2.6
 orando Christus insinuauit affectum sensualitatis propter tria ibid. 6
 oratio hominis exauditur, quando voluntas eius impletur ibid. 7
 oratio omnis Christi de hoc quod voluit simpliciter fuit exaudita ibid.
 oratio Christi insinuans motum sensualitatis non fuit exaudita ibid.
 oratio Christi non fuit ascensus voluntatis in Deum per nouam contemplationem ibid. 9
 oratio solennis quid est, & qui ad eam tenentur in specia li, & quomodo 335.4.5
 oratio est duplex priuata & solennis ibid.
 oratio priuata cadit sub precepto in generali absq; determinatione loci, temporis, & modi orandi ibid.
 oratio que libet ad quam quis obligatur ex attentione, debet procedere sub pena peccati 336.1.6.7
 orans non tenetur semper actualiter attendere ad ea que dicit ibid.
 orans non debet se scienter ab oratione distrahere sub pena peccati ibid. 6.7
 orari vult deus a nobis, vt det nobis fiduciam recurrendi ad eum in necessitate ibid. 8
 oratio publica vel priuata non est recompensanda precioni ad sustentationem ministrorum 365.3.13
 oratio priuilegiata valet propter opus operatum a malo facta, sicut si a bono fieret 405.4.10
 orationes publicae profunt quando fiunt a malis, quia inuincuntur fidei ecclesie ibid.
 oratio priuata non prodest a malo facta sicut a bono, nec per modum suffragii, nec facienti ad meritum ibid.
 orationes publicae plus valent a bonis ministris quam a malis ibid.
 orationes nostras dirigi ad sanctos est plurimum conueniens 407.1.7
 orandi sunt sancti propter institutum diuinum, quod est de nobis conferendum, aliquid solum per impetratorem sanctorum. ibidem.
Palle altaris due esse debent 325.3.8
 Palle altaris non debent esse de serico quouis modo deaurato ibid.
 Pallor exteriorum propter sanguinem retractum ad interiora caufatur 146.3.9
 Panis assumitur mediante corpore Christi in Eucharistia

libros sententiarum, Index.

secundum aliquos qui improbantur 314.4.15
 Panis & vinum conuertuntur in substantiam corporis Christi 318.2.11
 panis substantiam totam conuertit in corpus Christi, potest dupliciter intelligi 319.3.4
 panem esse conuersum in corpus Christi est propria locutio, non tamen panem factum esse corpus Christi &c. 319.4.7
 panis de frumento, & vinum vitis sunt materia sacramenti Eucharistie 320.1.7
 panem confectum ex farre & spelta nonnulli autumant esse materiam Eucharistie, opiniones duae ibid. 2.8.9
 panis azimus est vera materia huius sacramenti, & disceptatio Graecorum & Latinorum ibid. 10
 panis & vinum satis expriment passionis Christi amaritudinem eod. 13
 panis fermentatus potest confici sicut azimus, licet non licite ibid. 14
 panis an in quantitate possit consecrari, duae opiniones, prima reprobatur 321.1.4.6
 Papa potest dispensare de voto continentiae 207.3.5
 papae dispensanti aliquem sine causa de voto religionis non est obediendum, sed citius Abbati ibid.
 papa dispensans sine causa exiit limites suae potestatis. ib.
 papa potest committere vt quilibet conferat alteri sacramentum quod habet op. que improbat 307.4.4.5
 papa potest committere non episcopo sacerdoti q; confirmet & conferat minores ordines op. que improbat 308.1.7.9. & 3.18.20. & 4.21.
 papa an possit committere vt sacramentum confirmationis possit ab alio quam ab episcopo conferri opinio no. 307.4.4. & 308.1.9.10.11.12.13. & 3.18.
 papa duplicem potestatem habet secundum plenitudinem scilicet iurisdictionis & dispensandi &c. 308.3.17
 papa nulli restitutioni subiacet quin possit a quolibet habente clauem absolui 350.3.14
 papa non consecratur, neq; promotus in sacerdotem non potest facere indulgentias, licet datio indulgentiarum sit solius iurisdictionis 354.4.7.8
 papa potest committere culpam simoniae sicut quicumque inferior praelatus 366.1.6
 papa vendens beneficium, licet non peccet in legem quam condidit, peccat tamen in legem Dei ibid. 7
 papa potest in voto solennizato dispensare propter bonum commune 383.1.8
 Paradisus terrestris intelligitur, & spiritualiter, & corporaliter 359.3.1
 paradus terrestris est sub linea equinoctiali in mote eleuato super omnem altitudinem aliorum montium 160.3.5
 paradus est locus temperatus ratione situs ibid. 4. & 5
 paradus fuit locus conueniens homini ibid. 4
 paradus est sub equinoctiali, vbi est clima secundum aliquos temperatissimum 160.3.5
 paradus accipitur dupliciter 249.3.7
 Parentes primi quandiu genuissent, non fuissent confirmati 165.2.9
 Pars quo appetitu exponit se laesioni pro toto 264.4.18
 partes quantitatis in se sunt partes materiae subiectiue, & materiae quantae vt aggregati 92.4.28
 partialitas materiae est quantitas eius ibid.
 partes integrantes hominem sunt triplices 396.2.4
 partes essentiales hominis sine quibus non potest esse homo, resurgunt in beatis ibid. 6
 participare aliquid tripliciter dicitur 36.2.23
 participans cum excommunicato si non desistat monitus, est excommunicandus 348.4.10
 participatio cum excommunicatis, multipliciter fit. 348.2.5
 participatio cum excommunicatis in aliquibus casibus a iure permittitur ibid.
 participans cum excommunicato in diuinis peccat mortaliter ibid. 2.8
 participans cum excommunicato in aliis quam diuinis effrenate, peccat mortaliter ibid.
 participatio cum excommunicatis in aliquibus casibus particularibus permittitur ibid. 4.9
 particulare dupliciter capitur 96.2.4
 Paruuli nati fuissent in primo statu 163.4.2
 Paruulis non est differendus baptismus 300.2.5
 * N Paruuli

Magistri Durandi de

Paruuli infidelium baptizari inuitis parentibus, an fufci-
 piant verum effectum baptifmi, opi. duæ 301.2.4
 paruulis fufficit volūtas aliena interpretatiua fuæ ad fufci-
 piendum baptifmum 301.4.11
 paruulus patris fidelis poteft baptizari licite patre inuito
 quando abutitur paterna poteftate, non fic autem de fi-
 lio infidelis liberi 302.1.14
 paruuli occifi pro Chrifto inuitis parentibus fuerunt fal-
 uati, ficut & modo faluarentur casu fimili contingente
 ibid. 15.
 paruuli in peccato originali decedentes de carentia vifio-
 nis non triftantur 403.4.11.12
 paruuli non cognofcent fe priuatos beatitudine propter
 culpam fuam, licet bene alios ibid.
 Paffio præcedens poteft fe habere dupliciter ad principiu
 actionis fequentis 45.3.11
 paffio naturalis corruptæ partis fuiſſet in Adam 163.3.3
 paffio proueniens ex dolore fenſitiuo non fuit in primo
 ftatu 163.3.3
 paffio aliqua eſt animalis, alia naturalis quæ eſt triplex, &
 quid ſint 239.4.5
 paffio vt eſt motus appetitus fenſitiui fuit in Chrifto
 ibid. 6.7.
 paffio pro motu appetitus fenſitiui aliter fuit in Chrifto,
 quam in nobis 240.1.7. & 3.8
 paffiones Chrifto magis fuerunt propaffiones, quam paf-
 fiones ibid. 8
 paffio Chrifto liberauit ab omni peccato quo ad fufficien-
 tiam, fed non quo ad efficaciam 245.1.9.10
 paffio Chrifto credita remittit peccata Patrum eod. 3.13
 paffio poteft capi dupliciter 163.3.3
 paffio pure non fe habet ad vtrumlibet 171.3.26
 paffio Chrifto efficacius delet peccatum originale, quam
 actus noſter peccatum actuale 343.1.8
 paffionis Chrifto meritum non fuit plenè in Chrifto re-
 muneratum, ficut merita aliorum ſanctorum in ſeipſis
 353.2.8.
 paffio Chrifto an poſſit eadem numero reproduci cum
 ſuo ſubiecto 394.1.27
 paſſibile dicitur quod poteſt tranſmutari à diſpoſitione
 conuenientie ad diſpoſitionem contrariam nature.
 397.3.9.
 paffionis modus aliquando fit naturaliter, aliquando per
 modum intentionalem 402.3.6
 Patrem non genuiſſe filium neceſſitate coactionis pro-
 batur 301.4.5
 Pater non genuit filium neceſſitate expediente ibid.
 pater nullo modo concedi debet prior filio 33.4.38.39
 pater & filius ſunt plures æterni, an hæc fit concedenda
 41.3.5.
 patris potentia non minuitur per generationem filii. 42.2.6
 pater ſpiritus ſancto nõ tantum communicat de actibus
 notionalibus ſicut filio 43.3.10
 patrem eſſe priorem filio origine eſt intelligibile & fal-
 ſum 46.1.15
 patrem & filium & ſpiritum ſanctum eſſe vnã eſſentiam
 tantummodo collectiue dixit Ioachin 48.3.29
 Paternitas & communis ſpiratio ſecundum Durandum
 ſunt relationes in patre diſtinctæ realiter ibid.
 pater quare dicitur operari per filium 154.4.2
 pater & filius plures ſpiratores, non tamen plures creato-
 res dicuntur 83.2.8.9
 patri appropriatur potentia, æternitas, vnitas, & iſta præ-
 poſitio ex, quando importat habitudinem cauſæ effi-
 cientis 87.2.5.6.7
 pater dicit ſe, & alia verbo, ſicut diligit ſe & alia ſpiritu
 ſancto 87.4.7.8
 pater diligit ſeipſum, filiũ, nos ſpiritu ſancto, id eſt, amo-
 re eſſentiali, qui appropriatur ſpiritus ſancto 88.2.15
 pater dicit ſe & alia verbo, id eſt, notitia eſſentiali quæ at-
 tribuitur verbo ibid.
 pater & filius diligunt ſe ſpiritu ſancto 87.3.2.4
 pater non eſt ſapiens ſapientia genita ibid.
 pater eſt ſapiens, conceditur tamen per appropriationem
 88.2.15.
 paternitas eſt relatio ab Aug. non admittitur 90.3.35
 paternitas aut alia relatio non debet ſubſumi ſub ly res

Santo Porciano

distributo per ly omnis ibid.
 paternitas aut alia relatio non comprehenditur ſub ly id
 vel quod vel res etiam ſi distribuatur ibid.
 pater & filius vna ſpiratione numero ſpirat ſpiritum ſan-
 ctum 131.1.15
 pater & filius non communicant in eadem pœna ſenſus
 137.1.7.
 pater miſit filium in tẽpore plenitudinis gratiæ 210.2.2
 Patribus veteris teſtamenti quid neceſſe erat credere
 258.2.2.
 pater carnalis & ſpiritualis dant tria ſcilicet eſſe, nutrimẽ-
 tum, & eruditionem 390.2.13
 patres in limbo ante Chriſti mortem non affligebantur
 quod retarderentur à diuina viſione 405.2.2
 Patiendi principium nõ eſt materia ſola, ſed compoſitum
 ex ea & forma 397.3.8.9
 Paulus poſt captum non habuit expreſſam cognitionem
 eſſentiæ diuine ſed ſolum in quodam conſuſo recorda-
 batur ſe viſiſſe Deum 8.1.19
 Paulus in raptu non fuit mortuus, ſed ſolum abſtractus
 ab vſu ſenſuum 268.2.13
 paulus in raptu quomodo poteſt habuiſſe fidem ibid. 17
 paulus an iuſtẽ reprehendit Petrum obſeruante legalia
 293.2.8.
 paulus Petrum coram omnibus reprehendit, quia coram
 omnibus peccauit 351.4.8
 Peccatum quoddam eſt omiſſionis, & aliud commiſſio-
 nis. 190.3.2
 peccatum angelorum & primorum hominum eſt materia
 ſecundi ſententiarum 135.3.1
 peccatum hominis remediatur ſicut per gratiam, ideo in
 accidentaliter de gratia determinat ibid.
 peccatum originale prouenit ex contractione carnis
 143.2.13.
 peccatum fuit appetendo verum bonum, ſed fuit fine de-
 bitis circumſtantis 143.1.5
 peccatum primi angeli fuit cauſa prior natura peccatis
 aliorum angelorum, & magis culpabile 144.2.4
 peccatum in electione procedit ratione defectus in ratio-
 ne. 145.1.5
 peccato non exiſtente in ratione non eſt in voluntate,
 quod dupliciter patet ibid.
 peccare non dicit naturam, ſed naturæ defectum 145.2.9
 peccare poſſe non eſt libertatis ſecundum Anſel. ibid.
 peccatum ſtatim poſt formationem mulieris ſecutum eſt
 163.4.2.
 peccatum poteſt comparari alteri peccato dupliciter
 166.2.4.
 peccatum primorum parentum comparatum ad aliud de
 ſpecie ſua fuit grauiſſimum, nõ autem ad aliud alterius
 ſpeciei ibid. 5
 peccatum eſt grauius quod per ſe plura bona amittit
 ibid. 6
 peccatum Adæ formaliter non ademit iuſtitiam origina-
 lem. ibid.
 peccatum primi parẽtis punitum eſt maxima pœna dam-
 ni. ibid. 7
 peccatum veniale non potuit eſſe cum iuſtitia originali
 166.3.4.
 peccatum veniale non potuit eſſe primum peccatum Adę
 ibid. 5
 peccatum veniale dupliciter eſt in nobis ibid.
 peccatum mortale plus opponitur integritati primi ſta-
 tus quam veniale ibid. 6
 peccatum primum in primo parente fuit ſuperbia 167.2.5
 peccantis electio dependet ex intellectu 172.3.20
 peccatum eſt deuotum ab aliqua lege recta 173.3.7
 peccatum mortale dicitur quod pœna mortis punitur
 ibidem.
 peccatum veniale dicitur quod eſt dignum venia ibid.
 peccatum mortale nõ eſt in ſenſualitate ſecundum ſe, ſed
 ſolum veniale 173.3.9
 peccatum veniale ſimpliciter eſt peccatum 177.4.14
 peccatum mortale non poteſt eſſe in portione inferiori
 173.3.9.
 peccatum veniale eſt duplex 179.2.8
 peccata mortalia ſunt duplicia ibid. 3.10
 peccata

Decisionum super quatuor

peccata mortalia contraria iuri naturali sine gratia in reatu potest homo vitare, licet non illa que sunt contra ius supernaturale *ibid.*
 peccata supernaturalia sicut ea que sunt contra susceptio- nem Eucharistia, non possunt vitari sine gratia *173.3.11.12.*
 peccatum Adę non solum in nos per imitationem transit *181.2.2.*
 peccatum originale esse in nobis probatur multis auo- ritatibus *182.4.8.*
 peccatum est voluntarium in paruulo in originali prin- cipi. *ibid.* & sequenti per totum
 peccatum originale vel est carentia iustitię originalis vel rebellio virum sensitiuarum ad rationem, vt est morta- litas corporis aut passibilitas *183.1.12.13.*
 peccatum originale est carentia iustitię originalis cum debito habendi eam, & dignitate carenti ea *ibid. 14. 15.*
 peccatum remitti est ipsum non imputari ad penam *185.3.5.*
 peccatum originale fuisse in voluntate, & non in essen- tia animę *186.1.5.*
 peccatum est in carne ratione infectionis animę *187.2.4.*
 peccata originalia nõ sunt plura in vno & eodem. *ibid.*
 peccatum originale quodammodo dicitur peccatum na- turę *ibidem*
 peccatum originale in baptismo ratione diminutionis concupiscentię aufertur & reatus *187.4.2.4.*
 peccatum originale per traductionem carnis inducitur *ibid. 2.2.*
 peccatum originale contrahitur ex vnione animę ad car- nem. *ibidem*
 peccatum originale non potest vitari, est etiam necessa- rium *ibid. 2.4.*
 peccatum originale secundum aliquos fit ex vnione ani- mę ad carnem ratione infectionis, quorum opinio re- probatur *ibid. 3.4.5.6.*
 peccatum originale traducitur per hoc quod natura non potest communicare illam iustitiã originalem qua carebat *187.4.3.8.*
 peccatum remittitur, vel quo ad offensam, vel penam vel culpam *185.3.5.*
 peccatum originale non contrahitur ratione reatus *188.1.4.*
 peccata parentum videntur in filiis, si imitentur patres *ibid. 4.2.*
 peccata parentum redundare in filios, potest dupliciter intelligi *ibid. 4.1.*
 peccatum parentum non transit in filios quo ad culpam actualem *187.1.4.*
 peccatum originale proximorum parentum non redun- dat in filium *ibid. 5.*
 peccatum originale in quolibet est vnum sicut reatus *ibid. 2.4.*
 peccatum potest comparari ad multa *190.2.4.*
 peccatum comparatum ad suum oppositum, ipsum omni- no aufert, non autem si compararetur ad subiectum. *ib.*
 peccatum secundum aliquos non potest corrumpere tota- lem habilitatem ad bonum, licet possit minuire, quorũ opinio reprobatur *ibid. 5.*
 peccatum dupliciter diffinitur secundum Augustinum *190.3.2.*
 peccatum secundum Ambrosium, est præuicatio legis diuinę, &c. *ibid.*
 peccatum quodlibet est voluntarium, hoc est in potestate voluntatis *200.1.3.*
 peccatum aliquod est voluntarium, quia est subiectiue in voluntate *ibid.*
 peccatum consistit in actu exteriori prout comparatur ad principium immediatum eliciens, sed culpa non potest esse in actu exteriori secundum se *191.2.4.*
 peccatum quo ad actum potest esse causa finalis efficiens & materialis alterius peccati *191.4.5.*
 peccatum omissionis est solus defectus, in commissione est defectus & actus *ibid.*
 peccatum quo ad defectum de per accidens est causa alterius *ibid.*
 peccatum in quantum peccatũ non est causa alterius. *ib. 7.*

libros sententiarum, Index.

peccatum non est pena peccati per se loquendo *192.1.3.*
 peccatum potest esse pena peccati concomitatiue. *ibid. 4.*
 peccare an possit Deo attribui *111.3.8.*
 peccatum factum per ignorantiam est quodammodo vo- luntarium *200.1.4.*
 Peccata omnia simul non sunt euitabilia, licet quodlibet per se sit euitabile *ibid.*
 peccatũ quodlibet potest ex superbia & cupiditate oriri *200.2.2.*
 peccatum diuiditur secundum radices *ibid.*
 peccatorum quoddam est ex timore malę humiliante, quoddam ex cupiditate *ibidem*
 peccatorum quoddam ore est, quoddam mente *ibid.*
 peccatum per se est in se, vel in Deum *ibid.*
 peccatum est quoddam perpetratum, quoddam est deli- ctum *ibid.*
 peccata mortalia sunt septem que signant septem popu- los cęlestes de terra promissionis *ibid.*
 peccata ex superbia oriuntur *ibidem*
 peccatum in homine post actum remanet in reatu *ibid.*
 peccatum est voluntarium *200.1.2.*
 peccatum transit potest dupliciter intelligi *201.3.3.*
 peccatum remitti est ipsum non imputari ad penam *ib.*
 peccatum est causa reatus, quia inducit defectum iustitię *ibid. 4.5.*
 peccatum potest multipliciter oriri *ibid. 4.6.*
 peccatum non quodlibet nascitur ex superbia *202.2.10.*
 peccatum aliquod contingit dupliciter *ibid. 3.4.*
 peccata capitalia sunt septem, quorum sufficientia patet *ibidem*
 peccatum alio, & alio modo dicitur radix & caput *202.3.6.*
 peccati diuisio in mortale & veniale est diuisio alicuius termini in sua æquiuoca, secundum aliquos, sic quod veniale non est peccatum, quorum opinio reprobatur *202.3.6.7.*
 peccatum veniale inuenitur in actibus deliberatis *202.4.7.*
 peccatum veniale dicitur de quo venia facillę habetur, quod tripliciter intelligitur *203.1.10.*
 peccatum veniale non differt a mortali per hoc quod fiat per ignorantiam, vel per aliquod peccatum superueniẽs *ibidem*
 peccatum mortale dicitur quod aufert principiu vitę spi- ritualis *ibid. 11.*
 peccatum veniale est contra legem & non præter *ib. 12.*
 peccata que sunt in injuriam proximi & sui, sunt mortalia. *203.2.11.*
 peccata que non sunt contraria dilectioni Dei aut proximi, nec tollunt ordinem debite subiectionis ad Deum etiam sunt ex genere venialia *ibidem*
 peccatum quodlibet est contra legem Dei naturalem vel inspiratam, vel ab eis derivatam *ibid. 12.*
 peccatum mortale & veniale, differunt per penas sensus *203.3.6.*
 peccata possunt comparari ad grauitatem, tripliciter *ibid. 5.*
 peccata quibuscunq; modis comparentur non sunt æque graua *ibidem*
 peccatum est priuatio debite rectitudinis in actu *ibid.*
 peccatum mortale priuat rectitudinem debite subiectionis ad Deum non autem veniale *ibid.*
 peccatum mortale dicitur quod ex genere suo repugnat dilectioni Dei super omnia *203.1.11.*
 peccat grauius est habitus quis, quam ex ignorantia vel metu *203.4.7.*
 peccatum eiusdę speciei cum alio est eo grauius ratione intentionis *ibidem*
 peccatum est grauius quod corrumpit plures bonas circumstantias *ibid.*
 peccatum mortale natum est remouere ordinem subiectionis ad Deum *204.1.9.*
 peccatum in spiritum sanctum est grauisimum *ibid. 2.*
 peccata in spiritum sanctum que sunt *ibid.*
 peccatum in spiritum sanctum dicitur irremissibile secundum aliquos, quia vix aut raro remittitur, licet alii dicant finalem impoenitentiam esse de essentia *ibid.*
 * D 2 peccata

peccatum in Spiritum sanctum aliquando dicitur finalem
 impunitentiam quae est contra remissionem peccatorum
 quae attribuitur spiritui sancto quare dicitur, scilicet
 peccatum in spiritum sanctum 204.1.7
 peccans ex infirmitate dicitur peccare in patrem, & ex igno-
 rantiam in filium, & ex malitia in spiritum sanctum
 ibidem
 Peccare ex malitia quis dicitur dupliciter ibid.
 peccare contemnendo remedia peccati est peccare in spi-
 ritum sanctum ibid.
 peccare in spiritum sanctum dicitur alio modo fieri con-
 tra eius bonitatem aut virtutem 204.1.2
 peccatum in spiritum est blasphemia prolata in spiritum
 sanctum, prout spiritus cuilibet personae conveniat in
 diuinis ibid. 2.6
 peccatum in spiritum sanctum ex malitia sex habet spe-
 cies. ibid. 3.8
 peccare contingit dupliciter contra spiritum sanctum acci-
 piendo spiritum sanctum personaliter ibid. 4.11
 peccatum in spiritum sanctum est ad mortem prout seclu-
 dit viam ad vitam ibid.
 peccatum in spiritum sanctum includens finalem impu-
 nientiam est simpliciter irremissibile 204.4.4
 peccatum in spiritum sanctum ex malitia vel in persona
 est irremissibile, quia non habet aptitudinem ut remita-
 tur. 205.1.7
 peccatum est irremissibile cum causa aggravat ibid. 5
 peccator ex electione est impunitius ibid.
 peccatum in spiritum sanctum expellit remedia medici-
 nae. ibid. 6
 peccare non posse convenire supposito Christi quouisimo
 do offenditur 234.2.5.6
 peccatum dicit defectum naturae 145.2.9
 peccatum mortale deletur formaliter per gratiam
 244.4.5.6
 peccatum & gratiam omnino opponi sicut habitus, & pri-
 uatio probatur quatuor rationibus ibid. 6
 peccatum actuale & gratia opponuntur concomitanti-
 245.1.7
 peccatum actuale tria dicit ibid.
 peccatum originale & veniale duo dicunt ibid.
 peccata remittuntur quo ad culpam per passionem Christi,
 quia passio inclinat ad detestationem eorum 245.1.3
 peccatum nostrum obligauit nos Deo & diabolo 245.4.3
 peccatum quodlibet acquiritur per aliquem actum secun-
 dum aliquos qui improbantur 242.1.6
 peccatum post baptismum commissum deletur per contri-
 tionem fictionis in illo qui fide baptismum susceperat
 300.2.9
 Peccator conscius de peccato sumens Eucharistiam peccat
 mortaliter 313.1.7
 peccator quomodo debet discutere conscientiam ante-
 quam veniat ad Eucharistiam sumendam ibid. 7.3
 peccator conscius de peccato Eucharistiam sumens mul-
 tum grauius peccat ibid. 2.9
 peccator non peccat videndo Eucharistiam licet bene gu-
 stando, & quare cod. 3.12
 peccatori occulto sacerdos tenetur dare Eucharistiam, si
 petat in publico 319.3.5. & 4.6.7.8
 peccatum commissum in Christum sub propria forma gra-
 uius est quam peccatum sub specie sacramentali 315.2.10
 peccatum veniale remittitur per assumptionem Eucharistiae
 323.4.5
 peccata non sunt connexa adinuicem quantum ad com-
 misionem, licet bene quantum ad remissionem 310.5.11
 peccata quae non habent connexionem inter se ex aliqua
 parte sui possunt remitti vnum sine altero, non autem
 contra 336.3.4
 peccatum mortale neque veniale opponuntur formaliter,
 neque charitati, neque eius seruori 336.4.9
 peccatum mortale tria comprehendit, scilicet deordina-
 tionem actus, priuationem gratiae, & reatum poenae
 338.3.8
 peccatum mortale essentialiter consistit in voluntaria actus
 deordinatione, & duobus concomitantibus 342.1.74
 peccator nullo modo dispensari potest, quin teneatur ad
 confessionem 344.1.9

peccata omnia vni & eidem esse confitenda putantur
 345.2.6. & 3.7
 peccatum mortale complectitur deordinationem actus,
 carentiam gratiae, reatum poenae 346.4.6
 peccatores a Deo puniuntur dupliciter 347.2.5
 peccator non potest per alium penitentiam facere si potens
 sit, nisi interueniente sacerdotis autoritate 352.3.5
 peccatum etiam veniale secundum aliquos qui improban-
 tur non potest deleri post hanc vitam 355.2.4
 peccatum quomodo remittitur quo ad culpam ibid. 5
 peccatum mortale post hanc vitam non potest remitti,
 neque veniale iunctum mortali ibid. 6
 peccare facilius est quam resurgere quando liberum ar-
 bitrium nostrum flexibile est ad virtutem ibid. 7
 peccata dimissa per penitentiam non possunt redire quo
 ad culpam licet aliquo modo quo ad poenam damni &
 & sensus 357.1.6.6. & 2.3
 peccatori recidivanti debetur maior poena propter ingra-
 titudinem ibid. 8
 peccatum sequens poenitentiam reducit hominem in simi-
 lem captiuitatem sicut prius ibid. 2.3
 peccatum non fit redit per sequens peccatum, sicut opera
 mortificata per actum bonum ibid. 3.3
 peccatum minus quandoque plus habetur horrorem quam
 maius 377.4.11
 peccato grauiori poena acerbior correspondet secundum
 acerbitatem 408.3.6
 peccata & merita vniuscuiusque iudicandi quomodo cog-
 noscentur ab omnibus, opt. duae 409.4.6
 peccata cuiuslibet iudicandi reuocabit Deus ad memo-
 riam. ibid. 8
 Pecunia accipitur ab absolute ab excommunicatione
 in poenam delinquentis 365.3.14
 Pecunia in contractu accipitur quasi mensura aliarum rerum,
 ideo error circa eam non impedit contractum 372.4.11
 Poena est per subtractionem alicuius perfectionis debita
 vel habitae 141.3.7
 Poena essentialis damnationis non potest augeri, licet acciden-
 talis. 144.3.9
 poena debita peccato originali est duplex 185.3.7
 poena debita peccato originali quae concernit gratiam &
 gloriam baptismi tollitur, licet non tollatur illa quae
 concernit vires inferiores 185.3.7. & seq.
 poena damni non proportionatur culpae, licet proportio-
 netur ei poena sensus 186.3.7
 poena debita originali peccato est a Deo 186.3.4
 poena damni est duplex 187.1.7
 poena debita filio pro patribus est vindictiua culpe. ab.
 poena est duplex, sensus & damni ibid.
 poena & meritum idem potest esse dupliciter 192.1.4
 poena est in nobis ratione culpae 192.1.1
 poena non semper est in nobis ratione culpae nostrae. ib. 4
 poena Christi habuit ordinem ad culpam nostram. ib. 6
 poena temporalis commutata ab aeterna remanens post
 peccatum potest dici quidam reatus 201.3.3
 poena aeterna debetur peccato mortali, & non veniali
 203.3.5
 poenam sustinet frequenter qui culpam non commisit
 239.3.9
 poenam infernalem & quamlibet aliam posse minui in-
 telligendum est, vel per remissionem, vel per fornicationem
 subiecti 329.4.4
 poena inferni debita alicui nullo modo minuitur per bo-
 na opera facta in peccato 330.1.6
 poena inferni quae deberetur, minuitur per opera bona in
 peccato facta ibid.
 poenale aliquid ex conditione operis, & aliquid ex condi-
 tione operantis reperitur 332.2.7
 poenale ex conditione operis, quanto magis est poenale,
 tanto magis est satisfactorium ibid.
 poena a sacerdote iniuncta si non sit poena pro peccato de-
 bita condigna, non liberat poenitentem, quin residuum
 soluat in purgatorio 353.1.6
 poena in confessione taxatur propter duo 352.2.5
 poena maior pro maiori culpa semper est imponenda,
 quantum requiritur ad soluendum debitum ibid.
 poena peccato debita tripliciter potest remitti 353.1.5
 poena

Decisionum super quatuor

pena peccati venialis proportionem habet cum pena de-
bita mortali quo ad intensiorem 355.3.5
pena damnatorum illis debetur secundum iustitiam
proprie dictam, non sic primum iustiorum 403.4.10
penam totalem damnatorum nullus docere possit, nisi
ei reuelaretur 404.1.15
penam aeternam esse infinitam potest intelligi secundum
intensionem vel durationem 408.2.4
penam esse infinitam secundum acerbiteriam vel inten-
sionem non est possibile ibid.
pena infinita intensioe vbi posset dari, non infingeretur
pro peccato mortali ibid.
penam infinitam secundum extensionem dati pro pecca-
to mortali est iustum 408.2.5
penae quantum ad institutionem sunt ad correctionem
illius cui infliguntur vel aliorum, & non ad finalem ex-
terminationem 408.3.7
pena vermis est in damnatis praeter penam ignis ac qua-
cunque aliam penam corporalem 421.1.6
penae corporales plures erunt in inferno praeter penam
ignis 421.4.7
penae damnatorum erunt in duplici genere ibid.
pena vermis in damnatis simpliciter est maior quacumq[ue]
pena corporali 422.1.9
pena ignis in damnatis est maxima inter penas corpo-
rales ibid.10
penarum damnatorum varietas non praestat refrigerium,
sed supplicium propter subitam mutationem ibid.
pena purgatorii ordinatur ad purgandum, at inferni ad pu-
niendum, ideo per ignem convenienter fit ibid.11
penale esse, eligibilis esse, si non esse secundum aliquos
provenit ratione duplici quae improbantur ibid.2.7.8
penitentia restituit omnia quae sunt de necessitate salu-
tis 267.3.3
penitentia licet vivificet opera mortificata, non tamen
gratiam aequalem semper restituit ibid.9
penitentia est triplex, quarum aliqua est necessaria bap-
tizandis, & alia non 299.3.7
penitentia interior & exterior 327.2.2.&.4.5
penitere est actus virtutis regulatus a recta ratione
327.4.6.7
penitere non est actus virtutis theologicae 328.1.8
penitendi actus habet plures bonas circumstantias
eod.10
penitere potest esse actus perfecti & imperfecti diversis
modis ibid.2.11
penitens non dolet de peccato praeterito conando facere
peccatum non fuisse ibid.12
penitentia quae est displicentia de peccato, quatenus est
contra rectam rationem non est specialis virtus 328.2.4
penitentia est virtus partim moralis, partim theologica
ibid.5.&.6
penitentia est actus virtutis iustitiae eod.3.7
penitentia potest dici virtus generalis dupliciter ibid.8
penitentia soli impenitentiae opponitur formaliter ib.9
penitentia accipitur dupliciter ibid.4.5
penitentia pro actu qui est inter penitentem & absoluen-
tem confessionem & absolutionem 329.1.7
penitentia accepta pro confessione penitentis & absolutio-
ne sacerdotis non est de dictamine iuris naturalis ib.6
penitentia de qua loquitur Iob non fuit penitentia sacra-
mentalibus ibid.7
penitentia solennis imponenda est pro graavioribus sce-
leribus & notoriis, quae commouent totam urbem vel
viciniam ibid.5.6
penitentia solennis non est imponenda clericis in fauore
ordinis ibid.
penitens publicè non est ad sacros ordines recipiendus
ibidem.
penitentia solennis non est reiteranda propter tria ib.7
penitentia solennis virtus qualis sit eod.8
penitentia publica potest a simplici sacerdote imponi. ib.8
penitentia publica an peccatum penitentis publicetur,
opi. duae 329.2.10.11
penitentiarum Papae imponunt pro publico homicidio,
vt penitens spoliatur, & capite cooperto circumdatur per
ecclesiam cum verberibus ibid.12

libros sententiarum, Index.

penitentia remittuntur peccata mortalia eod.3.5
penitentia vivificat opera mortificata ibid.6
penitentia habet duos effectus subordinatos scilicet re-
mittere & vivificare ibid.4.7.8.9
Peccatum per penitentiam remittitur quantum ad reatum
penae aeternae, sed non quantum ad penam tempora-
lem. ibid.4.9
penitentia potest iterari, & a vera penitentia potest quis
cadere. eod.4.5.6
penitentiam iterandam esse quomodo ostenditur ex Chri-
sti operibus 330.1.7
penitens vincitur a tentatione in cautela non violentia
ibid.8
penitentia coinquinata per sequens peccatum dicitur
inanis. ibid.10
penitentia facta in peccato mortali an sit satisfactoria
331.2.8.
penitentia soluenda est Deo in statu gratiae ibid.9
penitens officia debet vitare, quae habent peccatum an-
nexum 338.1.6
penitentia & baptismus quo ad remissionem culpe inter
se differunt 346.4.6
penitentiam iniunctam omittens adimplere quomodo
non peccet 352.2.6
penitens adimplens penitentiam sibi impositam, in foro
ecclesiae obligatur ibid.3.8
penitere potest vnus pro alio 352.3.5
Perditio virginitatis non fuisse per dolorosam diuifio-
nem continui 164.3.12
Peregrinantes voluntarie non ob necessitatem tenentur
ad ieiunium 335.1.6
Perfectio rerum mensuratur secundum perfectionem for-
marum 135.2.14
Perfectio intellectus arguitur ex hoc quod primo intelli-
gat se, quam alia 133.4.5
perfectiones in Deo perfectiores sunt diligere & amare
138.3.6.
perfectiora non excedunt minus perfecta numero, sed
perfectione ibid.8
perfectio triplex est 141.2.2
Persistencia rationis requisita ad virtutem quae sit 164.2.6
Perfectiones quae suscipiunt magis vel minus procedunt
de esse imperfecto ad perfectum 172.2.19
perfectio potentiae respectu actus, potest dupliciter attendi
111.2.7.
perfectum est illud perfectum in esse naturae 191.4.6
perfectio & perfectibile dicuntur habitudines 189.2.23
Positivum nihil potest conuerti cum ente, nisi sit synoni-
mum. ibid.24
perfectio hominis in primo statu fuisse infusa vel innata
158.4.17.
perfectio per naturam nullam permittit de nouo acqui-
rere. 238.2.12
perfectum & imperfectum distincta specie possunt simul
esse in eodem 268.3.17.18
Periurium quid est, quomodo committitur, & per quid
iurandum 283.2.2
Periurium est duplex nota quando est peccatum mortale
scilicet, quando non 285.3.5.6
periurium an sit grauius peccato homicidii, duae opinio-
nes. ibid.7.8
periurium non ex eo dicitur mortale peccatum, quod per
ipsum quis infametur 285.4.12
Permanentia rei est prior vnitatem, quam variata variatur
vnitas 392.3.15
Permanentia eadem numero non posse reparari repro-
batur 295.3.17
Permissio dupliciter capitur 120.2.8
Per, appropriatur filio 37.2.9
Per, praepositionem notare habitudinem principii potest
intelligi dupliciter 47.1.5
Per, potest denominare principium intellectiui, vel sub-
iecti representatiuum 139.2.6
Perpetuum a parte ante, secundum Aristotelem est perpe-
tuum a parte post 162.4.8
Personas distingui diuinis relationibus originis proba-
tur. 283.6
Perfo.

Magistri Durandi de

personam diuinam principiare non dicit in principiante
aliquam perfectionem supra non principiante. 33.3.29
personarum diuinarum pluralitas nō potest probari, neq̄
numerus demonstratiuē & efficaciter 42.2.4
personarum numerus in diuinis quomodo potest pro-
bari. ibidem
persona habens plures proprietates, nō per vnā solam
distinguitur 44.1.22
persona secundum Boëtium est rationalis naturæ indiuisi-
dua substantia 70.3.4.5
personarum distinctio est realis 87.2.6
persona nomen dicitur analogicē de Deo, & creaturis
72.3.8.9.
persona dicit quid constitutum ex essentia, & proprietate
relatiua 91.2.8
persona diuina est quid constitutum ex essentia & rela-
tione. 81.3.4
persona ratione relationis differt ab essentia aliquo mo-
do realiter ibid.
personas tres esse vnus essentiaē verē & congruē dicitur
93.2.3.
persona diuina producit aliam non à casu nec propter ali-
quem finem præstitutum 94.1.7
personæ tres assumens eandem naturam sunt vnus ho-
mo. 212.4.20
persona vna assumens tres humanitates est tres homines
ibidem
persona diuina non assumpsit personam creatam, sed so-
lum naturam 337.4.7
persona solum de natura intellectuali dicitur 136.3.4
persona quid dicit 231.3.10
Petens carnis debitum à muliere diebus exclusis ad mi-
nus peccat venialiter 164.1.7
Petrus & Magdalena non tenebantur ad confessionem,
cum solum ante Christi passionē peccauerunt 343.1.10
Petrus peccatum Ananæ publicauit instinctu spiritus san-
cti, & ad aliorum terrorem tanquā incorrigibilem sibi
mortem infixit 351.4.8
Planeta est de natura spheræ 156.3.4
Planetæ sunt quandoq; propinquiores nobis, quandoq;
remotiores 156.4.6
planeta in epicyclis dicitur quandoq; retrogradus, quan-
doque directus, &c. ibid.
planeta potest moueri ab alio motu quā circulari, licet
non habeat alium motum 157.1.9
planetæ & orbēs habent diuersos motus ibid.
planetarum & aliorū spheræ non differunt specie ibid.4
Plura Plato posuit ab æterno, increata, nec concedit re-
rum creationem, sed potius ex materia factam 125.2.2
Pluralitas in rebus accedentibus ad primam causam est
minor, quā in aliis 138.4.13
pluralitas deformitatum quarum vna non est alia, inclu-
dit multa peccata 167.1.4
Plus & minus, maius & minus non conueniunt infinito
112.4.16.17. & 113.1.20.
Portio animæ duplex 173.1.4.5
portio inferior data est in subsidium superioris ibid.2.2
portio superior & inferior non sunt diuersæ potentiaē
174.1.4.5.
Pote maius non semper arguit posse minus 19.1.19
posse generare non est posse quid, sed ad aliquid 67.4.18
posse non mori potest capi dupliciter 163.1.5
posse peccare non essentiale libero arbitrio 206.1.12
posse maius perfectius est, quā posse minus, si minus in-
cludatur in maiori 307.4.13
Possibile dicitur dupliciter 111.3.9
Positionum differentia, vt extra, intra, sub, supra, &c. so-
lum dicuntur respectu corporum 101.4.17
Posterius semper supponit suum prius 81.1.6
Potentia paris sensitiuæ & vegetatiuæ realiter inter se
differunt 17.4.8
potentia generatiua & nutritiua sunt idem essentialiter
224.2.18.
potentia augmentatiua absolutē non est potentia animæ
ibid.19
potentia augmentatiua in animatis est eadem cum nu-
tritiua. ibid.

Sancto Porciano

potentia sensitiuæ tam interiores quā exteriores se ha-
bent ad actus suos passiuē, passione quæ est receptio
24.3.20.
potentia animæ non addunt aliquid super essentiam ani-
mæ. ibid.23
potentiam animæ differre realiter ab essentia probatur
ibid.24
potentia sensitiua non est totale principium sentiendi
25.1.34.
potentia quid ibid.35
potentia creandi primō conuenit ratio principii
82.2.9.10.
potentia attribuitur patri 91.3.2
potentia Dei quomodo est causa rerum 103.2.4.8
potentia ad opposita an sit in Deo respectu omnium suora-
rum actuum 105.4.6
potentiam habuit Deus ab æterno circa omne possibile
126.3.11.
potentia diuiditur in actiuam & passiuam 111.2.4
potentia passiuæ quid sit ibid.
potentia actiua est in Deo, non autem passiuæ ib.5. & 6
potentia passiuæ non est in Deo ibid.
potentia actiua est in Deo solum respectu transeuntium
in rem aliam ibid.
potentia non coniuncta actui, an sit imperfecta 111.2.7
potentia an sit minus perfecta quā actus ibid.3.8
potentia Dei non se extendit ad omnia possibilis
112.3.15.
potentia Dei sub ratione potestatis potest dici probabiliter
non esse infinita, sicut dicimus de deis 115.3.2
potentia Dei an excedatur à Dei scientia 113.1.21
potentia diuina extendit se ad omne illud quod non im-
plicat contradictionem 111.4.10
potentia supponit obiectum ibid.3.8
potentia intellectiua angeli est eadem cum essentia
139.1.4.
potentiam intellectiuam animæ distingui ab essentia con-
uincitur ex duobus ibidem
potentia est duplex quædam ad actum primum, & quæ-
dam ad actum secundum 141.1.4
potentia habens aliam, & aliam habitudinē ad aliud, &
aliud obiectum, tunc sortitur diuersa nomina 169.4.7
potentia illa est magis libera, per quam habemus principii
palius donum 172.1.16.17
potentia puræ passiuæ respectu determinationis ad actum
dummodo sit acta respectu exercitii actus est libera
ibidem
potentia aliæ ab intellectu tendunt ex vno in aliud pas-
siuē. 194.1.5
potentia in quantum naturalis bona est, in quantum inor-
dinata est mala 195.1.2
potentia per habitum determinatur 259.4.5
potentia peccandi duo includit 205.2.5
potentia peccandi prout est principians actum est à Deo,
licet quo ad defectibilitatem non sit à Deo ibid.
potentia deficiendi in eligendo est à Deo 205.4.10
potentia coniuncta actui est perfectior in bonis, quā po-
tentia separata, non autem in malis ibid.11
potentia moriendi non fuit ligata 219.4.12
potentia aliquando determinatur aliquando actus, alie
quando verō indeterminatur 253.2.5
potentia quæ nihil potest pati, nobilior est illa quæ potest
pati. 308.2.18
potentia superior necessatur aliquando ab inferiori con-
secutiue. 420.4.18
Potestas quælibet à Deo est, siue sit bona siue mala
205.2.5.
Potestas superior & inferior possunt se habere dupliciter
207.3.4.
potestas inferior totaliter dependens à superiore tenetur
omnino superiori obedire ibidem
potestas omnis data est Christo in quātū Deus est. 238.4.10
potestas respectu effectus sacramentorum est triplex. scilicet au-
toritatis, excellentiæ, & ministerii 301.4.4
potestas autoritatis non competit Christo, secundū quod
homo est ibid.4
potestas excellentiæ Christi consistit in quatuor
potestas ibid.5

Decisionum super quatuor

potestas auctoritatis dimittere peccata conuenit Christo, in quantum Deus est, & excellentia in quantum homo ibid. 6
 potestatem auctoritatis dimittere peccata Christus non potuit homini communicare, licet bene excellentia, licet non decuit ibid. 4
 potestas simplicis ministerii fuit a Christo hominibus communicata 304.1.6
 potestas audiendi confessiones introducta est in uilitatem plebis, & honorem Dei 344.1.9
 potestas remittendi peccata quo ad culpam, vel poenam est clauis 346.3.5
 potestas alia est iurisdictionis, alia consecrationis 362.3.4
 potestas consecrationis, vel ordinis sacerdotalis, an aliqua maior sit in ecclesia, opi. tres 362.4.6.7. & seq.
 Praxis est operatio 10.4.5
 Praecipere an possit Deus aliquid quod non uult 120.4.7
 Praecepti interpretatio quid sit 121.3.6
 Praeceptorum interpretatio ad quem pertineat ibid.
 Praecipiens aliquid aliquando uult quod praecipitur, aliquando id pro quo praecipitur 120.4.6
 Praeceptorum quaedam sunt affirmatiua, quaedam negatiua. 121.3.7
 praecpta decalogi an sint dispensabilia 121.4.11. & 122.1.16. & seq.
 praecpta an obligent ad impletionem sui propter causam finalem, siue propter Deum 123.2.9
 praecptum habet in se duo consideranda 130.1.4
 praecptum affirmatiuum obligat pro certo tempore 191.2.6
 praecptum affirmatiuum, an obliget ad semper dispositiue. 167.3.5
 praecptum inferioris non obligat contra praecptum superioris 197.3.10
 praecpta & prohibitiones sunt in qualibet lege 203.1.12
 praecptum charitatis in via non potest impleri 261.1.2
 praecpta prima tabulae ordinant nos ad Deum, & secundae ad proximum 280.2.2
 praecptorum decalogi connumeratio ibid.
 praecpta decalogi sufficienter enumerantur eod.3.6
 praecpta spiritualia oportuit ponere praeter dilectionem Dei & proximi ibid. 4.7
 praecptum de dilectione sui non fuit dabile quare ib.9
 praecpto de non machaberijs, & non furtum facies, conuenienter alia duo sunt superaddita quae concupiscentiam prohibent 285.4.1. & 286.1.7.8
 praecpta de non machando & non furando quomodo distinguuntur a praecptis de concupiscendo, &c. ib.6
 praecptum aliquando proponitur aliquando solum documentum 121.1.14
 praecipiens an semper uelit rem praecptam fieri ibid.
 praecpta de impendendo aliquo beneficio proximo reducuntur ad praecpta de honoratione parentum 286.1.5.7
 Praedestinatio, praescientia, dispositio & scientia differunt 97.4.2.
 praedestinationis in speciali quare, scilicet hic saluetur non ille a variis varijs assignantur causa 110.3.12.13
 praedestinationis in speciali nulla potest assignari causa, sed bene in uniuersali, & huius exemplum inuenitur in artificialibus & naturalibus ibid.14
 praedestinatio quid sit 73.3.5.6
 praedestinare est solius Dei & praedestinari solius creature intellectualis ibid.5
 praedestinatio & prouidentia differunt dupliciter ibid.5
 praedestinatio est infallibilis & certa ibid.4.7
 praedestinationis infallibilitas non est necessitas, nisi ex suppositione ibid.
 praedestinatus an potuit non praedestinare ibid.4.8
 praedestinationis certitudo non tollit contingentiam. 109.4.1
 praedestinatio secundum rationem supponit electionem ib.9
 praedestinatio non est de fine, sed de promouentibus in finem. ibid.10
 praedestinatio essentialiter consistit in actu intellectus, sed habet tamen propositum ad intellectum ibid.4.5
 praedestinationi: aliquam esse causam multipliciter potest intelligi 110.1.5.6.7.8
 praedestinationis & effectus eius an sit aliqua causa 110.1.5.6.7. & 2.11. & 14.15.

libros sententiarum, Index.

praedestinationis effectus dupliciter potest capi 110.1.6
 praedestinationem iuuari precibus dupliciter potest intelligi. 110.4.4
 praedestinationis partialis effectus iuuatur precibus factorum ibid.
 praedestinatio an totaliter dependeat ex uoluntate diuina 111.1.6.
 praedestinatus ab eterno est praedestinatus 117.3.27
 praedestinatio est duplex, scilicet simpliciter & cum determinatione 227.2.5
 praedestinatio importat tria ibid.5
 praedestinatio non conuenit filio Dei, nisi secundum quod homo ibid.6.7
 praedestinatio Christi duo dicit, & praedestinatio nostra unum tantum 232.2.5
 praedestinatio nostra dicit actum praedeterminantis, & terminum praedestinationis ibid.
 praedestinationis nostrae quomodo praedestinatio Christi est causa efficiens & exemplaris ibid.5.6.7.8
 Praelationis ordo est inter bonos angelos & malos usque ad diem iudicii 132.2.2
 Praelatio est hominibus ex admiratione diuina quantum ad debitum, non autem quantum ad acquisitionem, vel usum malum 206.1.6
 praelationis usus non semper est a Deo ibid.
 praelatio fuisse in statu innocentiae, sed non secundum omnem modum ibid.7
 Praefertur aliquis alteri dupliciter ibid.
 Praelatio non fuisse in statu innocentiae in qua boni subditi fuisse relatum in praelatum ibid.
 praelatio fuisse in statu innocentiae ad bonum illius qui dirigitur ibid.2.3
 Praelati debent esse secundum rectam rationem, & in temporalibus, & in spiritualibus ibid.2.5
 Praelati ecclesiae quomodo obligantur scire articulos fidei explicitis & plura alia 258.3.3
 praelati & aliorum rectores non solum debent esse perfecti uita actiua & contemplatiua, sed alios debent perficere 277.1.10.
 Praemium accidentale minus est quam essentialis 201.2.5.
 praemium cadens sub merito plura requirit 241.3.5
 praemium iam habitum cadit sub nouo merito 244.2.3
 praemium correspondens merito secundum quantitatem non semper confertur illi parti quae meruit 277.4.24
 Praeordinatio diuina & eius uoluntas est per se & directe mensura quidditatis, & perfectionis naturae ueterum 134.1.7.8.
 Presbyter pernoctans in taberna debet grauiter puniri, & arceri a perceptione Eucharistiae 311.2.15
 Praescientia, praedestinatio, & dispositio an fuisse in Deo si nulla futura fuissent 95.3.2
 Praesens esse alicui immediate est in plus, quam esse propinquum secundum locum 101.4.10
 praesentia immediata non infert praesentiam secundum locum ibid.
 praesentia agentis passum, vel mouentis ad mobile potest intelligi uario modo 102.1.24
 Praescriptio non habet locum in matrimonio contracto in gradu prohibito 389.2.8
 Praesumptio abiicit timorem suppliciorum 204.3.8
 Praeter, contra, & secundum differunt 120.1.4
 Praeter uoluntate Dei consequentem, aliqua fieri possunt ibid.1.6. & 2.6.
 Primi parentes per concubitus genuissent 163.4.2
 primus parens in actu suo peccauit multis peccatis. 167.1.4.
 primi parentes quamprimum fuerunt creati, perfecti fuerunt in corpore & anima, quo ad scientiam 169.1.5
 primi parentes erant instituti principium aliorum, non solum quo ad corpus, sed quo ad animam spectantium ibidem
 primi parentes aliqua non sciebant ibid.2.7
 primi parentes in primo statu non potuerunt errare nec decipi ibid.
 primi parentes quoties conuenissent, toties genuissent 164.1.7.

Magistri Durandi de

primi parentes non conuenissent, nisi cum intentione generandi
 ibid.
 Primum mouens debet esse immobile 113.4.13
 primum in genere predicamentali non est causa aliorum
 ibid. 14
 primum efficiens dicere non esse ens simpliciter primum
 est haereticum 22.1.2
 Principes seculares duplices sunt 206.2.4
 Principatus est multitudo ordinata sub vno principe
 149.2.4
 Principiare diuinam personam non est maius quam prin-
 cipiare creaturam 33.1.17
 Principium sequentis actionis est terminus passionis pre-
 cedentis dupliciter 45.3.8
 principium non dicitur vniuocè respectu personæ diuinæ
 & respectu creaturarum 82.1.7.3
 principium vnum spirandi spiritum sanctum quomodo
 dicatur esse & quomodo non 82.4.7
 principii ratio quomodo reperitur in diuinis 82.1.5
 principii ratio vtrū sit vniuoca, cum dicitur de patre res-
 pectu filii, & de Deo respectu creaturarum 82.1.4
 principium naturæ & quidditatis est principium in diui-
 duationis 128.2.18
 principium actus liberi arbitrii non est liberum arbitrium
 171.4.29
 principia ex quibus actio discurret, sunt multiplicia
 173.1.4
 Priuari dicitur aliquis, qui secundum se non est natus ha-
 bere habitum oppositum 94.4.10.11
 Principia naturalia non constituunt hominem in esse na-
 turali 175.3.4
 Priuatio & priuatum tripliciter capiuntur 49.2.4
 priuationes & negationes sunt in predicamentis solum
 reductiue 87.1.4
 priuationes quomodo distinguuntur 97.1.9
 priuatio non cognoscitur, nisi per habitum ibid.
 priuatio sibi determinat subiectum, non autem negatio
 190.1.7
 priuatio visionis æternæ in illo habente originale dicitur
 pena in ordine ad primum parentem 203.3.6
 priuatio non requirit causam positiuam, sed solum per
 subtractionem 398.2.22
 Prius & posterius an sint inter actus voluntatis, & intel-
 lectus Dei 109.3.6.8
 Prius potest esse sine posteriori, quando vtrumque est actus
 154.3.9
 Procedere aliquid a filio, quod non a patre est impossibile
 44.1.21
 Peccatum potest procedere a voluntate inherente debito
 fini 145.3.7
 Processionis nomē, quid primaria impositione significet
 45.1.5
 processionis nomen quare magis appropriatum sit spiri-
 tui sancto, quam filio 45.2.6
 processio temporalis definitur 102.1.20
 processio æterna solum dicitur exitum personæ a persona
 50.2.5
 processio temporalis dicitur exitum personæ a persona cum
 nouo respectu ad creaturam ibid.
 processio, missio, & datio inter se differunt 51.3.6
 processus in infinitum in perfectionibus specificis, an sit
 possibilis 115.3.4.5.6.7. & 4.13. & seq.
 Procreatio puerorum fuisse in vtroque in primis paren-
 tibus 164.4.4
 Producta processu temporis a principio producta sunt se-
 cundum rationes seminales 163.1.4
 productio filii in diuinis per actum intellectus, & spiri-
 tus sancti per actum voluntatis dupliciter potest intel-
 ligi 31.2.6
 productio diuinarum personarum dupliciter considera-
 tur 30.4.5
 productio rei quæ non habet aliquid melius se, non est
 propter finem 94.1.7
 productio aut actio respectu diuinorum & creaturarum
 non dicitur vniuocè ibid.
 productū extra rationes seminales dicitur creari 162.2.14
 professio religionis semper fit per verba de presenti 368.4.2

Sancto Porciano

Prohibita sunt aliqua quia mala 111.4.9
 Prohibitio differt a cohibitione 284.3.5
 Proles patris fidelis & matris infidelis debet dari parenti
 fideli, & si sit doli capax, sequatur quam partem voluerit
 385.4.18
 Promissio don importat obligationem 98.4.21
 Promissio facta in manu alicuius prelati, obligat ad su-
 perioiorem illius prelati, a quo eius potestas dependet
 208.2.11
 Probitas innata ex corruptione naturæ per peccatum ori-
 ginale est causa peccati 19.3.24
 Prophetiæ donum est commune bonis & malis 51.4.7
 Propinquus minus bonus, plus est diligendus quam ex-
 traneus magis bonus 262.1.5.6.7
 Proportio eadem partium vniuersi an requiratur ad boni-
 tatem partium vniuersi 116.3.12
 proportio an possit meliorari ibid. 4.16
 proportio nulla est inter ens & non ens, inter positum &
 priuatum 130.1.31
 proportio in iustitia distributiva debet attendi secundum
 proportionem personarum accipientium 177.3.6
 Propositio per se nota cui assentitur absque hoc quod pro-
 betur per aliam propositionem notioiorem 21.2.12
 propositio per se nota dupliciter dicitur ibid. 10
 propositio per se nota quo ad nos quam statim quilibet
 approbat, nec potest mente contradicere ibid. 11
 propositio negatiua vera, habet aliquam affirmatiuam
 veram priorem se 69.4.5
 propositiones intelligendæ sunt in sensu in quo fiunt, non
 quem primo aspectu faciunt 87.1.4
 propositio de præterito vera nullam habuit de præteriti
 veram in duobus casibus 243.1.8
 Proprius sacerdos potest absolvere a sententia minoris
 excommunicationis 347.4.7
 Proprietates quæ sunt in diuinis personis, sunt ipsæ per-
 sonæ, hæc essentia diuina 283.3.2
 proprietates esse in diuinis personis, & tamen non esse ip-
 sas diuinas personas asseritur ab aliquibus ibid.
 proprietates corporales sequens totam speciem transiunt
 tur a parente in prolem, nisi sit donum Dei 105.2.6
 proprietates naturæ humanæ prædicantur de Deo deno-
 minatiue 214.2.6
 proprietates magis alicui conueniens interdum facilius se-
 paratur quam minus proprium 224.2.19
 proprietates naturæ humanæ prædicantur de vniuerso
 diuino & e contra, nisi dicant præcisionem 223.1.12
 Proprium quid sit 14.4.4
 Prouidentia consistit in ratione collationis eorum quæ
 necessaria sunt cuiuslibet creaturæ ad operationem pro-
 consecutione finis 107.3.5
 prouidentia Dei respectu totius vniuersi est sicut prouiden-
 tia ducis respectu exercitus, & patris in respectu domus
 ibidem
 prouidens & prouidentia ibid. 6
 prouidentia potest aliquid subesse dupliciter ibid. 4.7
 prouidentia supponit dispositionem 107.3.6
 prouidentia Dei non est æqualiter de omnibus 107.4.12
 Prouisor an debeat permittere mala naturæ, penæ & cul-
 pæ 108.1.14
 prouidentia Dei specialis in prædestinatis requiritur ad
 hoc quod se ad gratiam præparet 180.2.7
 prouidentia humana non se extendit, nisi ad contingētia,
 sed prouidentia Dei bene se extendit ad res naturales,
 & quas dicimus necessarias 108.1.19
 prouidentia habet connexionem cum virtutibus morali-
 bus & e conuerso 278.4.4.5. & 279.1.8.10
 Psalmistatus non est ordo, est tamen officium 278.4.5
 Publicæ honestatis iustitia quid sit 388.3.4
 Publicæ honestatis iustitia habet gradus, sicut consanguin-
 tatis & affinitatis, qui matrimonium impediunt ibid.
 Pueri non baptizati ideo dolent de carentia visionis eter-
 næ ibid. 4
 pueri non dolent de carentia visionis æternæ, quia non
 cognoscunt eam ibid. 6
 pueri in limbo carent lumine fidei, licet polleant ratione
 naturali ibid.
 pueri decedentes cum solo originali non pertinebunt ad
 iudicium

Decisionum super quatuor

iudicium. ibidem
 pueri decedentes cum originali in die iudicii nō cognoscent se esse priuatos iustitia originali ibid.
 pueri & si cognoscerent se esse priuatos visione æterna. ad huc non tristarentur 187.4.8
 pueri in limbo nesciunt causam suæ damnationis ib.9
 puer in limbo nolens videre Deum nō esset peruersus. ib.
 puer in ventre non habet alium angelum custodem ab angelo matris 150.4.8
 pueri non fuissent nati in perfecta quantitate in primo statu 165.1.4
 puer habuisset in principia defectus comitantes vitæ initium ibid.
 pueri nati fuissent perfecti quantum congruebat in illo tempore ibid.6
 pueri fuissent nati cum iustitia gratuita à Deo gratis infusa ibid.2.8
 puer natus in puris naturalibus sine gratia, & originali, careret visione æterna quæ illi non esset pœna sed defectus. 203.3.6
 pueri infidelium in quo casu inuitis parentibus possunt ad sacramentum baptismi trahi 300.4.9.10
 pueri infidelium. seruatorum baptizati suscipiunt effectum sed non infidelium liberorum 301.4.13
 pueri apparitione facta circa Eucharistiam vni vel pluribus, quid faciendum 313.2.9.10.11
 pueri, infirmi, & pauperes non validi, non tenentur ad ieiunia. 335.1.5.6
 puer non potest suscipere maiores ordines 364.3.7
 Puncta & lineæ per se sunt termini quantitatis. 314.2.7
Qualitates sensibiles in re spiritali inueniri non possunt 322.2.12
 Qualitas elementaris quod agat in aliam, potest dupliciter intelligi 181.3.5
 Qualitas sensibilis non est genus ad colorem gratiæ, ad alias qualitates, nisi circumlocutum 322.2.12
 Qualitas Eucharistiæ potest totaliter corrumpi naturaliter, non sic autem dicendum est de quantitate. eod. 4.9.10
 Quæ species corrumpuntur in Eucharistia non annihilantur 323.1.12
 Qualitas potest habere continuitatem & diuisibilitatem dupliciter 18.4.10
 Quanta duo distincta Deus non potest facere partibus eorum positione indistinctis 399.1.12
 Quantitas & albedo non potest esse in angelo, nec intellectus in lapide 26.4.17
 quantitas informat substantiã & informatur à qualitate 37.3.4.
 quantitas materiæ an sit res distincta ab extensione ipsius 92.4.28.
 quantitas non exigit in materia extensionem per quam habeat diuersas partes quæ subiciatur diuersis partibus ipsius quantitatis ibid.
 quantitas infinita esset indiuiduum vnus speciei, si esset 137.4.9.
 quantitatis partes sunt quantitas, & pars equi non est equus ibid.9
 quantitas non est causa plurificationis indiuiduorum 138.1.10.11.
 quantitas discreta habet vnitatem pro mensura 174.3.5
 quantitas secundum aliquos est principium indiuiduationis substantiæ separata, si ipsa indiuiduantur, quorum opinio reprobatur 136.4.8.9
 quantitas non est de ratione intrinseca indiuiduationis 137.1.11.12.
 quantitas præcedens in subiecto transmutationis nō est principium indiuiduationis ibid.12
 quantitas præcedens transmutationem est causa plurificationis indiuiduorum ibid.13
 quantitas furti auget grauitatem peccati 319.4.7
 quantitas grauitatis peccati, quædam essentialis, alia est quæ stat in eadem specie, quæ sola de congruitate est consistenda 337.4.7
 Quaternitatem in diuinis Ioachin imponebat Magistro sententiarum, quod diceret essentiam nec generare, nec generari 29.4.4.5
 Quaternitatem relationum realium in diuinis non clam

libros sententiarum, Index.

nat concilium ibidem
 Quaternitas personarū condemnatur in diuinis, sed non quaternitas relationum 89.4.23
 Qui non est mecum, contra me est 120.2.10
Reatus originalis prouenit à primo parente 186.1.4
 Radix transumptiuæ inuenitur in peccatis propter aquam similitudinem 201.4.6
 Reatus est obligatio ad pœnam æternam & temporalem 202.2.2.
 Reatus peccati manet post cessationem actus 201.3.3
 Reatus peccati dicitur eransens post peccati remissionem, & tunc non remanet ibid.
 Radix omnium malorum est amor inordinatus sui 202.2.10
 Radix secundaria omnium malorum est timor ibid.
 Rationi potius innitendum esse quàm autoritati in ceteris disciplinis à Theologia 1.3.11
 Rationem dimittens homo propter autoritatem humanam incidit in insipientiam bestialem ibid.
 rationum pluralitas non potest sumi, nisi ex aliquo possituo, & non ex vno nisi ex cõparatione ad plura. 19.2.21
 rationes aliquæ contra articulum factæ non possunt demonstrari solui 4.3.40
 ratio mali potest dupliciter accipi 195.4.6
 ratio quid sit 97.1.9
 ratio cuiuslibet rei in mente diuina est quid actuale factuum incommunicabile & primum siue principale 98.1.8.
 ratio intelligendi non intellecta est sicut species 162.1.10
 rationes sunt multiplices primordiales, obedientiales & feminales 162.2.13
 rationes feminales concurrunt ad dispositionem materiæ ibid.14.
 rationes feminales includunt virtutes actiuas & passiuas 162.2.16.
 ratio nominat potetiam discursiuam à principiis ad conclusiones 173.1.4
 ratio superior est quæ deducit aliquid ex principiis per reuelationem habitis ibid.
 ratio deducens aliquid ex principiis naturalibus vocatur inferior ibid.
 ratio superior regit inferiorem ibid.6
 ratio considerans potest multipliciter decipi 197.1.5
 ratio potest ferre in aliquid dupliciter 240.2.9
 ratio aliqua pro fide adducta quandoq; auget, quandoq; minuit fidei meritum 238.1.9.10.11
 rationis vsu carent tria hominum genera 300.2.4.5
 ratione carentibus propter ætatem conferendus est baptismus ibid.5
 ratione carentibus propter grauitatem infirmitatis, an & quo modo sunt baptizandi 300.2.6
 Reatus est iusta obligatio ad pœnam propter culpam 200.2.2. & 203.2.4.
 Reatus oritur ex culpa ibid.
 Recessus solis ab habitantibus sub linea æquinoctiali est paruus 160.3.5.7
 Recidians in aliquam culpam post penitentiam solum pro peccatis præcedentibus remisissis punietur temporaliter. 357.3.10
 Rectitudo rationis consistit in conformitate ad aliquam legem 198.2.8
 rectitudo voluntatis magis spectat ad iustitiam gratuitam quàm originalem 165.2.4
 rectitudo ratione voluntatis fuit radix in primo homine iustitiæ originalis ibid.
 rectitudo voluntatis restituitur in baptismo per gratiam & non alio modo 185.4.10
 Redemptor & mediator noster dicitur Christus in quantum redemit nos 245.3.4.5
 Redemptorem esse mediatorem proprium est Christo secundum naturam humanam ibid.6
 Redemptio duo requirit ibid.7
 Redditio præmii pro merito attenditur secundum iustitiam commutatiuam & non distributiua 177.3.5
 Redditio voti est de iure diuino 207.4.6
 Reduplicatio facta circa inferius non insert reduplicatiorem factam circa superius 231.1.11
 Reflectio radorum sub linea æquinoctiali, ratione quæ

* D 5 sunt

Magistri Durandi de

sunt ferme **o** ad angulos rectos causat ibidem ma-
gnam ardorem 160.4.8
Regula immediata rectitudinis voluntatis est rectitudo
rationis 168.3.11
regula rationis debet magis obseruari in aliquibus, quā
in aliis 204.1.8
regula voluntatis est ratio 193.3.7
Regeneratio terminatur ad gratiam 176.3.13
Regnum cœlorum non venditur propriè 305.2.12
Relationum est triplex genus 28.3.7
Relatio & essentia differunt in diuinis 17.4.10
relatio in diuinis constituit suppositum 28.4.9
relatiua proprietas in diuinis dat esse personale quæ est
actus primus in ordine ad generare 37.2.8
relatio potest fundari super relationem 37.3.4
relaciones quæ sunt illæ quæ constituunt personas
42.3.7
relatio diuina cum sit formaliter & additiuè respectus
non est formaliter & quidditatiuè essentia, quanuis nō
alia res, neq. subsistens, neq. inherens 88.2.15
relatio & essentia diuina dicuntur realiter differre, quia
non sunt idem conuertibiliter & adæquatè 90.1.26
relatio & essentia diuina ab aliquibus dicuntur differre,
sicut res & modus habendi vel essendi, & secundū alios
differunt formaliter ex natura rei quanuis sint idem
identice ibid.27. & 28
relationes sunt tam in essentia quā in personis, non per
aliquem modum essendi ibi positum ab Aristotele, sed
per aliquem modum reducibilem 91.2.5.6
relationes personales sunt in personis sicut differentia in
specie quam constituit, sed non personales, vt in nascibi-
litas & spiratio communis sunt in personis aliquibus,
sicut accidens in supposito ibid.1.7
relationes nō sunt per prius in essentia, quā in personis
diuinis nec secundum rem, nec secundum rationem
ibid.8
relatio an prius sit in fundamento, quā in supposito
ibid.8
relatio licet sit in fundamento, non tamen fecit ipsum re-
ferri, sed solum facit suum suppositum referri ibid.8
relationes feminales creaturæ imditæ sunt 291.2.10
& 3.2. & 4.4.
relatio est perfectio 139.2.23
relationes diuinæ non sunt finitæ, neque infinitæ
212.3.15
relatio interdum est terminus motus 222.3.8
relationes duæ eiusdem speciei possunt esse in eodem re-
pectu diuersorum fundamentorum 229.1.19
Relatiuum accipitur dupliciter, & secundum vnum mo-
dum Deus potest facere extremum relationis sine rela-
tione, & secundum alium non 322.2.11
Religiosus non tenetur in omnibus Prælati suo obedire
207.2.4.
Religiosi possunt puniri à Prælati de transgressione præ-
ceptorum diuinorum ibid.5
religiosus debet obedire in iis quæ sunt mutui obsequii
ibidem
religiosus non tenetur obedire in illicitis suo Prælati
ibid.6
religiosus debet magis obedire Episcopo vel Archiepisco-
po (vbi monasterium non est exemptum in quibus sub-
ditur) quā Abdari ibid.4
religiosus non est subditus Episcopo ad ea, in quibus Epif-
copus non habet potestatem ibid.
religiosus plus tenetur obedire Papæ, quā Abbati
ibid. & 3.
religiosi vouent tria principaliter ibid.6
religiosi tenerent nubere (omnibus aliis ipsis demptis
mortuis, aut nolentibus nubere) vide illic optimū con-
siliū 367.2.8
religionem intrare vtrum possit alter coniugum cum li-
centia alterius 375.4.6
religionem egredi tenetur vir qui solenniter fuit profes-
sus viuente vxore & consentiente, nota quo modo
ibid.7
religionis ingressus plus impedit seruitium domini, quā
matrimonium 381.3.1

Sancto Porciano

Remedium non omne contra peccatum est sacramentum
368.2.16.
Remissio peccatorum est opus misericordiæ, plusquam
opus iustitiæ 339.3.6
Remittere peccata Deo cōuenit autoritatiuè, Christo ex-
cellenter, & nobis ministerialiter 348.3.5.7
Remissio pœnæ debet pro peccato ministerialiter potest
competere puro homini 353.3.10
Remorsus conscientia importat quandā tristitiā. 196.4.13
Remuneratio bonorum & punitio malorum non potest
esse in sola anima, sed debet esse in corpore & anima
392.1.16.
Reparatio generis humani opposito modo se habuit ad
ruinam 215.1.10
reparare potuit Deus naturam aliter, quā per satisfac-
tionem 246.1.4
reparationem solum insinuauit Christus per verba scrip-
turæ. 246.2.6
reparari naturam humanam per mortem Christi fuit cō-
gruum ibid.7.8
reparationem fieri per hominem Christum Deum fuit
congruum 247.1.10
Repræsentatiuum alterius repræsentat ipsum secundum
conditionem eius realem 140.3.10
Repræsentatio aliqua trinitatis inuenitur in omni crea-
tura 22.4.7
repræsentari plura per vnum adæquatam, aut saltem ex-
cedens an sit possibile 95.1.14
repræsentans aliquid ex se realiter differt à repræsentante
ad placitum & ex institutione ibid.16
Reprobatio videtur esse opposita approbationi 109.1.4
reprobatio videtur posse pertinere tam ad intellectum
quā ad voluntatem ibid.
reprobatio quod sit 109.1.4. & 8.
reprobatio nō opponitur directè prædestinationi, sed ali-
cui antecedenti ad eam 109.1.6.7
reprobati debent aliqui à Deo ibid.8
reprobationis sunt duo effectus ibid.8
reprobis an possit corrigi 109.1.9
Repudium vxoris in veteri lege an fuerit licitum, opinio-
nes duæ 378.1.6.7
repudiata vxorem vtrum licuerit in veteri lege recon-
ciliare, opinionones duæ ibid.2.8.9
repudium permittebatur in veteri lege ad vitandum vxor-
ricidium ibid.
Repugnant magis inter se album & nigrum in quocunq.
gradu quā magis album & minus album 6.3.10
Res siue reale prius dicitur de re absoluta, & posterius de
respectu 89.2.15
Res vnus prædicamenti non continet rem alterius prædi-
camenti nisi in diuinis 90.2.33
Respectus & modi existendi sunt entia, quia sunt entis
non solum concomitatiuè vt accidentia absoluta, sed
sunt entis quidditatiuè & formaliter ibid.
Resistere malo erat solum meritum in natura lapsa
169.2.2.
Resurrectionem Christi fuisse factam tertia dei fuit con-
uenientissimum 240.1.7
resurrectio tardata est vsq. ad tertium diē, propter fidem
nostram confirmandam. 250.2.8
resurrectio Christi facienda fuit tertia die, nostra verò ex-
pectanda vsq. ad finem seculi, quare ibid.9
resurgere à peccato & cessare differunt 179.1.5
resurrectio Christi quibus argumentis fuit probata
250.1.5.6.
resurrectio Christi manifesta est dupliciter, scilicet argu-
mento, signo, & testimonio eod.3.7
resurrectionis argumenta fuerunt sufficientia ad proban-
dum propter quod inducebantur ibid.4.9
resurrectionis argumenta sigillatim sumpta non probaf-
sent resurrectionem, sed bene simul sumpta ibid.10
resurgens à peccato potest ad maiorem, minorē, vel æqua-
lem resurgere gratiam 267.4.6
resurrectio finalis. quare dicitur mysterium, vel sacrum se-
cretum 287.1.1
resurrectionem hominum esse possibilem, probatur tripli-
citer. 391.2.6. & 3.11. & 4.18
Resur-

Decisionum super quatuor

Resurrectio nulla inclinatione patium naturalium fieri potest 391.3.10.
 Resurrectio hominum est de facto futura Ibid.4.13
 Resurrectio & generatio non terminantur ad diuersos terminos Ibid.14.
 Resurrectio eadem numero non potest esse illorum, quorum substantia deperit cuiusmodi non est homo, & hoc virtute supernaturali. 392.1.13.
 Resurrectionem omnium fore probatur autoritate & ratione 394.2.4.
 Resurgent homines qui erunt viui tempore iudicii, & morientur in raptu, corpora resoluentur, & subito reparauntur. Ibidem
 Resurrectio dixit triplicem resurrectionem contra triplicem casum qui est in morte Ibid.5.
 Resurrectio quae est collectio puluerum dispersorum fiet successiue Ibidem.
 Resurrectio quae est formatio corporum, & animatio fiet immediatè a deo. in instanti. Ibid.6
 Resurrectio omnium mortuorum non fiet in eodem instanti. Ibid.3.14.
 Resurrectio cuiuslibet hominis erit in instanti, licet omnium non erit in eodem instanti, sed successiue Ibid.
 Resurrectionis dies est incertus & hora Ibidem
 Resurrectionis hora variè variè assignant. 395.1.15.
 Resurrectionem fieri cum celeritate intelligitur dupliciter. Ibid.2.17
 Resurrectio hominis qui nutritus est ex carnibus alterius hominis quomodo fiet, nota. 396.1.10
 Resurrectio bonorum & malorum erit cum omnibus illis quae fuerunt de necessitate vitae praesentis. Ibid.3.7
 Resurrectio hominum fiet in aliqua quantitate, quam vnusquisque natus est consequi, vel est auictus in statu iuue. 396.4.6
 Reuelator secretorum Patris fuit Filius propter tria. 240.1.1. & sequen.
 Reuocatio differat a dispensatione 122.3.6
 Reuolutiones temporis non fuerunt infinitae 128.1.10. 11.
 Reuolutiones caeli quauis non sint plures per interpositionem quietis sunt tamen plures, per signationem sensus & rationis. Ibid.2.15.
 Romana ecclesia solum sibi retinet absolutionem a quibusdam excommunicationibus, & dispensationem super quibusdam irregularitatibus 345.4.13
Sabbatum & omnes alii solemnitates ordinatè sunt in veteri lege in recognitionem alicuius beneficii 283.2.11
 Sacerdote nolente baptizare, nisi propter pecuniam paruum, quid faciendum 303.3.10
 Sacerdos quomodo non tenetur dare eucharistiam homini existenti in peccato publico què scit etiam, &c. 313.3.5. & 4.6
 Sacerdos potest consecrare materiam in tanta quantitate quantum potest habere praesentem duè opiniones, quarum prima reprobat 321.1.4.6
 Sacerdos intendens consecrare tantum decem hostias, si vndecimam reperiat, an sit consecrata, & vtrum reliquae decem, nota etiam modum dicendi 321.2.3.4
 5.6.7.
 Sacerdos vnus in vitis patrum creditur ex speciali reuelatione quod nunquam celebrauit 325.4.11
 Sacerdos non potest licitè ab omni celebratione missae cessare secluso omni impedimento legitimo 325.2.5.6
 Sacerdotes plures vtrum possint eandem hostiam secundum se totam, vel secundum suas partes simul consecrare 325.4.5.6.7. & 326.1.7.8.9.10. & seq.
 Sacerdotes plures eandem hostiam consecrantes sic operantur quod nullus eorum totum facit 326.3.16.17
 Sacerdotes veteris testamenti clauis non habuerunt 349.2.5
 Sacerdos potest quemlibet peccatorem de quolibet peccato absolueri secundum aliquos qui improbantur Ibidem 4.6.7
 Sacerdos in casu necessitatis quemlibet potest absolueri ex priuilegio 350.3.17
 Sacerdos quilibet non potest quemlibet peccatorem absolueri Ibidem 18.19

libros sententiarum, Index.

sacerdos habet limitatam potestatem in remissione culpae, & taxatione poenae 352.2.6
 Sacerdos multa audit in confessione quae non tenetur celare sub poena peccati 356.2.7
 Sacerdos quomodo tenetur celare peccata in confessione audita, & quando non Ibid.
 Sacerdos coactus coram iudice reuelare peccata quae audit in confessione potest iurare se nescire, an autè sponte. Ibid.10
 Sacerdotium est proprie ordo comprehendendo episcopatum qui est ordo perfectus, sed non minores ordines 360.4.9
 Sacerdotes maiores sunt in ecclesia quantum ad potestatem iurisdictionis 362.4.5
 Sacerdotes sunt aequales episcopis de facto, quo ad omnem potestatem, sed non secundum determinationem ecclesiae opi. Hieron. Ibid.6
 Sacerdos administrans sacramenta si quid accipiat, solum accipit ad sustentationem ministri 365.2.11
 Sacramenta restituunt ea quae sunt necessitatis 185.4.10
 Sacramenta propter quid instituta sunt 287.1.1
 Sacramenti diffinitio eod.2.2. & 4.10.11
 Sacramenti institutio ratione triplici vallata est 287.2.2.
 Sacramenti nomen quid significat 287.7.2
 Sacramentorum distinctio Ibid.9
 Sanatio alicui adhibetur spiritualiter vel corporaliter Ibidem
 Sacramenti diffinitio data ab Hugone de sancto Victore calumniatur eod.4.12
 Sacramenti non sunt plures diffinitiones secundum generalem rationem nominis 288.1.13
 Sacramenta non sic fuerunt necessaria generi humano quin sine eis genus humanum potuerit saluari 288.2.6
 7. & 9
 Sacramenta institui debuerunt, quia expediens fuit generali humano 288.2.7
 Sacramenta quo tempore fuerunt necessaria generi humano 288.2.9
 Sacramenta creuerunt secundum crementum fidei Ibidem 3.11
 Sacramenti in exercitatio non est pure corporalis Ibid.12
 Sacramenta requiruntur ad gratiam perditam recuperandam Ibid.13
 Sacramenta veteris legis consistebant in rebus absque verbis eod.4.5
 Sacramenta nouae legis consistunt in verbis, non tamen in verbis & rebus 289.1.8.9
 Sacramenta omnia consistunt in visu praeter sacramentum eucharistiae Ibid.2.10
 Sacramenta habent virtutem causatiua characteris & ornatus in anima, & sunt causa dispositiua gratiae secundum vnum modum dicendi qui improbat 289.3.11.
 12. & 290.1.17.18
 Sacramenta non sunt causatiua gratiae, nec characteris in anima, nisi sine qua non eod.2.19.20.21
 Sacramenta nouae legis & veteris non differunt per hoc quod illa nouae efficiunt quod figurant 290.4.3.4
 Sacramenta veteris legis continebant gratiam frequenter per opus operans 291.1.5
 Sacramenta veteris legis conferre gratiam tres modi contrarij ostendunt 291.3.13. & 2.7.8.9.10
 Sacramenta veteris legis quanto fuerunt legi nouae propinquiora, tanto perfectiora 291.3.13
 Sacramenta veteris legis cessare debuerunt propter tria 293.2.6
 Sacramenta legis veteris quando debuerunt cessare opi. Aug. & Hieron. eod.2.7.8
 Sacramenta a solo Deo instituta sunt per primariam auctoritatem 291.4.4
 Sacramenta potuerunt ab homine institui per commissio-nem Ibid.5
 Sacramenta omnia de facto fuerunt a deo instituta, quauis de minoribus aliqui difficultent 294.4.9.9. & 295.2.6
 Sacramentorum numerus, & sufficientia habetur 294.2.4

Magistri Durandi de

Sacramenti effectus est duplex, scilicet remissio culpæ, & collatio gratiæ 353.3.10
 Sacramenta aliqua alicui applicantur per manus impositionem, & aliqua non 241.4.8
 Sacramentum non ideo præcisè est irreiterabile, quia in ipso imprimatur character, sed quia per ipsum quis deputatur ad actum sacrum 362.3.12
 Sacra vasa propter consecrationem nullo modo carius vendi possunt absq; simonia. 365.2.9
 Sacramentum vt est bonum matrimonii, est dignius inter alia, licet bonum proliis quoad obligationem sit principalius 374.1.6
 Sacramentum aliquod potest dici necessarium dupliciter. scilicet ratione sui, & ratione præcepti. 312.1.5
 Sacramenta quædam sunt necessaria communitati, alia cuiuslibet supposito communitatis eodem.2.7
 Sacrificandi Eucharistiam locus quomodo intelligitur non esse extra ecclesiam 325.1.12
 Samaritani parabola declaratur 287.2.2
 Sanctificatio sabbati quantum ad aliquid morale, & quantum ad aliquid cerimoniale 283.1.6
 Sanctificatio est duplex, vna secundum legem cõmunem & alia secundum dispensationem 304.3.4
 Sanctificatio per baptismum solum fit paruulo nato ex vtero, nora secundum quas partes ibidem
 Sanctificatio pueri secundum spiritualem dispensationem potest fieri in vtero ibidem
 Sanctificati in vtero egent baptismo, vt recipiant characterem 305.1.6
 Satisfactio pro culpa debet fieri illi in quæ culpa fuit commissa, vel alteri de voluntate eius. 333.1.8
 Sancti tam maiores quàm minores orandi sunt propter quinque rationes. 407.1.7
 Sanguis Christi, & corpus manent tandiu sub speciebus, quandiu ipsæ manent 323.2.4.
 Sanguis Christi an & quomodo desinat esse sub speciebus per admisionem non vini, vel alterius liquoris. 323.2.6.7.8.
 Sanctorum intercessio quomodo nobis prodest 407.1.7
 Sancti sic nobis profunt quod impetrant pro nobis, licet non satisfaciunt ibidem
 Sapientia dei sumpta est triplici lib. scilicet creaturæ, scripturæ, & vitæ. 1.1.2.
 Sapientia appropriatur filio 87.1.5. & 91.3.2
 Sapientia essentialis patris & filii est vna 87.1.2
 Sapientia maior magis fuisse in vno q̄ in alio in statu nature integre 206.1.7
 Satisfacere non potest homo pro peccato deo proprie, licet bene large 330.4.6
 Satisfactio de peccatis non fit per operum præceptorum adimpletionem 331.1.8
 Satisfacere potest homo pro mortali, non tamen potuit purus homo satisfacere pro originali ibid.9
 Satisfactio potest dupliciter accipi eod.4.5
 Satisfactio non potest fieri proprie de vno peccato sine alio ab illo qui pluribus est inuolutus 335.1.6
 Satisfactio potest fieri homini sine acquisitione gratiæ illius non tamen Deo 334.4.9
 Satisfactio quam homo debet deo facere, debet fieri per opera pœnalia 332.3.4
 Satisfactionis tres sunt partes, scilicet ieiunium, elemosyna, & oratio ibid.5
 Satisfactio potest dici condigna dupliciter 246.3.5
 Satisfacere deo nemo potest secundum equalitatem quantitatis 246.4.7
 Satisfacere potuit pura creatura pro natura humana supposita dei ordinatione ibid.8.9
 Satisfacere tenetur homo pro peccato ad arbitrium facer dotis, cum sibi non constet de sufficientia contritionis 339.3.7
 Satisfacere nõ potest vnus pro alio qui peccauit pœnitentia præstante remedium contra reciduum 352.3.4
 Satisfacere potest homo pro homine inter homines quoad rem debitam, & quoad iniuriam si voluntas iudicis interueniat eod.4.9

Sancto Porciano

Scandalum proximi an impediatur repetitione bonorum temporalium 384.2.6
 Scandalum Græcè, pedis offensionem vel ruinau significat 383.4.5
 Scandalum quid sit, & quomodo distinguitur in actuum & passiuum ibid.
 Scandalum actiuum dupliciter fit ibid.
 Scandalum passiuum nunquam est sine culpa scandalizantis, nec actiuum sine culpa scandalizantis 384.1.6
 Scandalum passiuum est quandoq; sine culpa scandalizantis, & actiuum sine culpa scandalizanti ibid.
 Scandalum passiuum non est speciale peccatum, neq; actiuum ibid.7
 Scandalizans intendit alium corrumpere, sicut corripiens intendit alium emendare ibid.7
 Scandalum Phariseorum fuit tantum passiuum, cui non correspondebat in Christo aliquod scandalum actiuum eodem 9
 Scientiam & opinionem haberi de eadem re est omnium impossibile distinguendo eas per obiecta 3.1.20
 Scientiam & opinionem habere de eadem re est possibile distinguendo eas per media 3.1.24
 Scientia & fides quæ innitur authoritati humanæ possunt simul stare 4.2.36
 Scientiam de diuinitate causari per miracula Christi, & Apostolorum opi. est aliquorum 4.4.44
 Scientiam non habuerunt Apostoli, quod Christus esset Deus propter miracula 5.1.47
 Scientia interdum capitur pro noticia diuinorum, quam tradit scriptura diuinitus reuelata 5.2.48. & 3.14.55
 Scientia beatorum possumus intelligere notitiam doctorum magis illuminatorum 6.1.11
 Scientia propriissime dicta habet subiectum habens passionem subiecto distinctas, non sic autem theologia 10.3.22
 Scientia semper accipit denominationem vniuocam à subiecto suo ibid.23
 Scientia proprie non habet quod Deus sit trinus, nisi accipiatur scientia pro notitia ibid.24
 Scientiarum distinctio secundum speculatiuum & practicum est à fine formaliter, & à subiecto originaliter 10.4.5
 Scientiam subalternari scientiæ est vnam sub altera collocari, quod fit dupliciter 12.1.5
 Scientia non subalternatur scientiæ secundum se, sed in ordine ad seibile, quod fit dupliciter 12.1.3. & seq.
 Scientia vniuersalis aut particularis multipliciter 95.2.4
 Scientia est vna secundum rem, & plures secundum rationem ibid.3.8
 Scientia dei est triplex simplicis notitiæ, visionis, & approbationis ibid.2.4
 Scientia dei an sit vniuersalis an particularis 97.1.7
 Scientia dei quare dicitur tantum vna, cum tamen ponamus plures ideas 99.3.7.8
 Scientia dei an sit causa rerum 103.2.5.4
 Scientia dei comparatur ad res vt causa, & earum cognitio infallibilis 104.4.19
 Scientia dei an imponat necessitatem rebus 105.1.20
 21.22.
 Scientia enuntiablem est duplex 106.1.10
 Scientiæ augmentum & diminutio potest accipi dupliciter 106.2.12
 Scientia dei an sit augmentabilis & diminuibilis ibid.
 Scientia visionis & simplicis notitiæ quare sic dicitur 106.3.6
 Scientia dei an sit mensura rerum 107.2.14
 Scientia præsupponitur à dispositione & prouidentia ibidem 3.6
 Scientia omnium an possit communicari 114.2.4
 Scientia animæ Christi nõ æquatur scientiæ dei, licet omnia cognoscat quantum ad id quod sunt 237.2.6
 Scientia Christi creuit secundum modum certitudinis eodem 1.11
 Scientia potest crescere secundum debitum, vel secundum aliquem modum certitudinis ibid.
 Scientiæ & opinionis actus non potest simul stare, licet bene medium probabile & demonstratiuum 269.4.14
 Scien

Decisionum super quatuor

Scientia hic acquisita remanebit in patria, quantum ad actum & habitum 270.3.5
 Scientia acquisita in vita destruetur in patria quoad necessitatem ibidem.6
 Scientia & sapientia quomodo differunt & diffiniuntur. 276.3.2.
 Scire malum non est malum 195.3.3.
 Scitum a deo an necessario eueniet 105.2.24.
 Scitum a deo an necessario est verum 105.3.26.
 Scribi in libro vitæ quid sit, & quot modis aliquis scribatur. 267.3.7
 Scriptura sacra reuelat ea quæ excedunt naturam, sed tamen imperfecte, quia ex auditu 1.1.4.
 Scriptura sacra tradit ea quæ a solo deo primo sunt originaliter tradita ibidem
 Scriptura sacra quatuor dotibus cæteras præcellit scientias ibid.5.&6
 Scriptura sacra per supremam partem statua Nabuchodonosor ex auro purissimo fabricatam designatur 1.2.7.
 Scriptura sacra aquæ comparatur quæ tantum in altum ascendit, quantum ab alto descendit. ibid.7.&8
 Scriptura sacra egressio est a summo cælo, & occurfus eius vsq; ad summum eius ibidem.8.
 Scriptura sacra plena est mysteriis cælestibus 1.3.11.
 Scripturam sacram esse a deo reuelatam non est per se notum, sed creditum. 1.3.10.
 Scripturæ in libro vitæ an possit deleri. 108.4.9
 Scripturæ sacra nihil est addendum, nisi per modum elucidationis 259.2.10
 Secundus liber considerat de tribus 127.3.1.
 Secundus sententiarum cælo comparatur propter tria ibid.
 Secundum, contra, & præter differunt 120.1.4.
 Secundum quod importans causam in hærentia prædicta ad subiectum accipitur dupliciter 231.2.6.
 Seductio mulieris secuta est peccatum internæ elationis. 169.2.10
 Semen non solum dicitur respectu viri, sed etiam respectu mulieris 183.4.6.7.
 Semen est aliquid densum a substantia & virtute naturæ generantis secundum aliquos, quorum opinio reprobat 1bidem.5.6
 Semen non potest esse subiectum peccati originalis, ibidem 6
 Semen discinditur de superfluo alimenti 184.1.8.9
 Semen pueri non habent ibid.9
 Seminariū gloria animæ est gratia, & seminariū gloria corporis est inchoatio immortalitatis 163.1.4
 Semen est superfluum quoad nutritionem & necessarium ad generationem 164.2.9
 Sensibilia sensui præsentata cognoscuntur per sensum 139.4.11
 Sensualitas nominat appetitū sensitiuum secundum quod non expectat deliberationem rationis, & sic nullam potentiam absolute nominat 171.2.5
 Sensualitas est quædam vis animæ extra 169.2.2
 Sensus non est perceptiuus rei spiritualis 21.2.12
 Sensus potest immutari dupliciter 148.1.4
 Sententia iniusta cuius error non est omnibus manifestus, in publico tenenda est 347.4.1.2.3.4
 Sententia excommunicationis solum ferenda est ab his qui possunt reddere ius partibus in foro contentioso 347.4.7
 Separatur aliquis per minorem excommunicationem a participatione sacramentorum 347.2.5
 Serpens creus qui pendeat in deserto, potest dici aliquo modo sacramentum 188.1.14
 Serui & serue sunt in duplici differentia 362.2.7.8
 Seruitus superuenire potest ex parte viri ignorante & contradicente vxore, sed non e contra 381.1.4
 Seruitus antecedens matrimonium non impedit ipsum, licet bene ignorantia eius respectu personæ melioris conditionis 381.1.5
 Seruus per religionis ingressum maius infert præiudiciū domino quam per matrimonium 381.2.5
 Seruus non est res domini quantum ad actus naturales necessarios, licet bene quantum ad actus superadditos naturalibus 381.2.6

libros sententiarum, Index.

seruus non debet ordinari sine consensu domini, quantum si ordinetur characterem suscipiat ibid.7
 seruus potest contrahere matrimonium ignorante, vel contradicente domino 381.2.4
 seruus contrahens domino sciente & permitte plus tenetur vxori debitum reddere quam seruitium domino ibidem
 seruus de nouo conuersus ad fidem non debet relinquere dominum quando non imminet periculum subuersionis 385.4.17
 Sex rerum genera per sex dies significantur 157.2.2
 Sydera dicuntur fieri in signa & tempora ibid.
 Sigillum iudicis nullo modo debet vendi 365.2.11
 Signa omnia in quibus missus est spiritus sanctus fuisse vera in quantum huiusmodi est probabile 33.2.7.8.9.10
 Significare quid sit 49.2.6
 Signum dupliciter potest nominari nomine rei, cuius est signum 118.2.5
 signum imaginis est statua erecta in corpore apparente 159.1.2
 signum est multiplex 287.2.2
 Syllogismus expositorius in diuinis non tenet, sumendo ly hæc essentia diuina pro medio 90.2.31
 Symbolum quid est, & qua necessitate & vtilitate sit oppositum 259.1.7
 symbolum est triplex, & propter tria condita sunt triplicia symbola 259.2.8
 symbola tria eandem veritatem continent magis, vel minus explicatam 259.2.11
 Similitudo inter Deum & creaturas non est secundum speciem, sed secundum proportionem 93.1.4
 similitudo & propinquitas licet valeant ad coniunctionem, non tamen ad omnem 386.4.12
 Simonia a Simone dicta est qui voluit emere gratiam, vt postea opera sua venderet 365.1.7
 simoniacum est pro labore celebrationis missæ pecunias sumere 365.2.10
 simoniacum est in foro ecclesiæ quodlibet munus quod præsumitur inclinare voluntatem iudicis eod.1.6
 simonia quæ est peccatum sola volutate committitur, sed illa quæ inducit penam iuris, tripliciter committitur, eodem 3.4.&4.8
 simonia quoad Deum committitur, quoties propter aliquod bonum quantumcumque paruum spirituale conferatur 365.3.6
 simonia non solum pecunia committitur, sed per munus a lingua & ab obsequio eod.4.8
 simoniam committi in collatione simplicis beneficii, dupliciter intelligitur 266.1.4
 simoniacum aliquid est de se, & aliquid ex sola iuris prohibitione 366.2.8
 Synteresis includit aliquid pertinens ad intellectum, & aliquid ad voluntatem 196.4.11
 synteresis dicitur electio cum aliquo ibid.12
 synteresis errare non potest, quia respicit principia vniuersalia 197.1.5
 Singularia possunt cognosci ab intellectu creato antequam existant etiam secundum rationem suam singularitatis 96.1.13
 singularia an cognoscantur per intellectum ibid.2.16
 singulare est vnum secundum esse reale 137.1.14
 singularia sunt multiplicia 140.2.6
 singulare prius mouet intellectum quàm vniuersale ibid.1.14
 singularia plus habent de entitate quàm vniuersalia ibid.15
 singularia dependentia a causis realibus infallibiliter cognoscuntur ab angelo ibid.
 singularia præterita, futura per necessaria infallibiliter cognoscuntur ab angelo ibid.
 singularia dependentia a libero arbitrio Dei futura non possunt ab angelo cognosci 140.4.17
 singularia sunt præsentia angelo per causas naturales 141.1.22
 Somnus non confert multum ad eucharistiæ sumptionem 311.2.15
 Sol & luna obtenebrati sunt, quomodo intelligitur 125.3.1
 sol in illo instanti in quo creatus est, hemispherium nostrum illuminauit 126.4.12
 Sol

Magistri Durandi de

Sol rectè irradiat super habitantes in zona torrida, quare magnus calor causatur 162.2.4.
 Solis mora super hemispherium nostru est minor, quam in ceteris climatibus ibidem
 Sol bis in anno transit per zenith capitis eorum qui manent sub linea equinoctiali ibidem
 Solennitas in voto addit ultra votum simplex traditionem rei promissa 383.1.11
 Solennizatio voti per susceptionem sacri ordinis, & perfectionem religionis differunt eodem.2.5
 Solus, dictio exclusiva quomodo capitur in diuinis, & quibus terminis adungi debeat 68.1.2. & 3.4
 Speciei natura differt à generis natura 17.1.5.
 Speciei appropriatio filio 87.2.7
 Speciei conseruatio non est totalis causa plurificationis speciei. 138.2.17.
 Species non sunt ponenda secundum aliquos in sensu quum non se habeat vt obiectum eius, nec cognoscatur. 139.2.10
 Species non sunt ponenda in intellectu, quia tales ab ipso cognoscerentur 139.3.12
 Species licet in nulla sint potentia, in speciebus tamen corporeis non sensibilibus remanent quandoq; species ad representandum ei suum obiectum, sicut in dormientibus ibidem.14.
 Species est eiusdem speciei cum illa re quam representat. ibidem.4.17
 Species magis proprie habet esse intentionalem quam lumen 155.3.10.11.
 Species eadem non potest esse in phantasia, & in intellectu nostro 159.4.6.
 Species sacramentales in sumptione in quid conuertuntur, nota opin. Bar. & improba. 313.1.5.
 Speciebus motus ad motum earum non mouetur corpus Christi 316.4.6.
 Species sacramentales possunt aliquid immutare immutatione accidentali & substantiali 322.3.6.7. & 4.8.10
 Spectacula sunt triplicia, & nota à quibus tenetur retrahere penitens, & quibus possit adesse 338.1.6.7
 Speculatiue ex arcanis nulla scientia potest aliquid deducere, licet bene practice. 11.1.7
 Speculariua vel practica scientia vnde dicitur 100.4.6.
 Spetra Leodienium creditur ab aliquibus eiusdem speciei cum frumento 320.2.9
 Spes & charas non manent in damnatis 356.2.9
 Spei non posse subesse fallum ostenditur 357.3.4
 Spei diuerse sunt diffinitiones 359.4.2. & 260.1.6
 Spes de quibus est, nota ibid.2
 Spes dicitur quinque modis ibid.2
 Spes infusa non est absolute necessaria ad inclinandum voluntatem in prosecutione boni supernaturalis ibid.6
 Spes est virtus largo modo dicta 260.1.7
 Spei obiectu quid sit, an Deus, an aliud à Deo eod.2.5.6.7
 Spes quomodo distinguitur à fide & charitate ibid.7
 Spes quomodo ordinatur ad fidem & charitatem 260.2.8
 Spes & fortitudo non idem sunt ibid.3.11
 Spes quomodo potest dici certa 260.3.4.5
 Spei actus non est in beatis neq; damnatis, sed in solis viatoribus eod.4.6
 Spei habitus potest esse in beatis & damnatis ibid.7
 Spiratio in diuinis dicitur per habitudinem ad creaturas 45.4.12.14
 Spirituality aliqua dicuntur multipliciter 365.1.4.5
 Spirituale per essentiam nullo modo vendi potest, nec de iure, nec de facto ibid.6.7.8
 Spirituale per attributionem vendi potest de facto sed non de iure ibidem
 Spirituality à spiritu creato sunt duplicia ibid.2.11
 Spirituales actus vendi prohibentur in Mattheo expresse 366.3.12
 Spiritus sancti nomen interdum conuenit omnibus personis 42.4.8
 Spiritus sancti nomen appropriatur tertie personae propter aliquas congruitates ibid.9
 Sanctitas quomodo attribuitur spiritui sancto ibid.
 Spiritum sanctum à patre procedere decuit, Græci autem à filio procedere non dicunt 42.3.6

Sancto Porciano

Spiritum sanctum procedere à filio probatur ex eo quod pater producit 42.4.7.8.9
 Spiritum sanctum à filio procedere non dicit Ioan. Dam. neq; negat caute loquens 43.1.12
 Spiritus san. non procedit perfectus à patre quam à filio 46.4.3
 Spiritus san. procedit principalis à patre q̄ à filio ibid.4
 Spiritus san. quomodo dicatur procedere à patre mediante filio & quomodo immediate 47.1.4.5
 Spiritus san. quare non dicatur natus aut factus 47.2.2
 Spiritus san. potest dici ingentus ibidem
 Spiritum sanctum procedere temporaliter non est tantum mitti in donis, sed in ipso 49.4.4
 Spiritus san. datur prius natura quam dona eius secundum formam non secundum materiam 50.4.6
 Spiritum sanctum dari potest dupliciter intelligi, vel authoritate vel ministerialiter 50.4.3
 Spiritus san. datur ministerialiter ab omnibus, & bonis & malis 51.1.5
 Spiritus sanctus etiam potest dari ab omnibus occasione liter ibidem
 Spiritus san. potest dari angelis an omnibus tam bonis quam malis ibid.
 Spiritus sancti missio visibilis quid sit 51.2.6
 Spiritus san. propter missionem visibilem non fuit minor patre ibid.2.11
 Spiritus san. qualiter persona diuina diligit se, & alias personas & nos an sit verum, & quomodo de hoc triplex est opinio 87.3.4.5.6.7
 Spiritui sancto bonitas appropriatur 87.1.4.5
 Spiritui sancto appropriatur bonitas, vsus, connexio, & ista prepositio in 87.1.5.6. & sequent.
 Spiritus creatus bene est in loco diffinitiuè 88.2.14.15
 Spiritum fuisse datum Christo non ad mensuram tripliciter intelligitur 238.2.10
 Spiritus non potest pati à corpore per immisionem neq; contra 397.3.11
 Sponsalia quid sint, & quomodo fiant 367.3.2
 Sponsalia conuenienter precedunt matrimoniu 365.3.5
 Sponsalia quatuor modis contrahuntur ibid.
 Sponsalia vt possunt inter aliquos contrahi, requirit tempus septenni 366.1.6
 Sponsalia in octo casibus dirimuntur ibid.7
 Sponsalia filiorum non possunt sufficienter fieri per parentes 369.4.9
 Sponsalia rite facta causant quandam gradum atrinencie que dicuntur publice honestatis 388.4.2
 Sponsalia que nulla sunt, sunt duplicia ibid.
 Sponsalia que de rãcto nulla sunt, aut propter defectum conditionis, aut consensum an contrahatur publice honestatis iusticia ibid.
 Sponsalia contracta ante septimum annum vera, vel presumpta, an impediant matrimoniu contrahendu ibid.
 Sponsalia causant vinculum quod impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum ratione illius ad quod ordinantur ibid.6
 Sponsi conuenientes intentione reddendi quod promiserant, matrimonium consummant 379.3.5.8
 Sponsi conuenientes intentione fornicaria, vel altero tantum verum matrimonium non consummant secundum forum conscientie ibid.6.7
 Statura Nabuchodonosor significat hominem omnigenere scientiarum, & artium perfectum 1.2.7
 Status pueri est triplex 302.4.7
 Stelle aliquæ sunt in octaua sphaera, & aliquæ in inferioribus que dicuntur planetae 156.4.4
 Stella in octaua sphaera solum mouetur ad motum illius ibidem 5
 Stelle mouentur in epiciclis & eccentricis ibid.6
 Stimulus quem habuit Paulus non fuit carnis, sed ab hoste 166.2.7
 Subalternationis proprie sunt duo modi, licet aliqui narrantur plures ponere 12.2.8. & sequent.
 Subalternationi non sufficit supponere illa que in alia scientia probantur & vt eis 13.2.8
 Successio est quando aliquid acquiritur, & aliquid deperditur 132.4.7
 Suc

Decisionum super quatuor

Successiva differunt a permanentibus in duobus 393.1.12
 Successiva non possunt eadem numero reparari. 397.1.11, ibidem. 2.13.14.15.
 Subditus non tenetur in omnibus obedire superiori. 151.3.12.
 Subiectum scientiæ habet tres condiciones 8.4.6.
 Subiectum theologiæ quid sit, prout subiectum dicitur habitum quo assentimur his quæ in scriptura sacra traduntur. 9.1.9.
 Subiectum theologiæ vno modo accepta est sub ratione determinata quæ est ratio saluatoris. 10.1.16.17.18.
 Subiectum theologiæ quæ deducitur ex articulis hinc est Deus, sicut & ipsius theologiæ 10.2.21.
 Subiectum naturaliter prius est accidente 116.4.9.
 Subiecta distincta non possunt denominari ab eodem actu intrinsecè, sed extrinsecè. 200.3.6.
 Subiecta aliquando habent esse simpliciter, aliquando secundum quid secundum diuersas cooperationes 234.1.8.
 Subsistens in natura humana, & ea quæ sunt de ratione ipsius præintelliguntur, an simul intelliguntur dum natura est humana. 9.2.10.
 Subsistentia suppositalis est æquè perfectè in natura inferiore, sicut in superiore. 214.3.11.
 Substantia capitur interdum pro principio substans quæ materia 71.1.16.
 Substantia capitur ab Augustino interdum pro supposito. 71.1.20.
 Substantia in diuinis dicitur res persans ibid. 2.4.
 Substantia materialis diuiditur in materiam, formam, & compositum &c. 136.3.16.
 Substantia simplex non continetur sub materiali ib. 210.4.9.
 Substantia ideo est imperfecta, quia accidens ipsam informat & actuat ibidem. 10.
 Substantiæ recipiunt triplicem differentiam nominum. 221.2.15.
 Subtile in corporibus opponitur ei quod est esse grossum tam ratione quantitatis quam qualitatis 398.3.6.
 Subtile ratione quantitatis quid sit & proprietates eius ibidem.
 Subtile ratione qualitatis quid & eius condiciones ibid.
 subtilitatem corporum gloriosorum ponentes duæ opi. errauerunt 398.3.4.
 Subueniendum non est proximo contra ordinem iuris naturalis 301.1.12.
 Suffragia possunt alicui valere dupliciter 406.4.7.
 suffragium viuui in quantum voluntarium prodest facienti, & in quantum penale illi cui fit ibid.
 suffragia viuorum prodesse defunctis potest dupliciter intelligi 405.3.5.
 suffragia viuorum non profunt defunctis quoad liberationem a culpa ibid.
 suffragia viuorum prodesse defunctis ostenditur via orationis & satisfactionis ibid.
 suffragia viuorum profunt defunctis in quantum charitate vniuntur ad inuicem, & intentio viuorum referretur ad mortuos ibid. 5.6.
 suffragia ecclesiæ nullo modo prodesse damnatis probatur a doctore 406.1.10.
 suffragia viuorum solum prodesse illis pro quibus fiunt aliqui dicunt, & solum profunt bonis, & nõ malis pro quibus fiunt secundum alios ibid. 3.6.
 suffragiorum valor potest dupliciter valere 406.4.7.
 suffragiũ plus valet illi qui plus habet de charitate quantum ad valorem quæ est consolatio vel gaudium secundum aliquos ibid. 7. & 8.
 suffragium solum prodest illi cui applicatur per modum satisfactionis & recompensationis ibid. 7.
 suffragia solum profunt mortuis qui meruerunt in hac vita, quod illis prodesse ibid. 9.
 suffragium non prodest alicui ex necessitate nature, sed solum per intentionem applicantis, sicut vox doctoris vel lumen ibid. 10.
 suffragium prodest omnibus capacibus per modum congratulationis, sed non per modum satisfactionis ibid. 11.

libros sententiarum, Index.

Sulphur & spiritus procellarum quomodo dicuntur pestinere ad penas damnatorum 422.1.8.
 Sumptio eucharistiæ extra casum necessitatis post cibum medicinale est præceptum ecclesiæ 311.2.11.12.
 sumptio corporis Christi post cibum sumptum per modum medicinæ non est de se mala 311.1.4.
 sumptio eucharistiæ ex parte suscipientis est duplex 311.4.6.
 Superbia potest tripliciter accipi 201.4.7.
 superbia quæ est quidam cõtemptus legis diuinæ dicitur initium secundum aliquos omnium peccatorum & nõ radix ibid.
 superbiæ quatuor sunt species 200.2.2.
 Supererogatio quædam cadit solum sub consilio, alia est quæ pertinet ad necessitatem salutis 334.3.3.
 Superfluitates ostendentes defectum nature non fuissent in Adam, vt sudores, putredines 164.2.9.
 superfluitates ostendentes perfectionem nature fuerunt in Adam ibid.
 Supposita nõ per relationes, sed per absoluta distinguuntur in creaturis, in diuinis contra. 4.3.48.
 suppositum an in sua ratione includat intrinsecè aliquid quod accidit nature 91.4.6.
 suppositum differt a natura secundum aliquos, quia de ratione eius est per se subsistere non de ratione nature 92.2.14.
 suppositum & natura an differant in creaturis ibid. 4.
 22.23.24.
 suppositum est natura singularis in prædicamento substantiæ 136.3.5.
 suppositum diuinum & suppositum creatum quomodo differunt 211.2.7.
 suppositum diuinum & natura diuina distinguuntur 233.4.16.
 suppositum dicitur tripliciter 213.2.4.5.
 suppositum propriè non reperitur in diuinis 213.4.16.
 suppositum propriè solum inuenitur in illis in quibus inuenitur genus & species ibid.
 suppositorum pluralitas in Christo sicut personarum repugnat 225.1.7.
 suppositus quomodo solum attribuitur actio & non natura 234.2.8.9.
 Supra & infra quandoque dicunt solum gradum situs 251.3.10.
 supremum an possit semper dari vbi datur infimum 114.1.27.
Temperantia & intemperantia sunt eiusdem speciei, nature & non moris 193.2.6.
 temperantia & fortitudo sunt in appetitu sensitiuo 173.4.10.
 temperatus & incontinens tenetur æqualiter dirigere actus suos 198.4.10.
 Temporalis processio si ad creaturam potest dupliciter intelligi 49.4.4.
 temporale quid sit & quid æternum 50.1.7.
 temporalis effectus nõ ponit mutationem in deo 125.4.2.
 Tempus, æuum, & æternitas differunt 64.2.6.
 tempus duplex, continuum & discretum 133.1.4.
 tempus habet esse per existentiam suarum partium ibi. 3.14.
 tempus continuum est mensura rerum corruptibilium 133.2.15.
 tempus discretum est quantitas 133.3.15.
 tempus per se est mensura successiuorum, per accidens mensurat ea quæ temporari coexistunt 134.1.7.
 tempus est mensura motus per quem res aliter & aliter se habent 132.3.6.
 tempus hominis est triplex 369.3.6.
 tempus quod est mora continua erit post resurrectionem sed non tempus, quod est passio primi motus 401.2.18.
 Tenebræ erant super faciem abyssi, & carentia luminis 153.3.2.
 tenebræ bifariam dicuntur ibid.
 Tentatio duplex, exterior & interior, & interior duplex 165.3.2.
 tentatio est motus natus inclinare in illicitum 166.1.8.
 tentatio de natura sua habet tria 165.4.4.
 tentatio Abrahamæ fuit solũ per quandam similitudinẽ ibi. 6.
 tenta

Magistri Durandi de

Tentatio carnis semper est peccatum, non autem semper
tentatio hostis vel mundi. 166.1.8.9
tentatio carnis non est appetenda 166.1.4
tentatio dæmonis & mundi & victoria simul sunt appetendæ, & non primum per se. ibidem.5
tentationis non consentire laudabilius est quam nõ posse tentari 173.2.2
tentationis ordo in nobis asimilatur tentationi parentum ibidem
Terminus generatiõis dupliciter aliquid dicitur. 160.2.4
terminus concretus positus a parte prædicati, vel cum implicatione accipitur pro formabili signato 231.2.7
Terra sexta die ornata est animalibus 157.2.2
Theologia accipitur dupliciter 2.1.6.
theologia non pollent fideles plurimi, quanuis sumpto nomine scientiæ ibidem.9
theologia vt dicit habitum quo defenduntur articuli, non est scientia 5.1.47
theologia vt dicit habitum eorum quæ deducuntur ex articulis, vtrum sit scientia ibid.2.48
theologia pro habitu eorum quæ deducuntur ex articulis est scientia largè dicta 3.3.53.
theologia qualitercunq; sumpta dici potest sapientia ratione subiecti seu materiæ ibidem.54
theologia vtrum sit scientia supposito lumine fidei. 5.4.1.
theologiam esse scientiam propriè dictam in quantum articuli sunt in quodam lumine medio cogniti est vna opinio ibidem.6.
theologiam dicunt aliqui nec practicam, nec speculatiuam, sed affectiuam, qui non tenentur 11.2.14.15
theologia quæ est habitus eorum quæ traduntur in sacra scriptura est scientia practica ibid.3.20.21.22
theologia pro habitu quo articuli fidei defenduntur, est simpliciter speculatiua 11.4.23
theologia quomodo dicitur nobilior aliis scientiis. ibidem.24.
Theologus assentit huic, corpus Christi est in sacramento non propter euidentiã, sed propter autoritatem sacre scripturæ 6.2.15
Theologus hoc solum præstat simplici fidei, quod scit adducere autoritatem scripturæ ibidem
theologia non est vna scientia, sed plures 8.2.4
theologia accipitur tripliciter 8.4.6
theologiè vno modo acceptè subiectum est actus meritorius ordinabilis ad beatitudinem 9.1.9
theologia dicitur practica a fine remoto plus quã a proximo secudum aliquos, cuius oppositum tenet doctor. 11.1.7.8.9.10
theologia nostra non subalternatur propriè scientiæ beatorum, quanuis a scientia Dei & beatorum dependeat 12.3.11
theologia non subalternat sibi alias scientias 13.1.5
theologia nulli scientiæ subalternatur ibid.6
theologia propter tria non dicitur propter quid de principis aliarum scientiarum ibid.2.10
Thesaurus ecclesiæ quomodo ex merito Christi constare dicitur, & an ex meritis passionis Sanctorum 333.1.6
Timoris diuisio in castum, filialem, seruile, & initialem, penes quid accipitur 275.2.5.6
timoris quid est obiectum immediatum ibid.3.7
timor seruilis quantum ad actum & habitum est bonus, licet sit imperfectus ibidem 8
timoris obiectum est malum quod fugitur, & amoris est bonum ibidem
timor castus differt per essentiã a timore seruili 276.1.5.6
timor quomodo minuitur & per quod secundum habitum & secundum actum ibid.2.4
timor est quadruplex 274.1.2
timorum descriptio ibid.
timor est aliquid perfectius virtute, accipiendo timorem pro dono 275.2.7
Totalitas & partialitas essentialiter est quantitatis & materiæ subiectiue 92.4.28
Totum est quadruplex, scilicet essentialiter, integrale, vniuersale, numerale 65.2.6

Sancto Porciano

torum essentialiter non est in diuinis, neq; integrale, neq; vniuersale ibid.
totus Christus an fuerit in sepulchro & in inferno 248.4.5.6.7
Traductio importat originem & decisionem 162.2.3
Traianus non fuerat damnatus sententia finali antequã fuerat vitæ miraculose restitutus 406.3.15
Traiano factum est singulare priuilegium, quod non est omnibus aliis concedendum ibid.
Transformatio alicuius in aliud fit dupliciter 417.4.22
transformatio nostri in deum consistit præcipue in habere Deum, & asimilari Deo, quod fit per visionem ibid.
Translatiue & metaphoricè debent aliqua nomina attribui Deo 93.2.3
translatio quando fit faciendâ ibid.
translatio qua de Deo aliqua dicimus metaphoricè, est vtilis propter tria 93.1.5
translatio qua quid Deo attribuiamus conuenientior fit a rebus vtilioribus quàm perfectioribus ibid.7
Transmutatio innotescit materia, forma, & composito 136.3.16
transmutatio est triplex 238.3.5.6
Trinitatis articulus nõ potest demonstrari ex aliquo creato 6.2.16
trinitatis articulus quomodo habet ordinem ad actum meritorium, qui est subiectum theologiæ 9.2.10
trinitatis articulum demonstratiue scire quidam nituntur probare 20.1.5
trinitatis articulum non posse demonstrari probatur 20.2.11
trinitatis articulum ad persuadendum, recurrendum est ad infinitatem diuinæ perfectionis 20.2.14
trinum in personis esse Deum, est Deo intrinsicè 4.3.41
trinum Deum possibiliter esse demonstrari non potest ibidem
trinum & vnum Deum esse miraculose sciri potest a viatore secundum quosdam ibid.4.42
Trinitatis corporales & affectiones grauiores videntur nobis penis damnatorum propter tria 403.4.10
trinitatem non potest habere creatura habens de Deo perfectam cognitionem beatificam 418.1.25
trinitatis quomodo intelligitur minuire delectationem 419.4.8
VAlor meriti attenditur secundum virtutem spiritus sancti nos mouentis 177.3.7
Vbiq; esse an sit proprium Dei 100.3.3. & 101.2.13
vbi dare primum & vltimum illa sunt finita 117.4.9
Vegetatiuum & sensitiuum in essentia animæ bruti nullo modo differunt 17.4.8
Velle non potest causari in voluntate absq; hoc quod cognoscere non causetur in intellectu 26.3.14
velle est finis & eligere mediõrum ordinatorum in finem 145.1.7
velle mori & nolle fuerunt in Christo, nota quomodo 240.2.9
velletas & voluntas differunt 120.1.5
Venditio cadens super temporale cui est annexum spirituale, non est simoniaca 366.3.13.14
Vendere simplex beneficium ecclesiasticum non est de simoniaca, & ideo Papa non peccat hoc faciendo, quia non ligatur a iure secundum aliquos qui improbantur 366.2.8
Veniale minuit in nobis habilitatem causatã ex frequentia conuersione ad Deum 62.2.24
veniale peccatum secundum actum impedit effectum eius charitatis in suscipiente 324.1.7
veniale opponitur seruari charitatis ibid.
veniale peccatum an possit dimitti sine mortali, duo modi contrarij, quorum primus improbat 336.4.5.6
veniale peccatum non obscurat mentem diminuendo lumen gratiæ 337.1.11
veniale peccatum post hanc vitam si sit sine mortali, potest remitti 355.4.6
veniale peccatum non dimissum quoad culpam punitur in inferno pena æterna, non sic autem quando fuit dimissum eod.4.6
veniale remittitur per extremam vnctionem 358.2.7.8.9
Verbale

Decisionum super quatuor

Verbale nomen degenerat in adiectiuum, idem pluraliter potest dici 81.1.8. & 2.9
 Verbum dicitur quadrupliciter, sed principaliter est verbum mentis 77.1.7.
 Verbi ratio quid complectatur. ibidem
 Verbum in nobis nihil est aliud quam actus intelligendi. 78.3.20.
 Verbum dicitur magis actus reflexus quam actus. ibidem. 27.
 Verbum in diuinis est ipse actus intelligendi quo deo manifesta sunt omnia 79.1.3.
 Verbum de vi nominis dicit quid essentiale, & non personale 79.2.6.
 Verbum esse quod sit proprium filii, debet intelligi quod fit appropriatum ex consuetudine loquendi. 79.3.11.
 Verba temporalia dicta de deo nullam mutationem ponunt in ipso, sed solum nouum effectum in creatura. 135.4.2.
 Verbum non est compositum ex partibus intrinsecis ratione humanitatis assumptae. 235.2.4.
 Verba consecrationis quomodo tenentur recitatiue an personaliter, & concluditur quod personaliter. 310.2.13. 19. 20.
 Verba consecrationis an aliquid demonstrent quoad sensum, vel quoad intellectum ibid. 21. 22. 23.
 Verecundia ponit imperfectionem in eo qui verecundatur. 328.2.11.
 Verecundia non solum est culpa etiam de his quae habent speciem culpae. 374.1.6.
 Veritas est conformitas intellectus ad rem. 60.1.8.
 Veritas non potest defendi per illud quod est erroneum. 123.3.23.
 Veritas ex sensu deducta potest intelligi absque dono supernaturali. 178.3.5.
 Veritas fidei potest dupliciter intelligi. ibidem. 6.
 Veritas fidei per coniecturam potest cognosci sine supernaturali lumine ibidem. 5.
 Veritas est adaequatio intellectus ad rem 193.3.7.
 Veritas vitae doctrinae, & iustitiae non est propter scandalum pusillorum simpliciter omittenda, sed occultanda vel differenda ad tempus. 384.3.8.
 Versio est aliquid habere non esse a Deo postquam habuit. 127.3.29.
 Versio praesupponit mutationem ibidem
 Vertere est non dare cui prius dabatur ibid.
 Versio potest coexistere infinitae durationi a parte post, sicut creatio a parte ante ibid.
 Vestigium quid sit 32.4.7.
 Vestigium rationem inuestigare oportet habere adaptationem 23.1.11.
 Vestigii partes non aliquid addunt super rem faciens compositionem 22.4.9.
 Vestigium trinitatis potest magis assignari in accidentibus ibidem
 Viatori non potest communicari omnis illa cognitio quae non poneret eum extra terminum vitae, duplici causa 7.4.16.
 Viator duo dicit ibidem
 Vicus in pugna spirituali & corporali non se habent eodem modo 144.3.6.
 Vitia non ordinantur inter se sicut virtutes 273.1.8.
 Vitia non debent dici cardinalia sicut virtutes ibid.
 Videre in libro vitae est videre in ipso deo per manifestam visionem 1.1.4.
 Videns essentiam non potest peccare illam videndo quando apprehenditur finis 145.2.8.
 Videns eucharistiam non peccat, licet bene tangens vel gustans 313.3.12.
 Vir non peccauit eo modo quo mulier peccauit 166.4.2.
 Vir fuit magis deceptus quam mulier ibid.
 Vir peccauit, quia credebatur mortale esse veniale ibid.
 Vir dimittens uxorem ob fornicationem non potest alteram ducere 380.2.5.
 Virorum pluralitas respectu vnus uxoris est contra principale finem matrimonii, non autem pluralitas uxorum respectu vnus viri 377.2.16.
 Virum interficere uxorem dupliciter contingit, scilicet per iudicium civile, & per seipsum 382.1.5.

libros sententiarum, Index.

Virginitas in statu naturae integre non mansisset cum matrimonio 164.3.10.
 Virginitas in primo statu non plus fuisset licita quam coniugium ibid. 9.
 Virginitas secundum se in hoc statu non est bona nisi quia promouit ad maius bonum ibidem
 Virginitas est licita naturae corrupte, ut quis liberius vacet contemplationi, & carnalibus facilius abstinere ibi.
 Virgo naturaliter non potest concipere ibid.
 Virginitas non est bona secundum se, licet bene per accidens & per modum medicinae 378.1.5. 6.
 Virginitas melior est matrimonio in statu moderno eod. 3. 7. 8.
 Virtus caeli empyrei ignoratur, sicut quando magnes attrahit ferrum ignoramus quid influat 132.2.4.
 Virtutes spirituales angelorum designantur per quaedam organa 147.3.5.
 Virginitas mentis in primis parentibus non fuisset deperita in actu matrimonii secundum aliquos, quorum opinio reprobat 164.2.5. 6.
 Virginitas est propositum firmissimum abstinendi a delectationibus venereis ibid.
 Virtus non est in sensualitate 173.4.10.
 Virtus est qualitas animam informans 176.4.2.
 Virtus est principium merendi ibid.
 Virtus secundum nomen habet ortum a vi vel violentia 177.1.4.
 Virtus determinat appetitum ad bene agendum ibid. 5.
 Virtus non est potentia nec actus ibid.
 Virtus est habitus perficiens potentiam ad medio modo appetendum ibid. 2. 9.
 Virtutes sunt multiplices 180.4.4.
 Virtutes theologice fuissent in statu innocentiae ibid.
 Virtutes intellectuales fuissent in statu innocentiae ibid.
 Virtutes quae sunt circa operationes fuissent in statu innocentiae ibid. 5.
 Virtutes morales moderantes passiones non fuissent necessariae cum iustitia originali ibid.
 Virtutes infusae morales vel innatae potuerunt esse in primo statu 181.1.4.
 Virtus vini conuertentis aquam paulatim per admissionem aquae diminuitur 183.4.12.
 Virtus vna non est potior altera 203.4.6.
 Virtutes theologicas esse tres probatur 251.4.1.
 Virtus dupliciter accipitur 254.3.6.
 Virtutes non importantes imperfectionem in actu suo fuerunt in Christo plenissime 255.1.10.
 Virtus consideratur secundum esse morale & esse naturae, eodem 4. 5.
 Virtutem theologiam habere deum pro obiecto dupliciter intelligitur 260.2.6.
 Virtutibus moralibus non est proprium consistere in medio inter vitia 260.3.9.
 Virtutibus moralibus an conueniat esse inter duo vitia ibidem
 Virtutes theologicae imperant actus virtutum quae sunt circa media ad fidem ibid. 11.
 Virtutes cardinales numerantur & distribuuntur 271.2.2.
 Virtutes esse in nobis a natura dupliciter intelligitur eodem 2. 4. 5. 6.
 Virtutes insunt nobis a natura vno modo & non alio modo ibid. 3. 5. 6.
 Virtus consistit in medio accepto inter extrema excessus & defectus 272.4.7.
 Virtus non consistit in medio existente inter extrema, quorum alterum bonum est, & alterum malum 273.1.7.
 Virtutes intellectuales consistunt in medio existente inter extrema excessus & defectus 273.1.6.
 Virtutes morales quantum ad actum non remanebunt in patria 273.1.9.
 Virtutes morales quatuor debent dici cardinales 273.2.4. 5.
 Virtutum moralium cardinalium sufficiencia & numerus patet ibid.
 Virtutes theologicae non debent dici proprie cardinales, eodem 2. 7.

virtu

Magistri Durandi de

Virtutes quare dicuntur cardinales 273.2.5
 virtutes morales non oportet infundi neq; in puetis, neq; in adultis 273.4.8.9.10.
 virtutes theologice faciunt nos recte conuersari in vita spirituali sicut morales in ciuili. 274.1.11.
 virtutum connexio multipliciter contingit. 278.2.6.7.8.
 virtutes morales non dependent a theologis quantum ad essentiam & quidditatem 278.2.7.
 virtutes morales connectuntur cum theologis dispositiue cod.3.10
 virtutes intellectuales non habent essentialem connexionem cum virtutibus moralibus 279.4.4
 virtutes morales connexa sunt cum intellectualibus dispositiue 279.1.7. & 9
 virtutes morales non sunt inter se essentialiter & immediate connexa eodem.2.4
 virtutes morales connectuntur in prudentia ibid.5
 virtutes morales secundum esse perfectum sunt connexa adinuicem dispositiue 279.2.6
 virtutes intellectuales non eodem modo connectuntur sicut morales 279.3.8
 virtutes multae non possunt perfecte haberi nisi homo exciteret circa materias aliarum virtutum ibidem.9.
 virtutes theologice sunt perfectiores acquisitis, & intellectuales moralibus, & vna moralis altera 280.1.5.6
 virtutes quomodo aequales sunt aliquantulum secundum proportionem, vide ibidem.7.
 virtutes causari ex actibus nostris probatur 271.4.5.
 virtus generalis dicitur dupliciter vbi notatur quomodo poenitentia est virtus generalis 329.4.8.
 virtutes theologales non possunt inter se comparari in via quoad nobilitatem earum 417.2.18
 visio diuina non sufficit ad impeccabilitatem 168.3.11
 visionem diuinam essentiae nudam & apertam necessitate naturae sequitur gaudium 411.1.10
 visionem beatam causat diuina essentia intellectui creaturae representata secundum ordinem diuinam gratiae. 414.2.24. & col.3.25.
 visio creaturarum rerum in verbo est duplex 415.4.13.
 visio creaturarum est sicut causale in causatiuo ibid.14
 visionis medium est duplex. 412.4.6.
 visio dei intuitiua potest communicari alicui creaturae absq; beatitudine comprehendente omnem perfectionem creaturae possibilem 419.1.5
 visio intuitiua dei non potest creaturae rationali communicari, quin beatificet ibid.
 visio communicata Paulo in raptu fuit beatificata beatitudine quae est per actum 419.2.7
 visio Pauli in raptu fuit aequae beatifica absq; lumine gloriae ac si fuisset semper continua ibid.
 visio dei absq; visione creaturarum est aequae beatifica essentialiter sicut cum illa ibid.8
 visio beatorum post resurrectionem augebitur intensiue secundum aliquos ibid.3.1
 visitantes accipientes pecuniam non accipiunt pro pretio correctionis, sed pro sustentatione ministri 365.3.14
 Vita nostra quomodo dicatur consistere in visione aeterna 173.3.7
 vita naturae immediate respicit essentiam 176.2.12
 vita triplex in homine, scilicet sensitiua, contemplatiua, & actiua 273.2.5
 vita humana diuiditur in actiuam, & contemplatiuam, & non vita absolute sumpta 276.4.6. & 277.1.8
 vita vniuscuiusq; hominis consistit in eo in quo maxime delectatur 276.4.6
 vita diuisio in actiuam & contemplatiuam esse sufficiens ostenditur ibid.7
 vita actiua dupliciter accipitur, & secundum vtrumq; modum potest contemplatiue comparari 276.1.5
 vita actiua an sit contemplatiue melior ibid.5.6.7.8
 vita actiua est magis necessaria in vita ciuili quam contemplatiua ibid.2.3.9
 vita contemplatiua est nobilior actiua, quare eod.2.7
 vita contemplatiua non dimittitur propter actiuam singularem 277.3.12

Sancto Porciano

vita actiua per quam homo nititur bonum in illos transfundere est melior contemplatiua 277.3.4
 vita contemplatiua respectu consecutionis gloriae est maioris meriti quam actiua 277.4.5.6
 vita actiua singularis quantumcumq; zelet proximis est minoris meriti quam contemplatiua ibid.7
 vitae principium est duplex, & quod requiritur ad susceptionem baptismi 300.3.8
 vita naturae praecedit doctrinam, & doctrina praecedit vitam gratiae 305.4.7
 Viuimus in Deo mouemur & sumus 98.1.8
 viuificare effectiue simpliciter est perfectionis, non autem formaliter vt anima viuificat 147.2.8
 Umbra non semper cauitur per totalem recessum luminis, sed per remissionem eius 155.2.12
 vnctio in confirmatione fit in fronte propter duo 358.1.2
 vnctio extrema est sacramentum 358.2.4.5
 vnctionis extreme effectus est dimissio culpe, licet aliqui oppositum sentiant ibid.6.7
 vnctionis extreme effectus non est remissio culpe mortalis, sed venialis eod.3.8.9.10
 vnctionis extreme effectus est sanatio mentis & non corporis, nisi per accidens ibid.11
 vnctiones plures in extrema vnctione faciunt vnum sacramentum integraliter ibid.4.12
 vnctiones factae per vnum sacerdotem circa infirmum ipso mortuo non sunt per alium iterande ibid.
 vnctionem extremam nullus laicus, nec clericus, nisi fit sacerdos, potest dispensare 359.1.4.5
 vnctionem extremam non solus episcopus potest dispensare 359.2.6
 vnctionis extreme forma videtur 359.3.10
 vnctio extrema solum conferenda est infirmis 359.3.5.6.7
 vnctio extrema solum fida est in determinatis partibus, scilicet circa organa sensuum pedes & renes 359.4.8
 vnctio extrema quomodo fienda est in mutilatis ibid.
 vnctio extrema est sacramentum iterabile ibid.9
 Vnio carnis ad animam representat fore possibilem vnionem anime ad deum 125.4.2
 vnio vel compositio supponit omnia vnabilia, & non econuerso 130.2.39
 vnio constituens vnam naturam fit tripliciter 210.4.11
 vnio partium non constituentium vnam naturam fit dupliciter 211.1.12
 vnio personalis completiue consistit in vnione naturae humanae ad personam 211.4.13.14
 vnio personalis praexigit per se substantiam essentiae 212.1.15
 vnio per inexistenciam dicitur in vniente infinitam potentiam & perfectionem ibid.16
 vnio naturae humanae cum diuina potest fieri secundum existentiam, licet non secundum proprietatem relationem 315.2.4.5
 vnio naturae humanae cum diuina est vna secundum suppositum: si ab ea abstrahantur relationes 213.4.16
 vnio naturarum prouenit ex parte proportionis earum, & non ratione conuenientiae 214.3.9
 vnio homogenei Deo non facit quamlibet partem eius Deum 215.4.16
 vnio naturae humanae ad verbum fuit in eodem instanti temporis in quo fuit conceptio naturae 216.1.7
 vnio naturae assumptae, & eius formatio fuerunt in eodem instanti 222.2.4. & 3.9
 vnio naturae assumptae, & eius formatio fuerunt diuersae actiones 222.2.5
 vnio naturae humanae non est facta mediante gratia gratum faciente 216.4.4
 vnio dupliciter accipitur 222.4.4
 vnio differt ab assumptione dupliciter ibid.
 vnio potest dici vnium, tanen assumens nunquam dicitur assumptum 225.1.5
 vnio hypostica non est maxima vnionum secundum rationem vnus intrinsecam ibid.7
 vnio incarnationis est maxima quoad nobilitatem & vtilitatem ibidem
 vnionem naturae humanae verbum exprimit tres opinionones, conuenientiae & differentiae earum 225.2.2
 vnio

Decisionum super quatuor

Vnio fidelium ad Christum est duplex 245.2.10.11.
 vnio creaturæ cum Christo est multiplex. 245.4.9
 vnio per aliquid cessat per quod nõ fit separatio 247.2.4
 vnio diuinitatis & humanitatis non fuit per gratiam ha-
 bitualem. eod.4.9
 Vniuersum capitur tripliciter 116.2.4
 vnita cum tercio aliquo modo non vniuntur inter se alia
 vnione 246.2.10
 Vnitas duplex est, vna quæ est principium numeri, altera
 quæ conuequitur ens 322.1.7
 vnitas appropriatur patri. 87.2.8.
 vnitas replicata reddit numerũ durationum 135.2.14
 vnitas sine additione non causat numerum 131.1.16
 Vniuersale an sumatur forma 95.3.5.6
 vniuersale est vnum in multis 137.3.7
 vniuersalitas non potest esse in rebus, sed solum singula-
 rias. 140.2.7
 vniuersalitates diuinæ cognitionis est causa suæ infalli-
 bilitatis 105.2.23
 vniuersale est vñ per abstractionem à multis 140.3.12
 vniuerso an aliquid possit esse melius. 116.2.7. & 3.8
 vniuersi bonitas consistit in tribus 116.3.10
 vniuersi partes possunt meliorari extensiuè, & etiã inten-
 siuè quoad bonitatem accidentalem 116.3.10.11.
 vniuersi harmonia & symmetria an remaneant, & aliq̃
 partes vniuersi meliorentur, & non alia saltem non
 proportionabiliter. 116.3.12. & 4.13
 vnitas partium vniuersalis vnde pensetur
 vnum de per se non inclinatur nisi ad vnum 117.1.18.
 Venia non correspondet culpæ secundum rationẽ.
 vnumquodque perfectius est, quanto magis accedit ad
 naturam supremi æterni. 134.1.7.
 vnum dicitur dupliciter 138.2.4.
 vnum in essentia aliqua dicitur dupliciter, simuliter
 vnum in persona 222.3.9.
 vnus est deus quoad essentiam, & sunt tres personæ distin-
 ctæ relationibus originis 19.4.4.
 Volitiones esse cognitæ angelo dicere non derogatur iu-
 stitiæ diuinæ 148.3.9.
 volitum potest esse aliquid dupliciter 117.3.8.
 Voluntatis actus non semper est desiderium vel delecta-
 tio. ibidem
 voluntarium aliquid dupliciter dicitur esse 182.1.6
 voluntarium per se est magis voluntarium, quàm illud
 quod est voluntarium ab alio ibidem
 voluntariũ aliquid dicitur esse dupliciter voluntate aliena
 181.1.7
 voluntas Adq̃ fuit voluntas omnium posteriorum 182.4.10
 voluntarium dupliciter dicitur 200.1.3
 Volitum à voluntate est obiectum rationis & eueruio
 194.2.9
 voluta à voluntate habent rationem vnus obiecti. ibid.
 voluntas fertur in Deum secundum beneuolentiã & con-
 cupiscentiam 15.2.23
 voluntatis obiectum non semper est vtile 15.4.11
 voluntatem & intellectum differre realiter aliqui nitun-
 tur probare 26.2.5
 voluntas & intellectus in nullo absoluto differunt ibid.8
 voluntas dei an sit causa rerum 91.3.13
 voluntas an aliquando necessitetur 105.1.22
 voluntas dei an sit indifferens ad velle & nolle 114.4.7
 voluntas est in Deo 117.2.4.5
 voluntas an magis de propinquo se habeat in productio-
 ne rerum quàm intellectus 118.1.9
 voluntatis signi distinctio in 5. signa dupliciter accipitur
 118.2.6.7
 voluntas beneplaciti & signi quod dicit operatio quomo-
 do differunt ibid.8
 voluntas diuina est infallibilis 118.4.4.5
 voluntas dei imponit necessitatem rebus 119.1.6
 voluntas dei in voluntate beneplaciti & signi distingui-
 tur, vt in voluntate proprie dictã & improprie dictam
 118.2.4
 voluntas antecedens & consequens quid sint 119.1.11
 voluntas dei antecedens fiat cum a cõuali euentu opposi-
 to 7.1.3
 voluntas dei consequens semper impeditur 120.1.6

libros sententiarum, Index.

voluntas signi an semper impleatur, & nõ aliud fiat cor-
 tra, aut præter eam ibid.7
 voluntas oppositorum an sint oppositæ 121.1.11
 voluntas antecedens est conditionata ibid.
 voluntas consequens an sit solum de executione ordinis
 pertinentis ad voluntatem antecedentis ibid.12
 voluntatis distinctio in antecedentem & consequentem
 est ex parte volitorum ibid.14
 voluntatem nostram tenemur conformare voluntati dei
 123.2.7
 voluntatem nostram voluntati diuinæ in volito confor-
 mari an teneamur 123.3.11.12.13.14.15
 voluntati diuinæ conformare voluntatem suam non tenen-
 tur damnati, nec viatores, nisi quantum eis innotet
 scit 123.4.17
 voluntas non necessitatur, nisi respectu finis 127.3.27
 voluntas potest peccare quæ potest se conformare regulæ
 fallibili 142.2.6
 voluntas innititur intellectui vel rationi tanquam regu-
 lã ibidem
 voluntas per electionem tẽdit in rem cum omnibus suis
 circumstantiis ibid.3.9
 voluntas præsentato volibili nõ potest impediri quin in-
 clinetur ad volendum 158.1.9
 volũtas est mala, quia volumus aliquid quo proni sumus
 ad culpam 167.3.6
 volũtas primi hominis erat recta per carẽtiã culpæ 169.2.2
 voluntas & intellectus possunt cogi respectu actuum im-
 peratorum 172.4.21
 voluntas & intellectus non differunt natura ibid.4.25
 voluntas habet completum dominium super motum sen-
 sualitatũ 173.3.9
 voluntas dicitur libera à coactione 174.3.4
 voluntas non potest facere quid rectum, nisi Deus coope-
 retur 175.2.2
 voluntas quomodo se habet ad gratiam notatur ibid.
 voluntas præuenit quædam dona gratiæ ibidem
 volũtas habet rectitudinem & peruersitatem à bono vel
 malo 193.1.2
 voluntas & intentio non sunt idem ibidem
 voluntas aliis potentis imperat 194.1.5
 voluntas sola facit intendere in aliud actiuè ibid.
 voluntas est finis non sub ratione finis ibid.8
 voluntas fertur in bonum simplex propter aliud, & tunc
 est electio ibid.2.6
 voluntatem velle finem, & ea quæ sunt ad finem vnico
 actu potest dupliciter intelligi ibid.7
 voluntates malæ in diuersa feruntur, & bonæ in idem
 194.3.12
 voluntates habent eundem finem si sequantur rationem
 syllogizantem ex principiis fidei 194.4.6.7
 voluntates bonæ habent vnum finem 195.1.8
 voluntas vult bonum secundum conuenientiam naturæ
 196.1.4
 voluntas vult bonum naturaliter secundum rationem ge-
 neralem boni ibid.9
 voluntas non vult naturaliter bonum sub ratione specia-
 li. ibidem
 voluntas cum opere per accidens dupliciter potest fieri pe-
 ior vel melior 200.4.8
 voluntas cum actu interiori est peior vel melior 201.1.10
 voluntas cum actu exteriori est magis meritoria quàm
 sine actu 201.1.4
 voluntas in Christo multiplex 242.1.4
 voluntatem per essentiam fuisse in Christo patet tripliciter
 242.1.6. & 2.7
 voluntatem per participationem fuisse in Christo patet
 tribus rationibus 242.2.7
 voluntas nostra potest conformari voluntati diuinæ du-
 pliciter ibid.8
 voluntas naturalis, & sequens deliberationem in Christo
 fuit conformis voluntati dei vno modo eod.9
 voluntas naturalis in Christo nõ semper fuit conformis
 in volito voluntati dei, licet bene deliberatiua 242.1.2
 & 243.1.2
 voluntas interpretatiua paruuli est in parentibus secun-
 dum gradus 301.4.12
 volun

Magistri Durandi de

Voluntas potest cogi quantum ad actum imperatum co-
actiue simpliciter 371.1.5.
Voluntas nullo modo cogi potest coactione pro compul-
sione in contrarium accepta eodem.2.8.&.3.13.
Voluntas beatorum sic erit ordinata, q̄ non volet alicubi
esse vbi non sit 401.3.20.
Voluntas non vult beatitudinem sibi propositam, siue in
vniuersali, siue in particulari ex necessitate, sed libere
secundum aliquos. 420.3.9.
Voluntas non potentia superior intellectu ibid.4.10
Voluntas diuina necessario vult suā beatitudinē 421.1.16
Voluntas beata pro statu patrie necessario vult suam bea-
titudinem ibidem
Voluntas quomodo fertur in beatitudinem secundum ra-
tionem generalem 421.2.20
Voluntas vt est natura nullo modo potest appetere non
esse. ibid.21.
Voluntas sequens rationem rectam facilius eligit miseriam
pœnæ quam omnino non esse. ibidem
Voluntas sequens rationem erroneam præeligit non esse
ei quod est miserum esse ibidem
Votum religionis non est ad obediendum in omnibus.
207.2.4.
Votum obedientie limitatur in singulis religionibus.
ibidem.7.
Votum & iuramentum promissorium factum ex motiuo
illicito, motiuo stante secundum aliquos obligatorium,
quod improbat 367.4.3.9
Votum conditionatum non est obligatorium, nisi stante
conditione. 368.4.7.
Voto alia sufficit promissio, quæ non sufficit matrimo-
nio. 367.2.7
Voti obligatio non est eiusdem rationis cū obligatione
matrimonii, & vna per aliam non soluitur. 369.2.17
Voto adstrictis peccatum est consentire in matrimonium
nisi certificari sint de carnali copula non consecutura.
373.3.8.
Votum crucis potest emittere vir sine consensu vxoris,
licet non econtra. 376.1.8
Voti duplex est diffinitio 382.3.4.5
Votum non potest fieri de malo, nec de indifferenti, nec
de minori bono, nec de necessario ibid.4.6
Vouere potest quilibet ea quæ sunt in sua libertate, & ea
in quibus est sui iuris ibid.7
Votum diuiditur in commune & singulare, & singulare
subdistinguitur ibid.8
Votum simplex impedit matrimonium contrahendum,
sed non dirimit contractum, sed solenne impedit & di-
rimit 383.1.9
Votum solenne an sit indispensabile secundum materiam
& formam, opiniones tres 383.2.5.6.7.8
Votum continentie est indispensabile propter excellen-
tiam materie secundum aliquos ibid.5
Votum continentie secundum aliquos est indispensabile
ratione solennitatis ibid.6
Votum tripliciter obligat 383.3.8
Vouere continentiam ac religionem intrare potest con-
iunx quando fornicata est spiritualiter vel carnaliter
375.7.5.9
Vouens continentiam præcludit sibi viam ad omnem
actum carnalem, ideo quoties incontinenter viuunt, to-
ties peccat 335.3.12
Vsuram accipere pro pecunia mutuata est secundum se
iniustum 281.4.4.5

Sancto Porciano

Vsura circa quas res exercetur ibid.5
Vsurario non tenetur qui accipit inuitū vltra fortem da-
re ratione primi contractus, neq̄ ex debito amicitie
281.3.4.5.6
Vsurariis & meretricibus deneganda est eucharistia si pu-
blice non penituerint 313.4.8
Vsurarie accipere potest aliquis dupliciter 281.4.4.
Vsurarie accipiens absq̄ iusta necessitate peccat mortali-
ter ibid.5
Vsurarie petere & velle accipere an possit homo motus;
iusta necessitate 282.1.5.6.7
Vsus attribuitur spiritui sancto 75.2.7
Vsus nutrimenti in primis parentibus non fuisse ad au-
gmentum, nec solum ad coniunctionem, sed ad nutri-
tionem 163.3.3
Vsus rei qualiscunq̄ non semper licitus est domino
374.4.10
Vti capitur dupliciter 161.3.4
Vti non est vltimi finis tanquam obiecti ibid.5
Vti potest esse omnium aliorum quæ sunt circa vltimum
finem ibid.6
Vti quid est 15.3.5
Vti non potest esse alterius potentie quam voluntatis nisi
si secundum quid, quomodo probatur triplici ratione
15.4.6
Vti & vsus non semper sunt eiusdem potentie 15.4.10
Vtilitas rei ordinatur ad rem operantem 135.2.5
Vxorem infidelem dimittere vel retinere potest de nouo
conuersus ad fidem 385.2.7.8
Vxor non potest vouere continentiam sine licentia mari-
ti nisi quantum ad petere 375.3.5.6
Vxorum pluralitas an sit prohibita de iure naturali vel
diuino, vel solū positiuo, opiniones duæ 376.3.6.7.8.9
Vxorem secundā in lege veteri nullus potuit ducere nisi
de consensu primæ secundum aliquos eod.4.9
Vxorum pluralitas licet permitteretur in vet. le. nullus
tamen potest dispensare quod in noua lege liceat
376.4.10.12.13
Vxorum pluralitas licita fuit propter multiplicationem
generis humani 377.2.18
Vxorem repudiare in ve. le. an fuerit licitum 378.1.6
Vxor dimitti potest dupliciter, aut quoad thorū, aut quo
ad cohabitationem 380.2.7
Vxorem fornicariam absq̄ iudicio ecclesie vtrum possit
vir dimittere auctoritate propria ibid.6.7
Vxorem dimittere, nisi ob fornicationē mœchatur, quo-
modo intelligitur 380.2.10
Vxor quæ propter cōtumeliam creatoris virum reliquit,
an possit cum alio contrahere 285.3.11.12
Vxorcidium impedit matrimonium contrahendum, sed
in aliquibus casibus non dirimit contractum 382.1.6
Vxorcidium magis impedit matrimonium quam matri-
cidium ibid.2.7
Vxorcidium secundum extra iudicium præiudicat perso-
næ & reipublice ibid.8

Zelus animarum pertinet ad vitam æternam præla-
torum, quæ est perfectior vita contemplatiua
277.4.7.

Laus perennis Altissimi.

FINIS.